

تعهدات بنیادین نسبت به کودکان در اقدام بشردوستانه

یونیسف

برای همه کودکان

برای اطلاعات بیشتر با دفتر صندوق کودکان ملل، یونیسف به نشانی زیر تماس بگیرید:

بخش سیاست‌گذاری بشردوستانه دفتر برنامه‌های اضطراری، یونیسف

Published by UNICEF
Division of Communication
3 United Nations Plaza
New York, NY 10017, USA

Email: pubdoc@unicef.org
Website: www.unicef.org
ISBN: 978-92-806-5179-9

© حق کپی‌رایت برای صندوق کودکان سازمان ملل (یونیسف) محفوظ است
اکتبر ۲۰۲۰

تعهدات بنیادین نسبت به کودکان در اقدام بشردوستانه

۱. خط‌مشی‌ها، اصول و پاسخ‌گویی

۴	۱.۱ مقدمه
۴	۲.۱ دامنه تعهدات بنیادین در قبال کودکان
۴	۱.۲.۱ تعریف
۷	۲.۲.۱ نقش دولت‌ها
۷	۳.۲.۱ مشارکت‌ها
۷	۴.۲.۱ کاربرد
۸	۵.۲.۱ اجرا
۸	۶.۲.۱ پایش عملکرد
۹	۳.۱ چارچوب حقوق بین‌الملل
۱۰	۴.۱ اصول و استانداردهای جهانی
۱۰	۱.۴.۱ اصول بشردوستانه
۱۴	۲.۴.۱ حمایت‌طلبی بشردوستانه
۱۴	۳.۴.۱ استانداردهای بشردوستانه جهانی
۱۵	۴.۴.۱ اصول راهنما
۱۵	۵.۴.۱ محوریت حمایت
۱۶	۶.۴.۱ پاسخ‌گویی در قبال جوامع آسیب‌دیده (AAP)
۱۶	۷.۴.۱ محافظت از کودکان
۱۶	۸.۴.۱ محافظت در مقابل سوءاستفاده و بهره‌کشی جنسی (PSEA)
۱۷	۹.۴.۱ جنبه اخلاقی جمع‌آوری شواهد و حفاظت از داده‌ها
۱۷	۵.۱ مسئولیت‌های نهادی
۱۷	۱.۵.۱ تعهد به ایفای تعهدات بنیادین در قبال کودکان
۱۷	۲.۵.۱ روندهای اضطراری
۱۷	۳.۵.۱ مدیریت مخاطرات
۱۸	۴.۵.۱ نقش‌ها و مسئولیت‌ها

۲. تعهدات برنامه

۲۴	۱.۲ تعهدات فراگیر
۲۵	۱.۱.۲ آمادگی
۲۵	۲.۱.۲ هماهنگی
۲۷	۳.۱.۲ تأمین و تدارکات
۲۷	۴.۱.۲ دسترسی بشردوستانه
۲۸	۵.۱.۲ محافظت در برابر سوءاستفاده و بهره‌کشی جنسی (PSEA)
۲۹	۶.۱.۲ پاسخ‌گویی در قبال جوامع آسیب‌دیده (AAP)

۳. تعهدات عملیاتی

۸۴	۱.۳ امور اداری و مالی
۸۶	۲.۳ منابع انسانی
۸۸	۳.۳ فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT)
۸۹	۴.۳ ارتباطات و حمایت طلبی
۹۱	۵.۳ مشارکت با دولت‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی برای اجرای برنامه
۹۴	۶.۳ بسیج منابع
۹۶	۷.۳ مدیریت امنیت
۹۸	۸.۳ تأمین و تدارکات

۳۰	۲.۲ رویکردهای برنامه
۳۰	۱.۲.۲ کیفیت برنامه‌ها
۳۱	۲.۲.۲ برنامه‌ریزی چندبخشی و یکپارچه
۳۱	۳.۲.۲ برابری و تساوی حقوق
۳۲	۴.۲.۲ پیوند اقدام بشردوستانه و توسعه
۳۴	۵.۲.۲ پایداری زیست‌محیطی و تغییرات آب‌وهوا
۳۴	۶.۲.۲ بومی‌سازی
۳۵	۷.۲.۲ مشارکت جامعه برای تغییرات اجتماعی و رفتاری
۳۶	۸.۲.۲ انتقال پول بشردوستانه
۳۶	۳.۲ تعهدات بخشی
۳۷	۱.۳.۲ نیازسنجی، برنامه‌ریزی، پایش و ارزیابی
۴۱	۲.۳.۲ سلامت
۴۵	۳.۳.۲ اچ‌آی‌وی/ایدز
۴۷	۴.۳.۲ تغذیه
۵۲	۵.۳.۲ حمایت از کودک
۵۸	۶.۳.۲ آموزش
۶۲	۷.۳.۲ آب، سرویس بهداشتی و بهداشت (WASH)
۶۶	۸.۳.۲ حمایت اجتماعی
۶۸	۴.۲ تعهدات بین بخشی
۶۸	۱.۴.۲ برابری جنسیتی و توانمندسازی دختران و زنان
۷۰	۲.۴.۲ معلولیت‌ها
۷۲	۳.۴.۲ رشد اوان کودکی (ECD)
۷۴	۴.۴.۲ رشد و مشارکت نوجوان (ADAP)
۷۶	۵.۲ تعهدات ویژه موقعیت
۷۶	۱.۵.۲ شرایط اضطراری سلامت عمومی (PHE)
۸۰	۲.۵.۲ کوچ‌های گسترده پناهندگان، مهاجران و آوارگان داخلی

۴. پیوست‌ها

۱۰۱	۱. واژه‌نامه
۱۱۶	۲. منابع
۱۳۱	۳. سرواژه‌ها
۱۳۳	۴. راهنمای شاخص تعهدات بنیادین در قبال کودکان در تعهدات برنامه
۱۳۳	۵. چارچوب پایشی تعهدات بنیادین نسبت به کودکان در تعهدات عملیاتی

۱. خط‌مشی‌ها، اصول و پاسخگویی

۱.۱. مقدمه

از زمان معرفی «تعهدات بنیادین در قبال کودکان طی اقدامات بشردوستانه (از این پس تعهدات بنیادین)» در سال ۱۹۹۸ و بازبینی آن در سال ۲۰۱۰، زمینه جهانی بشردوستانه به صورت چشمگیری تغییر کرده است. بحران‌های بشردوستانه بیش از پیش طولانی شده‌اند. بی‌اعتنایی روزافزون به حقوق بشردوستانه و حقوق بشر و اصول بشردوستانه وجه متمیز درگیری‌هایی است که بیش از هر چیز زنان و کودکان را تحت تاثیر قرار می‌دهد. رشد جمعیت، شهرنشینی، تخریب محیط زیست و تغییر آب‌وهوا، مهاجرت گسترده، آوارگی اجباری، در کنار بحران‌های سلامت عمومی بیش از پیش تهدیدهای پیش روی کودکان را پیچیده‌تر می‌کنند. تعهدات بنیادین با هدف تجهیز یونیسیف و شرکای آن برای ارائه پاسخ بشردوستانه و حمایت‌طلبی اصولی، به‌موقع، باکیفیت و کودک-محور در همه بحران‌ها با پیامدهای بشردوستانه بازبینی شده است.

۲.۱. دامنه تعهدات بنیادین نسبت کودکان

۱.۲.۱. تعریف

اقدامات بشردوستانه برای یونیسیف در برگیرندهٔ مداخلاتی با هدف نجات جان انسان‌ها، کاهش رنج، حفظ شأن انسانی و دفاع از حقوق جوامع آسیب‌دیده در مواقع لزوم، صرف نظر از نوع بحران (شرایط اضطراری غیرمترقبه یا دائم‌الوقوع، بلایای طبیعی، مواقع بحران در سلامت عمومی، بحران‌های پیچیده، درگیری‌های مسلحانه داخلی و بین‌المللی و غیره)، و فارغ از سطح درآمد خالص ملی کشور (کم، متوسط یا زیاد)، یا وضعیت حقوقی جوامع آسیب‌دیده هستند. اقدامات بشردوستانه همچنین مداخلاتی را شامل می‌شود که در ارتباط با مخاطرات و عوامل زمینه‌ای آسیب‌پذیری در مقابل بلایا، شکنندگی و درگیری صورت می‌گیرند، مثل تقویت سیستم و مقاوم‌سازی، که به کاهش نیازهای بشردوستانه، مخاطرات و آسیب‌پذیری جوامع آسیب‌دیده کمک می‌کند.

تعهدات بنیادین سیاست‌ها و چارچوب اصلی یونیسیف برای اقدام بشردوستانه را شکل می‌دهند و برای تمامی پرسنل یونیسیف الزامی هستند. برآمده از استانداردها و هنجارهای بشردوستانه، تعهدات بنیادین **تعهدات و انگ‌پایه‌های سازمانی، برنامه‌ریزی و عملیاتی‌ای** که یونیسیف مسوول پوشش دادن آنهاست، و هم‌چنین کیفیت و منصفانه بودن اقدامات بشردوستانه و حمایت‌طلبی را مشخص می‌کنند. علاوه بر این، تعهدات بنیادین باعث هدایت همهٔ ذینفعان، از جمله دولت‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی (CSOs)، در طراحی اقدامات بشردوستانه و هم‌چنین تدوین و دستیابی به استانداردهای احترام، حمایت و احقاق حقوق کودکان می‌شود.

^۱ بحران بشردوستانه عبارتست از هر موقعیتی که در آن نیازهای بشردوستانه به قدری بزرگ و پیچیده هستند که نیازمند کمک و منابع خارجی گسترده، و واکنش چندبخشی به آن است و با مشارکت طیف وسیعی از فعالان حقوق بشری صورت می‌گیرد. این بحران می‌تواند شرایط اضطراری در مقیاس کوچک‌تر را هم شامل شود؛ کشورهایی با ظرفیت محدودتر، آستانه تحمل پایین‌تری از کشورهای با ظرفیت بالاتر دارند. شرایط اضطراری موقعیتی است که زندگی و سلامت تعداد زیادی از افراد جامعه را به خطر می‌اندازد و نیازمند اقدامات شگرف برای اطمینان از نجات، مراقبت و حفاظت از افراد می‌باشد.

• کمیته دائمی بین-سازمانی یونیسیف (IASC) می‌باشد.
📖 رجوع شود به بخش ۳.۴.۱ استانداردهای بشردوستانه جهانی

• ریشه در اصول همکاری دارند: برابری، شفافیت، رویکرد نتیجه-محور، مسئولیت و مکمل بودن به منظور انجام به موقع و قابل پیش‌بینی اقدام بشردوستانه جمعی.

• به اهداف توسعه پایدار (SDGs) کمک می‌کند و دربردارنده استراتژی‌های مشخص برای پیوند اقدام توسعه و بشردوستی، تقویت سیستم‌ها و ظرفیت داخلی و مقاومت‌سازی در تمامی مراحل اقدامات بشردوستانه است.

• در صورتیکه مرتبط و امکان‌پذیر باشد، بدون تعصب به اصول بشردوستانه بی‌طرفی، عدم جانبداری و استقلال، به دستور کار سازمان ملل برای صلح پایدار^۲ کمک می‌کند.

• از خط‌مشی قانون حقوق بشر بین‌المللی، به ویژه کنوانسیون حقوق کودک (CRC) و پروتکل‌های اختیاری آن، و قانون بشردوستانه بین‌المللی پیروی می‌کند.

• در همه کشورهای و سرزمین‌ها، در همه زمینه‌ها، و برای همه کودکان آسیب‌دیده از بحران‌های بشری، و بر اساس حقوق و نیازها، صرف‌نظر از وضعیت توسعه سیاسی، مدنی، اقتصادی و اجتماعی کشورهایشان یا دسترسی به منابع یونیسیف کاربرد دارند.

• فهرستی از تعهدات، فعالیت‌ها، معیارها و استانداردهای حداقلی بدست می‌دهد که یونیسیف با همکاری شرکای خود متعهد به دستیابی به آنها در بحران‌های بشردوستانه می‌باشد.

• ریشه در معیارهای اسفیر دارد، از جمله استاندارد بشردوستانه بنیادین در حوزه کیفیت و پاسخگویی (CHS)، شبکه بین-سازمانی برای استانداردهای حداقلی تحصیل در شرایط اضطراری (INEE)، استانداردهای حداقلی حمایت از کودکان در اقدام بشردوستانه (CPMS)؛ و بازتاب تعهدات

^۲ دستور کار سازمان ملل برای صلح پایدار بر مشارکت سازمان ملل در پایان دادن به برخی از ویران‌کننده‌ترین و طولانی‌ترین درگیری‌های مسلحانه متمرکز است و به کشورهای عضو سازمان ملل در تلاش برای جلوگیری از درگیری مسلحانه و حفظ صلح کمک می‌کند. رجوع شود به قطعنامه مجمع عمومی A/RES/70/262 و قطعنامه شورای امنیت S/RES/2282 مصوب سال (۲۰۱۶)

• خط‌مشی الزام‌آور برای کلیه پرسنل یونیسف

• ابزار ارتباطی و حمایت‌طلبی.

• مرجع برنامه‌ریزی برای یونیسف و شرکای آن در طراحی برنامه‌ها و توافق‌نامه‌های همکاری.

• چارچوب مرجع برای برنامه‌ریزی، پیش و گزارش‌دهی در تمامی دفاتر کشوری یونیسف (CO). معیارهای تعهدات بنیادین در قبال کودکان بر پایه سیستم‌های پاسخگویی و گزارش‌دهی موجود بنا می‌شود.

• ابزار مشارکت برای یونیسف و شرکای آن با هدف بحث در مورد پاسخگویی‌های دو جانبه.

• یک رویکرد همه‌جانبه درباره به‌روزترین خط‌مشی‌های بشردوستانه و راهنمای برنامه‌ها و عملیات‌ها

تعهدات بنیادین در قبال کودکان خط‌مشی و چارچوب بشردوستانه اصلی یونیسف در اقدام بشردوستانه است. که عبارتند از:

• کلیه پرسنل یونیسف: فرمان یونیسف را بفهمند و تعهدات بنیادین در قبال کودکان را اجرا کنند.

• دولت‌ها: مسئولیت اصلی خود در واکنش به بحران و ترویج احقاق حقوق کودکان را بپذیرند؛ چگونگی مشارکت و حمایت یونیسف و شرکایش از این واکنش را درک کنند.

• شرکای یونیسف (یعنی دولت، سیستم سازمان ملل، سازمان‌های جامعه مدنی (CSOs) از جمله سازمان‌های بین‌المللی و ملی غیردولتی (NGOs) و سازمان‌های جامعه-محور، بخش خصوصی، خیرین): از آن به عنوان مرجع برنامه‌ریزی، ابزار تشریح‌مساعی و وسیله حمایت‌خواهی و ارتباط استفاده کنند.

• تمامی ذینفعان (یعنی دولت‌ها، سیستم سازمان ملل، سازمان‌های جامعه مدنی (CSOs) از جمله سازمان‌های بین‌المللی و ملی غیردولتی (NGOs) و سازمان‌های جامعه-محور، بخش خصوصی، خیرین، مؤسسات حقوق بشری، مؤسسات دانشگاهی و تحقیقاتی، رسانه): فرمان‌ها و تعهدات یونیسف در شرایط اضطراری و حمایت از حقوق کودکان را درک کنند.

• جوامع آسیب‌دیده: یونیسف را مسئول برنامه و تعهدات عملیاتی خود بدانند.

هدف آنها مخاطبان داخلی و خارجی است:

• منابع شامل لینک‌هایی به هنجارها، استانداردها و چارچوب حقوق بین‌الملل ([فصل ۱](#)) و راهنما و رساله‌های برنامه‌های یونیسف ([فصل ۲](#)) و عملیات‌ها ([فصل ۳](#)) می‌شود.

• راهنمای شاخص تعهدات بنیادین در قبال کودکان با استفاده از مجموعه‌ای از شاخص‌ها تعهدات برنامه یونیسف ([فصل ۲](#)) را با برنامه‌ریزی، نظارت، ارزیابی و سیستم‌های گزارش‌دهی یونیسف همراستا می‌سازد.

• چارچوب نظارتی تعهدات بنیادین در قبال کودکان بر تعهدات عملیاتی، ابزار و مسئولیت‌های لازم برای نظارت بر تمامی تعهدات عملیاتی یونیسف را فراهم می‌کند ([فصل ۳](#)).

به همراه موارد زیر منتشر شده‌اند:

	خط مشی الزام آور	
	چارچوب مرجع برای برنامه ریزی پایش و گزارش دهی	
   	مرجع آخرین خط مشی ها و راهنماها	
  	مرجع برنامه ریزی در طراحی برنامه ها و توافق نامه های مشارکت	
  	ابزار مشارکت برای یونیسیف و شرکای آن با هدف بحث در مورد مسیولیت های دوجانبه	
    	ابزار ارتباط و حمایت طلبی	

کلید: مخاطب هدف

جوامع آسیب دیده		تمامی ذینفعان از جمله شرکای یونیسیف رسانه و دانشگاهیان		شرکای یونیسیف: دولت ها، سازمان ملل، CSOs، بخش خصوصی خیرین		کلیه پرسنل و دفاتر یونیسیف		کلیه پرسنل و دفاتر یونیسیف	
-----------------	---	--	---	---	---	----------------------------	---	----------------------------	---

۲.۲.۱ نقش دولت ها

تخصص فنی، هماهنگی و پشتیبانی در این اقدامات مشارکت می کند. دولت ها با عمل به تعهدات بنیادین در قبال کودکان می توانند فعالیت های بشردوستانه آگاهانه ای را صورت دهند و در جهت برآوردن نیازها و احقاق حقوق جوامع آسیب دیده تلاش خود را به کار گیرند.

دولت ها همچنان مسئولان اصلی احترام، ترویج و تحقق حقوق کودکان هستند. آنها مسئولیت اصلی واکنش در بحران، یاری رسانی به قربانیان و تسهیل اقدامات فعالان بشردوستانی، از جمله از طریق بسیج منابع بین المللی و داخلی و به کار بستن سیستم ها و ظرفیت های ملی را بر عهده دارند. یونیسیف با بسیج منابع ملی و بین المللی و از طریق

۳.۲.۱ مشارکت ها

در سطح کشوری، یونیسیف با دولت های میزبان، سازمان های جامعه مدنی، جوامع و بخش خصوصی برای اجرای برنامه همکاری می کند. عمل به تعهدات بنیادین در قبال کودکان رابطه نزدیکی با توانایی شرکای عملیاتی یونیسیف در اقدامات میدانی دارد. تعهدات عملیاتی (فصل ۳) مسیولیت یونیسیف در ارائه بموقع کمک های بشردوستانه توسط یونیسیف و شرکای آن را تشریح می کند.

یونیسیف به دنبال ایجاد اتحاد با سایر ذینفعان در خصوص تعهدات بنیادین در قبال کودکان است. تعهدات بنیادین در قبال کودکان از طریق همکاری نزدیک با دولت ها، مسئولین ملی و محلی؛ جوامع آسیب پذیر، سازمان های جامعه مدنی، از جمله نهادهای غیرانتفاعی ملی و بین المللی، سازمان جامعه-محور، مؤسسات حقوق بشری و عقیده-محور؛ سیستم سازمان ملل، از جمله بودجه عملیاتی آن، آژانس ها و برنامه ها؛ خیرین؛ مؤسسات دانشگاهی و تحقیقاتی؛ بخش خصوصی؛ و رسانه صورت می گیرد.

۴.۲.۱ کاربرد

بتوانند پاسخ بشردوستانه قابل پیش بینی، بموقع، اصولی و کودک-محور ارائه دهند.

همه دفاتر کشوری باید تعهدات بنیادین در قبال کودکان را به عنوان چارچوبی برای پایش وضعیت زنان و کودکان و اقدام برای آماده سازی و پاسخگویی مناسب به کار گیرند تا

به کار می‌بندد. در مواردی که یونیسف از راه دور به پایش و برنامه‌ریزی می‌پردازد، حتی در زمانیکه اجرا و نظارت از طریق شرکا و سایر ناظران صورت می‌گیرد نیز به صورت دورادور با جوامع در ارتباط خواهد بود.

شناسایی جوامع نیازمند، هدفگذاری جوامع و مکان‌ها و الویت‌بندی مؤلفه‌های اصلی فرآیندهای برنامه‌ریزی استراتژیک و تصمیمات برنامه‌ریزی روزانه در دفاتر کشوری یونیسف است. یونیسف با فرآیند هدفگذاری اطمینان حاصل می‌کند که جوامع با بیشترین نیازها و کمترین امکان برای برآوردن نیازهایشان به حال خود رها نشده و کمک‌های بشردوستانه را دریافت می‌کنند.

پارامترهای راهبردی برای **الویت‌بندی** عبارتست از: شدت عواقب بشردوستانه؛ بزرگی (برآورد تعداد افراد نیازمند)؛ احتمال تغییر نیازها؛ عوامل ایجاد نیازها؛ الویت‌بندی نیازها توسط خود افراد نیازمند؛ و همچنین دخالت سایر عوامل. در فرآیند هدفگذاری و الویت‌بندی نباید عواملی همچون در دسترس بودن منابع مالی، محدودیت‌های دسترسی، امنیت و سایر چالش‌های عملیاتی لحاظ شوند. این عوامل در مرحله بعدی، یعنی در مراحل برنامه‌ریزی و اجرا لحاظ می‌شوند تا تصمیم‌گیری و مدیریت روزانه الویت‌ها توسط مدیریت ارشد دفاتر کشوری به صورت آگاهانه باشد.

در صورت شروع ناگهانی یا وخامت سریع بحران انسانی، یونیسف با فعالیت‌های حیاتی مثل مداخلات نجات‌بخش، دستیابی به کسانی که بیش از بقیه در معرض خطر هستند را در الویت قرار می‌دهد.

تعهدات بنیادین در قبال کودکان به شرح تعهدات یونیسف نسبت به محرومترین کودکان و خانواده‌های آنها، **صرف نظر از نوع بحران** (شرایط اضطراری غیرمترقبه یا دائم‌الوقوع، بلایای طبیعی، مواقع بحران در سلامت عمومی، بحران‌های پیچیده همچون درگیری‌های مسلحانه داخلی و بین‌المللی و غیره)، **فارغ از سطح درآمد خالص ملی کشور (کم، متوسط، زیاد) یا وضعیت حقوقی جوامع آسیب‌دیده** می‌پردازد.

در حالیکه تعهدات بنیادین در قبال کودکان در همه زمینه‌ها قابل اجراست، **دامنه اقدامات و برنامه‌ریزی یونیسف** بر اساس تحلیل موقعیت، ارزیابی نیازهای بشردوستانه و ظرفیت‌های ملی، **با شرایط و محیط سازگار خواهد شد.**

روش‌های اجرای یونیسف شامل **تقویت سیستم**، از طریق کمک فنی، تبیین خط‌مشی و ظرفیت‌سازی؛ **پشتیبانی ارائه خدمت؛ اجرای مستقیم برنامه؛** مداخلات از طریق **شرکای عملیاتی؛** برنامه‌ریزی از راه دور؛ **هماهنگی؛ و حمایت‌طلبی** می‌باشند.

ایفای تعهدات بنیادین در قبال کودکان به عوامل بسیاری بستگی دارد، از جمله در دسترس بودن منابع (نقدی، غیرنقدی، تخصص فنی، دارایی‌های بنیادی)؛ حضور یونیسف؛ حضور شرکا، منابع و توانایی آنها در ارائه خدمات میدانی؛ دسترسی به جوامع آسیب‌دیده و فضای بشردوستانه؛ و شرایط امنیتی. در بحران‌های پیچیده، یونیسف متعهد می‌شود تا بیشترین تلاش خود را در جهت بسیج منابع و حمایت‌طلبی برای دسترسی بشردوستانه به جوامع آسیب‌دیده به کار بندد.

تعهدات بنیادین در قبال کودکان **در شرایطی که یونیسف دسترسی مستقیم به جوامع آسیب‌دیده نداشته باشد** نیز قابل اجراست. در این مورد، یونیسف تمام تلاش خود را در جهت برآوردن نیازهای بشردوستانه جوامع آسیب‌دیده

۶.۲.۱. پایش عملکرد

عملیاتی، برخوردار بوده و از سیستم‌های سازمانی یونیسف برای پیگیری عملکرد بهره می‌برند.

ارجاع نظام‌مند به تعهدات بنیادین در قبال کودکان در مدارک برنامه‌ریزی و گزارش‌دهی یونیسف پشتوانه‌ای برای اجرای آنها است و پاسخگویی یونیسف در عمل به تعهدات بنیادین در قبال کودکان را تقویت می‌کند. یونیسف برای اندازه‌گیری پیشرفت و گزارش‌دهی منظم در مورد تعهدات بنیادین در قبال کودکان بر سیستم پایش عملکرد^۳ فعلی خود متکی است.

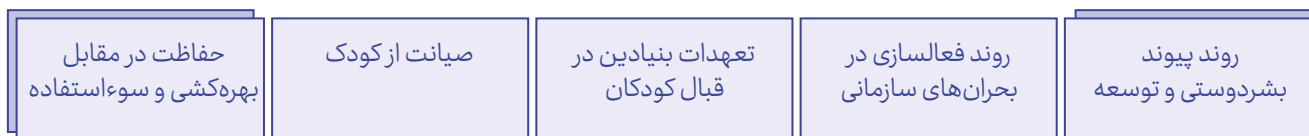
تعهدات بنیادین در قبال کودکان زیربنای برنامه‌ریزی، نظارت و ارزیابی یونیسف و راهنمای مشارکت یونیسف در انسجام **چرخه برنامه بشردوستانه** است.

تعهدات و معیارهای برنامه **(فصل ۲)** از پشتوانه **راهنمای شاخص تعهدات بنیادین در قبال کودکان** برخوردارند تا در برنامه‌ریزی، نظارت و گزارش‌دهی درباره برنامه‌ریزی بشردوستانه به دفاتر کشوری کمک کند.

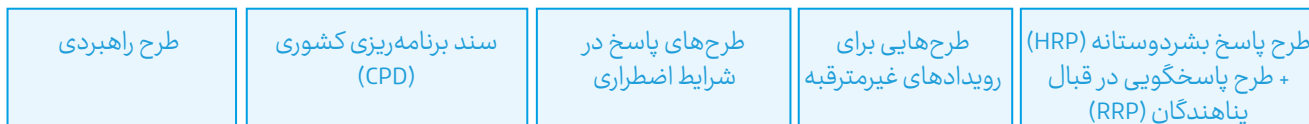
تعهدات و معیارهای عملیاتی **(فصل ۳)** از پشتوانه **چارچوب نظارتی تعهدات بنیادی در قبال کودک بر تعهدات**

^۳ سیستم یکپارچه اطلاعات مجازی (VISION)

چارچوب‌های نظارتی یونیسف

یونیسف و ابزارهای برنامه‌ریزی بین-سازمانی

ابزارهای برنامه‌ریزی، پیش و گزارش‌دهی یونیسف

۳.۱. چارچوب حقوق بین‌الملل

فعالیت یونیسف ریشه در یک چارچوب حقوق بین‌المللی دارد که وظایف دولت‌ها در احترام، حمایت و احقاق حقوق کودکان را مشخص می‌کند.

📖 رجوع شود به پیوست ۲ منابع

- **قانون حقوق بشر بین‌الملل**، که هم در درگیری‌های مسلحانه و هم در صلح قابل اجراست، از جمله:
  - کنوانسیون حقوق کودک (CRC) و پروتکل‌های اختیاری آن
  - کنوانسیون حذف تمام اشکال تبعیض علیه زنان (CEDAW)
  - کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت
- قانون بشردوستانه بین‌المللی، شامل کنوانسیون ژنو و سایر پروتکل‌های آنها، که به حمایت از غیرنظامیان و مبارزان در درگیری‌های مسلحانه می‌پردازد و حمایت از کودکان را در بر دارد.
- قانون پناهندگان بین‌المللی، شامل کنوانسیون پناهندگان ۱۹۵۱ و پروتکل ۱۹۶۷ و سایر فواینین و استانداردهای منطقه‌ای و بین‌المللی مربوط به پناهندگان، بی‌تابیتی و آوارگی داخلی 📖 به بخش ۲.۵.۲ جابجایی گسترده پناهندگان، مهاجران و آوارگان داخلی مراجعه کنید
- حقوق کیفری بین‌المللی، از جمله دیوان کیفری بین‌المللی بر مبنای اساسنامه رم

عبارتند از چهار ارگان در هم تنیده حقوق بین‌الملل که یکدیگر را تقویت می‌کنند:

این چارچوب حقوقی با این موارد کامل می‌شود:

- قطعنامه شورای امنیت، به ویژه در مورد کودکان و درگیری مسلحانه، حفاظت از غیرنظامیان، زنان، صلح و امنیت
- قطعنامه‌های مجمع عمومی، از جمله:
- تحکیم هماهنگی در امداد بشردوستانه سازمان ملل در شرایط اضطراری (A/RES/46/182 و قطعنامه‌های بعد از آن)، که نقش سازمان ملل در هماهنگی تلاش‌های جامعه بین‌المللی برای حمایت از کشورهای آسیب‌دیده را تشریح می‌کند
- دستور کار برای بشریت (پیوست A/70/709)، که پنج حوزه اقدام در جهت کاهش نیازها، مخاطرات و آسیب‌پذیری‌های بشردوستانه را تدوین می‌کند
- دستور کار توسعه پایدار و اهداف توسعه پایدار ۲۰۳۰ (A/RES/70/1) که بر نقش برنامه‌ریزی توسعه و آمادگی در کاهش نیازها، آسیب‌پذیری‌ها و مخاطرات تأکید دارد
- قطعنامه‌های شورای اجتماعی و اقتصادی بخش امور بشردوستانه ECOSOC، که بهترین روش پرداختن به تازه‌ترین و عاجل‌ترین دغدغه‌های بشردوستانه را مشخص می‌کند

۴.۱. اصول و استانداردهای جهانی

۱.۴.۱. اصول بشردوستانه

اصول بشردوستانه راهنمای اقدامات یونیسف در هر شرایطی، جنگ‌زده یا غیر آن، است.

در محیط‌های پیچیده و پرمخاطره، اصول بشردوستانه برای امکان‌پذیر ساختن عملیات‌ها، ادامه و اجرای آنها حیاتی هستند. آنها، بالاخص، راهنمای یونیسف در اتخاذ تصمیمات عملیاتی و برنامه‌ریزی شده و همچنین جلب و حفظ پذیرش از سوی جوامع، مسئولین و تمامی طرفین درگیری هستند.

یونیسف در عملیات‌های خود به اصول بشردوستانه^۴ زیر متعهد است:

• **انسانیت:** هر کجا که رنج انسانی وجود دارد باید برطرف شود. هدف اقدام بشردوستانه نجات جان انسان‌ها، حفظ سلامت و تضمین احترام برای حقوق انسان‌ها است. یونیسف از این اصل حمایت می‌کند که باید با همه دختران، پسران، زنان و مردان در همه سنین برخورد انسانی صورت گیرد و مصمم است که به همه کودکان آسیب‌پذیر یاری رسانده و با آنها با احترام و کرامت رفتار کند.

• **عدم تبعیض:** یونیسف امداد را بر اساس نیازها و بدون تبعیض ملیتی، قومی، نژادی، جنسیتی، زبانی، ناتوانی، اعتقادات مذهبی، طبقه اجتماعی، گرایش جنسی، هویت جنسی، سیاسی و سایر موارد تخصیص و ارائه می‌دهد.

• **بی‌طرفی:** یونیسف از درگیری در منازعات سیاسی، نژادی، مذهبی یا ایدئولوژیک اجتناب می‌نماید و در درگیری‌ها جانبداری نمی‌کند.

• **استقلال:** اقدام بشردوستانه باید مستقل از مقاصد سیاسی، اقتصادی، و نظامی احتمالی فعالان در مناطق اجرای فعالیت بشردوستانه باشد. یونیسف مستقل از هر گونه مقاصد امنیتی، نظامی، اقتصادی، سیاسی و غیره است.

^۴ هر چهار مورد در قطعنامه GA 58/114 (2004) مجدداً به تأیید رسید.

ملاحظات کلیدی	حوزه
<ul style="list-style-type: none"> • ایجاد ظرفیت رهبری بشردوستانه در پرسنل یونیسف در تمامی سطوح (FO/CO/RO/HQ) و توانایی اعمال اصول بشردوستانه در تصمیم‌گیری. • ایجاد ظرفیت در پرسنل یونیسف برای اعمال کارآمد اصول بشردوستانه در اجرای عملیات‌ها، به ویژه در محیط پیچیده و پرمخاطره. که برقراری هماهنگی نظامی - غیرنظامی، مذاکرات دستیابی و حمایت‌طلبی بشردوستانه را در بر می‌گیرد. 	<p>ایجاد ظرفیت در پرسنل یونیسف</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۴.۵.۱ نقش‌ها و وظایف</p>
<ul style="list-style-type: none"> • حصول اطمینان از اینکه حضور میدانی یونیسف و عملیات‌ها امکان شناسایی و پاسخگویی مناسب به نیازهای جوامع آسیب‌دیده، از جمله کسانی که در مناطق صعب‌العبور هستند را فراهم می‌کند. • تلاش برای ماندن و ارائه خدمت در محیط‌های پیچیده و پرمخاطره و ارجاع به اصول بشردوستانه با هدف هدایت اقدامات و تصمیمات یونیسف. 	<p>عملیات‌ها و حضور میدانی یونیسف</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۱.۳ اداره و تأمین مالی</p>
<ul style="list-style-type: none"> • تلاش برای برقراری دسترسی بشردوستانه و حفظ آن، حصول اطمینان از اینکه کلیه جوامع آسیب‌دیده می‌توانند دسترسی ایمن و مداومی به مساعدت و خدمات داشته باشند. • تلاش برای مشارکت با تمامی طرف‌های درگیر، و سایر ذینفعان تا حد ممکن و لازم با هدف دسترسی به جوامع نیازمند. • طراحی استراتژی‌های دسترسی خاص موقعیت که ریشه در اصول بشردوستانه دارد. • پیگیری فعالانه پذیرش از سوی جوامع و ذینفعان برای دسترسی پایدار به همه جوامع نیازمند. 	<p>دسترسى</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۴.۱.۲ دسترسی بشردوستانه</p>
<ul style="list-style-type: none"> • حمایت از دسترسی مداوم و بلامانع به همه جوامع نیازمند. • حمایت از حقوق کودکان، از جمله در موارد نقض شدید حقوق کودک، در راستای اصول بشردوستانه، عدم تبعیض، بی‌طرفی و استقلال. • ترویج اعمال اصول بشردوستانه در هماهنگی با شرکا و در راستای دستورالعمل‌های بین-سازمانی 	<p>حمایت‌طلبی</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۲.۴.۱ حمایت‌طلبی بشردوستانه</p>
<ul style="list-style-type: none"> • ترویج پیروی از اصول بشردوستانه در هنگام حمایت از رهبری و هماهنگی پاسخ بشردوستانه در کنار مسئولین محلی و ملی. • همکاری در سازوکارهای هماهنگی برای ایجاد دسترسی اصولی بشردوستانه و حفظ آن، با همکاری آژانس‌های سازمان ملل، مقامات ملی و محلی و سازمان‌های جامعه مدنی، در سازوکارهای هماهنگی موجود مانند تیم بشردوستانه کشوری (HCT)، تیم کشوری سازمان ملل (UNCT)، تیم مدیریت امنیت بین‌المللی (SMT)، و سازوکارهای هماهنگی درون خوشه‌ای/بین‌بخشی. 	<p>هماهنگی</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۲.۱.۲ هماهنگی</p>

نیازسنجی

📖 رجوع شود به بخش ۱.۳.۲
نیازسنجی‌ها، برنامه‌ریزی، نظارت
و ارزیابی

برنامه‌ها

📖 رجوع شود به بخش ۴.۲.۲
پیوند بشردوستی و توسعه

مشارکت‌ها

📖 رجوع شود به بخش ۵.۳
مشارکت‌ها

بسیج منابع

📖 رجوع شود به بخش ۶.۳
بسیج منابع

مدیریت امنیت

📖 رجوع شود به بخش ۷.۳
مدیریت امنیت

- ارائه امداد بشردوستانه بی‌طرفانه و عاری از تبعیض بر اساس نیازسنجی‌های بی‌طرفانه
- حصول اطمینان از احترام به اصول بشردوستانه از طریق فرآیندهای الویت‌بندی و هدفگذاری، بویژه در تعیین مکان‌های خدمات‌دهی و روش‌های هدفگذاری.
- اجتناب از جستجو و امدادسانی به جوامع تحت کنترل فقط یکی از طرفین درگیری.

- **حفظ استقلال عملیاتی** و اقدام بشردوستانه اصولی در هنگام پیوند برنامه‌های توسعه و بشردوستی، به ویژه در موقعیت‌هایی که دولت یک طرف درگیری باشد. در برخی موقعیت‌ها مشارکت در اقدام توسعه‌ای نه ممکن است و نه مناسب.

- همکاری با سازمان‌ها و ارگان‌هایی که متعهد به ارزش‌های بنیادین یونیسف و سازمان ملل، و همچنین اصول بشردوستانه هستند.
- حصول اطمینان از اینکه شرکا کاربرد عملیاتی اصول بشردوستانه را به درستی درک می‌کنند.
- حفظ ارتباط با شرکا و جوامع برای حصول اطمینان از درک کاربرد اصول بشردوستانه.

- حصول اطمینان از اینکه منابع بدون تبعیض، و بر اساس نیازهای جوامع آسیب‌دیده، تخصیص یافته‌اند و اینکه در تخصیص امدادسانی، حتی در پیچیده‌ترین موقعیت‌ها، الزامات بشردوستانه در وهله اول قرار می‌گیرد.

- **خطر شرایط** و تأمین مالی خیرین با اهداف ناقص بی‌طرفی، عدم تبعیض و استقلال در پاسخ بشردوستانه را کاهش داده، و از تأمین بودجه‌ای که موجب زیر پا گذاشتن حقوق یا مصلحت کودکان می‌شود، یا امنیت فعالان بشردوستی را به خطر می‌اندازد، ممانعت به عمل آورد. حفظ استقلال عملیاتی و تلاش برای اجتناب از وابستگی به تنها یک منبع مالی.

- استفاده از پذیرش به عنوان یک رویکرد مدیریت مخاطرات امنیتی که پشتوانه دسترسی بشردوستانه است. پذیرش از سوی جوامع و/یا گروه‌های تهدیدآمیز می‌تواند احتمال وقایع آسیب‌زا را کاهش داده و امکان واکنش کارآمد در بروز واقعه آسیب‌زا را افزایش می‌دهد. اصول بشردوستانه زمینه پذیرش را فراهم می‌کند - برقراری روابط خوب و رضایت جوامع محلی و فعالان کلیدی برای فعالیت‌های بشردوستانه^۵.

- ایجاد ظرفیت در کارشناسان و مدیران امنیتی با مسئولیت‌های امنیتی در کسب پذیرش، ارزیابی میزان پذیرش و لحاظ نمودن پذیرش در فرآیند مدیریت مخاطرات امنیتی.

- اسکورت مسلح فقط در صورتی استفاده شود که تحلیل کاملی در فرآیند مدیریت مخاطرات امنیتی (SRM) انجام شده باشد و مشخص شود که اقدام SRM دیگری برای رساندن مخاطرات امنیتی به سطح قابل قبول وجود ندارد، بر طبق - دستورالعمل عدم الزام IASC در استفاده از اسکورت مسلح برای هیئت‌های اعزامی بشردوستانه.

- در صورت مشارکت در ارزیابی SMT از اثر بالقوه استفاده از اسکورت مسلح به دستورالعمل عدم الزام IASC در استفاده از اسکورت مسلح برای هیئت‌های اعزامی بشردوستانه مراجعه کنید. ارزیابی باید بر اساس موقعیت و مکان و با آگاهی از اصول بشردوستانه باشد.

^۵ راهنمای مدیریت مخاطرات امنیتی (SRM)، پیوست E: بازتاب پذیرش در SRM، صص: ۱۰۶-۱۱۰

در موقعیت‌هایی که حضور سازمان ملل علاوه بر عوامل توسعه‌ای و بشردوستانه، عملیات‌های صلح چندجانبه و/یا سیاسی را در بر دارد، سیاست یکپارچه‌سازی سازمان ملل تعیین‌کننده نحوه تعامل ابعاد مختلف مشارکت سازمان ملل (سیاسی، توسعه‌ای، بشردوستانه، حقوق بشری، حاکمیت قانون و امنیت) برای دستیابی به اهداف تحکیم صلح است.^۶

سیاست سازمان ملل در ارزیابی و برنامه‌ریزی منسجم تصریح می‌کند که "در حالی که اقدامات بشردوستانه می‌تواند حامی تحکیم صلح باشد، اما هدف اصلی آن پرداختن به مسئله نجات جان انسان‌ها و کاهش رنج‌ها است. بر همین اساس، بیشتر عملیات‌های بشردوستانه خارج از چشم‌انداز یکپارچه‌سازی قرار می‌گیرد، که می‌تواند توانایی فعالان بشردوستی سازمان ملل در خدمت‌رسانی بر اساس اصول بشردوستانه را به کرات به چالش بکشد."

هر زمان که مقتضی و مقدور باشد، یونیسف به همکاری راهبردی با هیئت‌های اعزامی سازمان ملل، بدون خدشه به اصول بشردوستانه بی‌طرفی و استقلال می‌پردازد. حوزه‌های اصلی همکاری عبارتست از حمایت از کودکان، عدالتخواهی برای نوجوانان، یکپارچه‌سازی مجدد کودکان مرتبط با گروه‌های مسلح یا نیروهای مسلح، برقراری صلح و ابتکار عمل‌هایی در زمینه صلح پایدار و ارائه خدمات ضروری.

یونیسف در تلاش است تا با حفظ مشارکت پایدار با هیئت اعزامی در تمام سطوح، سهم هیئت اعزامی در ایجاد محیطی توانمندساز برای دسترسی بشردوستانه را به حداکثر برساند، در حالی که در مواقع لزوم فاصله عملیاتی را حفظ می‌کند تا از به مخاطره افتادن پایبندی یونیسف به اصول بشردوستانه و امنیت کارکنان بکاهد.

هماهنگی با هیئت اعزامی و پشتیبانی لازم از آن باید در کنار جداسازی مؤثر پروفایل‌ها و فعالیت‌ها در آن حوزه صورت گیرد تا استقلال عملیاتی حفظ شود و خطر تشویش اذهان در مورد یونیسف یا پایبندی سازمان ملل به اصول بشردوستانه و پذیرش از سوی جوامع محلی و ذینفعان کاهش یابد.^۷

^۶ رجوع شود به دبیر کل سازمان ملل، تصمیمات دبیر کل - ۲۵ ژوئن جلسه کمیته سیاست‌گذاری. تصمیم شماره 2008/24 - یکپارچه‌سازی، ۲۰۰۸، دبیر کل سازمان ملل، سیاست سازمان ملل در مورد ارزیابی و برنامه‌ریزی یکپارچه، ۲۰۱۳؛ کارگروه برنامه‌ریزی و ارزیابی یکپارچه (IAP)، راهنمای برنامه‌ریزی و ارزیابی یکپارچه، ۲۰۱۳.

^۷ رجوع شود به یکپارچه‌سازی/فعالیت سازمان ملل در فضای مأموریت و یادداشت راهنمای فنی درباره کار با حضور منسجم سازمان ملل، یونیسف، ۲۰۱۴.

یونیسف با هر شخص و سازمانی، از جمله عوامل غیردولتی (NSAs)، که لازم بداند همکاری می‌کند تا حمایت از کودکان را تضمین کند، از ارائه کمک بشردوستانه اطمینان حاصل کند و مانع نقض شدید حقوق کودکان شده یا به آن پایان دهد. مشارکت با NSA بر اساس هنجارهای بین‌المللی و چارچوب حقوقی، از جمله حقوق بشر بین‌المللی و قانون بشردوستانه، صورت می‌گیرد.

در جاییکه NSA قلمروهای خاصی را تحت کنترل دارد، یا به عنوان مسئولین محلی خودخوانده فعالیت می‌کنند، همکاری با آنها می‌تواند برای انجام الزامات یونیسف و حصول اطمینان از ایفای تعهدات بنیادین در قبال کودکان حیاتی باشند. در زمان همکاری با آنها، یونیسف کاملاً در نظر دارد که تعهدات حقوقی NSAs در قبال افراد و امدادرسنان بر مبنای قانون بشردوستانه بین‌المللی، قانون حقوق بشر بین‌المللی و قانون کیفری بین‌المللی می‌باشد.

دفتر کشوری، با حمایت ستاد مرکزی و دفاتر منطقه‌ای، استراتژی‌های محکمی در مشارکت با NSA تبیین می‌کند، که بر اساس تحلیل دقیق مخاطرات و موقعیت، و تعیین هدف شفاف برای مشارکت، نتایج مورد انتظار برای کودکان، معیارهای کاهش مخاطرات و خطوط قرمز صورت می‌پذیرد.

۲.۴.۱. حمایت‌طلبی بشردوستانه

• افزایش آگاهی بین‌المللی و ملی از وضعیت کودکان و نیازهای حمایتی و بشردوستانه، بویژه در مورد آسیب‌پذیرترین آنها
• راه‌اندازی توسعه عدالت-محور و منصفانه و تقویت سیاست‌های ملی، بودجه‌ها، تصمیم‌ها و قانونگذاری، کمک به تحول اجتماعی مثبت و توانمندسازی جوامع آسیب‌دیده در مطالبه حقوق‌شان

• حمایت‌طلبی برای حقوق و صدای کودکان و زنان به عنوان مؤلفه جدایی‌ناپذیر اقدام بشردوستانه

📖 رجوع شود به بخش ۴.۱.۲ دسترسی بشردوستانه و بخش ۳.۲ تعهدات بخشی (ملاحظات کلیدی در حمایت‌طلبی)

یونیسف ملزم به ترویج و حمایت از حقوق تمامی کودکان است که در وهله اول توسط کنوانسیون حقوق کودک و پروتکل‌های اختیاری آن و همین‌طور قانون بشردوستانه بین‌المللی هدایت می‌شود. یونیسف به حمایت‌طلبی بشردوستانه با اهداف زیر می‌پردازد:

• تسهیل ارائه کمک بشردوستانه

• تضمین دسترسی بلامانع و اصولی به جوامع نیازمند

• ترویج تبعیت از هنجارها، استانداردها و اصول منطقه‌ای و بین‌المللی

• ترویج پاسخگو شدن عاملان نقض حقوق کودک

۳.۴.۱. استانداردهای بشردوستانه جهانی

• شبکه بین-سازمانی برای استانداردهای حداقلی آموزش در شرایط اضطراری (INEE)

• استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودکان در اقدامات بشردوستانه (CPMS)

📖 رجوع شود به پیوست ۲ منابع

یونیسف تابع استانداردهای جهانی است که در جهت بهبود کیفیت اقدام بشردوستانه تدوین شده‌اند و باعث بهبود پاسخگویی سیستم بشردوستانه به جوامع آسیب‌دیده، به ویژه کودکان می‌شوند، از جمله:

• کتاب راهنمای اسفیر: منشور بشردوستانه و استانداردهای حداقلی در پاسخ بشردوستانه (استانداردهای اسفیر)، از جمله استاندارد بشردوستانه بنیادین در کیفیت و پاسخگویی (CHS)

چارچوب حقوق بین‌الملل

۴.۴.۱. اصول راهبردی

۴.۴.۴.۱ مشارکت کودک: یونیسف در تمامی برنامه‌هایش اطمینان حاصل می‌کند که دختران و پسران در سنین و توانایی‌های مختلف مشارکت جدی دارند؛ حرف‌هایشان شنیده می‌شود و در بیان آزادانه و ایمن نظراتشان مورد حمایت قرار می‌گیرد و در تصمیمات مربوط به خودشان مشارکت می‌کنند.

۵.۴.۴.۱ منافع کودک: یونیسف اطمینان حاصل می‌کند که سرلوحه اقدامات بشردوستانه‌اش منافع کودک است. چنانچه یک مفاد حقوقی بیش از یک تفسیر داشته باشد، تفسیری انتخاب می‌شود که بیشترین منافع کودک را در بر داشته باشد.

۶.۴.۴.۱ پایداری زیست محیطی: یونیسف اقدامات خود در جهت ارائه خدمات بشردوستانه را به شیوه‌ای صورت می‌دهد که آسیب به محیط زیست را به حداقل برساند. این آسیب‌ها عبارتند از انتشار گازهای گلخانه‌ای، آلودگی محیط زیست، مواد سمی و زباله.

۱.۴.۴.۱ رویکرد مبتنی بر حقوق انسانی یونیسف: متعهد است که به نابرابری‌ها و اختلافات در طراحی، اجرا و نظارت بر برنامه‌هایش بپردازد، و تضمین کند که اقدامات بشردوستانه او بدون هرگونه تبعیضی ارائه می‌شود. یونیسف مشارکت کودکان، نوجوانان، زنان و جوامع آسیب‌دیده را ترویج می‌کند، و به حمایت‌طلبی از حقوق و صدای آنان می‌پردازد.

۲.۴.۴.۱ آسیب نرسانید: یونیسف اقداماتی را به کار می‌بندد تا مطمئن شود مداخلاتش بر افرادی که سعی در کمکشان دارد و نسبت به درگیری حساس هستند تأثیر منفی نگذارد. برنامه‌های یونیسف برای ممانعت از ایجاد و تشدید درگیری‌ها و ناامنی‌ها در جوامع آسیب‌دیده؛ تشدید اختلافات یا تداوم تبعیض؛ تخریب محیط زیست یا تشدید آن طراحی شده‌اند؛

۳.۴.۴.۱ عدم تبعیض: بحران‌های بشردوستانه اغلب نابرابری‌های فعلی را تشدید می‌کند و افرادی که در خطر تبعیض هستند را بیشتر به حاشیه می‌راند. یونیسف تلاش می‌کند تا الگوهای جدید و فعلی تبعیض و پویایی قدرت را شناسایی، بررسی و خطاب قرار دهد.

۵.۴.۱ محوریت حمایت

کاهش می‌دهد، قرارگیری آنها در معرض این تهدیدات را به حداقل می‌رساند و ظرفیت آنها برای مقابله مؤثر با تهدیدات را افزایش می‌دهد. حفاظت از همه افراد آسیب‌دیده و در معرض خطر نقش محوری در تصمیم‌گیری و پاسخگویی یونیسف قرار دارد، از جمله در مشارکت آن با طرفین دولتی و غیردولتی در یک درگیری.

هدف و دستاورد مورد انتظار در اقدام بشردوستانه حمایت است و باید در مرکز تلاش‌های آمادگی، به عنوان بخشی از فعالیت‌های عاجل و نجات‌بخش، و در تمامی واکنش‌های بشردوستانه و ورای آن قرار گیرد. یونیسف متعهد می‌شود که واکنش بشردوستانه‌ای را طراحی و اجرا کند که مانع صدمه به افراد آسیب‌پذیر می‌شود، از آنها در مقابل خشونت، جبر و سوءاستفاده حفاظت می‌کند، تهدیدات پیش روی آنها را

۶.۴.۱. پاسخگویی در قبال جوامع آسیب‌دیده (AAP)

که نیازها، دغدغه‌ها و ترجیحات آنها را در نظر می‌گیرد و به روش‌هایی عمل می‌کند که عزت، توانمندی و تاب‌آوری آنها را بیشتر می‌کند.

📖 رجوع شود به بخش ۶.۱.۲ APP

بر طبق تعریف CHS و IASC از AAP، هدف یونیسیف اینست که اطمینان حاصل کند کلیه جوامع آسیب‌پذیر، در معرض خطر و بحران‌زده که از طریق اقدامات بشردوستانه یونیسیف حمایت می‌شوند، بتوانند یونیسیف را مسئول ترویج و حمایت از حقوق خود و کسب نتایج مؤثر برای خود بدانند

۷.۴.۱. محافظت از کودکان

• به گونه‌ای عمل کنند که نشان دهند تعهد آنها به حمایت و محافظت از کودکان، اعلامیه جهانی حقوق بشر و کنوانسیون حقوق کودک باشد

• به گونه‌ای عمل کنند که نشان دهند تعهد آنها به امدادسانی فقط بر پایه حقوق و نیازها، بدون تبعیض در مورد اشخاص، بر طبق اصول بشردوستانه، بی‌طرفی، عدم تبعیض و استقلال باشد

یونیسیف همچنین به ترویج اعمال حمایت و محافظت در سیاست‌ها و قوانین ملی از سوی دولت‌های میزبان و همین‌طور جامعه مدنی و سازمان‌های شرکتی می‌پردازد.

تمامی پرسنل یونیسیف (کارمند و غیرکارمند) و همکاران آن (تأمین‌کنندگان/خدمات‌دهندگان، شرکای سازمانی، شرکای اجرای برنامه) موضوع مفاد خط‌مشی یونیسیف در ترویج و حمایت و محافظت از کودکان هستند. این خط‌مشی تعهدی در جهت کاهش خطر مستقیم و غیرمستقیم صدمه به کودکان در نتیجه اقدامات عمدی/غیرعمدی از جمله نادیده گرفتن، بهره‌کشی و سوءاستفاده می‌باشد. این خط‌مشی در همه شرایط مصداق دارد. از تمامی پرسنل و همکاران یونیسیف انتظار می‌رود:

• در تعهد سازمان نسبت به حمایت و محافظت از کودک سهیم باشند

۸.۴.۱. محافظت در مقابل سوءاستفاده و بهره‌کشی جنسی (PSEA)

یونیسیف موظف است قربانیان این خشونت‌ها را برای دریافت کمک‌های مناسب معرفی کند، از جمله حمایت از کودکان قربانی در حین تحقیق، و همین‌طور در فرآیند تحقیقات همکاری کنند.

همچنین شرکای یونیسیف موظفند دعاوی SEA را فوراً و بر اساس پروتکل سازمان ملل درباره دعاوی بهره‌کشی و سوءاستفاده جنسی که شرکای اجرا در آن درگیر هستند گزارش دهند و الزامات PSEA ترسیم شده در توافقنامه برنامه همکاری یونیسیف (PCA) را رعایت کنند.

📖 رجوع شود به بخش ۵.۱.۲ PSEA

پیمانکاران یونیسیف موظفند در جهت جلوگیری از بهره‌کشی و سوءاستفاده جنسی توسط پرسنل خود، از جمله کارمندان و هر فردی که از سوی پیمانکاران برای اجرای خدمات مذکور در قرارداد به کار گرفته می‌شود، کلیه اقدامات مناسب را صورت دهند و در صورت وقوع آن فوراً یونیسیف را مطلع نمایند.

یونیسیف به هیچ وجه بهره‌کشی جنسی و سوءاستفاده (SEA) را بر نمی‌تابد و متعهد است به نحو مؤثری از SEA جلوگیری کند و پاسخ دهد، همان‌طور که در بیانیه دبیرکل، تدابیر ویژه با هدف محافظت در مقابل سوءاستفاده و بهره‌کشی جنسی (ST/SGB/2003/13) و شش اصل IASC در ارتباط با SEA عنوان شده است.

PSEA تعهد بنیادین یونیسیف، و پاسخگویی کلیت سازمان است که شامل رهبری فعالانه مدیریت ارشد یونیسیف، رویکرد قربانی-محور و بهره‌گیری از تمامی برنامه‌ها و عملیات‌های یونیسیف است.

تمامی پرسنل یونیسیف (کارمند و غیرکارمند)، شامل مشاوران، پیمانکاران، پرسنل آماده به کار، داوطلبان سازمان ملل، کارآموزان و سایر افرادی که تحت قراردادهای مجزا برای یونیسیف کار می‌کنند، باید دوره PSEA را آموزش ببینند، و وظیفه دارند دعاوی SEA را بلافاصله گزارش دهند.

۹.۴.۱. جمع‌آوری اخلاقی شواهد و حفاظت از داده‌ها

ویژه هنگامی که کودکان و افراد آسیب‌پذیر مورد نظر هستند، تا منافع آنها را تأمین کند. یونیسف کلیهٔ پردازش اطلاعات شخصی را تحت قوانین داخلی و بین‌سازمانی انجام می‌دهد.

📖 رجوع شود به بخش ۳.۳ فناوری ارتباطات و اطلاعات

یونیسف از استانداردهای سخت‌گیرانهٔ جمع‌آوری اخلاقی شواهد تبعیت می‌کند و با توجه ویژه به جمع‌آوری، تحلیل، انتقال، بایگانی، دسترسی، انتشار و تخریب اطلاعات، اطمینان حاصل می‌کند که کودکان و جوامع آنها در چرخهٔ اطلاعات مورد احترام و تحت حفاظت هستند. یونیسف در هنگام پردازش اطلاعات شخصی به محافظت شفاف نیاز دارد، به

۵.۱. مسئولیت‌های نهادی

۱.۵.۱. تعهد به ایفای تعهدات بنیادین در قبال کودکان

📖 رجوع شود به بخش ۴.۲.۱ کاربرد و بخش ۵.۲.۱ اجرا

یونیسف پاسخگویی و سیستم‌های شفاف را تعیین کرده تا اطمینان حاصل کند که تمامی پرسنل و بخش‌های یونیسف در سطوح محلی، کشوری، منطقه‌ای، جهانی توانمند شده و در قبال ایفای تعهدات بنیادین نسبت به کودکان پاسخگو هستند.

تعهدات بنیادین در قبال کودکان بیانگر تعهد سازمان و همهٔ دفاتر کشوری آن به پاسخگویی، صرف نظر از نوع بحران (شرایط اضطراری مداوم یا ناگهانی، بلایای طبیعی، شرایط اضطراری سلامت عمومی، شرایط اضطراری پیچیده، درگیری‌های مسلحانهٔ داخلی و بین‌المللی و غیره^۸)، فارغ از سطح درآمد خالص ملی کشور (کم، متوسط و زیاد)، یا وضعیت حقوقی جوامع آسیب‌دیده است.

۲.۵.۱. روندهای اضطراری

فوری منابع مادی و انسانی و مالی و مجموعه‌ای از روندها و سازوکارهای سریع به منظور حصول پاسخ بشردوستانه عاجل، تصمیم‌گیری بموقع و مشارکت مؤثر است.

تمامی پرسنل یونیسف می‌بایست روندهای اضطراری را بلد باشند و به کار گیرند^۹. روندهای اضطراری یونیسف سازوکار ساده‌ای را برای بسیج سازمانی تبیین می‌کند که پشتوانهٔ ارائهٔ بموقع پاسخ بشردوستانه است. این روند شامل به کارگیری

۳.۵.۱. مدیریت مخاطرات

مخاطرات، و اقدامات کاهش‌دهندهٔ مناسب؛ تصمیم‌گیری عاجل؛ و تشخیص اهمیت مدیریت خوشبینانهٔ مخاطرات برای دستیابی به موفقیت حیاتی است.

خطمشی مدیریت مخاطرات پروژه یونیسف از خطرپذیری مدیریت‌شده و استراتژی‌های کاهنده پشیمانی می‌کند. این به معنای پذیرش خطر در موقعیتی است که منافع برای کودکان حداکثرسازی شده و بر هزینه‌ها پیشی می‌گیرد؛ پیش‌بینی و مدیریت مخاطرات از طریق ارزیابی مداوم

^۸ بحران بشردوستانه عبارتست از هر موقعیتی که در آن نیازهای انسانی آنقدر بزرگ و پیچیده هستند که نیازمند منابع و کمک خارجی زیاد بوده، و به یک پاسخ چندبخشی با مشارکت طیف وسیعی از فعالان بشردوستانه بین‌المللی نیاز است. این بحران شرایط اضطراری در مقیاس کوچکتر را هم شامل می‌شود؛ کشورهای با ظرفیت محدود، در مقایسه با کشورهای با ظرفیت‌های بالاتر آستانهٔ پایین‌تری دارند. منظور از شرایط اضطراری موقعیتی است که در آن زندگی و سلامت تعداد زیادی از افراد به خطر می‌افتد و نیازمند اقدام خارق‌العاده برای اطمینان از نجات، مراقبت و حمایت از آنها است.

^۹ روندهای اضطراری یونیسف روندهای عملیاتی استاندارد ساده‌شده (SSOPs) برای روند فعال‌سازی اضطراری پروژه در شرایط اضطراری سطح ۳، روند یونیسف در فعال‌سازی اضطراری سطح ۳، روند یونیسف در شرایط اضطراری سطح ۲ و روند یونیسف برای شرایط اضطراری سطح ۳، SSOPs تحت بررسی جامع با هدف توسعهٔ روندهای اضطراری جدید برای تمام بحران‌ها با تدارکات خاصی برای شرایط اضطراری سطح ۲ و سطح ۳ - در راستای بررسی تعهدات بنیادین در قبال کودکان و بشردوستانه - است. در ۲۰ مارس ۲۰۲۰، روندهای اضطراری جدیدی برای کووید-۱۹ شکل گرفت که بر مبنای SSOPs در سطح ۳، و هم‌بند رهنمای ویژهٔ کووید-۱۹ می‌باشد.

۴.۵.۱. نقش‌ها و مسئولیت‌ها

تمامی پرسنل یونیسف، تمامی بخش‌ها و دفاتر یونیسف در سطوح جهانی، منطقه‌ای، کشوری و محلی مسئول ایفای تعهدات بنیادین در قبال کودکان هستند.

پرسنل یونیسف

<ul style="list-style-type: none"> • موظفند که از تعهدات بنیادین در قبال کودکان آگاه باشند، و بر اساس موقعیت و شرایط اجرای آن را ترویج کنند و به ایفای آنها کمک کنند • موظفند بر اساس موقعیت و شرایط روندهای اضطراری را بدانند و به کار ببندند • باید بر استانداردهای رفتاری در خدمات مدنی^۱ بین‌المللی و ارزش‌های بنیادین یونیسف نظارت کنند 	<p>تمامی پرسنل یونیسف، که در زمینه توسعه یا بشردوستانه مشغول به کار هستند :</p>
<ul style="list-style-type: none"> • اجرا و اعمال تعهدات بنیادین در قبال کودکان به عنوان چارچوبی برای آماده‌سازی و پاسخگویی بشردوستانه • اعمال و ترویج استانداردهای رفتاری بر اساس ارزش‌های بنیادین مراقبت، احترام، یکپارچگی، اعتماد و پاسخگویی بر طبق چارچوب صلاحیت یونیسف، و به عنوان مبنای رهبری بشردوستانه آنها • توانمندسازی کارکنان برای کسب دستاوردها برای کودکان، پاسخگو دانستن آنها برای آن دستاوردها، و ایجاد جوی که عملکرد سازمانی باکیفیت و مشارکت کارآمد را ترغیب می‌کند. • توسعه و حفظ محیط کاری مثبت که عاری از بدرفتاری، از جمله تبعیض، سوءاستفاده از قدرت و تعرض است. 	<p>تمامی مدیران ارشد یونیسف در ستادهای مرکزی (HQ)، دفتر منطقه‌ای (RO)، دفاتر کشوری (CO) و دفاتر میدانی (FO) مسئول و پاسخگو هستند در قبال:</p>

^۱ استانداردهای رفتاری ICSC برای خدمات مدنی بین‌المللی و منشور اخلاقی سازمان ملل

دفاتر کشوری (CO) مسئول به کار بستن اصولی و کارآمد اقدام بشردوستانه یونیسف در سطح کشوری هستند. در صورت عملیات‌های بین‌مرزی، دفاتر کشوری از هماهنگی مناسب با پشتیبانی دفاتر منطقه‌ای اطمینان حاصل می‌کنند.

نمایندگان کشوری،

با پشتیبانی تیم مدیریت کشوری (CMT) و راهنمای HQ و RO، در موارد زیر مسئول می‌باشند:

- ارائه مسیر راهبردی کلی، رهبری و راهنما برای تیم دفاتر کشوری در طراحی و انجام برنامه‌های بشردوستانه و همینطور الویت‌بندی و تخصیص منابع
- طرح گفتمان و تسریع همکاری اصولی و راهبردی و/یا مشارکت با دولت میزبان (و در محیط‌های دچار درگیری، با طرفین درگیر)، با آژانس‌های سازمان ملل، مؤسسات مالی بین‌المللی، رسانه‌ها، جامعه مدنی، بخش خصوصی و دانشگاه‌ها
- حمایت‌طلبی با کمک مقامات ملی/محلی و در محیط‌های دچار درگیری، با طرفین درگیر، به منظور احترام، ترویج و احقاق حقوق زنان و کودکان و بهبود خط‌مشی‌ها و برنامه‌ها برای کودکان، زنان و جوامع
- طرح گفتگو و تقویت همکاری‌های راهبردی و اصولی و/یا مشارکت با مقامات محلی و در محیط‌های دچار درگیری، با طرف‌های درگیر برای دستیابی اصولی و بلامانع و ارائه کمک‌های بشردوستانه به جمعیت نیازمند
- نمایندگی از طرف یونیسف در مجامع بشردوستانه و توسعه و حمایت از ایفای تعهدات بنیادین در قبال کودکان در مجامع هماهنگی بین‌سازمانی، مانند تیم کشوری سازمان ملل (UNCT)، تیم مدیریت امنیت (SMT) و تیم کشوری بشردوستی (HCT)
- نظارت بر وضعیت کودکان، زنان و جوامع با هدف کشف بحران‌های قریب الوقوع؛ شناسایی نیازهای بشردوستانه عمده کودکان که برآورده نشده‌اند و انجام اقدامات مناسب در راستای تعهدات بنیادین در قبال کودکان برای رفع آنها
- حصول اطمینان از اینکه یونیسف تعهدات IASC را در سطح کشوری ایفا می‌کند، از جمله در هماهنگی
- تضمین اجرای برنامه‌های بشردوستانه با کیفیت ۱.۲.۲ کیفیت برنامه‌ها
- حصول اطمینان از اینکه یونیسف یک شریک قابل اعتماد و پاسخگو است [رجوع شود به بخش ۵.۳](#) مشارکت با سازمان‌های جامعه مدنی و دولت‌ها برای اجرای برنامه
- پشتیبانی از شرکای محلی و ملی [رجوع شود به بخش ۶.۲.۲](#) بومی‌سازی
- ایجاد اتحاد با خیرین و بسیج منابع چند-ساله و انعطاف‌پذیر
- حصول اطمینان از مدیریت بهینه منابع برنامه (دارایی‌های مالی، انسانی، اداری و سایر دارایی‌ها)، از جمله با طراحی و تنظیم ساختار اداری متناسب با اهداف برنامه‌ها و عملیات اضطراری [رجوع شود به بخش ۳.۱](#) اداره و تأمین مالی
- حصول اطمینان از اینکه فعالیت‌ها به گونه‌ای انجام شود که خطرات مربوط به پرسنل، اماکن و دارایی‌ها را کنترل کرده و از حفاظت و امنیت کارکنان و یونیسف اطمینان حاصل کند. [رجوع شود به بخش ۷.۳](#) مدیریت امنیت
- حصول اطمینان از اینکه عدم تحمل بهره‌برداری و سوءاستفاده جنسی (SEA) از سوی یونیسف رعایت می‌شود، از جمله آموزش اجباری PSEA به کلیه پرسنل و شرکای یونیسف، گزارش لحظه‌ای دعاوی SEA و ارجاع نجات‌یافتگان از این اقدامات برای حمایت

دفتر میدانی

که شامل این موارد می‌شود:

- **نمایندگی یونیسف** در حوزه مسئولیت، هدایت مشاوره فنی، مذاکره و حمایت‌طلبی با تمامی ذینفعان
- **حمایت‌طلبی با مقامات محلی** و در محیط‌های دچار درگیری، با طرفین درگیر، به منظور احترام، ترویج و احقاق حقوق زنان و کودکان
- **برقراری گفتگو و تقویت همکاری‌های راهبردی و اصولی** و/یا مشارکت با مقامات محلی و در محیط‌های دچار درگیری، با طرف‌های درگیر برای دستیابی اصولی و بلامانع و ارائه کمک‌های بشردوستانه به افراد نیازمند
- **تضمین مدیریت کارآمد** حضور یونیسف، کارمندان و دارایی‌ها؛ تعیین مسیرها، رهبری و راهنمایی برای تیم دفتر میدانی؛ و مدیریت عملکرد آنها به منظور ارائه نتایج برای کودکان و انجام مشارکت کارآمد
- **برقراری گفتگو و تعامل منظم با جوامع و مقامات محلی**
- **انجام بازدیدهای میدانی**، اطمینان از اینکه کارمندان دفتر میدانی بازدیدهای میدانی را برای نظارت و ارزیابی اجرای برنامه در اقدامات اصلاحی انجام می‌دهند
- **شناسایی نیازهای بشر دوستانه مهم برآورده نشده** کودکان و انجام اقدامات مناسب در راستای تعهدات بنیادین در قبال کودکان به منظور رفع آنها
- **ارائه پشتیبانی و راهنمایی فنی** به مقامات محلی و ارائه‌دهندگان خدمات، ایجاد و تقویت ظرفیت‌های شرکای ملی و محلی
- **حفظ مشارکت و همکاری مؤثر** برای حمایت، همکاری‌های فنی، توسعه/مدیریت/هماهنگی برنامه، به اشتراک‌گذاری اطلاعات و شبکه‌سازی
- **حصول اطمینان** از استفاده بهینه از منابع برنامه (دارایی‌های مالی، انسانی، اداری و سایر دارایی‌ها) از طریق ارزیابی نظام‌مند و نظارت بر عملیات‌ها، از جمله نظارت بر تخصیص، پرداخت و تسویه منابع مالی برنامه

دفاتر منطقه‌ای (RO)، با پشتیبانی ستاد مرکزی، وظیفهٔ راهنمایی، نظارت و پشتیبانی مستقیم فنی و عملیاتی از دفاتر یونیسیف در کشورها را بر عهده دارند. دفاتر کشوری یونیسیف همچنین پاسخ‌های برون‌مرزی، منطقه‌ای و چند-کشوری را هماهنگ می‌کنند.

مدیران منطقه‌ای، با پشتیبانی تیم مدیریت منطقه‌ای، وظیفهٔ تعیین مسیر، رهبری و راهنمایی در دفاتر کشوری یونیسیف برای اطمینان از حصول مأموریت، استراتژی، اهداف و مقاصد سازمانی را بر عهده دارند.

دفاتر منطقه‌ای

که شامل این موارد می‌شود:

- **نماینده‌ی یونیسیف** در منطقه؛ برقراری و حفظ بالاترین سطح تماس و روابط مؤثر با شرکای منطقه‌ای، از جمله شرکای ملی و سازمان ملل، سازمان‌های بین‌دولتی، مؤسسات مالی بین‌المللی، سازمان‌های غیردولتی و جامعه مدنی؛ و استفادهٔ بهینه از مشارکت راهبردی برای اقدامات بشردوستانه
- **حمایت‌طلبی در سطح منطقه و پشتیبانی از حمایت‌طلبی در سطح کشوری** برای دفاع از حقوق کودکان، ترویج رعایت قوانین و استانداردهای بین‌المللی، تسهیل دسترسی بشردوستانه اصولی و اجرای برنامه‌ها و ترویج خط‌مشی‌ها و اقدامات دوستدار کودک
- **نظارت بر مخاطرات منطقه‌ای و تبیین استراتژی‌ها و طرح‌های منطقه‌ای برای آمادگی و واکنش در شرایط اضطراری**؛ بررسی و راهنمایی دفاتر کشوری یونیسیف در ارزیابی و مدیریت مخاطرات آنها
- **ارائه راهنمایی و پشتیبانی مستقیم از دفاتر کشوری یونیسیف** در زمینهٔ آمادگی و واکنش اضطراری، منابع، بودجه، جذب سرمایه و به‌کارگیری روندهای اضطراری
- **استفادهٔ بهینه از مشارکت‌های منطقه‌ای برای آمادگی و واکنش اضطراری**؛ ایجاد اتحاد با خیرین و بسیج منابع چندساله و انعطاف‌پذیر به نمایندگی از دفاتر کشوری
- **نظارت بر کارآمدی پاسخ اضطراری یونیسیف در کشور** و استفادهٔ بهینه از منابع برنامه کشور با هدف **بهبود عملکرد برنامه کشور**
- **نظارت بر مدیریت مؤثر منابع انسانی** در منطقه؛ اطمینان از در دسترس بودن کارکنان فنی در دفاتر منطقه‌ای، تسهیل اعزام کوتاه-مدت کارکنان در صورت لزوم و کمک به اعزام مجدد کارکنان در شرایط اضطراری؛
- **تدوین و اجرای راهبردهای ارتباطی، اطلاعاتی و حمایتی** در منطقه
- **برقراری عملیات و مراکز تدارکاتی و تأمین‌کننده**
- **ارائهٔ پشتیبانی** به دفاتر کشوری در زمینهٔ ایمنی، امنیت و مشاورهٔ کارکنان
- **آگاهی‌رسانی** برای توسعهٔ هنجارها و خط‌مشی‌های جهانی براساس تجربه منطقه‌ای
- **تسهیل یادگیری متقابل** بین دفاتر کشوری سازمان در منطقه و در سراسر مناطق

ستاد مرکزی (HQ) در اقدامات بشردوستانه استانداردها، خط‌مشی‌ها و ابزار سازمانی را ایجاد و حفظ می‌کنند؛ و با کمک دفاتر منطقه‌ای پشتیبانی فنی و عملیاتی را به دفاتر کشوری یونیسف ارائه می‌دهد و همچنین این پشتیبانی را برای دفاتر منطقه‌ای در تلاش‌های پاسخگویی و آمادگی آنها ارائه می‌کند؛ به مجامع و مشارکت‌ها برون‌سازمانی می‌پیوندند؛ و منابع لازم برای پشتیبانی از دفاتر کشوری و منطقه‌ای در بحران‌های خارج از ظرفیت آنها فراهم می‌کنند.

ستاد مرکزی

کلیه مدیران بخش‌های یونیسف در حوزه‌های مربوطه:

- مسئول حصول اطمینان از **کنترل بر عملکرد سازمان** در اقدامات بشردوستانه، و هماهنگی پشتیبانی سازمانی و بین‌بخشی از دفاتر کشوری و منطقه‌ای می‌باشند.
- مسئول **بسیج کارشناسان فنی و منابع** (انسانی، مادی، مالی) برای حمایت از دفاتر کشوری و منطقه‌ای در تلاش‌هایشان برای آماده‌سازی و پاسخگویی هستند.
- مسئول **حمایت‌طلبی جهانی و پشتیبانی از حمایت‌طلبی کشوری و منطقه‌ای** به منظور حمایت از حقوق کودکان، ترویج پایبندی به استانداردها و قوانین بین‌المللی، تسهیل دسترسی بشردوستانه اصولی و اجرای برنامه‌ها، و ترویج خط‌مشی‌ها و فعالیت‌های دوستدار کودک هستند.
- مسئول **حمایت‌طلبی با همراهی دولت‌ها**، و در محیط‌های متأثر از درگیری به همراه تمامی طرف‌های درگیر، با هدف احترام، ترویج و حمایت از حقوق زنان و دختران، و به منظور دسترسی بلامانع و اصولی و ارائه کمک‌های بشردوستانه به جوامع نیازمند هستند.
- مسئول ارائه **رهبری راهبردی و مسیر کلی** به دفاتر منطقه‌ای و کشوری برای اجرای پاسخ بشردوستانه و ایفای تعهدات بنیادین در قبال کودکان هستند.
- مسئول ارائه **راهنمایی فنی و راهبردی به دفاتر منطقه‌ای و کشوری** در تلاش برای آمادگی و شرایط اضطراری، نظارت و ارزیابی کیفیت واکنش اضطراری هستند.
- مسئول توسعه و حفظ **مشارکت راهبردی** برای اقدام بشردوستانه با هم‌تایان در ارگان‌ها/سازمان‌ها، مؤسسات توسعه، آژانس‌های سازمان ملل و سازمان‌های غیردولتی با هدف همکاری در برنامه، به اشتراک‌گذاری دانش، توسعه خط‌مشی‌ها و بسیج منابع هستند.
- مسئول توسعه **خط‌مشی‌ها، رهنمود، ابزار و سیستم‌ها** با هدف میسر ساختن ارائه پاسخ بشردوستانه هستند.
- مسئول **سهیل مدیریت دانش**، انتقال دانش و یادگیری در سراسر سازمان هستند.
- مسئول **تدوین خط‌مشی امنیتی** و مدیریت فعالیت‌های امنیتی برای یونیسف، در هماهنگی با سایر آژانس‌های سازمان ملل هستند.

کمیته‌های ملی، در هماهنگی نزدیک با دفاتر مرکزی، کشوری و منطقه‌ای، به ایفای تعهدات بنیادین در قبال کودکان از طریق جذب سرمایه، حمایت‌طلبی برای حقوق کودکان و آگاه‌سازی عموم از حقوق و نیازهای کودکان، و همچنین از طریق مؤسسات، بخش خصوصی، مؤسسات تحقیقی و دانشگاهی، و رسانه‌های محلی می‌پردازند.

در کشورها و قلمروهایی که دفتر کمیته ملی دارند ولی دفتر یونیسیف ندارد، و در آنجا دولت‌ها درخواست حمایت از سوی یونیسیف می‌کنند، کمیته‌های ملی و یونیسیف می‌توانند با همکاری یکدیگر موافقت‌نامه رسمی را تدوین کنند که نقش‌ها، مسئولیت‌ها، و چگونگی همکاری آنها را تعریف کند تا پاسخ هماهنگی را ارائه دهند که مطابق با استانداردهای تعریف شده در تعهدات بنیادین در قبال کودکان هستند.

در کشورها و سرزمین‌هایی که یونیسیف در آنها حضور ندارد، یونیسیف مکانیسم‌ها و روندهایی را فعال‌سازی و تسریع می‌کند که امکان ارائه سریع پاسخ بشردوستانه را از طریق به‌کارگیری بموقع منابع مادی، انسانی و مالی موجود در دفاتر منطقه‌ای و کشوری و همین‌طور دفاتر یونیسیف در کشورهای همسایه، و در صورت امکان کمیته‌های ملی، فراهم می‌کند تا پاسخ هماهنگی را ارائه دهند که مطابق استانداردهای تعریف شده در تعهدات بنیادین در قبال کودکان است.

در تمامی زمینه‌ها، با یا بدون حضور/مداخله یونیسیف، دولت‌ها، سازمان‌های جامعه مدنی (CSOs) و سایر ذینفعان می‌توانند از تعهدات بنیادین در قبال کودکان به عنوان مرجعی برای طراحی اقدامات بشردوستانه استفاده کنند و تلاش‌های خود را در جهت تدوین و مطابقت استانداردها هدایت کنند تا حقوق کودکان و جوامع آسیب‌دیده محقق شود و مورد حمایت قرار گیرند.

۲. تعهدات برنامه

تعهدات برنامه توصیف‌کننده دامنه فعالیت‌ها و حمایت‌طلبی یونیسیف و شرکایش در موقعیت‌های بشردوستانه است. آنها نقش یونیسیف در پاسخ جمعی را مشخص می‌کنند و برای حمایت از هماهنگی یکپارچگی و پاسخ طراحی شده‌اند. آنها در همه زمینه‌ها و همه زمان‌ها قابل اجرا هستند. نقش یونیسیف در به رسمیت شناختن تعهدات در زمینه‌های مختلف متغیر است.

📖 رجوع شود به بخش ۲.۱ دامنه تعهدات بنیادین در قبال کودکان

معیارها تعیین‌کننده سطوح عملکرد مورد انتظار در قبال تعهدات هستند. آنها استانداردهای مورد انتظار در زمینه پوشش‌دهی، کیفیت و برابری برنامه را تبیین می‌کنند. آنها برگرفته از استانداردهای بشردوستانه جهانی، از جمله استانداردهای اسفیر، استاندارد بشردوستانه بنیادی در رابطه با پاسخگویی (CHS)، استانداردهای حداقلی (INEE) شبکه بین‌سازمانی آموزش در شرایط اضطراری، و استانداردهای حداقلی حمایت از کودک در اقدامات بشردوستانه (CPMS) هستند.

این معیارها از پشتوانه راهنمای شاخص تعهدات بنیادین برخوردارند تا برنامه‌های ریزی‌ها، نظارت و گزارش‌دهی توسعه و بشردوستانه یونیسیف را هم‌راستا سازد.

تمامی تعهدات و معیارهای برنامه موجب تقویت برنامه‌ریزی منسجم و چندبخشی و همین‌طور همگرایی جغرافیایی می‌شود.

۱.۲ تعهدات همه‌جانبه

تعهدات همه‌جانبه بیانگر اصولی است که از یونیسیف و شرکای آن در اقدامات بشردوستانه و دفاع از حقوق انتظار می‌رود. این‌ها تعهدات مشترکی است که در همه بخش‌ها و حوزه‌های برنامه قابل اجرا هستند.

معیارها توصیف‌کننده سطوح عملکرد در قبال تعهدات می‌باشند. آنها تعیین‌کننده استانداردهایی هستند که انتظار می‌رود در سراسر برنامه اعمال شود.

تعهد

بهبود پاسخ بشردوستانه از طریق سرمایه‌گذاری در آمادگی با تمرکز بر توانمندی در پاسخ‌دهی مؤثر و بموقع، کاهش هزینه‌ها و دستیابی به آسیب‌پذیرترین افراد.

معیار

کلیدیه دفاتر مرکزی، کشوری و منطقه‌ای استانداردهای حداقلی آمادگی (MPS) را بر طبق روند یونیسیف در آمادگی برای پاسخ در شرایط اضطراری و یادداشت راهنما در مورد آمادگی برای پاسخ در شرایط اضطراری در یونیسیف دارا می‌باشند.

روند یونیسیف در آمادگی برای پاسخ در شرایط اضطراری نیازمند تکمیل یا بازبینی حداقل ۱۲-ماهه فرآیند برنامه‌ریزی برای آمادگی چهار مرحله‌ای با استفاده از **بستر آمادگی در شرایط اضطراری (EPP)** (تحلیل مخاطرات، تعریف سناریو، مؤلفه‌های اصلی پاسخ یونیسیف، اقدامات آمادگی) به منظور آماده‌سازی برای پاسخ به مخاطرات در الویت آنها می‌باشد.

این روند همچنین استانداردهای آمادگی حداقلی (MPS) را برای دفاتر مرکزی، کشوری و منطقه‌ای آنها تدوین می‌کند. اینها **استانداردهای الزامی برای همه دفاتر هستند** که برای افزایش چشمگیر آمادگی یونیسیف برای پاسخ بشردوستانه طراحی شده‌اند.

آمادگی عبارتست از سازوکارها و سیستم‌های از پیش تعیین شده‌ای که به یک پاسخ بشردوستانه مؤثر و به موقع در بحران‌های انسانی منجر می‌شوند و بر اساس تحلیل مخاطرات در یک زمینه خاص و در نظر گرفتن ظرفیت‌های ملی و منطقه‌ای و مزیت رقابتی یونیسیف شکل می‌گیرند. این بخشی از برنامه‌ریزی بر اساس مخاطرات است و به پیوند برنامه‌ریزی توسعه و بشردوستانه کمک می‌کند.

یونیسیف ظرفیت‌های ملی و محلی برای آمادگی و پاسخ ایجاد می‌کند، از آمادگی دفاتر یونیسیف برای پاسخگویی، از جمله از طریق توسعه ظرفیت‌سازی درونی، اطمینان حاصل می‌کند و به آمادگی برای یکپارچگی کمک می‌کند^{۱۱}. ترکیب این مؤلفه‌ها در زمینه‌های مختلف، متغیر است.

۲.۱.۲. هماهنگی

تعهد

حمایت از رهبری و هماهنگی پاسخ بشردوستانه، به همراه ذینفعان ملی و محلی، و در راستای اصول بشردوستانه

معیار

یونیسیف، در سطوح دفتر منطقه‌ای/کشوری/مرکزی، به صورت فعالانه به هماهنگی بین‌بخشی کمک می‌کند و اطمینان حاصل می‌کند که بخش‌ها/خوشه‌های تحت رهبری‌اش به خوبی سازماندهی شده و آموزش دیده‌اند **رجوع شود به بخش ۳.۲ تعهدات بخشی**

در مواقعی که خوشه‌ها فعال نباشند، یونیسیف مسئول بخش‌های ذیربط در حمایت از مکانیسم هماهنگ‌سازی خواهد بود. این امر شامل حمایت از قابلیت‌های هماهنگی، توسعه ارزیابی و و ابزارها و سیستم‌های مدیریت اطلاعات، ظرفیت‌سازی و تدارکات می‌شود.

یونیسیف، به عنوان عضو IASC، به **حمایت از هماهنگی بشردوستانه**^{۱۲} در کنار ذینفعان ملی و محلی (از جمله مقامات ملی و محلی، سازمان‌های جامعه مدنی، و جوامع) و **ارتقا تأثیر جمعی** پاسخ بشردوستانه متعهد است. فارغ از اینکه رویکرد خوشه‌ای به کار بسته شود یا خیر، یونیسیف نقش مهمی در هماهنگ‌سازی یکپارچگی در سطح کشوری و جهانی در حوزه مسئولیت برنامه‌ریزی خود ایفا می‌کند.

^{۱۱} که در یادداشت‌های راهبردی برنامه کشوری، طرح مدیریت برنامه و مستندات برنامه منعکس شد.

^{۱۲} سازمان ملل، قطعنامه مجمع عمومی، تقویت هماهنگی امداد بشردوستانه سازمان ملل در شرایط اضطراری، A/RES/46/182

• ارائه راهنمایی و پشتیبانی فنی به اعضای خوشه/بخش و ترویج استانداردهای بشردوستانه جهانی و کیفی، از جمله در مورد حقوق کودکان، جریان سازی حمایتی و جنسیتی

• حصول اطمینان از پیوندهای قوی با ارگانها و فرآیندهای هماهنگ کننده توسعه به منظور تضمین اینکه رویکردهای توسعه‌ای و بشردوستانه هم‌راستا با اهداف توسعه ملی هستند و گام‌هایی برای تقویت آمادگی ملی و ظرفیت پاسخ برداشته می‌شود

• ترویج اقدام بشردوستانه اصولی و اصول بشردوستانه، به ویژه در مناطق درگیر

• ترویج مشارکت سازمان‌های غیردولتی ملی و محلی در سیستم بخشی/خوشه‌ای

علاوه بر این یونیسیف، به عنوان ارائه دهنده آخرین راه حل، هر وقت و هر جا که لازم باشد، و بسته به میزان دسترسی، امنیت و قابلیت دسترسی به منابع مالی، متعهد به انجام اقدامات مناسب برای ارائه خدمات مورد نیاز به منظور پر کردن خلأهای مهم شناسایی شده توسط گروه خوشه/بخش می‌باشد که در طرح پاسخ بشردوستانه منعکس شده است (HRP). در مواقعی که دسترسی، امنیت و/یا تأمین مالی کافی نباشد، یونیسیف، به عنوان آژانس پیشرو بخش/خوشه، متعهد است این مسائل را با هماهنگ ساز بشردوستانه (HC) یا هماهنگ کننده امداد اضطراری مطرح کند تا توجه و/یا حمایت طلبی فوری، را بر اساس راهنمای IASC در مورد ارائه دهنده آخرین راه حل برانگیزد.

در صورت فعالسازی پروتکل فعالسازی گسترده و سیستمی بشردوستانه IASC و پروتکل رهبری توانمند شده IASC، یونیسیف متعهد است برای برآوردن نیازهای جوامع اقدامات مناسبی در انطباق و گسترش نحوه پاسخگویی خود در واکنش بین-سازمانی صورت دهد.

چنانچه خوشه‌ها فعال شوند، مانند آژانس رهبری خوشه‌ای (CLA) برای تغذیه، WASH، آموزش^۳، و مسئولیت حوزه حمایت از کودکان (AoR) در خوشه حمایتی، یونیسیف متعهد می‌شود وظایف بنیادین شش‌گانه تعریف شده توسط IASC را انجام دهد از جمله:

۱. پشتیبانی از ارائه خدمات با ایجاد بستر هماهنگی به منظور جلوگیری از خلأها یا دوباره‌کاری

۲. جمع‌آوری اطلاعات برای تصمیم‌گیری راهبردی با هماهنگ‌ساز بشردوستانه (HC) و تیم هماهنگی بشردوستانه (HCT) با هدف ارائه پاسخ بشردوستانه از طریق هماهنگ‌سازی نیازسنجی، تحلیل شکاف و الویت بندی

۳. توسعه راهبردها و طرح‌ها بر طبق استانداردها و نیازهای تأمین مالی

۴. حمایت طلبی در مورد رسیدگی به دغدغه‌ها، به نمایندگی از اعضای خوشه/بخش و جوامع آسیب دیده

۵. پایش و گزارش‌دهی راهبرد و نتایج بخش/خوشه، توصیه به اقدام جمعی در صورت لزوم

۶. پشتیبانی از برنامه‌ریزی/آمادگی/ظرفیت‌سازی ملی احتمالی در صورت لزوم

در این راستا، یونیسیف توجه ویژه‌ای به موارد زیر دارد:

• راه‌اندازی، رهبری و مدیریت سازوکارهای هماهنگی کارآمد با تمامی شرکای ذیربط، و تأمین منابع مالی و انسانی کافی برای مسئولیت‌های مربوط به مدیریت اطلاعات و هماهنگی خوشه/بخش

• ایجاد استانداردهای کیفی، قابلیت پیش‌بینی، پاسخگویی و مشارکت، بر طبق هنجارها و استانداردها

^۳ یونیسیف در سطوح کشوری یک آژانس با مدیریت خوشه‌ای است و در سطح جهانی تحت مدیریت مشترک از طریق تفاهم‌نامه با صندوق نجات کودکان است.

تعهد

حصول اطمینان از تحویل و توزیع بموقع امکانات و اقلام خانگی ضروری در میان جوامع آسیب‌دیده، شرکا و/یا در زمان/مکان استفاده از آنها

معیار

تمامی دفاتر کشوری، با پشتیبانی دفاتر منطقه‌ای/ستاد مرکزی اطمینان حاصل می‌کنند که تدارکات لازم برای نجات انسان‌ها و اقلام خانگی ضروری فوراً به جوامع آسیب‌دیده، شرکا و/یا در زمان و مکان استفاده تحویل می‌شود.

چرخه برنامه با یکدیگر همکاری نزدیک دارند تا استراتژی‌های تأمین و تدارکات را بر اساس نیازسنجی‌ها، طرح‌های آمادگی و پاسخ تدوین کنند؛ و تضمین کنند که تدارکات لازم برای نجات بخشی و اقلام خانگی ضروری برای کودکان و جوامع آسیب‌پذیر، شرکا و/یا در مکان/زمان استفاده به موقع تحویل می‌شوند.

📖 رجوع شود به بخش ۸.۳ تأمین و تدارکات

تأمین و تدارکات بخش جدایی‌ناپذیر خدمات و برنامه می‌باشند و یونیسف متعهد است که تحویل و توزیع به موقع تدارکات مناسب و کالاهای امدادی مربوط به بخش‌های سلامت، تغذیه، WASH، آموزش و حفاظت و همین‌طور اقلام خانگی ضروری و مناسب به جوامع آسیب‌پذیر را تضمین کند. تیم‌های یونیسف، از جمله کارکنان برنامه، عملیات، تأمین و تدارکات در تمامی مراحل

۴.۱.۲. دسترسی بشردوستانه

تعهد

تلاش برای ایجاد و حفظ دسترسی بشردوستانه با هدف دسترسی امن و مداوم کلیه جوامع آسیب‌دیده به خدمات و کمک‌ها

معیار

تمامی دفاتر کشوری، با حمایت دفاتر منطقه‌ای/ستاد مرکزی:

- سازوکارهای هماهنگی داخلی را شکل می‌دهند که تعیین‌کننده نقش‌ها، مسئولیت‌ها، فرآیندها، و وظایف مرتبط با دسترسی بشردوستانه است.
- شناسایی و تجهیز کارکنان ذریبیط با دانش، مهارت‌ها، مواد، ابزار لازم برای اقدام بشردوستانه و عملیات در محیط‌های پیچیده و پرمخاطره (از جمله هماهنگی نظامیان-غیرنظامیان، مذاکرات برای دسترسی و حمایت‌طلبی بشردوستانه)
- تلاش برای مشارکت با طرفین درگیر، و سایر ذینفعان، تا حد ممکن و لازم، برای حفظ دسترسی به جوامع نیازمند
- ترغیب فعالانه پذیرش در میان جوامع و ذینفعان
- مشارکت در سازوکارهای هماهنگی به منظور ایجاد و حفظ دسترسی بشردوستانه اصولی، در هماهنگی با آژانس‌های سازمان ملل، مقامات ملی و محلی و سازمان‌های جامعه مدنی، در چارچوب سازوکارهای هماهنگی موجود مانند تیم کشوری بشردوستانه (HCT)، تیم مدیریت امنیت (SMT)، و سازوکارهای بخشی/خوشه‌ای

دسترسی یونیسف به جوامع و اجرای برنامه ریشه در بکارگیری عمادانه اصول بشردوستانه در تمامی فرآیندهای تصمیم‌گیری دارد و با تلاش‌های مداوم برای دستیابی و حفظ پذیرش جوامع، مسئولین و در محیط‌های درگیر، تمام طرفین درگیر، مورد حمایت قرار می‌گیرد.

📖 رجوع شود به بخش ۱.۴.۱ اصول بشردوستانه

دسترسی بشردوستانه بلامانع و اصولی لازمه شکل‌گیری و ارائه پاسخ بشردوستانه است. یونیسف متعهد است در تمامی زمینه‌ها، چه درگیر و چه غیردرگیر، اطمینان حاصل کند تمامی افراد آسیب‌دیده دسترسی مداوم و امنی به امداد و خدمات ضروری دارند.

آشکاری از نهادهای نظامی و سیاسی، از جمله در سیستم‌های یکپارچه سازمان ملل، دارد ^{۱۴} رجوع شود به مشارکت در موقعیت مأموریت یکپارچه یونیسف، در بخش ۱.۴.۱ اصول بشردوستانه، و اسکورت مسلح تنها در صورتی استفاده شود که تحلیل کامل فرآیند مدیریت مخاطرات امنیتی (SRM) که، بر طبق دستورالعمل‌های IASC در مورد عدم الزام استفاده از اسکورت مسلح برای گروه‌های اعزامی بشردوستانه^{۱۵}، مشخص کند هیچ اقدام SRM دیگری برای کاهش قابل قبول مخاطرات امنیتی امکان‌پذیر نیست.

چارچوب دسترسی یونیسف^{۱۴}، راهنما و منابعی را برای یونیسف و شرکایش در کسب و حفظ دسترسی بشردوستانه و اصولی به جوامع نیازمند فراهم می‌کند. در سطح دفاتر کشوری، مدیریت ارشد مسئول ایجاد سازوکارهای هماهنگی داخلی است که تعیین‌کننده نقش‌ها، وظایف، و فرآیندهایی است که بواسطه آنها پرسنل برنامه و عملیات یونیسف برای ارتقا دسترسی بشردوستانه با هم همکاری می‌کنند.

در تمامی زمینه‌ها و شرایط، یونیسف بدنبال حصول اطمینان از غیرسیاسی، بی‌طرفانه، بدون تبعیض و مستقل بودن اقداماتش از دیدگاه ذینفعان است. بدین معنی که تمایز

۵.۱.۲. محافظت در برابر سوءاستفاده و بهره‌کشی جنسی (PSEA)^{۱۶}

تعهد

ایفای تعهدات یونیسف در حفاظت در مقابل سوءاستفاده و بهره‌کشی جنسی ^{۱۶} رجوع شود به بخش ۸.۴.۱ PSEA

معیار

تمامی دفاتر یونیسف در کشورها، با حمایت دفاتر منطقه‌ای/ستاد مرکزی فرآیندهایی را به منظور حصول اطمینان از موارد زیر ایجاد می‌کنند:

- همه کودکان و بزرگسالانی که در موقعیت‌های نیازمند بشردوستی هستند برای گزارش در مورد سوءاستفاده و بهره‌کشی جنسی به کانال‌های امن گزارش‌دهی در حوزه کودکان و زنان دسترسی دارند
- به عنوان بخشی از برنامه‌های خشونت جنسیتی (GBA) و حمایت از کودک یونیسف، بلافاصله به همه قربانیان مراجعه شود تا بر اساس نیازها و خواسته‌هایشان (مانند مراقبت پزشکی، سلامت روان و حمایت روانشناختی، کمک حقوقی، پشتیبانی برای بازیابی دوباره) به آنها یاری رسانند
- تحقیق و بررسی محترمانه، ایمن و فوری در موارد سوءاستفاده و بهره‌کشی جنسی در راستای خواسته‌ها و منافع هر قربانی باشد.

یونیسف متعهد است که اطمینان حاصل کند کودکان و بزرگسالان در تمامی برنامه‌ریزی‌های این سازمان از سوءاستفاده و بهره‌کشی جنسی در امان هستند. تمامی دفاتر یونیسف با اتخاذ یک رویکرد کلی به دستیابی به معیارهای فوق‌الذکر کمک می‌کند، از جمله از طریق: توسعه طرح اقدام در دفاتر کشوری تحت رهبری مدیریت ارشد با کمک‌های فعالانه از سوی منابع انسانی، بخش اخلاقیات، بخش عملیاتی و تمام بخش‌های برنامه؛ اختصاص یک نقطه مشترک PSEA برای جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌کشی جنسی در همه دفاتر کشوری، از جمله دفاتر میدانی؛ گذراندن دوره آموزش اجباری پیشگیری از سوءاستفاده و بهره‌کشی جنسی برای تمامی پرسنل و شرکای یونیسف؛ و مشارکت فعالانه در رویکرد درون-سازمانی تحت رهبری هماهنگ‌کننده امور بشردوستانه^{۱۷}.

^{۱۴} رجوع شود به چارچوب دسترسی یونیسف، ۲۰۱۰ (در دست تهیه - لینک دسترسی در زمان انتشار رسمی اضافه خواهد شد).

^{۱۵} بر طبق دستورالعمل IASC در مورد عدم الزام استفاده از اسکورت مسلح برای هیئت‌های اعزامی بشردوستانه

^{۱۶} بر طبق تعهدات IASC در مورد پاسخگویی در قبال افراد آسیب‌دیده و محافظت در مقابل سوءاستفاده و بهره‌کشی جنسی، ۲۰۱۷.

^{۱۷} استراتژی مبارزه‌های IASC در حوزه PSEA و آزار جنسی (۲۰۱۸)؛ طرح IASC برای تسریع PSEA در پاسخ بشردوستانه در سطح کشوری، مورد تأیید رؤسای IASC در دسامبر ۲۰۱۸.

تعهد

حصول اطمینان از اینکه کودکان آسیب‌دیده و خانواده‌هایشان در تصمیماتی که بر زندگی آنها اثر می‌گذارد کاملاً اطلاع‌رسانی می‌شوند و مورد مشورت قرار می‌گیرند، و نظرات آنها اعمال می‌شود.

معیار

تمامی دفاتر کشوری، با پشتیبانی دفاتر منطقه‌ای/ستاد مرکزی فرآیندهایی را ایجاد می‌کنند که تضمین کند جوامع آسیب‌دیده و در معرض خطر، از جمله زنان و کودکان:

- در فرآیندهای برنامه‌ریزی بشردوستانه و تصمیماتی که بر زندگی آنها اثر می‌گذارد شرکت می‌کنند
- در مورد حق و حقوق خود و استانداردهای رفتاری مورد انتظار از سوی پرسنل یونیسف، خدمات موجود، و چگونگی دستیابی به آنها از طریق زبان و روش‌های ارتباطی دلخواه آنها و بر اساس **استانداردهای اسفیر** اطلاع‌رسانی شوند.
- بازخورد آنها دریافت شود و برای طراحی و اصلاح آموزش استفاده شود.
- 📖 رجوع شود به **بخش ۱.۳.۲ نیازسنجی، برنامه‌ریزی، نظارت و ارزیابی**
- به مکانیسم‌های شکایت محرمانه و ایمن دسترسی داشته باشند

• ایجاد دسترسی به اطلاعات نجات‌بخش، از جمله در مورد حقوق افراد آسیب‌دیده و چگونگی اعمال آنها، و کانال‌های ارتباطی دوسویه مناسب بین امدادرسنان و جوامع

• تهیه ابزارهای ایمن برای جوامع آسیب‌دیده به منظور ارائه بازخورد و شکایت از برنامه‌ها و پاسخ‌ها، در حالی که این اطلاعات به طور منظم جمع‌آوری و تحلیل شده و در فرآیندهای تصمیم‌گیری اعمال شوند.

یونیسف متعهد است که جوامع آسیب‌دیده، از جمله کودکان، زنان و آسیب‌پذیرترین گروه‌ها^{۱۹} را در رأس فعالیت‌های خود قرار دهد^{۲۰}. یونیسف از طرق زیر مشارکت ایمن، مناسب و منصفانه جوامع را تسهیل می‌کند:

• ترویج مشارکت جوامع در تصمیم‌گیری در مورد تعریف و الویت‌بندی مداخلات و تعیین مناسب‌ترین مکانیسم‌ها

^{۱۸} همان منبع

^{۱۹} گروه‌های آسیب‌پذیر گروه‌هایی هستند که بیش از همه در معرض خطر قرار دارند، و به ویژه در معرض اثرات شوک‌ها و مخاطرات سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و محیطی هستند. گروه‌های آسیب‌پذیر شامل: کودکان، نوجوانان، زنان، افراد مسن، نوجوانان و زنان باردار، کودکان و زنان سرپرست خانوار، افراد دارای معلولیت، کودکان بی سرپرست، و فقیرترین افراد، افرادی که جامعه آنها به دلیل قومیت، سن، جنسیت، هویت جنسی، وضعیت معلولیت، طبقه یا قشر، وابستگی‌های سیاسی یا مذهب آنها را به حاشیه رانده است. گونه‌شناسی گروه‌های آسیب‌پذیر ممکن است بر اساس موقعیت‌ها و مخاطرات تغییر کند.

^{۲۰} رجوع شود به راهنمای یونیسف، پاسخگویی به جوامع آسیب‌دیده (پیش‌نویس)، ۲۰۱۹.

۲.۲. رویکردهای برنامه

رویکردهای برنامه توصیف کننده شیوه‌هایی است که انتظار می‌رود در اقدامات و حمایت‌های بشردوستانه یونیسیف و شرکایش به کار گرفته شوند. آنها تعهدات سازمانی هستند که در هر بخش و حوزه برنامه به کار گرفته می‌شوند. معیارها سطوح عملکرد مورد انتظار در قبال این رویکردها را توضیح می‌دهند. آنها استانداردهای مورد انتظاری را که در سرتاسر برنامه‌ریزی به کار گرفته می‌شوند را تدوین می‌کنند.

۱.۲.۲. کیفیت برنامه‌ها

تعهد

طراحی و اجرای برنامه‌ریزی باکیفیت

معیار

تمامی دفاتر کشوری، با حمایت دفاتر منطقه‌ای/ستاد مرکزی، پاسخ‌های بشردوستانه نتیجه-محوری را طراحی و اجرا می‌کنند که مبنای اطلاعاتی آنها اصول بشردوستانه و حقوق بشر است، بر اساس استانداردها و هنجارهای جهانی بوده و به تقویت ظرفیت و سیستم‌ها کمک می‌کنند.

- یونیسیف برای طراحی و اجرای برنامه‌هایی با شرکای خود همکاری می‌کند که:
    - مبنای اطلاعاتی آنها چارچوب حقوق بین‌الملل، اصول بشردوستانه و حقوق بشری بوده، حقوق کودکان را در رأس برنامه‌ریزی قرار می‌دهد و حمایت از کودکان و زنان و جوامع آسیب‌دیده در تمام بخش‌ها را جریان‌سازی می‌کند.
  - رجوع شود به بخش ۳.۱ چارچوب حقوق بین‌الملل و بخش ۵.۴.۱ محوریت حمایت
  - در راستای هنجارها و استانداردهای جهانی، از جمله استانداردهای اسفیر، CHS، INEE و CPMS قرار دارند
  - رجوع شود به بخش ۴.۱ استانداردها و اصول جهانی
  - محروم‌ترین کودکان، زنان و جوامع را هدف قرار می‌دهند
  - رجوع شود به بخش ۳.۲.۲ برابری و تساوی حقوق
  - تسریع برنامه‌ریزی چند بخشی، همگرایی جغرافیایی و رویکرد یکپارچه برای کسب دستاوردهای به‌مقیاس و پایدار
  - رجوع شود به بخش ۲.۲.۲ برنامه‌ریزی چندبخشی و یکپارچه
  - امن و قابل دسترسی هستند
- نتیجه-محور هستند، به دستاوردهای جمعی کمک می‌کنند و بر اساس شواهد، تحلیل و نیازسنجی‌ها هستند
  - بر اساس ارتباط با، مشارکت و بازخورد جوامع آسیب‌دیده، از جمله زنان و کودکان هستند
  - مدافع حقوق برابر جنسیتی، حساس به سن و فراگیر هستند
  - نسبت به درگیری حساس بوده، از اثرات منفی اجتناب می‌کنند، و بر مبنای اطلاعات حاصل از تحلیل درگیری و مخاطرات شدید برای کودک هستند، و مخاطرات پشتیبانی و خشونت‌های احتمالی را در نظر می‌گیرند.
  - به تقویت سیستم‌ها و ظرفیت‌های ملی و محلی مسئولین ملی و محلی (مقامات و سازمان‌های جامعه مدنی) کمک می‌کنند، آسیب‌پذیری‌ها و خطرات را کم می‌کنند، مقاوم‌سازی کرده و انسجام اجتماعی ایجاد می‌کنند و زمینه بهبود و توسعه پایدار را فراهم می‌کنند، از جمله ملاحظات زیست‌محیطی، از طریق ادغام سازگاری آب و هوا و کاهش مخاطرات بلایا
  - رجوع شود به بخش ۳.۲ تعهدات بخشی و بخش ۴.۲ تعهدات بین بخشی (ملاحظات کلیدی و برنامه‌ریزی و استانداردهای کیفی)

ترویج برنامه ریزی یکپارچه/چندبخشی و همگرایی جغرافیایی در تمامی مراحل چرخه برنامه

کلیده دفاتر یونیسف در کشورها، حین طراحی و اجرای برنامه‌ها و مشارکت‌های خود، علاوه بر همگرایی جغرافیایی، برنامه ریزی یکپارچه و چندبخشی را نیز ترویج می‌کنند.

این امر در تمامی مراحل چرخه برنامه به کار می‌رود، مانند: نیازسنجی‌ها؛ برنامه ریزی و طراحی مشارکت‌ها؛ اجرای برنامه‌ها؛ پشتیبانی ارائه خدمات؛ ظرفیت‌سازی‌ها؛ همکاری‌ها؛ نظارت و ارزیابی‌های میدانی.

📖 به بخش ۳.۲ تعهدات بخشی و بخش ۴.۲ تعهدات بین بخشی (ملاحظات کلیدی در مورد برنامه ریزی و استانداردهای کیفی) رجوع کنید

یونیسف رویکردی یکپارچه/چندبخشی را همراه با همگرایی جغرافیایی، در طراحی و اجرای برنامه‌ها و مشارکت‌های خود ترویج می‌کند. مدیران هر بخش به فعالیت در مکان‌های جغرافیایی همسان؛ هماهنگی در برنامه ریزی، تأمین مالی و اجرای مشترک برنامه‌ها و مشارکت در تحقق اهداف و دستاوردهای یکدیگر ترغیب می‌شوند تا نتایج پایدارتر، به صرفه‌تر و به مقیاس تری ارائه دهند.^{۲۱}

۳.۲.۲. برابری و تساوی حقوق

تمرکز و دسترسی به محروم‌ترین کودکان و جوامع آنها با تکیه بر معاضدت، حمایت و خدمات بشردوستانه

کلیده دفاتر یونیسف در کشورها جهت دستیابی به آسیب‌پذیرترین گروه‌ها و ایجاد توازن در پوشش‌دهی، کیفیت و اصل برابری و تساوی حقوق (عدالت)، رویکردهای موقعیتی خاص در طراحی پاسخی بشردوستانه برای این افراد اتخاذ می‌کنند و این واکنش‌ها را توسعه می‌دهند.

یونیسف بین دسترسی به بیشترین افراد نیازمند (پوشش‌دهی) و دسترسی به آنان که نیازمندترند (اصل برابری) توازن برقرار می‌کند؛ در عین حال، کیفیت برنامه ریزی^{۲۳} ارائه شده را نیز حفظ می‌کند. یونیسف رسیدگی به موقع و اصولی به افرادی که بیشترین نیاز به کمک را دارند. به ویژه در مواردی که منابع مالی آنها محدود است، در اولویت قرار می‌دهد. برای شکل دادن به رویکردی مبتنی بر اصل برابری، یونیسف به جمع‌آوری و استفاده از اطلاعات تفکیک شده اقدام می‌کند تا نیاز گروه‌های مختلف در جوامع آسیب‌دیده را شناسایی کند و محروم‌ترین گروه‌ها را تشخیص دهد و به آن‌ها رسیدگی کند.

📖 به بخش ۱.۳.۲ با عنوان نیازسنجی، طراحی، نظارت و ارزیابی رجوع کنید.

پاسخ بشردوستانه یونیسف تلاشی است در راستای تمرکز بر محروم‌ترین جوامع تا حقوق حقه تمامی کودکان، به ویژه محروم‌ترین و آسیب‌پذیرترین آنان^{۲۲} محقق شود. یونیسف در تلاش است تا ریشه‌های اصلی تبعیض و نابرابری را که اغلب در موارد اضطراری تشدید می‌شوند، درک و برطرف کند؛ آن‌گونه که تمامی زنان و کودکان، به ویژه آنان که آسیب‌پذیرترند، دسترسی صحیح و مطمئنی به خدمات آموزشی، مراقبت‌های پزشکی، تغذیه، بهداشت، آب سالم، پوشش‌های بیمه‌ای و موارد این‌چنینی و نیز، شانس زندگی و توسعه و تحقق تمامی استعدادهای فردی را بدون هیچ تبعیضی داشته باشند.

^{۲۱} مثال‌های برنامه ریزی چندبخشی و یکپارچه موارد زیر را شامل می‌شود: (۱) ترکیب مواردی چون سلامت، تغذیه، آب و بهداشت و سرویس بهداشتی (HSAW)، قانون حمایت از کودکان، قوانین رشد اولیه کودک (DCE) و (اچ‌آی‌وی (VIH) به منظور درمان سوءتغذیه شدید (MAS)؛ (۲) ترکیب موارد سلامت، HSAW و مشارکت اجتماعی برای تحول رفتاری و اجتماعی در واکنش به شیوع بیماری؛ (۳) ترکیب موارد آموزش و HSAW برای سلامت و بهداشت قاعدگی در مدارس؛ و (۴) ترکیب تحصیلات و قانون حمایت از کودکان به منظور سلامت روان و حمایت روحی و روانی (SSPHM)

^{۲۲} گروه‌های آسیب‌پذیر گروه‌هایی هستند که بیش از دیگران در معرض خطرند، و به ویژه مستعد تأثیرات زیست‌محیطی، اقتصادی، اجتماعی، شوک‌ها و مخاطرات سیاسی هستند. گروه‌های آسیب‌پذیر آسیب‌پذیر ممکن است عبارتند از: کودکان، نوجوانان، افراد مسن، زنان و نوجوانان باردار، کودکان و زنان سرپرست خانوار، معلولین، کودکان بی‌سرپرست، افراد طبقات به حاشیه رانده شده و فقیرترین‌ها، تمامی افرادی که به خاطر ملیت، سن، جنسیت، هویت جنسی، ناتوانی، طبقه یا صنف، گرایش‌های سیاسی یا مذهب خود از سوی جامعه به حاشیه رانده شده‌اند. نوع‌شناسی گروه‌های بر اساس محیط و مخاطرات آن متغیر باشد.

^{۲۳} توازن پوشش‌دهی، کیفیت و اصل برابری؛ فرآیندی که با حفظ کیفیت برنامه‌ها توازن هدف رسیدگی به بیشترین تعداد افراد (پوشش‌دهی) با هدف رسیدگی به نیازمندترین افراد (اصل برابری) را شامل می‌شود. این توازن در موقعیت‌هایی با منابع مالی محدود از اهمیت ویژه برخوردار است. پوشش‌دهی با تخمین تعداد افراد نیازمند مشخص می‌شود. کیفیت با استانداردهای یونیسف، استانداردهای بین‌سازمانی و کمیته دائمی میان‌سازمانی سنجیده می‌شود. برابری بر اساس الویت‌بندی صحیح افراد بسیار نیازمند تعیین و با ارزیابی و تحلیل آسیب‌پذیری و محرومیت و همچنین اصل عدم نادیده گرفتن حتی یک کودک، اطلاع‌رسانی می‌شود

ایجاد انسجام و مکمل بودن بین برنامه‌ریزی‌های بشردوستی و توسعه

تمامی دفاتر کشوری، با حمایت دفاتر منطقه‌ای/ستاد مرکزی، برنامه‌های بشردوستانه‌ای را طراحی و اجرا می‌کنند که حساس به درگیری بوده و مخاطرات را در نظر گرفته‌اند و از شروع اقدام بشردوستانه موجب ایجاد و تقویت سیستم‌ها و ظرفیت‌های محلی و ملی می‌شوند تا نیازها، آسیب‌پذیری‌ها و مخاطرات جوامع آسیب‌دیده کاهش یافته؛ و هر جا که مقدور و مقتضی باشد به انسجام و صلح اجتماعی کمک می‌کنند.

• شناسایی و تحلیل مخاطرات، شوک‌ها و استرس‌ها و اجرای برنامه‌ریزی‌های مبنی بر آگاهی از مخاطرات و حساس به درگیری که:

• با اقدامات آماده‌سازی مناسب، برای تأثیر استرس‌ها و شوک‌های برنامه‌ریزی کند تا از اختلالات احتمالی در ارائه خدمات جلوگیری نماید

• برای اجتناب از وخامت درگیری و خشونت طراحی شدند (یعنی حساس به درگیری باشند)

• ظرفیت‌های ملی و محلی برای کاهش مخاطرات بلایا، از جمله سازگاری با تغییرات آب‌وهوای مداوم را بهبود دهند

• **روند پیوند برنامه‌ریزی بشردوستی و توسعه** یونیسف این استراتژی‌ها را برای تمامی دفاتر کشوری الزامی می‌سازد

📖 رجوع شود به **بخش ۳.۲** معیارها و تعهدات بخشی در مورد تقویت سیستم‌ها و ملاحظات کلیدی در مورد پیوند بشردوستی و توسعه

تمامی دفاتر کشوری باید برنامه‌ریزی‌های آگاه از مخاطرات و حساس به درگیری را اجرا کنند که با ایجاد و تقویت سیستم‌ها و ظرفیت‌های ملی و محلی منجر به کاهش نیازها، آسیب‌پذیری‌ها و خطرات برای جوامع آسیب‌دیده شود. این برنامه‌ریزی‌ها شامل:

• واکنش به بحران‌ها به شیوه‌ای که ظرفیت‌ها و سیستم‌های ملی و محلی را تقویت کرده و به حفظ حقوق زنان و کودکان کمک می‌کند و خدمات مورد نیاز افراد آسیب‌پذیر و به حاشیه رانده شده را از طرق زیر ارائه می‌دهد:

• سرمایه‌گذاری در ظرفیت سازمانی و نهادی نقش‌آفرینان ملی و محلی، از جمله مقامات محلی و ملی، سازمان جامعه مدنی، و بخش خصوصی

• تقویت سیستم‌های مدیریتی و ارائه خدمات محلی و ملی، از جمله ایجاد آمادگی و مقاوم‌سازی سیستم‌های ملی حمایت اجتماعی

• تقویت ظرفیت‌های جوامع، بویژه برای زنان، نوجوانان و کودکان

• تقویت رهبری و هماهنگی واکنش بشردوستانه از سوی جوامع و مقامات محلی

کلیه دفاتر کشوری برنامه‌های حساس به درگیری را طراحی و اجرا می‌کنند که، در صورت مقدور و مقتضی بودن، به شیوه زیر به انسجام اجتماعی و صلح کمک می‌کنند:

- تمرکز بر ارائه جامع و منصفانه و مدیریت کارآمد خدمات اجتماعی مثل آموزش، سلامت، آب پاکیزه و سرویس بهداشتی و حمایت از کودک
- حمایت از مدیریت خوب و ارائه خدمات ضروری به شیوه‌های پاسخگو، منصفانه و حساس به درگیری
- ترویج مشارکت جوامع، بویژه کودکان، نوجوانان و جوانان
- اعتمادسازی و همکاری درون و بین جوامع
- تقویت مکانیسم‌های مقابله و ظرفیت‌های رویایی با دلایل و پیامدهای درگیری و حفظ صلح

در مناطق متأثر از درگیری، شکنندگی و/یا سایر چالش‌های عمده در انسجام اجتماعی، دفاتر کشوری برنامه‌های بشردوستانه‌ای را طراحی و اجرا می‌کنند که:

- بر پایه تحلیل‌های قوی درگیری بوده و مانع شدت گرفتن درگیری و عوامل خشونت می‌شود
- موقعیت‌های ایجاد انسجام اجتماعی و صلح در ارائه خدمات را شناسایی کرده و درمی‌یابد.
- هر زمان که لازم و مقدور باشد، فعالیت‌هایی را با هدف جلوگیری از شیوع، تشدید، ادامه و وقوع دوباره درگیری ترتیب می‌دهد.
- در هنگام پیوند برنامه‌های توسعه و بشردوستی، از استقلال عملیاتی و اقدام بشردوستانه اصولی صیانت می‌کند، بویژه در مواقعی که دولت یکی از طرفین درگیر باشد. در برخی موقعیت‌ها، ممکن است انجام اقدامات توسعه‌ای نه میسر باشد و نه مناسب.

در تمامی موقعیت‌ها و شرایط، اقدامات بشردوستانه یونیسیف، در حین کمک به دستاوردهای جمعی، بر مبنای اصول بشردوستانه صورت می‌گیرد و بر مقاصد خود از جمله نجات جان انسان‌ها، تسکین آلام آنها، حفظ شأن انسانی در بحران‌ها و بعد از آن متمرکز است. یونیسیف بدون تعصب نسبت به اصول بشردوستانه بی‌طرفی، استقلال، و هر زمان که لازم و مقدور باشد، در دستور کار سیستمی سازمان ملل برای حفظ صلح^{۳۴} مشارکت می‌کند.

در بستر مأموریت یکپارچه سازمان ملل، یونیسیف به دنبال حفظ مشارکت پایدار با مأموریت در تمامی سطوح در عین حفظ فاصله عملیاتی خود است تا مخاطرات برداشت ناخوشایند ذینفعان و جوامع محلی در مورد پایبندی یونیسیف به اصول بشردوستانه و پذیرش از سوی آنها را به حداقل رساند.^{۳۵}

رجوع شود به مشارکت در بستر مأموریت یکپارچه سازمان ملل در بخش ۱.۴.۱ اصول بشردوستانه

^{۳۴} دستور کار سیستمی سازمان ملل برای حفظ صلح بر مشارکت سیستم سازمان ملل در پایان دادن به برخی از طولانی‌ترین و مخرب‌ترین درگیری‌های مسلحانه جهان و پشتیبانی از دولت‌های عضو در تلاش‌هایشان برای جلوگیری از درگیری‌های مسلحانه و حفظ صلح متمرکز است. به قطعنامه A/RES/70/262 مجمع عمومی و قطعنامه S/RES/2282 شورای امنیت (۲۰۱۶) مراجعه کنید.

^{۳۵} رجوع شود به فعالیت/یکپارچگی سازمان ملل در زمینه مأموریت و یادداشت راهنمای فنی در کار با نمایندگان یکپارچه سازمان ملل، ۲۰۱۴.

در طراحی و انجام اقدام بشردوستانه یونیسیف پایداری زیست‌محیطی را بگنجانند و تاب‌آوری جوامع در مقابل تغییرات آب‌وهوا را تقویت کنند

تمامی دفاتر کشوری، با حمایت دفاتر منطقه‌ای/ستاد مرکزی، هر زمان که مقتضی و مقدور باشد، برنامه‌های بشردوستانه‌ای را طراحی کنند که مخاطرات اقلیمی و زیست‌محیطی را ادغام می‌کند، رویکردهایی را در الویت قرار می‌دهد که صدمه به محیط‌زیست را به حداقل می‌رساند و به مقاومت‌سازی کمک می‌کند.

که بخشی از روند پیوند برنامه‌ریزی توسعه و بشردوستی است و برای تمام دفاتر کشوری الزامی است. راه‌حلهایی که در مشورت با جامعه طراحی می‌شوند موجب تاب‌آوری در فشارهای زیست‌محیطی آتی می‌شوند و رویکردهای کم-کربن و کم‌آلودگی را ترویج می‌کنند. یونیسیف برای ترویج و اجرای راه‌حل‌های سازگار با محیط‌زیست و مقاومت اقلیمی با مقامات ملی و محلی همکاری می‌کند.

یونیسیف متعهد است که مخاطرات و تأثیر تخریب زیست‌محیطی و تغییرات آب‌وهوا بر کودکان را کاهش داده و محیط‌زیستی پاک و امن را برای آنها فراهم کند. یونیسیف در انجام اقدامات بشردوستانه تأثیر آن بر محیط‌زیست را بررسی کرده و گام‌هایی را در جهت به حداقل رساندن انتشار گازهای گلخانه‌ای، آلودگی و تولید زباله صورت می‌دهد.

📖 رجوع شود به بخش ۳.۱.۲ تأمین و تدارکات

در سطح دفاتر کشوری، اقدامات بشردوستانه بر مبنای ارزیابی الزامی مخاطرات زیست‌محیطی و اقلیمی صورت می‌گیرد

۶.۲.۲. بومی‌سازی

سرمایه‌گذاری در تقویت ظرفیت‌های کنشگران محلی (مقامات ملی و محلی، سازمان‌های جامعه مدنی و جوامع) در اقدام بشردوستانه

تمامی دفاتر کشوری، با پشتیبانی دفاتر منطقه‌ای/ستاد مرکزی، برای تقویت ظرفیت فنی و نهادی کنشگران محلی در ارائه پاسخ بشردوستانه اصولی سرمایه‌گذاری کنند.

ساله.

📖 رجوع شود به: بخش ۳.۲.۱ مشارکت‌ها و بخش ۵.۳ همکاری با دولت‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی برای اجرای برنامه؛ بخش ۱.۱.۲ آمادگی؛ بخش ۲.۱.۲ هماهنگی؛ بخش ۶.۱.۲ AAP؛ بخش ۳.۱.۲ و ۸.۳ تأمین و تدارکات؛ بخش ۱.۲.۲ کیفیت برنامه‌ها؛ بخش ۴.۲.۲ پیوند بشردوستی و توسعه؛ بخش ۱.۳ اداره و تأمین مالی؛ و بخش ۶.۳ بسیج منابع

یونیسیف در ظرفیت فنی و نهادی کنشگران محلی (مقامات، سازمان‌های جامعه مدنی، جوامع و بخش خصوصی) سرمایه‌گذاری می‌کند، تا بهتر بتواند به نیازهای کودکان آسیب‌دیده از بحران بشردوستانه بپردازد و کنشگران ملی و محلی را برای پاسخ‌های بشردوستانه آتی آماده می‌سازد. یونیسیف متعهد است پاسخ بشردوستانه خود را از طریق به رسمیت شناختن، احترام و تقویت رهبری و هماهنگی اقدام بشردوستانه در میان مقامات ملی و محلی، سازمان‌های جامعه مدنی و جوامع بومی‌سازی کند. یونیسیف با حمایت از ظرفیت‌سازی مقامات محلی و سازمان‌های جامعه مدنی به امر بومی‌سازی دست می‌یابد؛ از جمله آماده‌سازی برای شرایط اضطراری و برنامه‌ریزی بر اساس مخاطرات، مشارکت در همکاری اصولی، اتخاذ مدیریت مخاطرات جامع و در صورت امکان، پشتیبانی از تأمین مالی و توافق‌نامه‌های چندین

اجرای مشارکت اجتماعی برای تغییر رفتاری و اجتماعی در همکاری با کنشگران ملی و محلی

تمامی دفاتر کشوری، با کمک دفاتر منطقه‌ای/ستاد مرکزی، برنامه‌های بشردوستانه‌ای را طراحی و اجرا کنند که از مؤلفه طراحی شده و برگرفته از منابع در مشارکت اجتماعی به منظور تغییر اجتماعی و رفتاری برخوردار است

- ایجاد مشارکت و ظرفیت بین فردی در کارکنان خط مقدم
- حمایت از مشارکت جوامع در معرض خطر و آسیب‌دیده در طراحی مداخلات و بازخورد

📖 رجوع شود به بخش ۶.۱.۲ AAP

- ترویج فعالیت‌های صلح‌آمیز و ایجاد انسجام اجتماعی (از جمله همزیستی بین جمعیت آوارگان و جوامع میزبان)

📖 رجوع شود به بخش ۴.۲.۲ پیوند بشردوستی و توسعه

- کمک به اعتمادسازی با کنشگران محلی به منظور تضمین دسترسی بشردوستانه به حوزه‌های مداخله

در صورت مقتضی، یونیسف به هماهنگی ذینفعان در اجرای مشارکت اجتماعی، مداخلات تغییرات اجتماعی و رفتاری کمک کرده و آنها را هدایت می‌کند.

📖 رجوع شود به بخش ۳.۲ تعهدات بخشی برای تعهدات مشارکت اجتماعی برای تغییرات اجتماعی و رفتاری، بخش ۴.۲ تعهدات بین بخشی و بخش ۱.۵.۲ شرایط اضطراری سلامت عمومی (PHE)

یونیسف جوامع را به شیوه امنی مشارکت داده و بسیج می‌کند تا تغییر اجتماعی و رفتاری قابل اندازه‌گیری و مثبت را تسریع کند و افراد را در مرکزیت برنامه‌های بشردوستانه قرار دهد. یونیسف مشارکت اجتماعی، تغییر اجتماعی و رفتاری را در آمادگی و پاسخ بشردوستانه ادغام می‌کند، با گنجاندن یک مؤلفه طراحی شده و بر پایه منابع، که توسط شرکای ملی و محلی ترسیم و اجرا شده و در شرایط و موقعیت‌ها اتخاذ شده^{۲۷}، با تمرکز بر:

- ارائه اطلاعات نجات‌بخش و اطلاعاتی در مورد حقوق انسان‌ها، خدمات موجود و نحوه دسترسی به آنها
- حمایت از اتخاذ رفتارهای حمایت‌گرانه و سالم، از جمله شیوه‌های خود-مراقبتی روانشناختی
- انجام ارزیابی‌های سریع، تحقیقات رفتاری و اجتماعی برای کسب اطلاعات لازم جهت فعالیت‌های پاسخگویی
- ایجاد بستر مشارکت اجتماعی یا تبدیل بسترهای فعلی با هدف پاسخگویی
- حمایت از گسترش مداخلات جامعه-محور با هدف پاسخگویی

^{۲۶} که ارتباط در جهت توسعه نیز نامیده می‌شود (C4D)

^{۲۷} رجوع شود به استانداردهای کیفی حداقلی و شاخص‌های یونیسف در مشارکت اجتماعی، ۲۰۲۰.

ترویج نقل و انتقال بی‌قیدوشرط و نامحدود پول بشردوستانه

تمامی دفاتر کشوری، با حمایت دفاتر منطقه‌ای/ستاد مرکزی، هر زمان که مقدور و مقتضی باشد، استفاده از نقل و انتقال بی‌قیدوشرط و نامحدود پول بشردوستانه را ترویج می‌کنند.

اگرچه می‌توان برای اجرای برنامه‌های نقل و انتقال پول طیفی از الگوهای اجرایی را به کار برد، یونیسف ابتدا امکان استفاده از سیستم‌های حمایت اجتماعی ملی موجود را در نظر می‌گیرد. در مواقعی که این مورد امکان‌پذیر نباشد یا با اصول بشردوستانه همراستا نباشد، یونیسف با همکاری سایر آژانس‌های سازمان ملل، مؤسسات مالی بین‌المللی، سازمان‌های غیردولتی محلی و بین‌المللی، جنبش صلیب سرخ و هلال احمر و بخش خصوصی، یک سیستم اجرایی جایگزین را راه‌اندازی و استفاده می‌کند.

در کنار سایر قیدوشرطها، یونیسف متعهد به ارزیابی امکان‌پذیری نقل و انتقال پول در همهٔ پاسخ‌های بشردوستانه در هماهنگی و توافق با سایر فعالان بشردوستانه است. کلیهٔ دفاتر کشوری موظفند، مطابق با روند یونیسف در آمادگی برای پاسخ اضطراری و طی پاسخگویی، امکان‌پذیری نقل و انتقال پول به نحوی مؤثر و بموقع را ارزیابی کنند.

نقل و انتقال پول بشردوستانه یک شیوهٔ کمک‌رسانی انعطاف‌پذیر است که به مهیا شدن ملزومات نجات و احیای آسیب‌پذیرترین کودکان و خانواده‌ها کمک می‌کند؛ از طریق پرداختن به نیازهای اساسی و فوری به پاسخ چندبخشی کمک می‌کند؛ به خانواده‌ها امکان انتخاب داده و از بازارهای داخلی حمایت می‌کند. نقل و انتقال پول می‌تواند از طریق طراحی رویکردهای cash plus نیز صورت گیرد.

با تحول زمینه‌ها، کلیهٔ دفاتر کشوری باید رویکردهای خود نسبت به نقل و انتقال پول بشردوستانه را بروز رسانی کرده و سازگار کنند، در حالیکه حداقل استانداردهای امنیتی و اخلاقی در مورد جمع‌آوری، استفاده و نشر اطلاعات را حفظ نمایند.

۳.۲. تعهدات بخشی

نتایج راهبردی در سطح بالایی توصیف‌کنندهٔ تلاش‌های یونیسف در ایفای تعهدات و رعایت معیارهایش است.

تعهدات بخشی بیانگر دامنهٔ فعالیت‌های صورت گرفته توسط یونیسف و شرکایش در اقدامات بشردوستانه و حمایت‌طلبی در یک بخش خاص می‌باشد.

معیارها بیانگر سطوح عملکرد مورد انتظار در قبال تعهدات هستند. آنها استانداردهای مورد انتظاری را تبیین می‌کنند که باید در تمام برنامه‌های آن بخش اعمال شود.

نیازسنجی‌ها، برنامه‌ریزی، نظارت و ارزیابی چارچوبی برای تمامی برنامه‌ها ارائه می‌دهد.

نتیجه راهبردی

با برنامه‌ریزی نیاز-محور و مدیریت نتیجه-محور برنامه‌ها، کودکان و جوامع آنها از اقدام بشردوستانه مناسب و به موقع بهره می‌برند.

معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> اطلاعات تفکیک شده (بر اساس سن، جنس، معلولیت، مکان و سایر ملاحظات زمینه‌ای) در تمامی فعالیت‌های ارزیابی، برنامه‌ریزی، پایش و سنجشی جمع‌آوری، تحلیل و منتشر می‌شوند. 	<p>۱: اطلاعات مبتنی بر برابری</p> <p>به منظور درک و پرداختن به نیازهای متنوع، خطرات و آسیب‌پذیری‌های^{۲۸} کودکان و جوامع آنها، اطلاعات تفکیک شده جمع‌آوری، تحلیل و منتشر می‌شوند.</p>
<ul style="list-style-type: none"> تحلیل و ارزیابی نیازها، در صورت امکان، به عنوان اقدامات بین‌سازمانی مشترک صورت گیرد، و ظرف ۷۲ ساعت از شروع ناگهانی بحران آغاز شود، و در شرایط بشردوستانه مداوم حداقل سالی یکبار انجام شود^{۲۹}. در نیازسنجی و تحلیل‌ها حساسیتی نسبت به کودک و جنسیت وجود دارد، به استانداردهای بین‌سازمانی پایبند است و از اطلاعات پیش از بحران و بازخورد جوامع آسیب‌دیده استفاده می‌کند. 	<p>۲: نیازسنجی</p> <p>ارزیابی‌های هماهنگ، بموقع و بی‌طرفانه از موقعیت، امداد بشردوستانه و نیازهای حمایتی، آسیب‌پذیری‌ها و مخاطرات صورت می‌گیرد</p>
<ul style="list-style-type: none"> برنامه‌ریزی بر مبنای شواهد، از جمله نیازسنجی، آسیب‌پذیری، اطلاعات قبل از بحران، یادگیری از ارزیابی‌ها/بازبینی‌ها، گفتگو با شرکا و بازخورد از سوی جوامع آسیب‌دیده شاخص‌ها و اهداف تعیین شوند، از جمله شاخص‌های پرسامد نیازسنجی مداوم و پایش طرح‌ها صورت می‌گیرند و دو بار در سال بازبینی می‌شوند، با تمرکز بر پوشش‌دهی، کیفیت، برابری و "عدم آسیب‌رسانی" برنامه‌ریزی توسعه و بشردوستی از طریق آمادگی، تقویت سیستم، برنامه‌ریزی تاب‌آوری و تحول پیوند دارند 	<p>۳: برنامه‌ریزی پاسخ</p> <p>طرح‌های پاسخ بر مبنای شواهد بوده و با برنامه‌ریزی بین‌سازمانی همراستا هستند. آنها به پوشش‌دهی، کیفیت و برابری^{۳۰} می‌پردازند، با تغییرات نیازها سازگار می‌شود، از حساسیت به درگیری اطمینان حاصل می‌کنند و برنامه‌ریزی توسعه و بشردوستی را پیوند می‌دهند.</p>

■ ■ ■

^{۲۸} آسیب‌پذیری میزان تأثیرپذیری نامتناسب افراد از تخریب محیط فیزیکی و سازوکار حمایت اجتماعی است که در پی بلایا و درگیری ایجاد می‌شود. آسیب‌پذیری برای هر فرد و هر موقعیت متفاوت است. گروه‌های آسیب‌پذیر آنهایی هستند که بیش از سایرین در معرض خطر بوده و بویژه مستعد آثار مخاطرات و شوک‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، محیطی هستند. آنها ممکن است شامل: کودکان، نوجوانان، زنان، سالمندان، زنان و نوجوانان باردار، زنان و کودکان سرپرست خانوار، افراد دارای معلولیت، کودکان بی‌سرپرست، افرادی از گروه‌های به حاشیه رانده شده و فقیرترین فقیران، افرادی که بخاطر قومیت، سن، جنسیت، هویت جنسی، وضعیت ناتوانی، طبقه اجتماعی، مذهب یا گرایش سیاسی از سوی جامعه به حاشیه رانده شده‌اند. نوع‌شناسی گروه‌های آسیب‌پذیر ممکن است بر اساس موقعیت و مخاطرات تغییر یابد.

^{۲۹} ارزیابی اولیه سریع ظرف ۷۲ ساعت؛ نیازسنجی بخشی ظرف دو هفته؛ سنجش اولیه سریع چندخوشه‌ای (MIRA) یا نیازسنجی‌های چندبخشی مشابه ظرف چهار هفته

^{۳۰} پوشش‌دهی متوازن، کیفیت و برابری؛ فرآیندی که در بر دارنده هدف دسترسی به بیشترین تعداد افراد (پوشش‌دهی) با هدف دسترسی به افراد با بیشترین نیاز (برابری)، ضمن حفظ کیفیت برنامه‌ها می‌باشد. این توازن بویژه در زمینه‌های با بودجه محدود از اهمیت برخوردار است. پوشش‌دهی بر اساس برآورد افراد نیازمند صورت می‌گیرد. کیفیت بر اساس استانداردهای ASC، یونیسف و یگپارچی اندازه‌گیری می‌شود. برابری بر اساس الویت‌بندی مناسب افرادی با بیشترین نیاز قضاوت می‌شود، و بر مبنای اطلاعات حاصل از سنجش و تحلیل آسیب‌پذیری و محرومیت، و اصل عدم تبعیض به کودکان می‌باشد.

۴: پایش

موقعیت بشردوستانه و پوشش‌دهی، کیفیت و برابری در پاسخ بشردوستانه پایش می‌شوند تا بر اساس آنها اقدام اصلاحی مداوم و فرآیندهای برنامه‌ریزی آتی صورت گیرد.

۵: ارزیابی

مشارکت یونیسف در اقدامات بشردوستانه به صورت نظام‌مند و مستقل بررسی شود^{۳۲} و این بررسی از طریق ارزیابی معتبر و مبتنی بر استفاده، ارزیابی‌های بین-سازمانی و سایر اعمال سنجشی^{۳۳}، در راستای **خط‌مشی ارزیابی یونیسف** و روندها صورت گیرد

• پیشرفت در جهت اهداف مرتباً گزارش شود، از جمله از طریق شاخص‌های پریسامد

• پایش میدانی ساختاریافته، از جمله گفت‌وگو با شرکا و بازخورد جوامع آسیب‌دیده، در راستای **راهنمای پایش میدانی** یونیسف صورت گیرد.

• رجوع شود به **بخش ۵.۳ همکاری با دولت‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی** در اجرای برنامه و **بخش ۶.۱.۲ AAP**

• در پایش موقعیت، نیازهای بشردوستانه به دفعات متناسب با موقعیت پیگیری شود

• پیامدهای خواسته یا ناخواسته^{۳۱} با تمرکز بر برابری و حساسیت به درگیری پایش شوند

• ارزیابی‌های پاسخ‌های بشردوستانه در جهت آموزش سازمانی، بهبود عملکرد و پاسخ‌گویی برای ارتقا سیستم‌ها، سیاست‌ها و برنامه‌های یونیسف و شرکای آن به کار می‌روند

• امور ارزیابی، مانند بررسی‌های بعد از اقدام، تمرین‌های درس‌های آموخته شده و بررسی هم‌تای عملیاتی، از ابتدای بحران‌های ناگهانی به کار بسته می‌شوند، یا در برنامه‌ریزی‌های استراتژیک منظم برای پاسخ‌های مداوم گنجانده می‌شوند تا اقدام اصلاحی بر مبنای آن انجام شود.

• رجوع شود به **بخش ۶.۲.۱ پایش عملکرد، بخش ۱.۱.۲ آمادگی، بخش ۶.۱.۲ AAP و بخش ۳.۲.۲ برابری**

^{۳۱} پیامد خواسته به دستاورد مورد انتظار یک برنامه اشاره دارد. افزایش مشارکت جامعه در فرآیند برنامه‌ریزی برای پاسخ بشردوستانه. پیامد ناخواسته به آثار پیش‌بینی نشده اشاره دارد؛ مثل برنامه‌ریزی برای مشارکت جامعه که با اعطای توانایی یا حق مشارکت به اعضای جامعه در فرآیندها و/یا افزایش بار کاری زنان باعث وخیم‌تر شدن نابرابری‌های موجود می‌شوند. پیامدهای ناخواسته می‌تواند مثبت یا منفی باشند.

^{۳۲} نسبت به تعهدات بنیادین در قبال کودکان، خط‌مشی‌ها، دستورالعمل‌ها، استانداردهای پاسخگویی و کیفیت یونیسف، و اهداف ذکر شده در اقدامات بشردوستانه

^{۳۳} امور ارزیابی همچون بررسی‌های بعد از اقدام و تمرین‌های درس‌های آموخته شده می‌تواند در داخل به کار گرفته شود.

حمایت‌طلبی

- حمایت از جمع‌آوری بموقع و به اشتراک‌گذاری و تحلیل اطلاعات با هدف تسهیل برنامه‌ریزی مبتنی بر نیازها، به ویژه در جایی که موانع و خلأهایی برای جمع‌آوری و به اشتراک‌گذاری اطلاعات وجود دارد
- ترویج برنامه‌ریزی و طراحی یکپارچه و چندبخشی، از جمله همگرایی جغرافیایی
- حمایت از نیازسنجی عاری از تبعیض با هدف کسب اطلاعات برای پایش مستقل و طراحی پاسخ

هماهنگی و مشارکت‌ها

- همکاری با شرکا، مسئولین، سازمان‌های جامعه مدنی و جوامع محلی با هدف بهبود درک موقعیت و دسترسی بهتر به جوامع و گروه‌های آسیب‌دیده
- حصول اطمینان از هماهنگی با سایر آژانس‌های سازمان ملل، سازمان‌های جامعه مدنی، مقامات ملی و محلی از طریق ارزیابی‌ها، برنامه‌ریزی، نظارت و سنجش مشترک و به اشتراک‌گذاری اطلاعات برای دستیابی به نتایج جمعی و حداقل‌سازی مخاطرات شکاف‌ها یا دوباره‌کاری

برنامه‌ریزی‌ها و استانداردهای باکیفیت

- امدادرسانی بشردوستانه بی‌طرفانه و عاری از تبعیض بر اساس نیازسنجی عاری از تبعیض
- حصول اطمینان از احترام به اصول بشردوستانه در سراسر فرایندهای الویت‌بندی و هدف‌گذاری، بویژه در تعیین مکان‌های خدمت‌رسانی و شیوه‌های هدف‌گذاری. دقت ویژه‌ای باید صورت گیرد تا از جستجو و ارزیابی جوامع تحت کنترل فقط یکی از طرفین درگیری اجتناب شود.
- شناسایی گروه‌های مختلف مردم و همکاری با آنها به شیوه‌های فرهنگی مناسب برای جمع‌آوری اطلاعات تفکیک‌شده
- بهبود استفاده از منابع اطلاعاتی اولیه و ثانویه معتبر، از جمله اطلاعاتی که توسط فعالان حقوق بشری جمع‌آوری و تحلیل شده‌اند. اطلاعات قبل و بعد از بحران، اطلاعات پایش برنامه‌ریزی، بازخورد جوامع آسیب‌دیده، جامعه مدنی، رسانه اجتماعی و اطلاعات مکانی
- حصول اطمینان از مدیریت نتیجه-محور اقدامات بشردوستانه از طریق جمع‌آوری اطلاعات، تحلیل و استفاده از اطلاعات، از جمله اطلاعات تفکیک‌شده، در رابطه با وضعیت کودکان و جوامع آنها و اجرای برنامه با هدف کسب اطلاعات لازم برای برنامه‌ریزی، طراحی برنامه، اقدامات اصلاحی و سازگاری با نیازها و محیط‌های در حال تغییر
- برقراری توازن در پوشش‌دهی، کیفیت و کمیت^{۳۴} عامل‌یابی برنامه‌ریزی در محدوده‌های عملیاتی (از جمله تأمین بودجه، سنجش). مداخلاتی که اندازه‌گیری آنها مشکل‌تر است و آنهایی که تعداد کمتری از آسیب‌پذیرترین کودکان را هدف می‌گیرند نباید ناچیز شمرده شوند. رجوع شود به بخش ۳.۲.۲ برابری
- در فرآیندهای برنامه‌ریزی و مطالبات بودجه‌ای شاخص‌ها و اهداف را همراستا سازند تا برنامه‌ریزی هماهنگ شده و گزارش‌دهی ملزومات جریان‌سازی شوند.
- با استفاده از جمع‌آوری و تفکیک اطلاعات به صورت دیجیتال، زمان‌بندی جمع‌آوری اطلاعات و تحلیل آنرا بهبود دهد، به شرطی که تدابیر امنیتی کافی در رابطه با حفاظت از داده‌ها صورت گیرد.

^{۳۴} برقراری توازن در پوشش‌دهی، کیفیت و کمیت: فرآیندی که شامل ایجاد توازن در اهداف دستیابی به بیشترین تعداد افراد (پوشش‌دهی) با هدف دستیابی به افراد با بیشترین نیاز (برابری)، ضمن حفظ کیفیت برنامه‌ها است. برقراری توازن بویژه در شرایط با بودجه محدود است. پوشش‌دهی بر مبنای برآوردهای افراد نیازمند صورت می‌گیرد و کیفیت بر مبنای استانداردهای IASC و بین‌سازمانی و یونیسف اندازه‌گیری می‌شود. برابری بر اساس الویت‌بندی مناسب افراد با بیشترین نیاز قضاوت می‌شود، که اطلاعات لازم از طریق سنجش و تحلیل آسیب‌پذیری و محرومیت، و اصل نادیده نگرفتن هیچیک از کودکان کسب می‌شود.

- **حصول اطمینان از اینکه بر اساس روند استانداردهای اخلاقی، جمع‌آوری، استفاده، ذخیره و به اشتراک‌گذاری اطلاعات به نفع کودکان است.** رجوع شود به **بخش ۹.۴.۱** تولید مستندات اخلاقی و حفاظت از اطلاعات
- **استفاده از دیده‌بان‌های ثالث (TPM)** برای غلبه بر محدودیت‌های دسترسی یا ظرفیتی، و در جایی که دیده‌بان‌ها از مخاطرات کمتری نسبت به پرسنل یونیسف برخوردارند. طراحی و اجرای ظرفیت‌سازی برای دیده‌بان با هدف تبعیت از استانداردها و اصول یونیسف.
- **حصول اطمینان از اینکه کارکنان یونیسف در سطوح میدانی، کشوری، منطقه‌ای و ستادی از منابع و ظرفیت‌های لازم برای انجام و مدیریت ارزیابی‌ها برخوردارند.** حصول اطمینان از اینکه مستندات تولید شده در ایجاد حلقه‌های بازخورد مؤثر و بموقع در برنامه‌ریزی و عملیات‌های یونیسف به کار می‌روند.
- **حصول اطمینان از اینکه ارزیابی‌های بشردوستانه از کیفیت بالایی برخوردارند،** نیازهای یونیسف و ذینفعان را برآورده می‌سازند و از منابع خوبی برخوردارند، به نحوی کارآمد طراحی، برنامه‌ریزی، مدیریت و هدایت می‌شوند. در محیط‌هایی که ارزیابی‌های درون‌سازمانی (که دستاوردهای جمعی را می‌سنجد و ارزیابی‌های عمیقی از عملکرد هیچ سازمان خاصی نیستند) طراحی می‌شوند، یونیسف باید روندهای ارزیابی سبک‌تری را برای یادگیری خود و اهداف پاسخگویی لحاظ کند.

پیوند بشردوستی و توسعه

- **تا حد ممکن، سیستم‌های اطلاعاتی ملی و زیرملی را طی پاسخ‌دهی بشردوستانه به کار برده یا ارتقا دهد و توسعه سیستم‌های اطلاعاتی موازی را به حداقل برساند.** رجوع شود به **بخش ۴.۲.۲** پیوند بشردوستی و توسعه
- **به طور منظم ارزیابی‌ها و بازبینی‌هایی در مورد فعالیت یونیسف در پیوند توسعه و بشردوستی صورت دهد تا چگونگی کمک این پیوندها به بهبود دستاوردها برای کودکان سنجیده شود.**

نتیجه راهبردی

کودکان، نوجوانان و زنان به خدمات بهداشتی باکیفیت، کارآمد و زندگی بخش دسترسی دارند.

معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> یونیسف فعالانه در سازوکارهای یکپارچه سازی و هماهنگی بین بخشی و بین-سازمانی مساعدت کند. 	<p>۱: رهبری و هماهنگی</p> <p>هماهنگی و رهبری کارآمد شکل گرفته و کاربردی هستند</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۲.۱.۲ هماهنگی</p>
<ul style="list-style-type: none"> حداقل ۹۰٪ زنان و دختران نوجوان باردار از مراقبت‌های قبل از زایمان^{۳۷} برنامه‌ریزی شده (ANC) در راستای پوشش‌دهی ویزیت‌های 4+ANC برخوردارند. حداقل ۹۰٪ زنان و دختران نوجوان باردار در هنگام زایمان از حضور متخصص بهره می‌برند، از جمله مراقبت‌های ضروری نوزاد، با کیفیت مطلوب^{۳۸،۳۹}. حداقل ۸۰٪ از مادران و نوزادان از مراقبت‌های اولیه طرف دو روز بعد از زایمان برخوردارند. حداقل ۸۰٪ از نوزادان کوچک و بیمار دسترسی به مراقبت‌های خاص نوزادان بستری سطح ۲-۴ طرف دو ساعت از زمان سفر دارند. 	<p>۲: سلامت مادر و نوزاد</p> <p>زنان و دختران نوجوان و نوزادان دسترسی منصفانه و بی‌خطری به خدمات نجات بخشی باکیفیت^{۳۵،۳۶} و خدمات بهداشتی مؤثر برای نوزادان و مادران داشته باشند.</p>
<ul style="list-style-type: none"> حداقل ۸۰٪ از زنان و نوزادان مورد نظر از واکسیناسیون منظم از جمله در مناطق دور از دسترس برخوردارند^{۴۱}. در کمپین‌های واکسیناسیونی که برای کاهش خطر شیوع منجر به همه‌گیری شکل گرفته‌اند، به حداقل ۹۵٪ از جوامع هدف دسترسی یابند^{۴۲}. 	<p>۳: ایمن‌سازی</p> <p>زنان و کودکان از واکسیناسیون مکمل و منظم برخوردارند.</p>

^{۳۵} ۱۶ مداخله مؤثر برای نجات جان انسان‌ها: تیم هدایت احیای نوزادان Lancet Neonatal Survival Steering Team: NSS, De Bernis L, Walker N, Adam T, Cousens S, Bhutta ZA, Darmstadt GL. Lancet. 2005, 365 (9463): 977-988.10.1016/S0140-6736(05)71088-6؛ چه تعداد نوزاد را می‌توانیم نجات دهیم؟

^{۳۶} قبل از بارداری: (۱) مکمل اسید فولیک؛ قبل از زایمان (۲) ایمن‌سازی در مقابل سموم کزاز، (۳) غربالگری و درمان سفلیس، (۴) پره اکلامپسی و اکلامپسی؛ پیشگیری (مکمل کلسیم)، (۵) درمان نوبه‌ای و پیشگیری مالتاریا، (۶) تشخیص و درمان باکتریوری بدون علامت؛ در حین زایمان (۷) آنتی بیوتیک برای پارگی زودرس غشاها پیش از موعد، (۸) کورتیکواستروئیدها برای زایمان زودرس، (۹) تشخیص و مدیریت زایمان بریج (بخش سزارین)، (۱۰) مراقبت در هنگام زایمان (از جمله پاراگراف) برای تشخیص زود هنگام عوارض، (۱۱) امور زایمان پاک؛ بعد از زایمان (۱۲) احیای نوزاد تازه متولد شده، (۱۳) شیردهی، (۱۴) پیشگیری و مدیریت هیپوترمی، (۱۵) مراقبت مادر کانگورو (نگهداری نوزادان کم‌وزن در دستگاه‌های پزشکی) و (۱۶) مدیریت مودی ذات‌الریه جامعه-محور.

^{۳۷} مراقبت پیش از زایمان (CNA) برای زنان و دختران نوجوان باردار توسط متخصصان درمانی ارائه می‌شود تا اطمینان حاصل شود که مادر و کودک در دوره بارداری در بهترین شرایط سلامتی قرار دارند. مؤلفه‌های CNA عبارتند از: تشخیص مخاطرات، جلوگیری و مدیریت بیماری‌های مربوط به بارداری یا همزمان؛ آموزش سلامت و ارتقای سلامت. برای جزئیات بیشتر رجوع شود به توصیه‌های سازمان بهداشت جهانی در مورد مراقبت پیش از زایمان برای داشتن تجربه بارداری مثبت.

^{۳۸} تعاریف عملیاتی برای ویژگی‌های کیفی مراقبت از سلامت مادر و نوزاد: (۱) ایمن - ارائه مراقبت بهداشتی که خطرات و آسیب به استفاده‌کنندگان از خدمات را به حداقل می‌رساند، از جمله اجتناب از جراحات‌های قابل‌پیشگیری و کاهش اشتباهات پزشکی، (۲) مؤثر - ارائه خدمات بر اساس دانش علمی و دستورالعمل‌های مبتنی بر شواهد، (۳) بموقع - کاهش تأخیر در ارائه/دریافت مراقبت بهداشتی، (۴) کارآمد - ارائه مراقبت بهداشتی به شیوه‌ای که استفاده از منابع را به حداکثر رسانده و از هدر رفتن آنها جلوگیری می‌کند، (۵) منصفانه مردم - مدار - ارائه مراقبتی که تمایلات و خواسته‌های خدمات‌گیرندگان و فرهنگ جوامع آنها را در نظر می‌گیرد.

^{۳۹} برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد کیفیت استانداردهای مراقبتی، معیارها و بیانیتهای نتایج رجوع شود به استانداردهای بهبود کیفیت مراقبت مادر و نوزاد در مراکز درمانی (سازمان بهداشت جهانی)، ۲۰۱۶.

^{۴۰} امور اصلی مراقبت از بیمارستان بستری (۲۴/۷) برای نوزادان کوچک و مریض، از جمله (اما نه محدود به): تأمین گرما؛ رسیدگی به تغذیه و تنفس؛ درمان زردی؛ پیشگیری و درمان عفونت؛ مراقبت‌های ویژه نوزادان شامل درمان فشار مثبت متناوب نمی‌شود. مراقبت‌های ویژه نوزادان فقط در مراکز درمانی ارائه می‌شوند. رجوع شود به احیا و رشد: تحول‌های مراقبتی برای نوزادان کوچک و بیمار (سازمان بهداشت جهانی و یونیسف)، ۲۰۱۹، صص ۶۰ و ۱۳۰.

^{۴۱} زمانبندی واکسیناسیون منظم بر اساس استانداردهای بین‌المللی تعیین می‌شود. سطوح پوشش‌دهی باید در سطح زیرمیلی بدقت بررسی شود (سطح اجرایی سوم) تا از پوشش‌دهی عادلانه اطمینان حاصل شود. رجوع شود به اهداف در طرح جهانی انجام واکسیناسیون ۲۰۱۱-۲۰۲۰ و طرح اقدام به واکسیناسیون جهانی ۲۰۳۰-۲۰۲۱، که به زودی منتشر می‌شود.

^{۴۲} همانطور که در طرح جهانی انجام واکسیناسیون ۲۰۱۱-۲۰۲۰ و طرح جهانی انجام واکسیناسیون ۲۰۱۱-۲۰۳۰، که به زودی منتشر می‌شود، تعریف شده و بر اساس چارچوب تصمیم‌گیری برای واکسیناسیون در بحران‌های بشردوستانه‌ها.

۴: سلامت کودک و نوجوان

کودکان و نوجوانان دسترسی ایمن و عادلانه‌ای به نجات‌بخشی عادلانه و مؤثر در خدمات بهداشت و درمان کودک دارند.

- کودکان و نوجوانان دسترسی ایمن و بلامانعی به خدمات بهداشت و درمان دارند که از طریق مراکز درمانی فعال، مدارس و فعالیت‌های جامعه-محور و در سطوح خانوار صورت می‌گیرد
- کودکان و نوجوانان از خدمات پیشگیری، تشخیص و درمان دلایل شایع بیماری و مرگ مناسب سن و جنسیت برخوردار می‌شوند.
- کودکان، نوجوانان و مراقبان به حمایت روانشناسانه دسترسی دارند.

۵: تقویت سیستم‌ها و خدمات بهداشتی و درمانی

ارائه مراقبت‌های بهداشتی و درمانی از طریق مراکز درمانی و سازوکارهای ارائه خدمات جامعه-محور ادامه می‌یابد

📖 رجوع شود به بخش ۴.۲.۲ پیوند بشردوستانه و توسعه

- حداقل ۷۰ درصد از مراکز تحت حمایت یونیسیف از گروه کارکنانی بهره می‌برند که برای ارائه خدمات بهداشتی و درمانی اولیه آموزش دیده‌اند^{۴۳}
- حداقل ۷۰ درصد از مراکز تحت حمایت یونیسیف استانداردهای کیفیت مراقبت (QoC)^{۴۴} و بازرسی کلینیکی را برای مراقبت‌های تغذیه و سلامت کودکان و نوجوانان، نوزادان، مادران و تولید مثل (RMNCAHN)^{۴۵} به کار می‌بندند.
- حداقل ۷۰ درصد از مراکز و/یا فعالان خط مقدم تحت حمایت یونیسیف اطلاعات را بلادرنگ برای سیستم اطلاعات مدیریت درمان (HMIS)، مراقبت‌های تغذیه و سلامت کودکان و نوجوانان، نوزادان، مادران و تولید مثل (RMNCAHN)، طراحی خدمات و به منظور پیروی از دستورالعمل‌های درمانی بین‌المللی (IHR)^{۴۶} ارسال می‌کنند.
- کلیه انبارهای زیرملی عدم موجودی انبار از محصولات درمانی کلیدی را گزارش دهند^{۴۷}

۶: مشارکت جامعه برای تغییر رفتاری و اجتماعی

جوامع آسیب‌دیده و در معرض خطر از دسترسی بموقع به اطلاعات و اقدامات مربوط به سن و جنسیت، و متناسب با فرهنگ، با هدف بهبود روندهای مراقبتی پیشگیری و درمانی برخوردارند

📖 رجوع شود به بخش ۷.۲.۲ مشارکت جامعه برای تغییرات رفتاری و اجتماعی

- کودکان، مراقبان و جوامع آنها از خدمات درمانی موجود و چگونگی و موقعیت دسترسی به آنها آگاه هستند
- کودکان، مراقبان و جوامع آنها از طریق مداخلات تغییر رفتار مشارکتی همکاری می‌کنند
- نوجوانان به اطلاعات مربوط به سلامت، از جمله جنسی، تولیدمثل و سلامت روان دسترسی دارند

📖 رجوع شود به بخش ۱.۵.۲ بحران‌های سلامت عمومی (PHE)

^{۴۳} این معیار مخصوص مراکز درمانی است؛ اما، یک معیار هم‌ارز برای ارائه خدمات جامعه-محور استفاده می‌شود که از طریق کادر درمان جامعه-محور و برای کشورها/محیط‌های دارای سیستم‌های درمانی جامعه-محور صورت می‌گیرد.

^{۴۴} کیفیت مراقبت (QoC) عبارتست از «میزان بهبود دستاوردهای درمانی مطلوب بواسطه ارائه خدمات مراقبتی به افراد و جوامع بیمار. به منظور دستیابی به این هدف، خدمات مراقبتی باید ایمن، مؤثر، بموقع، کارآمد، عادلانه و مردم-محور باشد.» رجوع شود به منظور از کیفیت شبکه مراقبتی چیست؟ (سازمان بهداشت جهانی)

^{۴۵} رجوع شود به رویکرد تقویت سیستم‌های درمانی یونیسیف، ۲۰۱۶.

^{۴۶} رجوع شود به درباره IHR (سازمان بهداشت جهانی)

^{۴۷} کمیسیون سازمان ملل در مورد اقلام نجات‌بخشی زنان و کودکان با هدف افزایش دسترسی به داروهای نجات‌بخش و امکانات درمانی برای آسیب‌پذیرترین جوامع شکل گرفت که با تلاش‌های مجاهدانه به کاهش موانعی می‌پردازد که دستیابی به اقلام ضروری سلامت را مسدود می‌کنند. این ۱۳ قلم عبارتند از: اکسیژن، میکروسکوپ، سولفات منیزیوم، آنتی‌بیوتیک‌های تزریقی، کورتیکواستروئیدهای قبل از زایمان، کلرهگزیدین، دستگاه‌های احیا، آموکسی سیلین، نمک‌های آبرسانی دهان، روی، کاندوم زنانه، ایمپلنت‌های ضد بارداری و پیشگیری از بارداری اضطراری.

حمایت طلبی

- حمایت طلبی با مقامات ملی و محلی (و در محیط‌های متأثر از درگیری با تمامی طرفین درگیر)، خیرین، شرکا و مراقبان برای حق همه زنان و کودکان در برخورداری از سلامت^{۴۸}، ایفای تعهدات ملی و جهانی در حصول اطمینان از زندگی سالم و ترویج رفاه برای همه افراد در تمامی سنین، از جمله اهداف توسعه پایدار ۳ در مورد سلامت^{۴۹}، کنوانسیون حقوق کودک و تعهد آستانه.
- حمایت طلبی برای سرمایه‌گذاری‌های بموقع و بزرگتر به منظور حصول اطمینان از دسترسی بموقع به مراقبت نجات‌بخش و خدمات درمانی باکیفیت برای نوجوانان، کودکان، نوزادان، و مادران.
- حمایت طلبی برای حفظ سلامت کادر درمان، استفاده‌کنندگان از خدمات درمان، مراکز درمانی، تدارکات و آمبولانس‌ها، با ارجاع به قانون بشردوستانه بین‌المللی و قطعنامه‌های شورای امنیت مرتبط از جمله قطعنامه^{۵۰} ۲۲۸۶.
- در محیط‌های درگیر، و همراستا با قانون بشردوستانه بین‌المللی گفتگویی را در مورد دسترسی به خدمات درمان با تمامی طرفین درگیر ترتیب دهد.

هماهنگی و مشارکت‌ها

- شفاف‌سازی مسئولیت‌های یونیسف، و مقامات ملی و محلی در طرح‌های پاسخگویی در سریعترین زمان ممکن
- حصول اطمینان از اینکه نیازها و حقوق نوزادان، کودکان، نوجوانان و زنان به خوبی در ارزیابی‌های بخش سلامت و یکپارچگی، استراتژی‌ها و برنامه‌ریزی لحاظ شده است.
- شناسایی و پرداختن به هرگونه شکاف‌ها و تنگناها در سازوکارهای هماهنگی در همکاری با دولت‌ها، سازمان بهداشت جهانی (WHO) و سایر شرکا
- حصول اطمینان از هماهنگی با فعالان سلامت روان و خدمات حمایت روانشناختی بر طبق دستورالعمل‌های IASC در مورد سلامت روان و حمایت روانشناختی.

برنامه‌ریزی‌ها و استانداردهای باکیفیت

- تسریع پاسخ چندبخشی و منسجم: همکاری نزدیک با سایر بخش‌ها (بویژه تغذیه، WASH، تحصیل، حمایت و مشارکت جامعه برای تغییر رفتاری و اجتماعی) برای یک پاسخ منسجم به آوارگی، شیوع بیماری، بلایای طبیعی و سایر موقعیت‌هایی که نیازمند رویکردهای چندبخشی و منسجم است.
- تمرکز بر محروم‌ترین و دور از دسترس‌ترین افراد: نوزادان، کودکان، نوجوانان و زنان، بویژه در مناطق روستایی و دورافتاده، زاغه‌نشینان شهرها و جوامع بسیار فقیر و صعب‌العبور که غالباً بطور نامتناسبی از بحران‌های بشردوستانه آسیب می‌بینند.
- در صورت وقوع حوادث منجر به تلفات و جراحات، وقتی که دولت‌ها و شرکا درخواست حمایت از طرف یونیسف می‌کنند، اطمینان حاصل کند که جوامع آسیب‌دیده، بویژه کودکان، نوجوانان و زنان، دسترسی به کمک‌های اولیه، اضطراری و رسیدگی به جراحات دارند و اینکه مسئولان حوزه سلامت در اقدام به و اجرای یک پاسخ جامع پشتیبانی می‌شوند، از جمله حمایت روانشناختی. در مناطق در معرض خطر چنین حوادثی، یونیسف و شرکای آن، بویژه آژانس پیشرو در بخش/خوشه سلامت، باید از آمادگی برای پاسخ اطمینان حاصل کند.
- در راستای اصول رشد اوان کودکی، و بر طبق چارچوب مراقبت پرورشی، مراکز خدمات درمانی باید به لحاظ طراحی، اطلاعات ارائه شده و دسترسی ایمن و دوستدار کودک باشند.
- نیازها و حقوق کودکان دارای معلولیت و مراقبان آنها باید در ارزیابی نیازها، روندهای بررسی اجمالی نیازهای بشردوستانه، پاسخ‌ها و تلاش‌های احیا در نظر گرفته شوند.

^{۴۸} نظام‌نامه سازمان بهداشت جهانی (۱۹۴۶): «... بالاترین استاندارد سلامت قابل حصول به عنوان حق اساسی هر انسان.»

^{۴۹} رجوع شود به یونیسف و اهداف توسعه پایدار.

^{۵۰} «به شدت اقدام به خشونت، حملات و تهدیدات علیه مجروحان و بیماران، کادر درمان و پرسنل بشردوستانه‌ای که منحصراً به امور پزشکی اشتغال دارند، وسائل حمل‌ونقل و تجهیزات، و همچنین بیمارستان‌ها و سایر مراکز درمانی را محکوم می‌کند...» (در پاراگراف ۱) و «خواستار این است که کلیه طرفین در درگیری مسلحانه به تعهدات خود ذیل قوانین بین‌المللی کاملاً عمل کنند تا از احترام و محافظت از کلیه کادر درمانی و پرسنل بشردوستانه، که منحصراً وظایف پزشکی را انجام می‌دهند، اطمینان حاصل کنند...» (در پاراگراف ۲)

- کار با فعالان ضد خشونت‌های جنسیتی و سازوکارهای هماهنگی با هدف کاهش خطرات خشونت‌های جنسیتی و حصول اطمینان از ارائه مراقبت برای نجات‌یافتگان از این نوع خشونت. تجهیز و آموزش کادر درمان با اطلاعات به‌روز در مورد خدمات موجود در پاسخ به خشونت‌های جنسیتی و روندهای ارجاع با هدف حمایت از قربانیان خشونت‌های جنسیتی. چنانچه هیچ فعال ضد خشونت جنسیتی در دسترس نباشد، کادر درمان را بر اساس راهنمای جیبی خشونت‌های جنسیتی آموزش دهد.
- جوامع آسیب‌دیده و مسئولان محلی را در آمادگی و اقدام پیشگیرانه در سطح جامعه، و در طراحی، برنامه‌ریزی و نظارت بر برنامه‌های سلامت به صورت نظام‌مند مشارکت دهند.
- استفاده از بازخورد محرمانه و ایمن و سازوکارهای گزارش‌دهی بر اساس روش‌های ارتباطی مطلوب جوامع آسیب‌دیده، استفاده نظام‌مند از نظرات آنها به منظور بررسی، کسب آگاهی و اصلاح مداخلات درمانی.
- اطمینان حاصل کند که کودکان، نوجوانان، مراقبان و جوامع در تصمیمات مؤثر بر زندگی خود مشارکت می‌کنند و به سازوکارهای شکایت ایمن و محرمانه دسترسی دارند.

پیوند بشردوستی و توسعه

- جلوگیری از فروپاشی سیستم و خدمات سلامت بلافاصله پس از شوک اولیه از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است تا اطمینان حاصل شود امکان ایفای سایر تعهدات برنامه وجود دارد و تلاش‌ها و منابع مورد نیاز برای احیای زود هنگام کاهش یابد. یونیسف باید ورودی‌های مهمی را برای برقراری مجدد خدمات معمول فراهم کند، به عنوان مثال، زنجیره سرد برای از سرگیری برنامه گسترده خدمات ایمن سازی.
- پشتیبانی از تمرکززدایی و تقویت مراقبت درمانی اولیه در حوزه‌هایی که بیشتر در معرض بلایای طبیعی و درگیری هستند.
- اطمینان حاصل کند که کارکنان حوزه سلامت در خط مقدم توسط جوامع محلی، مقامات و سازمان‌های جامعه مدنی از جمله سازمان‌ها/گروه‌های زنان و کودکان محلی بسیج می‌شوند، و سازوکارهایی برای گسترش سریع خدمات یکپارچه جامعه در مواقع لزوم وجود دارد.
- شناسایی و تقویت ظرفیت ساختارهای جامعه فعلی با هدف پاسخ به شوک‌ها و مشارکت در بازسازی سیستم‌ها به محض اینکه موقعیت اجازه مداخلات احیاکننده را بدهد تا به این وسیله نیازها، آسیب‌پذیری‌ها و خطر جوامع آسیب‌دیده کاهش یابد.
- تقویت تاب‌آوری جوامع و ساختارهای سلامت در استقامت در برابر مخاطرات ناشی از بلایا مانند سیلاب، طوفان‌ها یا زمین‌لرزه آنطور که در سنجش مخاطرات تشخیص داده شده است.

نتیجه راهبردی

آسیب‌پذیری کودکان، نوجوانان و زنان در برابر عفونت اچ‌آی‌وی کاهش یابد، و نیازهای درمانی و مراقبتی کسانی که مبتلا هستند برآورده شود

معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> • خدمات پیشگیری از اچ‌آی‌وی در دسترس هستند و استفاده می‌شوند، از جمله اطلاعات مربوط به مراقبت‌های بعد از تجاوز، پیشگیری از اچ‌آی‌وی پس از در معرض قرارگرفتن و درمان عفونت‌های مقاربتی (STI) • امکان آزمایش اچ‌آی‌وی به صورت محرمانه و داوطلبانه وجود داشته و انجام شود. 	<p>۱: پیشگیری و آزمایش</p> <p>کودکان، نوجوانان و زنان به اطلاعات و خدمات مربوط به پیشگیری از اچ‌آی‌وی، از جمله آزمایش اچ‌آی‌وی دسترسی دارند.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • خدمات مراقبت و درمان اچ‌آی‌وی و ایدز، از جمله درمان ضد ویروسی، در دسترس ۹۰ درصد از کودکان، نوجوانان و زنان مبتلا به اچ‌آی‌وی، چه تازه-تشخیص و چه از قبل تشخیص داده شده، باشد. • خدمات پیشگیری از انتقال اچ‌آی‌وی از مادر به کودک در دسترس و مورد استفاده زنان باردار و شیرده باشد، از جمله ۹۰٪ از آنها به آزمایش اچ‌آی‌وی دسترسی دارند و ۹۰٪ از آنها که مثبت تشخیص داده شدند به درمان ضد ویروسی مادام‌العمر دسترسی دارند. • حداقل ۹۰٪ از کودکان، نوجوانان و زنانی که شروع به درمان می‌کنند به درمان مداوم دسترسی دارند و تحت مراقبت می‌مانند. 	<p>۲: دسترسی به درمان اچ‌آی‌وی</p> <p>کودکان، نوجوانان و زنان مبتلا به اچ‌آی‌وی به مراقبت‌های مداوم و خدمات درمانی دسترسی دارند.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • کودکان، مراقبان و جوامع آنها از نحوه و مکان دسترسی به خدمات برای پیشگیری، مراقبت و درمان اچ‌آی‌وی آگاه هستند • کودکان، جوامع و مراقبان آنها از طریق مداخلات مشارکتی تغییر رفتار در درمان، مراقبت و پیشگیری از اچ‌آی‌وی همکاری می‌کنند. 	<p>۳: مشارکت جامعه برای تغییر اجتماعی و رفتاری</p> <p>جوامع آسیب‌دیده و در معرض خطر، بمنظور اقدامات پیشگیرانه، مراقبت و درمان، دسترسی بموقع به اطلاعات و مداخلات متناسب با فرهنگ و جنسیت و سن دارند.</p>

ملاحظات کلیدی

حمایت‌طلبی

- **حصول اطمینان از اینکه آزمایش در تمامی موقعیت‌ها و شرایط ارائه می‌شود.** آزمایش همیشه باید محرمانه، داوطلبانه و در زمینه ارائه خدمات مشاوره، پیشگیری و درمان باشد.
- **ترویج آزمایش اچ‌آی‌وی بعنوان نقطه آغازین** پیشگیری و درمان، و پیوندی به پیشگیری از خشونت جنسیتی، کاهش مخاطرات و پاسخ
- **ترویج درک اینکه پیشگیری، آزمایش و درمان اچ‌آی‌وی، مداخلات متقاطع هستند:** خشونت‌های جنسیتی، از جمله تجاوز جنسی و تجارت جنسی است که در شرایط اضطراری وخیم‌تر شده، و قرارگیری در معرض اچ‌آی‌وی و آسیب‌پذیری از عفونت را تشدید می‌کند.

هماهنگی و مشارکت‌ها

- اطمینان حاصل کنند که نقش‌ها، مسئولیت‌ها و مکمل بودن شرکا در حوزهٔ پیشگیری از اچ‌آی‌وی و درمان آن به وضوح تعریف شود. بعنوان مثال، آژانس‌هایی که خدمات سلامت تولید مثل جنسی، اطلاعات مربوط به بیماری‌های مقاربتی و درمان را ارائه می‌دهند باید در فعالیت‌های خود پیام‌رسانی در مورد پیشگیری از اچ‌آی‌وی را در کنار پیشگیری از خشونت جنسی لحاظ کنند.
- اطمینان حاصل کند که بین شرکا نقاط مشترکی با تخصص در زمینهٔ اچ‌آی‌وی و پیشگیری و درمان STI مربوطه در کودکان، نوجوانان و زنان وجود دارد.
- آموزش کادر درمان، مددکاران اجتماعی و داوطلبان خط مقدم در زمینه رهنمودهای هنجاری و توصیه‌های بالینی برای مراقبت از قربانیان تجاوز جنسی، از جمله درمان عفونت آمیزشی و پیشگیری از اچ‌آی‌وی پس از قرارگیری در معرض آن.

برنامه‌ریزی‌ها و استانداردهای باکیفیت

- تسهیل یک پاسخ چندبخشی و منسجم. جلوگیری از انتقال اچ‌آی‌وی از مادر به کودک (PMTCT) و مراقبت و درمان اچ‌آی‌وی در کودکان باید بخشی از اقدام کلی برای مادران و کودکان خردسال باشد. نوزادان و کودکان با مشکلات حاد تغذیه (SAM) باید در الویت آزمایش اچ‌آی‌وی قرار بگیرند، به ویژه اگر درمان تغذیه‌ای در آنها کارساز نباشد. پیشگیری از اچ‌آی‌وی باید در کنار حمایت، آموزش، مشارکت جامعه برای تغییر اجتماعی و رفتاری و سایر بخش‌هایی صورت بگیرد که به نوجوانان دسترسی دارند و به خشونت می‌پردازند.
- از دسترسی به خدمات حمایت روانشناختی و سلامت روان (MHPSS) اطمینان حاصل کند، از جمله پشتیبانی از پایبندی جامعه-محور، برای افرادی که دچار اچ‌آی‌وی هستند و قربانیان تجاوز جنسی که دچار اچ‌آی‌وی هستند یا در معرض عفونت اچ‌آی‌وی قرار دارند.
- در نقل و انتقال پول نقد و غیرنقد اضطراری اچ‌آی‌وی باید لحاظ شود، با هدف‌گذاری دختران و زنان جوانان آسیب‌پذیر یا افرادی که دچار اچ‌آی‌وی هستند و پیوند دریافت‌کنندگان پول با سایر خدمات پشتیبانی اضطراری.
- طراحی و اجرای مداخلات اچ‌آی‌وی بر طبق استانداردهای کیفی توصیف شده در دستورالعمل‌های IASC برای اچ‌آی‌وی/ایدز
- طراحی مداخلات اچ‌آی‌وی بر اساس موقعیت و شرایط و زمینه شیوع اچ‌آی‌وی. در همه‌گیری اچ‌آی‌وی تعمیم یافته که طی آن شیوع بیستر از ۱٪ است، مجموعهٔ تمامی مداخلات درمانی و پیشگیرانهٔ اچ‌آی‌وی باید در الویت قرار بگیرد. جایی که شیوع کمتر باشد، تعداد افراد دچار اچ‌آی‌وی ممکن است اندک باشد، اما پیشگیری از اچ‌آی‌وی می‌تواند همچنان مداخلهٔ آینده‌نگرانهٔ مهمی باشد.
- حمایت از انسجام ساختارهای خانواده و حصول اطمینان از اینکه کودکانی که یتیم هستند یا/و در خانوارهای با کودک سرپرست خانوار زندگی می‌کنند حمایت کافی را دریافت می‌کنند و به دستاوردهای برابری برسند.
- ایجاد اطلاعات مربوط به درمان و پیشگیری از اچ‌آی‌وی مخصوص شرایط و موقعیت که نشان دهد افراد در کجا می‌توانند به خدمات دسترسی داشته باشند.
- معرفی برنامه‌ریزی جنسیت و سن-محور، از جمله کاهش خطر خشونت‌های جنسی، با در نظر گرفتن نیازهای منحصربه‌فرد نوجوانان و دختران.
- درگیر کردن شبکه‌های جامعهٔ موجود برای شناسایی مناسب‌ترین استراتژی‌ها و محتوا

پیوند بشردوستانه و توسعه

- طراحی خدمات اچ‌آی‌وی و ظرفیت در سطح ملی برای شناسایی خلأها به عنوان اقدامی برای کاهش مخاطرات و آمادگی

نتیجه راهبردی

دسترسى کودکان، نوجوانان و زنان به رژیم‌های غذایی، خدمات و اموری که وضعیت تغذیه آنها را بهبود می‌بخشد^{۵۱}

معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> • کارمند و تخصص کافی برای کارکردهای رهبری و هماهنگی بخش / خوشه تغذیه در سطوح ملی و زیرملی لحاظ شده است • پاسخگویی‌های هماهنگی و رهبری بنیادین صورت می‌گیرد 	<p>۱. رهبری و هماهنگی</p> <p>رهبری و هماهنگی کارآمد ایجاد شده و کاربردی هستند</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۲.۱.۲ هماهنگی</p>
<ul style="list-style-type: none"> • شواهد و اطلاعات مربوط به نوع، درجه، میزان و شاخصه‌ها و محرک‌های سوءتغذیه مادر و کودک و گروه‌های پرخطر در دسترس باشد • شواهد و اطلاعات چندبخشی منجر به تصمیم‌گیری بموقع می‌شود، از نظارت حمایت می‌کند، و امکان اصلاح مسیر آمادگی و پاسخ را فراهم می‌کند. 	<p>۲. سیستم‌های اطلاعات و ارزیابی‌های تغذیه‌ای</p> <p>سیستم‌های اطلاعات و نظارت برای تغذیه، از جمله ارزیابی تغذیه، ارائه اطلاعات و شواهد باکیفیت و بموقع برای هدایت خط‌مشی‌ها، استراتژی‌ها، برنامه‌ها و حمایت‌طلبی</p>
<ul style="list-style-type: none"> • مراقبان کودکان ۰-۲۳ ماهه برای اتخاذ روندهای توصیه شده برای تغذیه کودکان خردسال و نوزادان مورد حمایت قرار می‌گیرند، از جمله تغذیه با شیر مادر و مکمل‌های غذایی^{۵۵}. • وضعیت و مصرف مواد مغذی در اطفال ۰-۵۹ ماهه بواسطه رژیم‌های غذایی غنی مناسب سن، مکمل ریزمغذی‌ها، غنی‌سازی غذاهای خانگی و پروبیلاکسی انگل‌زدایی، بر طبق موقعیت و شرایط، بهبود یافته است. 	<p>۳. پیشگیری از کوتاه‌قدی^{۵۲} کم‌وزنی^{۵۳} کمبود ریزمغذی‌ها و اضافه وزن^{۵۴} در کودکان زیر پنج سال</p> <p>کودکان زیر پنج سال از رژیم‌ها، اقدامات و خدماتی که مانع از کوتاه‌قدی کم‌وزنی، کمبود ریزمغذی‌ها و اضافه وزن است بهره می‌برند.</p>

^{۵۱} وضعیت تغذیه کودکان، نوجوانان و زنان با رژیم غذایی آنها مشخص می‌شود (بعنوان مثال: تغذیه با شیر مادر و غذاهای مغذی مناسب سن با آب نوشیدنی سالم و ایمنی غذای خانگی در تمام زمان‌ها)، کیفیت خدمات تغذیه‌ای مورد استفاده (مثل خدماتی که از تغذیه مناسب حمایت، ترویج و محافظت می‌کنند) و روندهای تغذیه آنها (مثل تغذیه مناسب سن، روندهای بهداشتی و رژیم).

^{۵۲} کوتاه‌قدی در کودکان ۰-۵۹ ماهه عبارتست از نسبت قد به سن کوچکتر از ۲ انحراف معیار از میانه استانداردهای رشد کودک (سازمان بهداشت جهانی) برای کودکان هم سن و همجنس. کوتاه‌قدی متوسط عبارتست از نسبت قد به سن کوچکتر از ۲ انحراف معیار و بزرگتر یا برابر ۳ انحراف معیار. کوتاه‌قدی شدید عبارتست از نسبت قد به سن کوچکتر از ۳ انحراف معیار.

^{۵۳} کم‌وزنی در کودکان ۰-۵۹ ماهه عبارتست از نسبت وزن به قد برابر با انحراف معیار کوچکتر از ۲ از میانه استانداردهای رشد کودکان (سازمان بهداشت جهانی) برای کودکان هم سن و همجنس. سوءتغذیه متوسط (MAM) عبارتست از کم‌وزنی متوسط (نسب وزن به قد کوچکتر از ۲ و بزرگتر یا برابر با ۳ انحراف معیار) و/یا (در مورد کودکان ۶-۵۹ ماهه) دور بازی (MUAC) کوچکتر از ۱۲۵mm و بزرگتر یا برابر با ۱۱۵. سوءتغذیه شدید (SAM) به صورت کم‌وزنی شدید (وزن به قد زیر ۳ انحراف معیار) ادم گوده‌گذار دوطرفه (کواشیورکور) و/یا (در مورد کودکان ۶-۵۹ ماهه) MUAC کمتر از ۱۵ میلی‌متر تعریف می‌شود.

^{۵۴} اضافه‌وزن در کودکان سنین ۰-۹۵ ماهه عبارتست از نسبت وزن به قد بالای ۲ انحراف معیار از میانه استانداردهای رشد کودکان (سازمان بهداشت جهانی) برای کودکان هم سن و همجنس. اضافه‌وزن شدید (بالتر از ۳ انحراف معیار) بعنوان چاقی تعریف می‌شود.

^{۵۵} تغذیه نوزادان و کودکان خردسال (YCF) به تغذیه نوزادان و کودکان خردسال (YCF) بر محافظت، ترویج و پشتیبانی از شروع زود هنگام شیردهی از یک ساعت پس از تولد، تغذیه منحصراً با شیر مادر برای شش ماه اول زندگی، شروع به موقع غذاهای کمکی متنوع و تغذیه مکمل مناسب سن همراه با ادامه شیردهی به مدت دو سال یا بیشتر متمرکز است.

۴. جلوگیری از کمبود مواد غذایی، کمبود ریزمغذی‌ها، و کم‌خونی در میانه کودکی و نوجوانی^{۵۶}

کودکان در میانه کودکی (۵-۹ سالگی) و دختران و پسران نوجوان (۱۰-۱۹ ساله) از رژیم غذایی و روندها و خدماتی که مانع تغذیه ناکافی، کمبود ریزمغذی‌ها و کم‌خونی^{۵۷} است بهره می‌برند.

• کودکان در میانه کودکی به بسته‌های مداخلاتی جامعه- و مدرسه- محور دسترسی دارند که در بر دارنده حداقل: مکمل آهن، آموزش تغذیه، پروفیلکسیس ضدانگلی^{۵۸}، مشاوره و حمایت، بر طبق موقعیت و شرایط، است دسترسی داشته باشند.

• دختران و پسران نوجوان به بسته‌های مداخلاتی جامعه- و مدرسه- محور دسترسی دارند که در بر دارنده حداقل: مکمل آهن و اسید فولیک، پروفیلکسیس ضدانگلی، آموزش تغذیه، مشاوره و حمایت، بر طبق موقعیت و شرایط، است دسترسی داشته باشند.

۵. جلوگیری از کمبود مواد مغذی^{۵۹}، کمبود ریزمغذی‌ها، و کم‌خونی در زنان باردار و شیرده

زنان باردار و مادران شیرده از رژیم‌ها، روندها و خدماتی که آنها را از کمبود مواد مغذی، کمبود ریزمغذی‌ها و کم‌خونی نجات می‌دهد بهره‌مند می‌شوند

• زنان باردار و مادران شیرده - با توجه ویژه به دختران نوجوان باردار و سایر مادران در معرض خطر تغذیه‌ای - به بسته مداخلاتی که شامل حداقل: مکمل آهن و اسید فولیک / چندین ریزمغذی، پروفیلکسیس ضدانگلی، پایش وزن، مشاوره تغذیه و حمایت تغذیه‌ای از طریق مکمل پروتئین انرژی‌زای متعادل، بر طبق موقعیت و شرایط، است دسترسی داشته باشند.

۶. مراقبت تغذیه‌ای برای کودکان کم‌وزن

کودکان زیر ۵ سال از خدمات تشخیصی زودهنگام و درمان کم‌وزنی شدید و سایر اشکال سوءتغذیه حاد تهدید کننده زندگی در اوان کودکی بهره‌مند می‌شوند.

• کلیه کودکان زیر پنج سال در مناطق آسیب‌دیده مرتباً غربالگری می‌شوند تا تشخیص اولیه کمبود وزن حاد و سایر اشکال سوءتغذیه حاد صورت گیرد و بعنوان روش‌های مناسب برای خدمات درمانی شناخته می‌شوند.

• تمامی کودکان زیر پنج سال که از کم‌وزنی شدید و سایر اشکال سوءتغذیه حاد تهدید کننده زندگی در مناطق آسیب‌دیده رنج می‌برند، از خدمات جامعه- و مرکز- محور بهره‌مند می‌شوند که از درمان مؤثر با نرخ احیای بالای ۹۰ درصد، نرخ بهبود بالای ۷۵ درصد و نرخ پیش‌فرض بالای ۱۵ درصد اطمینان حاصل می‌کنند^{۶۰}.

^{۵۶} کمبود مواد مغذی در میان نوجوانان شامل کوتاه‌قدی و کم‌وزنی یا لاغری می‌شود. در نوجوانان، کم‌وزنی یا لاغری عبارتست از شاخص توده بدنی (BMI) - برای - رده سنی-Z با انحراف معیار کوچکتر از ۲-، برگرفته از استاندارد مرجع رشد سازمان بهداشت جهانی برای کودکان و نوجوانان (۵-۹ ساله) در سال ۲۰۰۷. لاغری شدید عبارتست از شاخص توده بدنی- برای - رده سنی-Z با انحراف معیار کوچکتر از ۳- . کوتاه‌قدی عبارتست از نسبت قد به سن با انحراف معیار کوچکتر از ۲- . سوءتغذیه شدید در نوجوانان سنین ۱-۴۱ ساله عبارتست از MUAC کمتر از ۱۶۰ میلی‌متر و علائم کاهش وزن شدید یا ادم گوده‌گذار دوطرفه همراه است.

^{۵۷} بر طبق توصیه سازمان بهداشت جهانی در مورد کمبود در غلظت هموگلوبین، کم‌خونی به شرح زیر دسته‌بندی می‌شود: سطوح هموگلوبین (گرم/لیتر): برای کودکان ۵-۱۱ ساله بالاتر از ۱۱۵ (عدم کم‌خونی) ۱۱۴-۱۱۰ ساله (خفیف) ۸۰-۱۰۹ (متوسط) بیشتر از ۸۰ (شدید)؛ برای کودکان ۱۲-۱۴ ساله مساوی یا بالاتر از ۱۲۰ (بدون کم‌خونی)، ۱۱۰-۱۱۹ (خفیف) ۸۰-۱۰۹ (متوسط) ، پایین‌تر از ۸۰ (شدید)؛ برای زنان غیرباردار بالای ۵۱ سال، سطوح هموگلوبین ۱۰۱-۱۲۰ (بدون کم‌خونی) ، ۱۱۰-۱۱۹ (خفیف) ۸۰-۱۰۹ (متوسط) ، بالای ۸۰ (شدید). در محیط‌هایی که شیوع کم‌خونی در کودکان ۵-۲۱ ساله ۲ درصد یا بیشتر است، باید مکمل آهن تهیه شود. به همین ترتیب، در محیط‌هایی که شیوع کم‌خونی در میان دختران نوجوان قاعده ۱-۹۱ ساله ۲٪ یا بیشتر است ، باید مکمل آهن و اسید فولیک برای نوجوانان تهیه شود.

^{۵۸} در مناطقی که میزان شیوع عفونت کرم انگلی منتقل شده از خاک در میان کودکان ۵-۲۱ سال و نوجوانان دختر غیرباردار ۱۰-۲۰ درصد یا بیشتر ساله باشد.

^{۵۹} در این کتاب، منظور از کمبود مواد مغذی در زنان غیرباردار در سن تولیدمثل «لاغری» است و به صورت داشتن شاخص توده بدنی زیر ۱۸٫۵ کیلوگرم در متر مکعب تعریف می‌شود. برای دختران (۱۹-۱۵ ساله) به پاورقی ۶ در مورد نوجوانان رجوع کنید.

^{۶۰} استانداردهای اسفیر نشان می‌دهد که تعداد افرادی که درمان سوءتغذیه شدید آنها متوقف شده عبارتست از کسانی که خوب شده‌اند، فوت کرده‌اند، درمان ناموفق داشته‌اند یا بهبود نیافته‌اند. نرخ نجات‌یافتگی در این کتاب عبارتست از کل تعداد اشخاص بهبود یافته، درمان ناموفق یا بهبود نیافته تقسیم بر تعداد کل کسانی که درمانشان متوقف شده ضربدر ۱۰۰. نرخ بهبود با استفاده از تعداد کل افراد بهبود یافته تقسیم بر تعداد کل افرادی که درمانشان متوقف شده ضربدر ۱۰۰ محاسبه می‌شود. نرخ درمان ناموفق با استفاده از تعداد کل افراد با درمان ناموفق تقسیم بر تعداد کل افرادی که درمان آنها متوقف شده ضربدر ۱۰۰ محاسبه می‌شود.

۷. تقویت سیستم برای تغذیه مادر و کودک

خدماتی که برای پیشگیری و درمان سوءتغذیه در کودکان، نوجوانان و زنان از طریق سازوکارهای مرکز- و جامعه-محور ارائه می‌شوند به شیوه‌هایی است که سیستم‌های ملی و زیرملی را تقویت می‌کنند.

📖 رجوع شود به بخش ۴.۲.۲ پیوند بشردوستانه و توسعه

- سیستم‌های ملی و زیرملی ارائه دهنده خدمات سلامت، آب و سرویس بهداشتی، تحصیلات، حمایت اجتماعی و کودک حمایت می‌شوند تا:
- خط‌مشی‌ها، برنامه‌ها و روندهای خود را با استانداردهای توافقی و راهنمای بین‌المللی در حوزه تغذیه هم‌راستا سازند
- مداخلات شواهد-محور برخوردار از نیروی کار، دانش، تخصص و توانایی در حوزه تغذیه ارائه دهند
- منابع ضروری تغذیه را به موقع از طریق بسترهای مرکز- و جامعه-محور تهیه و تحویل دهد

۸. مشارکت جامعه برای تغییر رفتاری و اجتماعی

جوامع آسیب‌دیده و در معرض خطر به اطلاعات و مداخلات حساس به سن و جنس و مناسب فرهنگ بموقع دسترسی دارند که استفاده از رژیم‌ها، خدمات و روندها را ترویج کرده و به بهبود وضعیت تغذیه‌ای آنها کمک می‌کند

📖 رجوع شود به بخش ۷.۲.۲ مشارکت جامعه برای تغییرات اجتماعی و رفتاری

- کودکان، نوجوانان، مراقبان و جوامع از خدمات تغذیه‌ای موجود و نحوه و مکان دسترسی به آنها آگاه هستند
- کودکان، نوجوانان، مراقبان و جوامع از طریق مداخلات مشارکتی برای تغییر رفتار مشارکت داده می‌شوند تا وضعیت تغذیه آنها بهبود یابد
- مراقبان و جوامع برای پیشگیری از سوءتغذیه و همینطور شناسایی و ارجاع کودکان در معرض انواع کمبود تغذیه تهدید کننده زندگی حمایت و توانمند می‌شوند

حمایت طلبی

- با استفاده از کنوانسیون حقوق کودکان، دستورکار ۲۰٪ برای توسعه پایدار، اهداف توسعه پایدار ۲ و قطعنامه ۲۴۱۷ شورای امنیت در مورد درگیری و گرسنگی، به همراه ذینفعان از حق همه کودکان برای تغذیه کافی و ایفای تعهدات بنیادین در قبال کودکان، حمایت طلبی شود.
- برای لحاظ شدن تغذیه در خط‌مشی‌ها، استراتژی‌ها، برنامه‌ها و استانداردهای ملی، از جمله تأمین مالی چند-ساله برنامه‌ها، لوازم و تدارکات غذایی حمایت طلبی شود.
- از لحاظ شدن مواد غذایی درمانی آماده مصرف (RUTF) در فهرست‌های داروهای ضروری ملی حمایت طلبی شود.

- در راستای قانون بین‌المللی بازاریابی جایگزین‌های شیر مادر و مصوبات بعدی مجمع جهانی بهداشت و راهکارهای بین‌المللی، برای حمایت از شیردهی در برابر مسائل غیراخلاقی بازاریابی تلاش کند. از اهدای جایگزین‌های شیر مادر یا تدارکات تغذیه ممانعت کند.

هماهنگی و مشارکت‌ها

- به عنوان آژانس با رهبری بخش / خوشه در تغذیه، امور تغذیه را هدایت کرده و از هماهنگی در سطح ملی و زیرملی پشتیبانی کند. از سازوکارهای هماهنگی بین‌بخشی بویژه با بخش‌ها / خوشه‌های بهداشت، امنیت غذایی و WASH پشتیبانی کند.
- کارگروه‌های فنی کاربردی در حوزه‌های فنی مرتبط با شرایط و موقعیت را ایجاد نموده و از آنها پشتیبانی کند. این کارگروه‌ها می‌تواند تغذیه نوزادان و کودکان خردسال، تغذیه کودکان در سن مدرسه، مدیریت جامعه-محور در زمینه سوءتغذیه حاد، سیستم‌های اطلاعات مربوط به تغذیه و پاسخگویی در قبال افراد آسیب‌دیده را شامل شود.
- در بین آژانس‌های سازمان ملل که حامی تغذیه هستند، از جمله WFP، UNHCR، FAO و WHO، هماهنگی لازم برای برنامه‌ریزی برای پیشگیری و درمان سوءتغذیه را بعمل آورده و آن را بهبود بخشد.
- در تعامل با بخش خصوصی، از جمله صنایع غذایی و آشامیدنی، با پایبندی به رهنمون‌های سازمانی و بخشی در زمینه مشارکت بخش خصوصی، برای کاهش و مدیریت مخاطرات اقدام کند.

برنامه‌ریزی‌ها و استانداردهای باکیفیت

- واکنش چندبخشی و یکپارچه و همگرایی جغرافیایی در بخش‌های تغذیه، بهداشت، WASH، آموزش، حمایت از کودکان، خط‌مشی‌های اجتماعی و بخش‌های متقاطع را تسریع کند.^{۶۱}
- فضاهای امنی برای تغذیه و مراقبت‌های واکنشی ایجاد نموده و پیوند با حمایت کودکان را ترویج کند.
- برنامه‌های غذایی را مطابق با استانداردهای کیفی مشروح در به‌روزترین راهنمای یونیسف طراحی، انجام و پایش نمایند.

رجوع شود به پیوست ۲ منابع

- برای کاهش نابرابری‌ها (حقوق نظری) و بهبود تأثیر بر آسیب‌پذیرترین گروه‌ها (حقوق عملی) تمرکز ویژه‌ای بر در حاشیه‌ترین کودکان و زنان داشته باشند. کلیه اشکال سوءتغذیه به طور فزاینده‌ای در میان فقیرترین و در حاشیه‌ترین کودکان، نوجوانان، زنان و خانواده‌ها شایع است.
- غذای آماده شیرخواران برای نوزادانی که نمی‌توانند از شیر مادر تغذیه کنند، یا تغذیه مختلط دارند، را در راستای راهنمای یونیسف در تهیه و استفاده از جایگزین‌های شیر مادر در محیط‌های بشردوستانه، با اولویت‌دهی به شیرخواران زیر شش ماه، فراهم کند.
- در اجرای اقدامات آمادگی، پیشگیری و پاسخگویی در سطح جامعه مشارکت نظام‌مندی با جوامع داشته باشد، از جمله ترویج امور مثبت مانند تغذیه بهینه کودک و نوزاد، دسترسی به و اتخاذ رژیم‌های غذایی سالم، ایمن‌سازی منظم و مکمل‌های ریز مغذی و تشخیص زودهنگام و درمان کاهش وزن شدید و سایر اشکال سوءتغذیه حاد که تهدیدکننده جان کودکان است.

■ ■ ■

^{۶۱} به عنوان مثال: بهبود تنوع در رژیم غذایی کودکان نیاز به سیستم غذایی دارد که بتواند طیف وسیعی از غذاهای مقوی را تولید کند که برای خانواده‌ها قابل دسترسی و قابل قبول باشد؛ یک سیستم درمانی با کارکنان کاملاً آموزش‌دیده در سطح مراکز و اجتماع برای مشاوره به مراقبان در مورد مزایای داشتن یک رژیم غذایی متنوع؛ یک سیستم آب و فاضلاب که قادر به تأمین آب آشامیدنی تمیز به عنوان بخشی از یک رژیم غذایی سالم و آماده‌سازی مطمئن غذاها باشد؛ و یک سیستم حمایت اجتماعی که به ارزان بودن غذاهای مقوی برای آسیب‌پذیرترین کودکان و خانواده‌ها کمک کند.

- برای کاهش مخاطرات ناشی از خشونت‌های جنسیتی (GBV) مربوط به برنامه‌های تغذیه‌ای با کنشگران خشونت‌های جنسیتی همکاری کند. چنانچه هیچ کنشگر خشونت‌های جنسیتی در دسترس نباشد، کارکنان تغذیه‌ای را بر اساس راهنمای جیبی خشونت‌های جنسیتی آموزش دهد.
- در ارزیابی‌ها و طراحی آمادگی اقدامات پاسخگویی مربوط به تغذیه، نیازهای کودکان معلول و مراقبان آنها را بگنجانند.
- با استفاده از نظام‌مند از سازوکارهای امن و محرمانه بازخورد و گزارش‌دهی و بر اساس روش‌های ارتباطی مطلوب جوامع آسیب‌دیده، از نظرات آنها برای بررسی، جمع‌آوری اطلاعات و اصلاح مداخلات تغذیه‌ای استفاده کند.
- اطمینان حاصل کند که کودکان، نوجوانان، مراقبان و جوامع در تصمیماتی که بر زندگی آنها مؤثر است مشارکت نموده و به مکانیزم‌های شکایت امن و محرمانه دسترسی داشته باشند.

پیوند بشردوستانه و توسعه

- سیستم‌های اطلاعاتی و نظارتی، از جمله خط‌مشی‌ها، ابزارها و پایگاه‌های اطلاعاتی برای داده‌های تفکیک شده از نظر جنسیت، سن و معلولیت با هدف نظارت بر تغذیه و مصرف‌کننده نهایی ایجاد نموده، آنها را تقویت کند و برایشان سرمایه‌گذاری کند.
- آمادگی و اقدامات پاسخگویی اضطراری را در بسترهای هماهنگی توسعه بگنجانند، از جمله گسترش جنبش تغذیه.
- سیستم‌ها و برنامه‌هایی را با آگاهی از مخاطرات توسعه داده و از طریق انتقال مهارت از ظرفیت‌های دولت و شرکا در سطح ملی و زیرملی حمایت کند.
- زنجیره تأمین غذا را برای بهبود پیش‌بینی، برآورد هزینه، خرید، ذخیره سازی (از جمله موجودی احتمالی انبارها)، نظارت بر تحویل و مصرف‌کننده نهایی کالاهای غذایی بصورت یکپارچه تقویت کند.^{۶۲}

نتیجه راهبردی

کودکان و نوجوانان از خشونت، استثمار، سوءاستفاده، بی‌توجهی و اقدامات آسیب‌زا محافظت می‌شوند

معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> • قابلیت هماهنگی و رهبری در بخش حمایت از کودکان / حوزه مسئولیت (AoR) به اندازه کافی پرسنل داشته و در سطوح ملی و زیرملی مهارت دارند • پاسخ‌گویی‌های محوری در رهبری و هماهنگی صورت گیرد 	<p>۱. رهبری و هماهنگی</p> <p>رهبری و هماهنگی کارآمد بوجود آید و کاربردی باشد</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۲.۱.۲ هماهنگی</p>
<ul style="list-style-type: none"> • در سطح ملی و محلی سازوکارهایی برای ارزیابی، تجزیه و تحلیل، نظارت و گزارش‌دهی دغدغه‌های مربوط به حمایت از کودکان و دلایل ریشه‌ای آنها ایجاد شده و کارایی دارند • ترسیم نیروی کار خدمات اجتماعی انجام شود و طرح‌های ظرفیت‌سازی بر اساس آن تدوین شوند. • سیستم مدیریت موردی یکپارچه، از جمله مسیرهای معرفی برای دریافت خدمات و سیستم مدیریت امن اطلاعات کارایی دارند. • خانواده‌ها و جوامع، در کارکردهای محافظتی خود، در کنار اقدامات موجود برای کاهش و جلوگیری از سوءاستفاده، بهره‌کشی، بی‌توجهی و خشونت علیه کودکان، مورد حمایت قرار می‌گیرد. • سیستم‌های ثبت احوال خدمات ثبت و صدور گواهی تولد برای کودکان و خانواده‌ها را بصورت ایمن و در دسترس ارائه دهند 	<p>۲: تقویت سیستم‌های حمایت از کودک</p> <p>سیستم‌های حمایت از کودک برای پیشگیری و پاسخ به هر نوع خشونت، بهره‌کشی، سوءاستفاده، بی‌توجهی و امور آسیب‌زا، کارایی دارند و تقویت شده‌اند.</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۴.۲.۲ پیوند بخش بشردوستانه و توسعه</p>
<ul style="list-style-type: none"> • سیستم‌های حمایتی خانواده و جامعه شناسایی و تقویت می‌شوند تا اقدامات MHPSS و حمایت را با مشارکت معنادار کودکان، نوجوانان و مراقبان صورت دهند. • مداخلات MHPSS و سازوکارهای معرفی، بر طبق دستورالعمل‌های عملیاتی در حوزه سلامت روان جامعه-محور و حمایت روانی-اجتماعی در محیط‌های بشردوستانه، دسترسی به پشتیبانی در عرض هرم مداخلات MHPSS IASC را برای کودکان، نوجوانان، مراقبان و جوامع تضمین کنند. • همه کودکان، نوجوانان و مراقبان شناسایی شده از طریق نقاط ورودی خدمات MHPSS (از جمله حمایت از کودکان، آموزش و سلامت) به عنوان افرادی که نیاز به خدمات تخصصی سلامت روان دارد، خدمات مناسب را دریافت می‌کنند یا برای آن معرفی می‌شوند 	<p>۳: سلامت روان و حمایت روانی-اجتماعی (MHPSS)</p> <p>نیازهای MHPSS کودکان، نوجوانان و مراقبان از طریق خدمات MHPSS چندبخشی و مبتنی بر جامعه شناسایی شده و برطرف شوند.</p>

۴: کودکان بی‌سرپرست و جداافتاده (UASC)

از جدا شدن کودکان از خانواده جلوگیری شده و نسبت به آن پاسخگو بوده و مراقبت‌های خانواده محور به نفع کودک ارتقا یابند.

- علل جدایی کودکان به موقع شناسایی شده و اقدامات لازم، از جمله بکارگیری استراتژی‌های تغییر رفتار، برای جلوگیری از جدا شدن آنها ترویج شود.
- همه کودکان بی‌سرپرست و جداافتاده شناسایی شوند، و تحت مراقبت خانواده-محور یا مدیریت مناسب، ایمن و جایگزین قرار گیرند؛ و یک طرح مدیریتی/مراقبتی فردی برای آنها تهیه شود.
- کودکان بی‌سرپرست و جداافتاده، در هماهنگی نزدیک با آژانس‌های تحت فرمان ۶۳، ثبت شوند، در امنیت کامل به مراقبان اولیه یا سایر اعضای خانواده‌شان ملحق شوند

۵: پایش و گزارش تخلفات شدید^{۶۴}

در شرایط درگیری مسلحانه، تخلفات شدید علیه کودکان و سایر موارد جدی نقض حقوق و دغدغه حفاظت از آنها، مستندسازی و تجزیه و تحلیل شده و گزارش می‌شوند، و مبنای اطلاعاتی مداخلات حمایت‌طلبانه و پاسخگویی برنامه‌ریزی شده می‌باشند

- وجود سازوکاری که تخلفات شدید علیه کودکان را نظارت می‌کند و درمورد حمایت طلبی و برنامه‌ها اطلاع‌رسانی می‌کند.
- هرکجا مکانیزم نظارت و گزارش‌دهی (MRM)^{۶۵} فعال باشد، یونیسف ریاست مشترک نیروی وظیفه کشور در نظارت و گزارش‌دهی یا کارگروه مشابه آن را بر عهده گرفته و به کارگروه شورای امنیت در حوزه کودکان و درگیری‌های مسلحانه گزارش می‌دهد.

۶: کودکان مرتبط با گروه‌ها و نیروهای مسلح و بازداشت کودکان در مناطق درگیری مسلحانه

از بکارگیری و استفاده از کودکان توسط فعالان مسلح، و همچنین بازداشت غیرقانونی و خودسرانه و بررسی کیفری کودکان متأثر از درگیری مسلحانه، جلوگیری کرده و به آنها رسیدگی می‌شود

- عاملان و علل بکارگیری و استفاده از کودکان شناسایی شده، مانع آنها شده و به آن پرداخته شود.
- کودکانی که از نیروها یا گروه‌های مسلح خارج شده‌اند شناسایی شده و بر طبق اصول پاریس، تحت خدماتی برای پیوستن مجدد به جامعه قرار گیرند.
- حمایت‌طلبی هماهنگ شده علیه بازداشت غیرقانونی و خودسرانه و تبعیت از استانداردهای بین‌المللی عدالت برای نوجوانان^{۶۶} برای کودکان متأثر از درگیری مسلحانه انجام شود، از جمله رساندن فوری آنها به فعالان حمایت از کودکان

۷: مبارزه با مین و اسلحه

از کاربرد مین‌های زمینی و سایر سلاح‌های غیرقانونی یا قاچاق توسط فعالان دولتی و غیر دولتی جلوگیری شده و به تأثیرات آنها پرداخته شود

- کودکان و جوامع در معرض خطر باید در مورد خطرات سلاح‌های انفجاری آموزش متناسب با سن‌شان دریافت کنند.
- سیستم‌های رسمی و غیررسمی رسیدگی به جراحات و مکانیزم‌های اولویت‌بندی برای مداخلات مبارزه با مین و امدادرسانی مختص کودکان قربانی برقرار هستند.
- اقدامات حمایت‌طلبانه برای ترویج مبارزه بشردوستانه با مین و مطابق با ابزارهای بین‌المللی مرتبط با سلاح‌های انفجاری اجرا شود.

^{۶۳} از جمله دستور مشخص ICRC و جوامع ملی و همچنین قوانین UNHCR (برای پناهندگان)، رجوع شود به راهنمای موضوعی درباره UASC.

^{۶۴} تخلفات شدید عبارتست از قتل و قطع عضو کودکان؛ بکارگیری یا استفاده از کودکان به عنوان سرباز؛ خشونت جنسی علیه کودکان؛ کودک‌ربایی؛ حمله به مدارس یا بیمارستان‌ها و ممانعت از دسترسی بشردوستانه به کودکان.

^{۶۵} مکانیزم نظارت و گزارش‌دهی (MRM) مکانیزمی است که از طریق قطعنامه ۱۶۱۲ شورای امنیت ایجاد شده است. از طریق این قطعنامه و قطعنامه‌های مربوطه متعاقب آن، یونیسف موظف است از نظارت بر تخلفات شدید در رابطه با حقوق کودکان و گزارش‌دهی به شورای امنیت حمایت کند. برای لیست تخلفات شدید به مورد ۶ مراجعه کنید.

^{۶۶} کنوانسیون حقوق کودک، میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی؛ قوانین حداقلی استاندارد سازمان ملل برای اجرای عدالت در مورد نوجوانان (قوانین پکن)؛ قوانین سازمان ملل برای حمایت از نوجوانان محروم از آزادی (قوانین هاوانا)؛ دستورالعمل‌های سازمان ملل برای پیشگیری از بزهکاری نوجوانان (قوانین ریاض)؛ قوانین حداقلی سازمان ملل برای تدابیر غیرحیسی (قوانین توکیو)؛ دستورالعمل‌های سازمان ملل در مورد اقدام برای کودکان در سیستم عدالت کیفری (دستورالعمل‌های وین).

۸: خشونت جنسیتی (GBV)

قربانیان خشونت جنسیتی و فرزندان آنها از دسترسی بموقع و باکیفیت به خدمات پاسخگویی چندبخشی برخوردارند و از خشونت جنسیتی جلوگیری می‌شود

- خدمات پاسخگویی باکیفیت، هماهنگ، مختص قربانیان و متناسب با سن آنها به موقع در دسترس و مورد استفاده قربانیان خشونت جنسیتی قرار می‌گیرد.
- برنامه‌های پیشگیری از خشونت جنسیتی اجرا می‌شوند.
- در برنامه‌های محافظت از کودکان اقداماتی اجرا می‌شود که باعث کاهش و کنترل خطرات خشونت جنسیتی شوند.

۹: محافظت در مقابل بهره‌کشی و سوءاستفاده جنسی (SEA)

کودکان و جوامع آسیب‌دیده در مقابله با بهره‌کشی و سوءاستفاده جنسی تحت حمایت فعالان بشردوستانه قرار می‌گیرند.

📖 رجوع شود به بخش ۵.۱.۲ PSEA

- همه کودکان از کانال‌های گزارش‌دهی امن، در دسترس، و مرتبط با کودکان و حساس به جنسیت آگاهی دارند.
- کودکان قربانی خشونت‌های جنسیتی بلافاصله برای دریافت خدمات و امداد پاسخگویی در حمایت یکپارچه از خدمات با کیفیت پاسخ به کودکان / علیه خشونت جنسیتی، بر اساس نیازها و خواسته‌هایشان، معرفی می‌شوند.

۱۰: مشارکت جامعه برای تغییرات رفتاری و اجتماعی

جوامع در معرض خطر و آسیب‌دیده به اطلاعات و مداخلات متناسب با فرهنگ، جنسیت و سنشان دسترسی بموقع خواهند داشت تا از خشونت، بهره‌کشی، سوءاستفاده، بی‌توجهی و کارهای آسیب‌زا جلوگیری و به آنها پاسخ داده شود.

📖 رجوع شود به بخش ۷.۲.۲ مشارکت جامعه برای تغییرات رفتاری و اجتماعی

- کودکان، مراقبان و جوامع آنها از خدمات حمایتی موجود و نحوه و مکان دسترسی به آنها آگاه هستند.
- کودکان، مراقبان و جوامع آنها در فرآیندهایی، به رهبری جامعه، مشارکت کنند که برای حمایت از هنجارها و امور اجتماعی مثبت؛ ارتقا برابری جنسیتی؛ رسیدگی به علل خطرات حمایت از کودکان؛ و افزایش تمرکز بر مشارکت کودکان، نوجوانان و گروه‌های به حاشیه رانده شده در جوامع آنها طراحی شده‌اند.

ملاحظات کلیدی

حمایت طلبی

- حمایت طلبی به منظور تحقق کنوانسیون حقوق کودک و پروتکل‌های اختیاری آن.
- حمایت طلبی برای امضا، تصویب و اجرای پروتکل اختیاری کنوانسیون حقوق کودک در مورد کودکان گرفتار درگیری مسلحانه، کنوانسیون منع مین ضد نفر، کنوانسیون در مورد برخی سلاح‌های متعارف (پروتکل ۷ و پروتکل اصلاح شده II) و کنوانسیون مربوط به مهمات خوشه‌ای، و همچنین سایر مستندات حقوقی نرم مانند اصول و دستورالعمل‌های پاریس در مورد کودکان مرتبط با نیروهای مسلح و گروه‌های مسلح و اصول ونکوور در مورد حفظ صلح و جلوگیری از جذب و بکارگیری سرباز کودکان.
- حمایت طلبی و پشتیبانی از بکارگیری همگانی چارچوب‌های قانونی مربوط به حمایت از پناهندگان، افراد بدون تابعیت، آوارگان داخلی، مهاجرت و کودکان آسیب‌دیده از درگیری مسلحانه و همچنین استانداردهای بین‌المللی عدالت برای نوجوانان، دادرسی عادلانه و حاکمیت قانون.
- حمایت طلبی برای گنجاندن حمایت از کودکان در طرح‌های پاسخگویی جبرانی و اضطراری ملی و زیرملی.
- حمایت طلبی برای گنجاندن همه کودکان، از جمله پناهندگان، کودکان مهاجر و آوارگان داخلی، در سیستم(های) حمایت از کودکان ملی و برای اینکه خدمات بدون هیچ گونه تبعیضی در اختیار همه کودکان قرار گیرند.
- حمایت طلبی برای پایان دادن به هر نوع بازداشت کودکان پناهنده، بی‌تابعیت و مهاجر بر اساس وضعیت مهاجرتی آنها یا والدینشان. به ویژه، حمایت طلبی برای دسترسی آنها به بهداشت، آموزش، مسکن و طیف گسترده‌ای از خدمات مورد نیازشان.

- تلاش برای تعهد گرفتن از گروه‌ها و نیروهای مسلح برای پایان دادن به تخلفات شدید، با هدف توقف جذب و بکارگیری کودکان، و آزادی بی‌قید و شرط کودکان، از جمله دختران، از گروه‌هایشان.
- حمایت‌طلبی برای کودکانی که در نیروها و گروه‌های مسلح استخدام و بکار گرفته شدند، تا در **درجه اول بعنوان قربانی تلقی شوند** و نه مجرم.
- حمایت‌طلبی در مخالفت با اجرای **گزینشی قانون**، که به موجب آن کودکانی که با گروه‌های مسلح خاصی در ارتباط هستند یا کودکان بالاتر از یک سن خاص، در معرض استانداردهای پایین‌تر حمایت قانونی قرار می‌گیرند.
- حمایت‌طلبی برای بازگشت مجدد و ایمن کودکانی که قبلاً با نیروها و گروه‌های مسلح ارتباط داشتند به آغوش خانواده‌ها و جوامع.
- حمایت‌طلبی در برابر بازداشت خودسرانه کودکان و تسهیل دسترسی به خدمات حقوقی و حمایتی و همچنین سایر کمک‌ها به کودکان درگیر با قانون در یک سیستم عدالت کیفری دوستدار کودکان. حمایت‌طلبی برای درک این مطلب که، مطابق استانداردهای بین‌المللی، بازداشت فقط به عنوان گزینه آخر و موقت باید به کار رود.
- حمایت‌طلبی برای **ثابت جهانی تولد و مرگ** در سیستم‌های ثبت احوال و آمار حیاتی (CRVS) به طوری که: (۱) همه کودکان دارای شناسنامه باشند، مثلاً برای جلوگیری از بی‌تابیتی. (۲) برنامه‌های آمادگی و پاسخگویی برای CRVS وجود داشته باشد. (۳) سیستم‌های CRVS به‌روز شده و از داده‌ها بک‌آپ گرفته شود، خارج از سایت ذخیره شوند و با سیستم‌های بهداشت، آموزش و حمایت اجتماعی قابل اجرا باشند.
- حمایت‌طلبی برای **مراقبت‌های فوری خانواده-محور و سایر مراقبت‌های اضطراری** برای کودکان بی‌سرپرست و جلوگیری از جدایی آنها هنگام آوارگی و مشکلات اقتصادی شدید.
- حمایت‌طلبی علیه استفاده از سلاح‌های انفجاری با اثرات گسترده در مناطق پرجمعیت.
- در موارد به فرزندخواندگی گرفتن از خارج از کشور، حمایت‌طلبی برای **منافع کودک** مهمترین نکته است. مطابق با **دستورالعمل‌های مراقبت جایگزین برای کودکان**، به فرزندخواندگی گرفتن (چه از داخل کشور و چه از کشور دیگر)، در طول یا بعد از حادثه اضطراری، پاسخ مناسبی نیست.

هماهنگی و مشارکت‌ها

- **استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودکان در اقدامات بشردوستانه (CPMS) و استانداردهای حداقلی بین‌سازمانی برای خشونت جنسیتی در شرایط اضطراری (GBVIEMS)** را منتشر نموده، مفهوم سازی کند و بکار گیرد.
- از ابتدای پاسخگویی بشردوستانه و از طریق هماهنگی داخلی با سایر بخش‌ها و همکاری خارجی با شرکای بین‌سازمانی، به راه‌اندازی و عملکرد مؤثر یک شبکه PSEA بین‌سازمانی کمک کند.
- **یک حوزه مسئولیت حفاظت از کودکان را در یک بخش / خوشه حمایتی وسیع‌تر هدایت کند** و از توسعه و اجرای یک استراتژی حمایتی جامع، توسعه سیستم‌های موجود و انعکاس مناسب مسائل کودکان در فعالیتهای پیشگیرانه و پاسخگویانه مطمئن شود.
- به عنوان رهبر حوزه مسئولیت حفاظت از کودکان، با تمام ذینفعان مربوطه از بخش‌های دیگر، از جمله بخش‌های آموزش، بهداشت، تغذیه، امنیت غذایی، حمایت معیشتی و حمایت اجتماعی، همکاری کند؛ با این هدف که برنامه‌ریزی چندبخشی و یکپارچه بتواند خطرات و نقاط ضعف مربوط به حمایت کودکان و خشونت جنسیتی را کاهش داده و به آنها پاسخ دهد.
- در موقعیتهایی مربوط به پناهجویان، پناهندگان، افراد بدون تابعیت و بازگشت داده شدگان، با **کارگروه حمایت از پناهندگان تحت هدایت UNHCR** همکاری کند و طبق توافق‌ها در آن کشور زیرگروه‌های مربوط به حمایت از کودکان را رهبری کند.

- **رویکرد چندبخشی و یکپارچه** را تقویت کند. با کلیه فعالان مربوطه از بخش‌های دیگر از جمله آموزش، بهداشت، تغذیه، امنیت غذایی، حمایت از معیشت و حمایت اجتماعی برای برنامه‌ریزی چندبخشی و یکپارچه همکاری کند تا به پاسخگویی به حمایت از کودکان و تخفیف خطرات و آسیب‌پذیری‌های مربوط به خشونت‌های جنسیتی منجر شود؛ فعالیت‌های مربوط به حمایت از کودکان را در همکاری نزدیک با بخش‌های آموزش، مشارکت جامعه برای اعمال تغییر رفتاری و اجتماعی، جنسیتی، معلولیت و رشد و مشارکت نوجوانان طراحی کند.
- با توجه به اصول بین‌المللی حمایت از کودکان و خشونت‌های جنسیتی و با رعایت کامل محرمانگی، محافظت از داده‌ها و پروتکل‌های اشتراک‌گذاری اطلاعات، مطابق با CPMS و GBViEMS، اطلاعات را جمع‌آوری، پردازش، تجزیه و تحلیل، ذخیره و اشتراک‌گذاری کند. رجوع شود به بخش ۹.۴.۱ تولید شواهد اخلاقی و حفاظت از داده‌ها
- در سیستم‌های داده‌ای پیشرفته (به عنوان مثال، Primero)، سرمایه‌گذاری کند، قابلیت‌هایی در کارمندان و شرکا برای استفاده از این سیستم‌ها ایجاد کند و ارزیابی‌های زمان واقعی برای تولید شواهد با سرعتی مناسب برای تصمیم‌گیری بموقع را در نظر بگیرد. رجوع شود به بخش ۹.۴.۱ تولید شواهد اخلاقی و حفاظت از داده‌ها
- مطابق با CPMS و GBViEMS، برای محرمانه بودن، امنیت داده‌ها و پاسخگویی از بکارگیری سیستم‌های داده تأیید شده منطبق بر سیاست حمایت از کودکان و خشونت‌های جنسیتی اطمینان حاصل کنید. چنین سیستم‌هایی از جمع شدن محافظت نشده داده جلوگیری می‌کنند، ارجاع و اشتراک‌گذاری اطلاعات را بهبود می‌دهند، از انبارشدن داده جلوگیری می‌کنند و همچنین جمع‌آوری و قربانی کردن داده تکراری را به حداقل می‌رسانند.^{۶۷}
- از مدیریت پرونده با کیفیت در راستای CPMS و GBViEMS اطمینان حاصل کند، که برای ساختارهای نظارتی قوی که امکان نظارت و آموزش مداوم برای فعالان پرونده را ایجاد می‌کند، حمایت‌طلبی می‌کند.
- دسترسی به اطلاعات را برای جوامع مناطق پر خطر ترویج کند، از جمله در دسترس بودن، مکان ارائه خدمات و گزارش دغدغه‌های مربوط به حمایت از کودکان.
- آگاه باشد که مناطق شهری چالش‌های خاصی برای حمایت از کودکان دارند که باعث افزایش خطر بهره‌کشی، خشونت، جرم و مواد مخدر، به ویژه برای کودکان محروم‌تر می‌شوند.
- قبل از شروع هرگونه فعالیت آگاهی‌رسانی یا پیشگیرانه برای خشونت جنسیتی، اطمینان حاصل کند خدمات پشتیبانی / معرفی یکپارچه برای قربانیانی که تجربه خشونت جنسیتی را افشا می‌کنند در دسترس است.
- کودکان، مراقبان، اعضای جامعه و مقامات محلی را درگیر تصمیم‌گیری در مورد مناسب بودن فعالیت‌های گروهی نماید، از جمله فضاهای دوستدار کودک (CFS) یا فضاهای ایمن برای زنان و دختران (WGSS)، مناسب باشند، و اینکه چگونه این فضاها می‌توانند ایمن، در دسترس، فراگیر، باکیفیت و از نظر فرهنگی و محیطی مناسب باشند. رجوع شود به CPMS و GBViEMS.
- کلیه فعالیت‌های گروهی، از جمله CFS یا WGSS، باید توسط کارکنان یا داوطلبان آموزش‌دیده در زمینه بهداشت روانی و حمایت روانشناختی اولیه و مجرب برای برقراری تعامل ایمن و اخلاقی با کودکان و زنان ارائه شوند.
- برنامه‌های MHPSS از گزینش گروه‌های حساس (مثل قربانیان خشونت‌های جنسیتی یا کودکانی که قبلاً با نیروها و گروه‌های مسلح در ارتباط بودند)، طی اقدامات جداگانه، به روش‌هایی که باعث افزایش تبعیض و محرومیت آنها از جوامع شود، جلوگیری کنند. در عوض، بهتر است که در جهت حمایت گسترده تلاش کرده و موجبات شمول و رفاه همه اعضای اجتماع را فراهم سازد. ایجاد توازن در نیازها برای بهبود ابعاد مداخلات MHPSS، ضمن اطمینان از کیفیت و عدالت، امری حیاتی است.
- برای مراقبت از کارکنان و داوطلبان، با تأکید بر افراد درگیر در پشتیبانی خط مقدم و فعالیت MHPSS و فعالان ملی که تحت تأثیر شرایط اضطراری قرار گرفته‌اند، مکانیزم‌های سازمانی ایجاد و اعمال کند.
- نظارت بر حقوق کودکان و کارآیی پاسخگویی را از طریق مشارکت با عاملان قانون، مدافعان حقوق بشر، سازمان‌های جامعه مدنی و در صورت امکان با خود کودکان تقویت کند.
- با انجام اقداماتی برای تضمین ایمنی کارکنان و وظیفه مراقبت، از کارکنان محافظت کند و خطرات آمیخته با MRM و سایر مکانیزم‌های نظارت و گزارش‌دهی و فعالیت‌های خط مقدم حمایت از کودکان را به حداقل برساند.
- فعالیت‌های هماهنگ پیگیری و پیوستن مجدد برای کودکان جدا افتاده و بی‌سرپرست را در مراحل اولیه، در کنار مراقبت و حفاظت اضطراری آغاز کند. با بخش‌های دیگر همکاری کند تا فعالانه از جدایی دوباره کودکان از خانواده‌ها و یا مراقبان‌شان جلوگیری کند.

^{۶۷} به جریان انداختن سیستم‌های استاندارد مانند Primero در پاسخگویی‌های بشردوستانه می‌تواند سرعت ارائه خدمات را افزایش داده و هماهنگی‌ها را تقویت می‌کند و سازگاری داده‌ها را تضمین کند.

- امکان ادغام مجدد جامعه-محور را متناسب با نیازهای فردی دختران و پسران فراهم کند که به افزایش پذیرش اجتماعی، توانمندسازی کودکان، خانواده‌ها و جوامع، ایجاد روابط مناسب، حداقل‌رسانی بدنامی و ننگ و تأکید بر دسترسی عادلانه به خدمات کمک می‌کند.
- کاهش مخاطرات خشونت جنسیتی را در تمام برنامه‌های حمایت کودکان، مانند پیگیری خانواده، پیوند مجدد، ادغام مجدد و خدمات MHPSS در نظر بگیرد. پرسنل را در مورد راهنمای جیبی خشونت جنسیتی تجهیز کند و آموزش دهد.
- کمک به قربانیان سوءاستفاده و بهره‌کشی جنسی را مطابق با اصول و استانداردهای موجود در پروتکل سازمان ملل در مورد کمک به قربانیان خشونت جنسیتی فراهم نموده و به عنوان آخرین مأمن برای کودکان آسیب دیده قربانی عمل کند.
- اطمینان حاصل کند که خدمات پشتیبانی، ارجاعات و سیستم‌های مدیریت موردی معلولیت را هم شامل شوند. دسترسی و تناسب خدمات برای آنها را ترسیم کند. فعالان کار با مردها را درباره نحوه کار با کودکان و زنان معلول آموزش دهد.
- با استفاده از ثبت بازخورد و مکانیزم‌های گزارش‌دهی امن و محرمانه مبتنی بر روش‌های ارتباطی دلخواه جوامع آسیب‌دیده، به طور نظام‌مند از نظرات آنها برای بررسی، اطلاع‌رسانی و اصلاح مداخلات حمایتی استفاده کند.
- اطمینان حاصل کند که کودکان، نوجوانان، پرستاران و اجتماعات در تصمیم‌گیری‌های مؤثر بر زندگی‌شان مشارکت داشته و به مکانیزم‌های شکایت امن و محرمانه دسترسی داشته باشند.

پیوند بشردوستی و توسعه

- سیستم‌های ملی و محلی حمایت از کودک و حمایت اجتماعی، از جمله سازمان‌های محلی زنان و کودکان، را تقویت کند تا آمادگی کافی در برابر شوکها و استرس‌های ممکن داشته باشد، و پاسخ و بازبانی بشردوستانه را هماهنگ کند. سیستم‌های جدید یا موازی را فقط به عنوان آخرین چاره معرفی کند.
- اطمینان حاصل کند که سیستم‌های حمایت از کودکان و خدمات اجتماعی در دسترس همه کودکان و زنان، از جمله در حاشیه‌ترین افراد مانند کودکان و زنان اقلیت و بومی، پناهندگان و مهاجران، بوده و مشارکت آنها را ارتقا می‌دهد.
- تقویت و برقراری مشارکت محلی برای ارائه خدمات حمایت از کودکان و مقابله با خشونت جنسیتی در محیط‌های دور از دسترس و پرخطر
- شایع‌ترین عوامل خطری که منجر به خشونت، بهره‌کشی، سوءاستفاده و بی‌توجهی به کودکان و زنان می‌شوند را شناسایی نموده و به آنها رسیدگی کند.

نتیجه راهبردی

کودکان و نوجوانان از خشونت، استثمار، سوءاستفاده، بی‌توجهی و اقدامات آسیب‌زا محافظت می‌شوند

معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> بخش‌های هماهنگی و هدایت بخش‌ها/خوشه‌های آموزشی^{۶۸} از نیرو و تخصص کافی در سطوح ملی و زیرملی برخوردارند. پاسخگویی‌های رهبری و هماهنگی بنیادین انجام پذیرد. 	<p>۱: رهبری و هماهنگی</p> <p>رهبری و هماهنگی کارآمد ایجاد شده و کارآیی داشته باشد.</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۲.۱.۲ هماهنگی</p>
<ul style="list-style-type: none"> برنامه‌های آموزشی رسمی و غیررسمی، از جمله یادگیری و مهارت‌های اولیه^{۶۹}، در دسترس بوده و به کار می‌روند دسترسی جامع به فرصت‌های آموزشی با توجه ویژه به دختران، کودکان دارای معلولیت، پناهندگان، کودکان آواره و سایر کودکان به حاشیه رانده شده یا آسیب‌پذیر^{۷۰} تضمین شود. معلمان و سایر پرسنل آموزشی برای ارائه یادگیری با کیفیت آموزش ببینند. برای پایش کیفیت آموزش، یادگیری مورد سنجش قرار می‌گیرد 	<p>۲: دسترسی برابر به یادگیری</p> <p>کودکان و نوجوانان دسترسی برابری به فرصت‌های یادگیری فراگیر و باکیفیت دارند</p>
<ul style="list-style-type: none"> برای ایمن‌سازی و در دسترس بودن محیط‌های یادگیری اقدامات پیشگیرانه صورت گیرد. محیط‌های یادگیری عاری از آزار و اذیت جنسی، سوءاستفاده و خشونت باشند. برای سالم‌سازی و عدم شیوع بیماری در محیط‌های یادگیری اقدامات پیشگیرانه صورت گیرد. 	<p>۳: محیط‌های یادگیری امن</p> <p>کودکان و نوجوانان دسترسی برابری به محیط‌های یادگیری امن و مطمئن دارند</p>
<ul style="list-style-type: none"> برنامه‌های حمایت روانی-اجتماعی و سلامت روان مناسب جنسیت و سن در مدارس و محیط‌های یادگیری ارائه می‌شوند. همه کودکان، نوجوانان و مراقبان شناسایی شده از طریق نقاط ورودی خدمات MHPSS (از جمله حمایت از کودکان، آموزش و سلامت) به عنوان افرادی که نیاز به خدمات تخصصی سلامت روان دارد، خدمات مناسب را دریافت می‌کنند یا برای آن معرفی می‌شوند 	<p>۴: سلامت روان و حمایت روانی-اجتماعی</p> <p>در محیط‌های یادگیری، برای دانش‌آموزان، معلمان و سایر پرسنل آموزشی حمایت روانشناختی و روانی-اجتماعی ارائه می‌شود</p>

^{۶۸} یونیسف آژانسی با رهبری خوشه‌ای در سطح کشوری است و در سطح جهانی از رهبری مشترک طی تفاهم‌نامه با صندوق نجات کودکان برخوردار است.

^{۶۹} از جمله مهارت‌های پایه، مهارت‌های قابل انتقال، مهارت‌های دیجیتال و مهارت‌های خاص شغلی. رجوع شود به استراتژی آموزشی یونیسف ۲۰۱۹-۲۰۳۰.

^{۷۰} آسیب‌پذیری به میزان تأثیرپذیری برخی افراد از اختلال در محیط فیزیکی و مکانیزم‌های حمایت اجتماعی در پی فاجعه یا درگیری گفته می‌شود. آسیب‌پذیری مختص فرد و موقعیت است. گروه‌های آسیب‌پذیر بیشتر در معرض خطر قرار دارند و به طور خاص مستعد تأثیرات شوکها و خطرات زیست‌محیطی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی هستند. این گروه عبارتند از: کودکان، نوجوانان، افراد مسن، نوجوانان و زنان باردار، کودکان و زنان سرپرست خانوار، افراد دارای معلولیت، افراد زیر سن قانونی بی‌سرپرست، افرادی از گروه‌های به حاشیه رانده شده و فقیرترین‌ها، افرادی که جامعه آنها به دلیل قومیت، سن، جنسیت، هویت جنسی، وضعیت معلولیت، طبقه یا قشر اجتماعی، وابستگی‌های سیاسی یا مذهبی‌شان به حاشیه رانده است. گونه‌شناسی گروه‌های آسیب‌پذیر ممکن است با توجه به محیط‌ها و خطرات موجود تفاوت داشته باشد.

۵: تقویت سیستم‌های آموزشی

سیستم‌های آموزشی مبتنی بر آگاهی از مخاطرات هستند تا از آموزش فراگیر، باکیفیت و محیط‌های یادگیری امن و حفاظت‌شده، اطمینان حاصل شود

📖 رجوع شود به بخش ۴.۲.۲ پیوند بشردوستی و توسعه

• کسب اطلاعات برای برنامه‌ها، بودجه‌ها و طرح‌های آموزشی با استفاده از تجزیه و تحلیل مخاطرات و درگیری صورت می‌گیرد.

• با توجه ویژه به دختران، کودکان معلول، پناهندگان، کودکان آواره و سایر کودکان به حاشیه رانده شده یا آسیب‌پذیر، از تداوم آموزش برای همه کودکان اطمینان حاصل شود. گروه‌های آسیب‌پذیر^۱ در برنامه‌ها، بودجه و طرح‌های آموزشی لحاظ می‌شوند.

۶: مشارکت جامعه برای تغییرات اجتماعی و رفتاری

کودکان و مراقبان در رابطه با گزینه‌های آموزشی و سایر خدمات اجتماعی دسترسی بموقع به اطلاعات حساس به جنسیت و سن و متناسب با فرهنگ داشته و در مداخلات شکل‌دهنده محیط آموزشی سودمند مشارکت دارند.

📖 رجوع شود به بخش ۷.۲.۲ مشارکت جامعه برای تغییرات اجتماعی و رفتاری

• کودکان، مراقبان و جوامع آنها از خدمات آموزشی موجود و چگونگی و مکان دسترسی به آنها آگاه هستند.

• اطلاعات بموقع در حوزه خدمات اجتماعی از طریق محیط‌های یادگیری در دسترس قرار گیرد.

• کودکان، مراقبان و جوامع آنها در امور آمادگی و طراحی برنامه‌ها مشارکت دارند.

حمایت‌طلبی

- در راستای کنوانسیون حقوق کودک، برای احقاق حقوق همهٔ کودکان، فارغ از وضعیت والدین یا سرپرستان قانونی آنها، در مورد تحصیل و بر اساس فرصت برابر و بدون تبعیض، حمایت‌طلبی کند.
- مطابق با کنوانسیون حقوق کودک و CEDAW، در بحران‌ها از رفع موانع خاصی که بر سر راه آموزش دختران و زنان جوان وجود دارد حمایت‌طلبی کند.
- از تضمین ارائهٔ آموزش با کیفیت، فراگیر و عادلانه و ارتقا فرصت‌های یادگیری مادام‌العمر برای همه از طریق پاسخ‌های آموزشی، و بر طبق اهداف توسعهٔ پایدار ۴، حمایت‌طلبی کند.
- از اجرای بیانیهٔ مدارس امن و فراخوان امنیت برای یادگیری حمایت کند تا در هنگام بحران‌ها محافظت بهتری از دانش‌آموزان، معلمان، سایر پرسنل آموزشی و مدارس صورت گیرد، از ادامهٔ تحصیل حمایت شود و اقدامات مشخص برای جلوگیری از استفادهٔ نظامی و اشغال مدارس انجام گیرد.
- حمایت‌طلبی و مشارکت با مقامات ذیربط، و در صورت لزوم فعالان غیردولتی و شرکا، برای اطمینان از حمایت کودکان و مرئیان و همچنین جلوگیری از حمله به مراکز آموزشی و سایر موارد نقض شدید قوانین علیه کودکان را مطابق با حقوق بشر بین‌الملل و حقوق بشردوستانه انجام دهد.
- برای بهبود برابری، با مقامات ذیربط و شرکا حمایت‌طلبی و مشارکت کند، و در صورت لزوم برای دستیابی به گواهینامه‌های معتبر برای همهٔ برنامه‌های یادگیری همکاری کنید.
- خیرین را برای تأمین مالی بازی‌های ایمن و فراگیر و یادگیری زود هنگام در اقدامات بشردوستانه بسیج کنید.
- برای مشارکت با سیستم‌های آموزشی، بعنوان بسترهایی برای کاهش رده‌بندی‌های اجتماعی، عدم تحمل و تعصب از طریق برنامه‌های درسی، آموزشی، یادگیری و مدیریت بخش آموزش، و تقویت انسجام اجتماعی در میان کودکان و جوامع حمایت‌طلبی کند.

هماهنگی و مشارکت‌ها

- به عنوان بخش / خوشه تحت رهبری/رهبری مشترک در آموزش: خلأها را شناسایی کند، از حمایت‌طلبی مؤثر، پاسخ بموقع و مؤثر برای پر کردن خلأهای مهم آموزش، نظارت و ارزیابی نظام‌مند و فرآیندهای مدیریت دانش پشتیبانی کند؛ و به نیازهای خاص مربوط به جنسیت، معلولیت و سن توجه کند.
- اطمینان حاصل کند که مداخلات آموزشی در تمام طرح‌های پاسخ بشردوستانه گنجانده شود، از جمله فعالیت‌هایی مثل: تدارک کیت‌های آموزش در موارد اضطراری، سنجش و پایش یادگیری، تأسیس مجدد مدارس بعنوان یک اولویت، برقراری آموزش پایدار و سایر گزینه‌های یادگیری برای کودکان آواره و پناهنده در بحران‌های طولانی‌مدت.
- اطمینان حاصل کند که واکنش‌ها با استانداردهای حداقلی INEE برای آموزش، آمادگی، پاسخگویی و بازیابی مطابقت دارند، از جمله یادداشت راهنمای جنسیت INEE و سایر راهنماهای مرتبط.
- از پیوند مکانیزم‌های بشردوستی (مثل بخش/خوشهٔ آموزش) و هماهنگی توسعه (مثل کارگروه بخش آموزش، گروه شرکا توسعه، گروه آموزش محلی) اطمینان حاصل کند.

برنامه‌ریزی‌ها و استانداردهای باکیفیت

- برای افزایش دسترسی به آموزش باکیفیت و امن با استفاده از مدل‌هایی مانند مکانیزم‌های واکنش سریع برای اقدامات بشردوستانه، پاسخ‌های یکپارچه و چندبخشی تقویت شود. با بخش‌های سلامت، تغذیه، حمایت کودکان، WASH، خط‌مشی اجتماعی و مشارکت جامعه برای تغییرات رفتاری و اجتماعی، و همچنین جنسیت، معلولیت و رشد نوجوانان همکاری کند تا بتوان از مدارس به عنوان یک بستر خدمات یکپارچه که طیف مشخصی از مداخلات و دستاوردها را به کودکان ارائه دهند، استفاده کرد.

- اطمینان حاصل کند که آموزش جنسی جامع و حمایت در خشونت جنسیتی/روانی-اجتماعی در هماهنگی با سایر برنامه‌های مرتبط مانند حمایت کودکان، بهداشت و ایچ‌آی‌وی/ایدز انجام شود.
- اطمینان حاصل کند که تداوم یادگیری هدف اصلی در کلیه برنامه‌ها است. باید به رسیدگی به نیازهای کودکان خارج از مدرسه، دختران، کودکان دارای معلولیت، پناهندگان، کودکان آواره و سایر گروه‌های در حاشیه یا آسیب‌پذیر^{۷۲} توجه ویژه‌ای شود.
- اطمینان حاصل کند که لوازم آموزشی ضروری از طریق سیستم‌های مرکز- و جامعه- محور بموقع تهیه و تحویل می‌شوند.
- برای شناسایی اولویت‌های آموزشی و تأثیرگذاری در محیط و زیرساخت‌های خدمات آموزشی، با گروه‌های آسیب‌دیده به ویژه کودکان خارج از مدرسه، از جمله نوجوانان و جوانان و همچنین جوامع به حاشیه رانده شده، مشارکت نظام‌مند برقرار کند.
- مطابق با استانداردهای حداقلی INEE برای آموزش: آمادگی، پاسخگویی و بازیابی، برای اجرای فعالیت‌های آمادگی، پیشگیری و پاسخگویی در سطح اجتماع، مشارکت نظام‌مندی با جوامع داشته باشد.
- کاهش مخاطرات خشونت جنسیتی در تمام برنامه‌های آموزشی لحاظ شود. برای کاهش خطرات خشونت جنسیتی و اطمینان از حفاظت از قربانیان خشونت جنسیتی، با کنشگران خشونت جنسیتی و مکانیزم‌های هماهنگی همکاری کند. پرسنل آموزشی را با اطلاعات به‌روز در مورد خدمات پاسخگویی خشونت جنسیتی موجود و روندهای ارجاع در حمایت از قربانیان خشونت جنسیتی مجهز کرده و آموزش دهد. اگر هیچ کنشگری در حوزه خشونت جنسیتی در دسترس نبود، کارکنان آموزشی را در مورد راهنمای جیبی خشونت جنسیتی آموزش دهد.
- با استفاده از بازخورد امن و محرمانه و مکانیزم‌های گزارش‌دهی بر اساس روش‌های ارتباطی دلخواه جمعیت آسیب‌دیده، به طور نظام‌مند از نظرات آنها برای بررسی، کسب اطلاعات و اصلاح مداخلات آموزشی استفاده کند.
- اطمینان حاصل کند که کودکان، نوجوانان، مراقبان و جوامع در تصمیماتی که بر زندگی آنها تأثیرگذار است مشارکت داشته و به مکانیزم‌های شکایت امن و محرمانه دسترسی داشته باشند.

پیوند بشردوستانه و توسعه

- در راستای استانداردهای حداقلی INEE و سایر راهکارهای جهانی، در ارزیابی مخاطرات چندگانه، طراحی و برنامه‌ریزی برای آموزش مشارکت کند.
- چارچوب جامع ایمنی مدارس، از جمله امکانات یادگیری ایمن (زیرساخت‌های مقاوم در برابر بلایا)، مدیریت حوادث مدرسه و کاهش مخاطرات بلایا و آموزش تاب‌آوری را اجرا کند.
- با شرکای ملی و محلی برای ایجاد ظرفیت‌ها و ادغام تسهیل‌گران/معلمان در سیستم‌های دارای ظرفیت جبرانی مناسب همکاری کند.
- در راستای راهنمای INEE برای آموزش‌های حساس به درگیری و سایر راهنماهای جهانی، در تجزیه و تحلیل درگیری‌ها مشارکت کند تا در مورد طراحی‌ها و برنامه‌ریزی‌های آموزشی در فضای درگیری، شکنندگی یا چالش‌های عمده برای انسجام اجتماعی آگاه‌سازی شود.
- توانایی سیستم‌های آموزشی (سیستم‌های نظارت، برنامه‌های درسی، مدیران، معلمان) را برای پرورش انسجام اجتماعی تقویت کند.
- نقش سیستم‌های آموزشی را در پرورش مهارت‌های کودکان، از جمله نوجوانان و جوانان برای شرکت در جوامع افزایش دهد و مشارکت قابل توجهی در انعطاف‌پذیری و انسجام اجتماعی و صلح داشته باشد.

نتیجه راهبردی

کودکان و جوامع آنها دسترسی برابری به خدمات سرویس بهداشتی و آب سالم داشته و روندهای بهداشتی را اتخاذ می‌کنند

معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> بخش‌های رهبری و هماهنگی بخش/WASH از نیروی کافی و متخصص در سطح ملی و زیرملی برخوردارند. پاسخگویی‌های رهبری و هماهنگی بنیادین ارائه می‌شود. 	<p>۱: رهبری و هماهنگی</p> <p>رهبری و هماهنگی کارآمد شکل گرفته و کاربردی هستند.</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۲.۱.۲ هماهنگی</p>
<ul style="list-style-type: none"> مقدار آب برابر باشد با میزان حداقلی اولیه برای بقا یعنی ۷٫۵ لیتر تا حداقل ۱۵ لیتر به ازای هر نفر در روز (اسفیر)^{۷۳} بر طبق استانداردهای برنامه نظارت مشترک^{۷۴} (JMP)، خدمات تأمین آب آشامیدنی برابر باشد با حداقل میزان «اولیه»^{۷۵}. کیفیت آب مطابق با استانداردهای ملی یا سازمان بهداشت جهانی باشد 	<p>۲: تأمین آب</p> <p>جوامع آسیب‌دیده از دسترسی ایمن و برابر به آب برخوردار بوده و برای تأمین نیازهای آشامیدنی و خانگی خود از آب به میزان و کیفیت مناسب استفاده می‌کنند.</p>
<ul style="list-style-type: none"> هیچ کس در فضای باز اجابت مزاج انجام ندهد به ازای حداکثر هر ۲۰ نفر یک توالیت مشترک سالم وجود داشته شود باشد توالیت مردان و زنان جدا باشد، قفل داشته باشد، ویژگی‌های مناسب کودکان و قسمت دستشویی تضمین شده باشد^{۷۶}، برای افراد معلول^{۷۷} سازگاری داشته باشد. سرویس بهداشتی، طبق استانداردهای JMP، حداقل از سطح "محدود"^{۷۸} بهداشتی برخوردار باشد فضولات به روش مطمئنی مهار، جمع‌آوری، حمل و دفع شود طوری که به سلامت عمومی آسیب نرساند. 	<p>۳: سرویس بهداشتی</p> <p>جمعیت آسیب‌دیده دسترسی ایمن به سرویس بهداشتی مناسب و امکان استفاده از آنها را داشته؛ و دفع فضولات بدرستی مدیریت می‌شود.</p>
<ul style="list-style-type: none"> مراکز بهداشتی و درمانی و تغذیه‌ای از حداقل سطح "پایه"^{۷۹} خدمات JMP برای آب، فاضلاب و خدمات بهداشتی برخوردارند. مراکز/مدارس آموزشی برای کودکان، فضاهای دوستدار کودک و مراکز پشتیبانی-ترانزیت از حداقل سطح "پایه"^{۸۰} خدمات JMP برای خدمات بهداشتی، آب و فاضلاب برخوردارند. جوامع آسیب‌دیده از اقدامات آگاهی‌رسانی در زمینه بهداشت بهره ببرند و به اطلاعات مربوط به بهداشت و بهداشت قاعدگی دسترسی داشته باشند 	<p>۴: WASH در مراکز درمانی و محیط‌های یادگیری</p> <p>جوامع آسیب‌دیده در مراکز درمان و یادگیری کودکان دسترسی ایمنی به خدمات WASH مناسب داشته و از آنها استفاده کنند.</p>

^{۷۳} مقدار آب مورد نیاز برای آشامیدن، بهداشت و استفاده خانگی به محیط بستگی دارد. مقدار آب تحت تأثیر عواملی مانند استفاده و عادت‌های قبل از بحران، طراحی مهار فضولات و عادات فرهنگی می‌باشد. حداقل روزانه ۱۵ لیتر به ازای هر نفر امری جاافتاده در پاسخ بشردوستانه است. این مقدار هرگز "مقدار حداکثری" نیست و ممکن است در همه شرایط و فضاها مناسب نباشد. در مرحله حد خشک‌سالی، ۷٫۵ لیتر در روز به ازای هر نفر می‌تواند برای مدت کوتاهی مناسب باشد. در محیط شهری یا درآمد متوسط، ۵۰ لیتر در روز برای هر نفر می‌تواند حداقل مقدار قابل قبول برای حفظ سلامتی و عزت نفس باشد.

^{۷۴} بر طبق برنامه نظارت مشترک (JMP) سازمان بهداشت جهانی / یونیسف، سطح خدمات تأمین آب شرب «پایه‌ای» عبارتست از «آب شرب از یک منبع اصلاح شده، که مدت زمان آوردن آب بیشتر از ۳۰ دقیقه برای یک مسیر رفت و برگشت از جمله قرارگیری در صف نباشد.»

^{۷۵} برنامه نظارت مشترک (JMP) سازمان بهداشت جهانی / یونیسف برای تأمین آب لوله‌کشی و بهداشتی گزارشات جهانی منظمی را در مورد آب آشامیدنی و پوشش بهداشتی ارائه می‌دهد تا برنامه‌ریزی و مدیریت بخش را تسهیل کند، از کشورها در تلاش برای بهبود سیستم‌های نظارتی‌شان حمایت کند و اطلاعات لازم برای حمایت‌طلبی را ارائه دهد.

^{۷۶} طی روزها و هفته‌های اول بحران سریع‌الوقوع، نسبت حداقلی ۱ توالیت به ازای هر ۵۰ نفر را هدف قرار دهد، که باید در اسرع وقت بهبود یابد. حداقل نسبت میان-مدت ۱ توالیت برای هر ۲۰ نفر است، با نسبت ۱:۳ برای توالیت‌های زنانه به مردانه.

^{۷۷} حداقل ۱ توالیت از هر ۱۰ توالیت برای استفاده کودکان و معلولان مناسب‌سازی شده باشد.

^{۷۸} بر طبق JMP، سطح سرویس بهداشتی "محدود" عبارتست از مراکز بهبود یافته مشترک بین دو یا چند خانوار.

^{۷۹} خدمات WASH "پایه" در مراکز بهداشتی درمانی بر طبق JMP اشاره دارد به اینکه: ۱) آب از یک منبع اصلاح شده در محل موجود باشد. ۲) امکانات بهداشتی بهتر با حداقل یک توالیت اختصاصی برای کارکنان، حداقل یک توالیت مجزا برای مردان و زنان با امکانات بهداشت قاعدگی و حداقل یک توالیت قابل دسترسی برای افراد دچار معلولیت قابل استفاده باشند. ۳) امکانات بهداشتی دستشویی (با آب و صابون و یا محلول الکلی) در مراکز مراقبت و در ۵ متری توالیت در دسترس باشند.

^{۸۰} بر طبق JMP خدمات WASH "پایه" در مدارس عبارتست از: ۱) آب آشامیدنی از یک منبع اصلاح شده در مدرسه موجود باشد. ۲) امکانات بهداشتی بهبود یافته مجزا برای زنان و مردان در مدارس موجود و قابل استفاده باشند. ۳) امکانات دستشویی با آب و صابون در دسترس باشد.

- ارزیابی‌های دوره‌ای مخاطرات انجام شود و اطلاعات لازم در مورد خط‌مشی‌های بخش و طرح‌های آمادگی را ارائه می‌دهند.
- توسعه‌ی ظرفیت و پشتیبانی فنی برای تمام ذینفعان در سطوح ملی و زیرملی با هدف پیوند بشردوستی، توسعه و برقراری صلح صورت گیرد^{۸۱}.

۵. تقویت سیستم WASH

سیستم‌های WASH ملی و محلی تجهیز شوند تا بتوان خطرات موجود در ارائه خدمات و سطح کاربر را ارزیابی، پیشگیری و برطرف نمود.

📖 رجوع شود به بخش ۴.۲.۲ پیوند توسعه و بخش بشردوستی

- کودکان، مراقبان و جوامع آنها از خدمات WASH موجود و نحوه و مکان دسترسی به آنها آگاه باشند.
- کودکان، مراقبان و جوامع آنها از طریق مداخلات تغییر رفتاری مشارکتی همکاری داشته باشند.
- افراد آسیب‌دیده ارتباطات بهداشتی کلیدی بموقع را دریافت کنند.
- حداقل ۷۰٪ از جمعیت هدف از خطرات مهم بهداشت عمومی مربوط به آب، فاضلاب و بهداشت آگاه بوده و بتوانند اقداماتی برای کاهش آنها انجام دهند.
- امکانات شستشوی دست مطابق با استانداردهای SPHERE در دسترس باشد.
- جوامع آسیب‌دیده به اقلام بهداشتی لازم برای انجام اقدامات بهداشتی شخصی و خانگی ضروری روزانه دسترسی داشته باشند.
- جوامع آسیب‌دیده از اقدامات آگاهی‌بخش درمورد بهداشت بهره ببرند و به اطلاعات بهداشتی و بهداشت قاعدگی دسترسی داشته باشند. زنان و دختران به لوازم و تجهیزات قاعدگی در جامعه دسترسی داشته باشند.

۶: ارتقا بهداشت و مشارکت جامعه برای تغییرات رفتاری و اجتماعی

جوامع در معرض خطر و آسیب‌دیده به اطلاعات، خدمات و مداخلات مربوط به ارتقا بهداشت و مناسب از نظر فرهنگی، و متناسب با جنسیت و سن دسترسی به موقع داشته و از روش‌های بهداشتی ایمن استفاده کنند.

📖 رجوع شود به بخش ۷.۲.۲ تغییرات رفتاری و اجتماعی برای تعامل اجتماعی

^{۸۱} توسعه ظرفیت و پشتیبانی فنی با هدف تقویت، برای مثال، تمهیدات سازمانی WASH، هماهنگی، طرح‌ها و استراتژی‌های سیاست‌گذاری با آگاهی از مخاطرات صورت می‌گیرد.

حمایت طلبی

- بر اساس قوانین حقوق بشر جهانی در رابطه با آب و فاضلاب، مطابق با قطعنامه ۲۹۲/۶۴ مجمع عمومی (۲۰۱۰)، ماده ۱۱ در مورد حق داشتن یک زندگی برخوردار از استاندارد قابل قبول در میثاق بین‌المللی در مورد حقوق مدنی و سیاسی، و نظر عمومی ۱۵ در مورد حق آب (E/C.12/2002/11) برای انجام تعهدات اصلی WASH در مورد کودکان حمایت طلبی کند.
- مطابق با حقوق بشر بین‌المللی و قوانین بشردوستانه، برای طرفین درگیر و بمنظور **جلوگیری از حملات** به زیرساخت‌های آب و فاضلاب و پرسنل از مقامات و شرکا ذریب حمایت طلبی کرده و با آنها مشارکت کند. ۸۲.

هماهنگی و مشارکت‌ها

- به عنوان **بخش / خوشه تحت رهبری/رهبری مشترک** برای WASH: خلأها را شناسایی کند؛ از حمایت طلبی مؤثر پشتیبانی کند، برای پر کردن خلأها مهم پاسخ‌های بموقع دهد، نظارت سیستماتیک و ارزیابی و فرآیندهای مدیریت دانش ایجاد کند؛ به نیازهای خاص مرتبط با جنسیت، معلولیت و سن توجه کند.
- در صورت شیوع بیماری، با هماهنگی نزدیک با بخش بهداشت، در **مرحله ابتدایی نقش‌های بخش WASH و یونیسف در اقدامات پیشگیرانه و جلوگیری از عفونت در مراکز بهداشتی را شفاف‌سازی کند.**
- در چارچوب **حقوق کودک و اصول تجاری** با بخش خصوصی همکاری کند.

برنامه‌ریزی‌ها و استانداردهای باکیفیت

- **ارزیابی‌ها، طرح‌ریزی، برنامه‌ریزی و نظارت چندبخشی برای مقابله با مخاطرات بهداشت عمومی و سوءتغذیه** را با ایجاد موانعی در مسیر اصلی پاتوژن‌های آلوده‌کننده انسان انجام دهد.
- **یک رویکرد چندبخشی و یکپارچه** برای کمک به کاهش عوامل مخاطرات مرتبط با WASH در سطح جامعه/خانوار و در بهداشت عمومی، مراکز آموزشی و حمایتی ایجاد کند. هنگام طرح‌ریزی امکانات WASH برای مراکز بهداشتی، مدارس، فضاهای یادگیری موقت، فضاهای متناسب برای کودکان و مراکز حمایتی، با بخش‌های بهداشت، آموزش، حمایت از کودکان، جنسیت و معلولیت همکاری کند.
- استفاده از **انتقال وجه نقد** را در ارائه پاسخ WASH در نظر بگیرد: ارزیابی نیازها، تجزیه و تحلیل بازار و سازماندهی ابزارهای مدیریت پول نقد/کوپن را اجرا کند.
- کسانی که **بیشترین نیاز و سخت‌ترین دسترسی** را دارند هدف قرار دهد. در راستای دستور کار "هیچ کس را نادیده نگیریم"، از بین بردن شکاف‌های برابری را هدف قرار دهد.
- در صورت امکان، دستیابی به **استانداردهای برتر ارائه خدمات** را هدف قرار داده و تبعیت از استانداردها و شاخص‌های اسفیر را آغاز کرده و **برای سطح بالاتر خدمات JMP هدف‌گذاری کند.** کیفیت و کمیت آب باید مطابق با دستورالعمل‌های سازمان بهداشت جهانی، استانداردهای ملی یا معادل آن باشد.
- به دلیل ارتباط اثبات‌شده بین مالکیت و نگهداری، در صورت امکان **توالت‌های خانگی و سرویس حمام** را به عنوان ایده‌آلی برای اطمینان، امنیت، راحتی و عزت نفس کاربر ارتقا دهد. از سوی دیگر، مکان‌های عمومی/اشتراکی مجزا برای زنان و مردان را با ویژگی‌های ایمنی متناسب با فضا مانند قفل درب و روشنایی فراهم کند.
- اطمینان حاصل کند که سیستم‌های آب و فاضلاب (از جمله مکان، فناوری و مکانیزم‌های ارائه خدمات آنها): **۱) در برابر حوادث آب و هوایی شدید مقاوم هستند** (مخاطرات باید ارزیابی شوند و مداخلات مناسب شناسایی و اجرا شوند)؛ **۲) در صورت امکان از انرژی‌های تجدیدپذیر استفاده شود؛ ۳) تأثیرات آب و هوایی را تشدید نکند** (صدمه‌ای وارد نکند).
- در **مدیریت زباله‌های جامد** به صورت موردی در سطح خانوار، سازمان یا جامعه، از جمله ضایعات بهداشتی و پزشکی و قاعدگی، مشارکت کند.

■ ■ ■

۸۲ همچنين رجوع شود به فهرست اصول ژنو در حفاظت از زیرساخت‌های آبی.

- WASH نیازمند رویکردهای خاص در محیط‌های شهری است. تراکم بیشتر، قابلیت رؤیت محدود گروه‌های در معرض خطر و مالکیت متنوع دارایی‌ها، بر انتخاب گزینه‌های پاسخگویی و روش‌های ارائه خدمات تأثیر می‌گذارند.
- با توجه ویژه به زنان و دختران، با جوامع آسیب‌دیده برای برنامه‌ریزی و اجرای موارد زیر مشارکت کند: (۱) آمادگی و اقدامات پیشگیرانه در سطح جامعه؛ (۲) نیازسنجی و پاسخگویی WASH. از جمله شناسایی مکان‌های آب‌خیز؛ طراحی و انطباق امکانات حمام و لباسشویی؛ شناسایی اقلام بهداشتی دارای اولویت برای قرار گرفتن در کیت‌های بهداشتی و طراحی و انطباق پیام‌های بهداشتی کلیدی با شرایط محلی. مکانیزم‌های بازخوردی ایجاد کند تا افراد آسیب‌دیده، به ویژه زنان و دختران، کنترل بیشتری بر پاسخ و تأثیر آن بر خود داشته باشند.
- اطمینان حاصل کند که زنان و دختران نوجوان در انتخاب مواد بهداشتی و بهداشت قاعدگی دلخواهشان و طرح‌های امکانات فاضلاب گزینه‌ای داشته باشند.
- اطمینان حاصل کند که تمام گروه‌های در معرض خطر، از جمله زنان و دختران، افراد مسن، افراد دارای معلولیت و سایر افراد با دغدغه‌های حمایتی خاص احساس امنیت کنند و هنگام برداشتن آب یا استفاده از توالت و سرویس‌های حمام، چه روز و چه شب، از تبعیض و خشونت جنسیتی دور بمانند. این کار را از طریق برنامه‌ریزی مشارکتی و مکانیزم‌های بازخورد منظم ذینفعان انجام دهد. پرسنل WASH را برای معرفی قربانیان خشونت جنسیتی تجهیز نموده و آموزش دهد. اگر هیچ فعال حوزه خشونت جنسیتی در دسترس نبود، کارکنان WASH را طبق راهنمای جیبی خشونت جنسیتی آموزش دهد.
- هنگام طراحی امکانات WASH قابل دسترسی، در تمام مراحل افراد معلول را مشارکت دهد.
- با استفاده از مکانیزم‌های بازخورد امن و محرمانه بر اساس روش‌های ارتباطی دلخواه جوامع آسیب‌دیده، به طور سیستماتیک از نظرات آنها برای بررسی، کسب اطلاعات و اصلاح مداخلات WASH استفاده کند.
- اطمینان حاصل کند که جوامع در تصمیماتی که بر زندگی آنها تأثیرگذار است مشارکت داشته و به مکانیزم‌های شکایت امن و محرمانه دسترسی داشته باشند.

پیوند بشردوستانه و توسعه

- مطابق با چارچوب Sendai و سایر استانداردهای و راهنماهای جهانی در مورد کاهش مخاطرات بلایا، در ارزیابی، طرح‌ریزی و برنامه‌ریزی مخاطرات بلایای چندگانه برای WASH شرکت کند.
- اطمینان حاصل کند که در فضاهای متأثر از درگیری، شکنندگی یا چالش‌های عمده در انسجام اجتماعی، مداخلات WASH بر مبنای تحلیل درگیری صورت گرفته و حساس به درگیری باشد.
- اطمینان حاصل کند که داده‌های WASH در مورد نقاط آب‌خیز و زیرساخت‌های آبی در جایی مطمئن (بک‌آپ و خارج از سایت) ذخیره شوند که بتوان از آنها در برنامه‌های بهبودی و بازیابی بلایا استفاده نمود.
- برای یافتن راه‌حلهای پایدار و انعطاف‌پذیر در استراتژی‌های بازیابی و نیازسنجی‌های پس از فاجعه شرکت کند.
- با تغییر راه‌حل‌های موقت به راه‌حل‌های بلندمدت و بادوام (به عنوان مثال ایجاد زیرساخت‌های بهداشتی آب و فاضلاب مقرون به صرفه در اسرع وقت و برای به حداقل رساندن استفاده از آب تانکر) پیوندهای بشردوستانه-توسعه-صلح را تقویت کند.
- مداخلات WASH را طوری طراحی کند که در برابر تأثیرات اقلیمی فعلی و آینده انعطاف‌پذیر باشند و سیستم‌های WASH سازگار و به لحاظ زیست‌محیطی پایدار، در صورت امکان با استفاده از انرژی خورشیدی، را ترویج کند.
- جوامع را آموزش دهد و ظرفیت‌های ملی و محلی برای مدیریت سیستم آب و فاضلاب محلی ایجاد کند که بتواند پس از واکنش اضطراری هم باقی بماند.
- برای هماهنگی، آب، فاضلاب، بهداشت و WASH در مدارس، مراکز بهداشتی و سایر مؤسسات، ارقام هدف و نتایج را با استانداردهای JMP و یونیسف هماهنگ کند تا به کشورها در دنبال کردن دستاوردهای اهداف توسعه پایدار در موارد اضطراری کمک کند.

حمایت اجتماعی مجموعه‌ای از سیاست‌ها و برنامه‌ها است که با هدف حمایت جوامع و جلوگیری از فقر آنها، آسیب‌پذیری و محرومیت اجتماعی در طول عمرشان، و با تأکید بر گروه‌های آسیب‌پذیر، صورت می‌گیرد.^{۸۳}

نتیجه راهبردی	
کودکان آسیب‌پذیر، نوجوانان و مراقبان آنها باید برای رفع نیازهای اساسی خود از حمایت مالی برخوردار باشند.	
معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> • هماهنگی بین حمایت اجتماعی و سیستم‌های هماهنگی پول نقد بشردوستانه، ایجاد شده و کاربردی هستند 	<p>۱: هماهنگی هماهنگی مؤثر ایجاد شده و کاربردی باشند</p>
<ul style="list-style-type: none"> • کمک‌های فنی به سیستم‌های حمایت اجتماعی فعلی ارائه شود تا برنامه‌های حمایت اجتماعی منظم، از جمله پرداخت‌های انتقال اجتماعی، ادامه یابد • در صورت مقدور و مقتضی، نقل و انتقال پول بشردوستانه چندبخشی برای تقویت و/یا ایجاد سیستم‌های حمایت اجتماعی نوپا طراحی شود • در صورت مقدور و مقتضی، کمک‌های فنی یا مالی برای تطبیق و گسترش^{۸۵} نقل و انتقالات اجتماعی برای رفع نیازهای نوظهور ارائه شود 	<p>۲: پشتیبانی از سیستم‌های حمایت اجتماعی^{۸۴} پشتیبانی کافی از عملکرد مؤثر سیستم‌های حمایت اجتماعی به عمل آید 📖 رجوع شود به بخش ۴.۲.۲ پیوند بشردوستی و توسعه</p>
<ul style="list-style-type: none"> • گسترش برنامه‌های نقل و انتقال اجتماعی در صورت مقدور و مقتضی شامل گروه‌های در معرض خطر محرومیت اجتماعی^{۸۶} می‌شود • پیوندهای بین نقل و انتقال‌های اجتماعی و خدمات اجتماعی تقویت شود • ارزیابی‌های مخاطرات صورت گیرد تا امن‌ترین روش دسترسی برای گروه‌های در معرض خطر، از جمله دختران و زنان، اجرا شود 	<p>۳: دسترسی به نقل و انتقالات اجتماعی حمایت از سیستم‌های ملی برای رسیدگی به موانع مالی محروم‌ترین و آسیب‌پذیرترین خانواده‌ها برای رفع نیازهای اساسی آنها</p>
<ul style="list-style-type: none"> • گسترش سیستم حمایت اجتماعی از طریق مشاوره با جامعه اطلاع‌رسانی شود • هرگونه تغییر در روندها و ملزومات نقل و انتقالات اجتماعی با جوامع در میان گذاشته شود • مکانیسم‌هایی برای پیگیری بازخورد و فریادرسى برقرار باشند. 	<p>۴: مشارکت جامعه و پاسخگویی در قبال جوامع آسیب‌دیده (AAP) جوامع درباره برنامه‌ریزی، طراحی و اجرای برنامه‌های حمایت اجتماعی مورد مشورت و اطلاع‌رسانی قرار گیرند 📖 رجوع شود به بخش ۶.۱.۲ پاسخگویی در قبال جوامع آسیب‌دیده (AAP)</p>

📖 رجوع شود به بخش ۸.۲.۲ نقل و انتقال پول بشردوستانه

^{۸۳} آسیب‌پذیری میزان تأثیرپذیری نامتناسب افراد از اختلال در محیط فیزیکی و سازوکار حمایت اجتماعی است که در پی بلایا و درگیری ایجاد می‌شود. آسیب‌پذیری برای هر فرد و هر موقعیت متفاوت است. گروه‌های آسیب‌پذیر کسانی هستند که بیش از سایرین در معرض خطر بوده و بویژه مستعد آثار مخاطرات و شوک‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، و زیست‌محیطی هستند. آنها ممکن است شامل: کودکان، نوجوانان، زنان، سالمندان، زنان و نوجوانان باردار، زنان و کودکان سرپرست خانوار، افراد دارای معلولیت، کودکان بی‌سرپرست، افرادی از گروه‌های به حاشیه رانده شده و فقیرترین افراد، افرادی که بخاطر قومیت، سن، جنسیت، هویت جنسی، وضعیت ناتوانی، طبقه اجتماعی، مذهب یا گرایش سیاسی از سوی جامعه به حاشیه رانده شده‌اند. گونه‌شناسی گروه‌های آسیب‌پذیر ممکن است بر اساس موقعیت و مخاطرات تغییر یابد.

^{۸۴} سیستم حمایت اجتماعی به سیستمی متشکل از مؤلفه‌های کلیدی زیر اشاره دارد: (۱) شواهد (۲) چارچوب سیاسی، حقوقی، مالی و هماهنگی (۳) برنامه‌ها (از جمله نقل و انتقالات اجتماعی)؛ و (۴) برنامه‌ریزی‌های نهادی

^{۸۵} مفهوم گسترش به طیفی از گزینه‌های زیر اشاره دارد، ولی به آنها محدود نمی‌شود: معرفی برنامه‌های جدید توسط دولت؛ توسعه برنامه‌های موجود؛ استفاده از برخی یا همه مؤلفه‌های سیستم عملیاتی برنامه‌ها توسط سایر وزارتخانه‌ها (بویژه مدیریت مخاطرات بلایا) و سایر فعالان بشردوستی مانند یونیسف، با هدف ارائه کمک‌های بشردوستانه

^{۸۶} گونه‌شناسی گروه‌های در معرض مخاطرات محرومیت اجتماعی، بسته به موقعیت و خطرات تحول می‌یابد. این گروه‌ها عبارتند از: زنان باردار، کودکان و زنان سرپرست خانوار، افراد ناتوان، افراد مبتلا به اچ‌آی‌وی، مهاجران، تبعیدشدگان، پناهندگان

حمایت‌طلبی

- **حمایت‌طلبی برای استفادهٔ بهینه از منابع ملی:** در سیستم‌های حمایت اجتماعی پاسخگو به شوک و برای افزایش استفاده از سیستم‌های حمایت اجتماعی در پاسخ‌های بشردوستانه؛ برای تخصیص بودجهٔ پشتوانهٔ نقل و انتقالات اجتماعی؛ و برای تعمیم حمایت اجتماعی به غیر شهروندان (بویژه در زمینه مهاجرت و آوارگی تحمیلی)
- **ترویج نقش حمایت اجتماعی** در برنامه‌ریزی‌های بشردوستانه، از جمله استفادهٔ بهینه از سیستم‌های موجود برای انجام نقل و انتقالات بشردوستانه نقدی

هماهنگی و مشارکت‌ها

- تا حد ممکن **نقل و انتقالات بشردوستانه نقدی** را با برنامه‌ها/خدمات حمایت اجتماعی فعلی یا آتی، بر طبق **راهنمای حمایت اجتماعی در پاسخ به شوک (SRSP)**، همراستا سازد.
- **ایجاد طرح‌های اقدام مشترک با مقامات ملی** برای حمایت از انطباق و/یا گسترش نقل و انتقالات اجتماعی در شرایط اضطراری و کمک به تاب‌آوری بلند-مدت‌تر

برنامه‌ریزی‌ها و استانداردهای باکیفیت

- در اولویت قرار دادن **نقل و انتقالات نقدی چندبخشی** با هدف بهبود دسترسی به خدمات ضروری مختلف، از جمله سلامت، تغذیه، WASH، تحصیل، حمایت از کودک.
- ترویج تقویت یا معرفی پیوندهای بین سیستم حمایت اجتماعی و سایر خدمات ضروری مانند سلامت، تغذیه، WASH، تحصیل و حمایت از کودک
- ترویج **انجام به موقع نقل و انتقالات**، پوشش‌دهی گروه‌های آسیب‌پذیر جدید، کاهش موانع شرکت در طرح، حصول اطمینان از امنیت امدادسانی بخصوص به آسیب‌پذیرترین افراد
- ارتقا دسترسی به **برنامه‌های حمایت اجتماعی امن، برابر و جامع** برای آسیب‌پذیرترین اقشار و گروه‌های در معرض خطر محرومیت اجتماعی^{۸۷}.
- **معرفی برنامه‌ریزی‌های مناسب برای سن و جنسیت**، با در نظر گرفتن نیازهای خاص زنان، نوجوانان و دختران
- **لحاظ کردن کاهش مخاطرات خشونت جنسیتی (GBV)** در کلیه برنامه‌های حمایت اجتماعی. **همکاری با فعالان ضد خشونت جنسیتی و سازوکارهای هماهنگی** برای کاهش مخاطرات خشونت جنسیتی و حصول اطمینان از ارائهٔ مراقبت از قربانیان خشونت جنسیتی. تجهیز کردن و آموزش دادن به پرسنل حمایت اجتماعی با اطلاعات به‌روز در مورد خدمات پاسخگوی خشونت جنسیتی موجود و روندهای ارجاع برای حمایت از قربانیان خشونت جنسیتی. چنانچه هیچ فعال خشونت جنسیتی در دسترس نباشد، کارکنان حمایت اجتماعی را طبق **راهنمای جیبی خشونت جنسیتی** آموزش دهند.

پیوند بشردوستی و توسعه

- ارتقا **رهبری و مالکیت دولت** در سطوح ملی و محلی در طراحی، تخصیص منابع، نظارت و اجرای برنامه‌های حمایت اجتماعی
- ارتقا پیوند بین سیستم‌های هشدار زود هنگام و سیستم‌های حمایت اجتماعی برای ایجاد قابلیت پاسخگویی آنها در شوک‌ها (مثلاً؛ هدف‌گذاری و ثبت‌نام فراگیر؛ تقویت سازوکارهای تحویل نقدی برای گسترش به موقع سیستم؛ بودجه بندی احتیاطی در سطح ملی و زیرملی جهت افزایش حمایت برای کمک‌های بشردوستانه؛ کاهش تغییرات اقلیمی و مخاطرات بلایا)
- حصول اطمینان از اینکه **برنامه‌های نقدی بشردوستانه** برای توسعه و تقویت سیستم‌های حمایت اجتماعی نوپا **به خوبی استفاده می‌شود**.

^{۸۷} رجوع شود به همان منبع مربوط به گروه‌های آسیب‌پذیر و در معرض مخاطرات محرومیت اجتماعی

۴.۲. تعهدات بین بخشی

تعهدات برنامه بین بخشی، فراگیر بوده و در سراسر حوزه‌های برنامه قابل اجرا است.

۱.۴.۲. برابری جنسیتی و توانمندسازی دختران و زنان

نتیجه راهبردی	
کودکان، نوجوانان و جوامع آنها از برنامه‌ها و خدمات پاسخگو به جنسیت منتفع شوند.	
معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> برنامه‌ها با هدف پیشگیری و کاهش مخاطرات خشونت جنسیتی طراحی شده‌اند. هماهنگی با فعالان خشونت جنسیتی صورت گیرد تا اطمینان حاصل شود خشونت جنسیتی در همه بخش‌ها جریان‌سازی می‌شود کلیه پرسنل و کارکنان خط مقدم بخش‌ها آموزش دیده و به اطلاعات مربوط به خدمات پاسخ به خشونت جنسیتی موجود و روندهای ارجاع برای حمایت از قربانیان خشونت جنسیتی مجهز شوند	<p>۱. پایان دادن به خشونت جنسیتی</p> <p>پیشگیری از خشونت جنسیتی و کاهش مخاطرات^{۸۸} برای همه^{۸۹}، با تمرکز بر ایمنی و مقاوم‌سازی دختران و زنان، در این برنامه‌ها گنجانده شود</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۲،۳،۱ نیازسنجی، برنامه‌ریزی، نظارت و ارزیابی</p>
<ul style="list-style-type: none"> نهادهای نماینده دختران نوجوان، حقوق زنان و جوانان در طراحی، انجام و نظارت بر برنامه شرکت دارند زنان و دختران نوجوان در سازوکارهای بازخورد جامعه و شکایات بطور برابر نماینده دارند مردان و پسران برای حمایت و تقویت برابری جنسیتی و حقوق و مشارکت زنان و دختران بسیج شوند	<p>۲: مشارکت جامعه و برنامه‌های پاسخگویی در قبال جوامع آسیب‌دیده (AAP) همراه با دختران و زنان</p> <p>دختران نوجوان، زنان و سازمان‌های مربوط به آنان فعالانه در طراحی و اجرای برنامه‌ها شرکت دارند.</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۲،۲،۷ مشارکت جامعه برای تغییر رفتاری و اجتماعی و بخش AAP ۲،۱،۶</p>
<ul style="list-style-type: none"> در تحلیل جنسیتی خاص محیط، اطلاعات لازم برای طراحی و انجام برنامه‌ها در کلیه بخش‌ها را بدست می‌آید. طراحی، نظارت و ارزیابی برنامه‌ها و نیز گزارش‌دهی مشتمل بر جداسازی داده‌های تفکیک‌شده به لحاظ سن و جنس و شاخص‌های جنسیتی استراتژیک، مطابق با طرح اقدام جنسیتی یونیسف، می‌شود برنامه‌ها، تغییر رفتاری و اجتماعی مثبت نسبت به برابری جنسیتی، بخصوص با توانمندسازی دختران نوجوان، را عامدانه تقویت می‌کنند. خدمات محیط توانمندساز و برنامه‌های ارائه و/یا حمایت شده به جنسیت حساس بوده و به نیازهای متفاوت دختران، پسران، مردان و زنان می‌پردازند.	<p>۳: برنامه‌ریزی پاسخگوی جنسیت، از جمله تمرکز بر دختران نوجوان</p> <p>تحلیل‌ها، نیازسنجی، برنامه‌ریزی و محیط‌های توانمندساز (مثلا شرکات، ارتباطات) پاسخگوی نیازها و تجارب متمایز دختران، زنان، پسران و مردان صورت می‌گیرد</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۲،۳،۱ نیازسنجی، برنامه‌ریزی، نظارت و ارزیابی</p>

^{۸۸} برنامه‌ریزی جامع خشونت جنسیتی شامل پیشگیری، کاهش مخاطرات و خدمات پاسخگویی به قربانیان است. این تعهد، نیاز به برنامه‌ریزی چندبخشی باکیفیت در حوزه‌های پیشگیری و کاهش مخاطرات تقویت می‌کند که از خدمات پاسخگویی جا مانده‌اند. رجوع شود به حوزه مسئولیت در خشونت جنسیتی، استانداردهای حداقلی بین‌سازمانی برای خشونت جنسی در برنامه‌ریزی اضطراری، ۲۰۱۹.

^{۸۹} خشونت جنسیتی (GBV)، از جمله خشونت جنسی، به لحاظ جنس یا سن تبعیضی قائل نمی‌شود. اما، نرخ خشونت جنسیتی گزارش شده و نشده برای دختران و زنان بسیار بالاتر است. بنابراین، طبق راهنمای برنامه‌ریزی یونیسف، رویکرد برنامه‌ریزی عامدانه برای / با زنان و دختران، علاوه بر گنجاندن پسران و مردان، باید در الویت قرار بگیرد.

حمایت‌طلبی

- ارتقا شناخت از پویایی‌های قدرت - جنسیت، از جمله اجتماعی کردن برخی مردان و پسران درباره خشونت و فرصت‌های معکوس‌سازی این هنجارهای اجتماعی آسیب‌زا با مشارکت در طیف سنی و جنسیتی
- ترویج این باور گرچه نابرابری جنسیتی موجود در موقعیت‌های بشردوستانه تشدید می‌شوند، ولی فرصتی برای تغییرات تحول‌زا وجود دارد بخصوص در صورتی که با و برای دختران و پسران نوجوان همکاری شود
- حصول اطمینان از اینکه یونیسف در مدیریت منابع انسانی و نیز رهبری و توسعه شغلی اصول برابری جنسیتی را اثبات می‌کند

هماهنگی و مشارکت‌ها

- همکاری نزدیک با سایر سازوکارهای هماهنگی درون‌سازمانی و بین‌بخشی یونیسف، (مثلاً گروه موضوع جنسیت، AAP)
- شناسایی و شراکت با شبکه‌های جوانان و سازمان‌های زنان محلی
- ترویج استفاده از نشانگر جنس با سن (IASC (GAM

برنامه‌ریزی‌ها و استانداردهای باکیفیت

- حصول اطمینان از اینکه داده‌های تفکیک‌شده بر اساس سن، جنس، ناتوانی و سایر خصوصیات زمینه‌ای جمع‌آوری، تحلیل و استفاده می‌شوند
- تحلیل جنسیتی، از جمله خشونت جنسیتی در شرایط اضطراری، در کلیه طرح‌های پاسخ و آمادگی را به طور سیستماتیک لحاظ کند.
- حصول اطمینان از اینکه قرارگیری در معرض مخاطرات خشونت جنسیتی به صورت سیستماتیک، در برنامه‌ریزی تشخیص داده می‌شود و به لحاظ جنسیت، سن و ناتوانی تفکیک شده است.
- حصول اطمینان از اینکه پاسخ‌های بشردوستانه بر اساس تحلیل جنسیتی بوده و آسیب‌پذیری‌های خاص دختران و پسران به دلیل هنجارهای جنسیتی و روندهای فرهنگی را شناسایی کرده و به آن پاسخ دهد.
- همکاری با فعالان خشونت جنسیتی و سازوکارهای هماهنگ‌سازی برای کاهش مخاطرات خشونت جنسیتی و ارائه خدمات به قربانیان خشونت جنسیتی. آموزش و تجهیز کارکنان خط مقدم و تجهیز آنها به اطلاعات به‌روز درباره خدمات پاسخ به خشونت جنسیتی و روندهای ارجاع برای حمایت از قربانیان خشونت جنسیتی. چنانچه هیچ فعال خشونت جنسیتی در دسترس نباشد، کلیه پرسنل را طبق راهنمای جیبی خشونت جنسیتی آموزش دهد.

پیوند بشردوستی و توسعه

- از آنجا که خشونت جنسیتی در شرایط بشردوستانه تشدید می‌شود، کلیه سیستم‌های چندبخشی برای ارائه خدمات مخصوص جنسیت در سراسر بخش‌ها، بخصوص برای کاهش مخاطرات خشونت جنسیتی، پیشگیری و پاسخ به قربانیان تقویت شود.
- توانمندسازی و تجهیز همه نوجوانان برای تبدیل شدن به عوامل تغییرات اجتماعی مثبت قبل از، در طول، و پس از بحران‌ها، تا نابرابری‌ها و فاصله‌های جنسیتی برطرف شود.
- در موقعیت‌های متأثر از درگیری، شکنندگی، یا چالش‌های عمده در انسجام اجتماعی، اطمینان حاصل شود که موقعیت زنان و دختران به طور نظام‌مند در تحلیل درگیری لحاظ شود

نتیجه راهبردی

کودکان و نوجوانان دارای معلولیت و مراقبان آنها باید دسترسی فراگیر و امنی به خدمات و برنامه‌های بشردوستانه داشته باشند

معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> • شناسایی خطرهای و موانعی که کودکان معلول با آن مواجهند باید در نیازسنجی و تحلیل‌ها گنجانده شود و در طراحی برنامه‌ریزی و نظارت بشردوستانه لحاظ شوند • رجوع شود به بخش ۲/۳۱ نیازسنجی، طراحی، نظارت و ارزیابی 	<p>۱: نیازسنجی، برنامه‌ریزی و نظارت جامع</p> <p>نیازهای کودکان معلول^۶ و مراقبان آنها باید شناسایی شود و در برنامه‌ریزی و نظارت انعکاس داده شود</p>
<ul style="list-style-type: none"> • قابلیت دسترسی فیزیکی برای کودکان دارای معلولیت در طراحی و برنامه‌ریزی خدمات و تسهیلات بشردوستانه گنجانده شود • قابلیت دسترسی ارتباطی و اطلاعاتی برای کودکان دارای معلولیت در طراحی و برنامه‌ریزی برنامه‌های بشردوستانه گنجانده شود 	<p>۲: دسترسی فراگیر و امن به اطلاعات و خدمات</p> <p>کودکان معلول و مراقبان آنها باید دسترسی امن به برنامه‌های بشردوستانه داشته باشند</p>
<ul style="list-style-type: none"> • مکانیسم‌ها/پلتفرم‌های جامعه-محور برای مشارکت سیستماتیک کودکان دارای معلولیت وجود دارد • رجوع شود به بخش ۷/۲/۲ مشارکت جامعه برای تغییر رفتاری و اجتماعی 	<p>۳: مشارکت</p> <p>کودکان دارای معلولیت در طراحی برنامه‌ها و تصمیمات تأثیرگذار بر زندگی‌شان شرکت دارند</p>

ملاحظات کلیدی

حمایت‌طلبی

- حمایت‌طلبی برای اجرای دستورالعمل‌های IASC دربارهٔ قرار دادن اشخاص دارای معلولیت در اقدامات بشردوستانه
- ترویج این درک که در صورتی که ایجاد قابلیت دسترسی در مرحله طراحی و برنامه‌ریزی لحاظ شود هزینهٔ نهایی آن به شدت کمتر است (بجای اینکه به ساختارهای فعلی اضافه شود)
- حمایت‌طلبی برای تخصیص منابع کافی در طرح‌های پاسخ بشردوستانه برای حصول اطمینان از این که کودکان و افراد معلول دسترسی فراگیری به خدمات دارند.

هماهنگی و مشارکت‌ها

- شراکت با سازمان‌های مربوط به افراد دارای معلولیت و سازمان‌های متخصص در مسائل معلولین بمنظور بهبود آمادگی و پاسخ بشردوستانه. این سازمان‌ها باید در تدابیر آماده‌سازی شناسایی و ترسیم شوند.
- ظرفیت‌سازی پرسنل و شرکای یونیسف در برنامه‌ریزی و اجرای برنامه‌ها و خدماتی که برای کودکان و افراد دارای معلولیت در دسترس و جامع باشد.
- کلیه توافق‌نامه‌های شراکت باید منابع اضافی مورد نیاز را شامل شود تا به حقوق و نیازهای کودکان و افراد معلول توجه کافی شود و باید بر اساس نیازسنجی و برنامه‌ریزی مبتنی بر داده‌های تفکیک‌شده بر اساس جنسیت، سن و ناتوانی باشد.
- حمایت از تأسیس کارگروه‌هایی در حوزهٔ معلولیت که به لحاظ جنسیتی متوازن هستند در سازوکارهای هماهنگ در سطح ملی

^۶ بر طبق کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت^۶ اشخاص دارای معلولیت عبارتست از افرادی که نقص فیزیکی، ذهنی، روانی یا حسی بلندمدت دارند که در تعامل با موانع مختلف، مانع مشارکت کامل و مؤثرشان در جامعه همانند سایرین می‌شود.

برنامه‌ریزی‌ها و استانداردهای باکیفیت

- هماهنگی با تمامی بخش‌ها برای طراحی و اتخاذ برنامه‌های بشردوستانه جامعی که در دسترس کلیه کودکان دارای معلولیت باشد. مشارکت در بخش‌های آموزش، حمایت از کودک و WASH جهت شناسایی و پاسخگویی به موضوعات ایمنی و حمایتی خاصی که بر دختران و پسران دارای معلولیت تأثیرگذار هستند.
- در برنامه‌ریزی پاسخ بشردوستانه، چنانچه داده‌های ثانویه دربارهٔ افراد دارای معلولیت در دسترس یا قابل اطمینان نیست، از برآورد بانک جهانی/سازمان بهداشت جهانی مبنی بر این که ۱۵٪ از جمعیت جهان معلولیت دارند، استفاده شود.^{۹۱}
- برای تفکیک داده‌ها، از مجموعه کوتاه سؤالات گروه واشنگتن درباره معلولیت و مازول عملکرد کودک گروه واشنگتن-یونیسف استفاده شود.
- در صورت امکان مداخلات هدفمند برای بررسی مستقیم نیازهای مرتبط با معلولیت کودکان را صورت دهند.
- طراحی و تخصیص منابع جهت ارتقا دسترسی به فناوری کمکی برای کودکان معلول
- همکاری با فعالان خشونت جنسیتی و سازوکارهای هماهنگ‌سازی جهت بهبود درک این موضوع که دختران نوجوان دارای معلولیت با خطرات زیادی مواجه هستند، تا این خطرات کاهش یابد و اطمینان حاصل کند که از قربانیان خشونت جنسیتی مراقبت می‌شود. چنانچه هیچ فعال خشونت جنسیتی موجود نبود، کارکنان را مطابق با راهنمای جیبی خشونت جنسیتی آموزش دهد.
- اطمینان حاصل کند که کودکان و بزرگسالان دارای معلولیت و مراقبان آنها در طراحی و اجرای برنامه‌ها و نیز انتخاب محل ارائه خدمات مشارکت دارند.
- اطمینان حاصل کند که کودکان و بزرگسالان دارای معلولیت و مراقبان آنها در تصمیمات تأثیرگذار بر زندگی‌شان شرکت دارند و به سازوکارهای شکایت محرمانه و امن دسترسی دارند. استفاده از سازوکارهای بازخورد و گزارش‌دهی امن و محرمانه بر اساس روش‌های ارتباطی دلخواهشان؛ استفاده سیستماتیک از نظرات آنها برای بررسی، اطلاع‌رسانی و اصلاح مداخلات.

پیوند بشردوستی و توسعه

- اطمینان حاصل کند که ارزیابی‌های مخاطرات چندگانه خانوارها، جوامع و سیستم ارائه خدمات، در بردارندهٔ تحلیل کودک-محور دسترسی و توجه به معلولان باشد.
- حمایت از سیستم‌های محلی و ملی در تحکیم و تقویت خدمات متعددی که برای کودکان و اشخاص دارای معلولیت در هنگام پاسخ بشردوستانه ایجاد شده است.

^{۹۱} گزارش جهانی دربارهٔ معلولیت، سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۱۱

نتیجه راهبردی

کودکان خردسال^{۹۳}، به خدمات ضروری دسترسی برابر داشته باشند و از والدین و مراقبان برای شرکت در مراقبت پرورشی^{۹۴} حمایت شود

معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> • مداخلات هدفمند برای کودکان خردسال باید در برنامه‌های سلامت، تغذیه، WASH، حمایت از کودک، آموزش، یادگیری اولیه و فرزندپروری گنجانده شود 	<p>۱: دسترسی به خدمات</p> <p>کودکان خردسال باید دسترسی برابر و امنی به خدمات ضروری داشته باشند تا نیازهای رشدی آنها برطرف شود</p>
<ul style="list-style-type: none"> • حمایت از ارائه مراقبت‌های پرورشی در دسترس، جامع و حساس به جنسیت باشد و والدین و مراقبان، با توجه خاص به والدین نوجوانان و جوان، از آنها استفاده کنند 	<p>۲: حمایت از والدین و مراقبان</p> <p>از والدین و مراقبان در انجام مراقبت پرورشی حمایت شود</p>
<ul style="list-style-type: none"> • آموزش در حوزه مراقبت پرورشی و رشد اوان کودکی با همراهی کارکنان خط مقدم و شرکا، در بخش‌های حمایت از کودک، WASH، تغذیه و سلامت، آموزش صورت گیرد 	<p>۳: ظرفیت‌سازی</p> <p>ظرفیت کارکنان خط مقدم و شرکا در مراقبت پرورشی و رشد اوان کودکی تقویت شود</p>

^{۹۲} اوان کودکی به دوره زندگی از انعقاد نطفه تا ورود به دبستان اشاره دارد. رشد یک دستاورد است، فرآیندی پیوسته از کسب مهارت‌ها و توانایی‌ها در حوزه‌های شناختی، زبان، حرکتی، اجتماعی و رشد احساسی که در نتیجه تعامل بین محیط و کودک رخ می‌دهد.

^{۹۳} کودکان خردسال به کودکان بین ۰-۸ سال یا در سن ورود به مدرسه اشاره دارد

^{۹۴} مراقبت پرورشی به شرایطی اشاره دارد که بواسطه سیاست‌ها، برنامه‌ها و خدمات عمومی ایجاد شده و جوامع و مراقبان را قادر می‌سازد که از تأمین نیازهای رشدی کودکان از طریق روش‌های سلامت، بهداشت و تغذیه خوب، یادگیری اولیه، محافظت از آنها در مقابل تهدیدات و مراقبت پاسخگو یا نه اطمینان حاصل کنند.

حمایت‌طلبی

• ارتقا رشد اوان کودکی از طریق خیرین و ساختارهای دولت میزبان و سیاست‌ها تا بتوان به نیازهای رشدی کودکان خردسال بهتر رسیدگی کرد

هماهنگی و مشارکت‌ها

• اطمینان از اینکه رشد اوان کودکی در ساختارهای دولت میزبان و مکانیسم هماهنگی بخش /دسته، بویژه تحصیل، تغذیه، سلامت، WASH، و حمایت از کودک ارائه می‌شود.

برنامه‌ریزی‌ها و استانداردهای باکیفیت

• همکاری با تمامی بخش‌ها برای حصول اطمینان از اینکه راهنما، ابزار و تدارکات رشد اوان کودکی در طرح‌ها گنجانده شود و کارکنان بخشی و کارگران خط مقدم در مورد چگونگی اجرای بهینه آنها در سرتاسر بخش‌ها آموزش ببینند.

• گنجانیدن داده‌های تفکیک شده به لحاظ سن، معلولیت، جنسیت در مورد کودکان ۰-۸ ساله در ارزیابی‌ها، برنامه‌ریزی، و نظارت که با نیازهای و برنامه‌ریزی رشد اوان کودکی منطبق باشد^{۹۵}

• طراحی و اجرای برنامه‌ها بر طبق استانداردهای کیفی راهنمای برنامه رشد اوان کودکی

• هماهنگ‌سازی ابزارها و امکانات رشد اوان کودکی با محیط و بومی‌سازی آنها

• کاهش مخاطرات خشونت جنسیتی در کلیه برنامه‌های رشد اوان کودکی لحاظ شود. همکاری با فعالان خشونت جنسیتی و سازوکارهای هماهنگ‌سازی برای کاهش مخاطرات خشونت جنسیتی و حصول اطمینان از ارائهٔ مراقبت برای قربانیان خشونت جنسیتی. آموزش پرسنل حمایت اجتماعی و تجهیز کردن آنها به اطلاعات به‌روز درباره خدمات پاسخ به خشونت جنسیتی موجود و روندهای ارجاع‌دهی برای حمایت از قربانیان خشونت جنسیتی؛ در صورتی که هیچ فعال خشونت جنسیتی در دسترس نباشد، کارکنان حوزهٔ رشد اوان کودکی را در مورد راهنمای جیبی خشونت جنسیتی آموزش دهند.

• حصول اطمینان از اینکه کودکان و مراقبان و جوامع آنها در طراحی و اجرای برنامه‌های رشد اوان کودکی مشارکت دارند و در تصمیمات‌گیری‌های تأثیرگذار بر زندگی خود سهیم بوده و به سازوکارهای شکایت امن، دوستدار-کودک، و محرمانه دسترسی دارند.

پیوند بشردوستی و توسعه

• اتخاذ رویکردی برای به حداکثر رساندن سرمایه‌گذاری در دو دههٔ اول زندگی کودک. مثلاً، برنامه‌های بشردوستانه‌ای که هدفشان بهبود رشد مادرانگی، پدرانگی، نوزاد و کودکان خردسال است تأثیر مثبتی بر نوجوانان نیز دارند (و برعکس).

^{۹۵} رجوع شود به راهنمای برنامه رشد اوان کودکی یونیسف صفحات ۳۳-۳۴

۴.۴.۲. رشد و مشارکت نوجوان (ADAP)

نتیجه راهبردی

نوجوانان به خدمات و برنامه‌ها دسترسی برابر دارند و بطور نظام‌مند و معناداری در آنها شرکت می‌کنند

معیارها

• خدمات و برنامه‌های حساس به سن و جنسیت، که به نیازهای الویت‌دار دختران و پسران نوجوان می‌پردازند در دسترس، موجود و قابل استفاده باشند

• آموزش و ظرفیت‌سازی برای دختران و پسران نوجوان، از جمله توسعه مهارت‌ها، در بخش‌های موجود و قابل دسترس بوده و انجام پذیرد

• نوجوانان به عنوان عوامل تغییر حمایت شده و تبلیغ شوند

تعهدات

۱: دسترسی به اطلاعات و خدمات

دختران و پسران نوجوان باید به خدمات جامع و برنامه‌های حساس به جنسیت دسترسی ایمن داشته باشند تا مشارکت آنها تقویت شود و به حقوق و نیازهایشان پاسخ داده شود

۲: پرورش استعدادها:

دختران و پسران نوجوان باید دسترسی برابر به فرصت‌های ظرفیت‌سازی، از جمله توسعه مهارت‌ها، داشته باشند تا بتوانند تصمیمات آگاهانه‌ای درباره موضوعات مرتبط با زندگی خود اتخاذ کنند و به عوامل مؤثر تغییر در جوامع خود تبدیل شوند

• مکانیسم‌ها/پلتفرم‌های جامعه-محور برای مشارکت سیستماتیک نوجوانان در طراحی و اجرای برنامه‌ها فعال هستند.

۳: مشارکت و حضور نوجوانان:

دختران و پسران نوجوان در تصمیمات و اجرای برنامه‌های انسان‌دوستانه و اقدامات برقراری صلح شرکت کنند

📖 رجوع شود به بخش ۷.۲.۲ مشارکت جامعه برای تغییر رفتاری و اجتماعی

ملاحظات کلیدی

حمایت‌طلبی

- حمایت‌طلبی برای گنجاندن نیازهای و اولویت‌های خاص نوجوانان در کلیه بخش‌های اقدامات بشردوستانه.
- حمایت‌طلبی برای تخصیص منابع کافی برای خدمات و برنامه‌های جوانان، بخصوص محروم‌ترین آنها.
- حمایت‌طلبی برای نوجوانان تا عاملان تغییر و مدافعان صلح و انسجام اجتماعی باشند.

هماهنگی و مشارکت‌ها

- شراکت با سازمان‌ها، شبکه‌ها و گروه‌های به رهبری نوجوانان/ جوانان جهت ظرفیت‌سازی و ارائه خدمات و برنامه‌ها. این سازمان‌ها، شبکه‌ها و گروه‌ها باید به عنوان یک اقدام آمادگی ترسیم و شناسایی شوند.
- ترویج نوآوری‌ها و ابتکارات به رهبری نوجوانان/ جوانان برای آمادگی و پاسخ بهتر

برنامه‌ریزی‌ها و استانداردهای باکیفیت

- شناسایی و جستجوی فعالانه به حاشیه رانده شده‌ترین و محروم‌ترین نوجوانان، حمایت از تلاش‌ها در پرداختن به تبعیض و بهبود دسترسی برابر به خدمات و اطلاعات
- طراحی و اتخاذ برنامه‌هایی که جامع، و مناسب سن و جنس نوجوانان (مثلاً ۱۰-۱۹، ۱۵-۱۹) هستند.
- ارجاع به دستورالعمل IASC درباره کار با و برای جوانان در شرایط اضطراری بشردوستانه و بحران‌های ادامه‌دار، و به کیت نوجوانان برای خودابرازی و نوآوری در حمایت از برنامه‌های مربوط به دختران و پسران نوجوان
- همکاری با فعالان خشونت جنسیتی و سازوکارهای هماهنگی برای کاهش مخاطرات خشونت جنسیتی علیه دختران نوجوان و ارائه مراقبت از قربانیان خشونت جنسیتی. آموزش و تجهیز پرسنل در شناخت مخاطرات خاص خشونت جنسیتی که دختران نوجوان با آنها مواجه می‌شوند و نحوه ارجاع دادن آنها به خدمات ایمن و محرمانه؛ در صورت عدم دسترسی به فعالان خشونت جنسیتی، کارکنان را طبق راهنمای جیبی خشونت جنسیتی آموزش دهند.

پیوند بشردوستی و توسعه

- اتخاذ رویکرد دوره زندگی برای حداکثرسازی سرمایه‌گذاری‌ها طی دو دهه اول زندگی کودک در طیف بشردوستی-توسعه. مثلاً ارتقای سلامت مادر، نوزاد و کودک به نوبه خود تأثیر مثبتی بر نوجوان و والدین آینده می‌گذارد.
- شناسایی و ایجاد فرصت‌هایی برای مشارکت معنادار نوجوانان در ایجاد انسجام اجتماعی و صلح در جوامع و اجتماعات آنها
- تقویت توانایی تصمیم‌گیران، سیستم‌ها و مؤسسات برای مشارکت با نوجوانان و پاسخ‌گویی به اولویت‌ها و خواسته‌های آنها

۵.۲. تعهدات ویژه موقعیت

تعهدات برنامه مختص موقعیت مستلزم رویکردی چندبخشی و یکپارچه است. همه تعهدات و رویکردهای برنامه فوق‌الذکر، چه خاص بخش و چه چندبخشی، در مورد تعهدات مختص موقعیت بکار می‌روند.

۱.۵.۲. شرایط اضطراری سلامت عمومی (PHE)

شرایط اضطراری سلامت عمومی عبارتست از وقوع یک بیماری یا تهدید قریب‌الوقوع آن یا شرایط نامطلوب سلامت که خطر جدی وقوع تعداد قابل توجه از مرگ و/یا معلولیت‌ها را در پی دارد. این خط‌مشی بر شیوع بیماری مسری تمرکز دارد که شایع‌ترین نوع شرایط اضطراری سلامت عمومی (PHE)^{۹۶} است.

نتیجه راهبردی

کودکان و جوامع آنها از قرارگیری در معرض شرایط اضطراری سلامت عمومی و اثرات آن محافظت می‌شوند.

معیارها

- سازوکارهای هماهنگی بین‌بخشی و بین‌سازمانی، از جمله برون‌مرزی، برقرار هستند و نقش‌ها و مسئولیت‌های مشخصی را در همه بخش‌ها، بدون شکاف یا تکرار، تخصیص می‌دهند
- بخش‌های تحت رهبری یونیسف باید به اندازه کافی کارمند ماهر در سطوح ملی و محلی داشته باشند
- پاسخگویی اصلی یونیسف در هماهنگی و رهبری ارائه شود^{۹۷}
- استخدام فوری و روندهای اضطراری بر پایه عدم پشیمانی فعال شود
- در صورت فعال‌سازی پروتکل IASC برای کنترل وقوع بیماری‌های مسری، قابلیت‌ها و روش‌های پاسخ باید بر همان اساس اتخاذ شده و گسترش یابد.

تعهدات

۱: هماهنگی و رهبری

هماهنگی مؤثر با دولت‌ها و شرکا صورت گیرد

📖 رجوع شود به بخش ۱.۱.۲ هماهنگی

^{۹۶} PHE عبارتست از وقایع شیمیایی، بیولوژیکی، رادیولوژیکی و هسته‌ای. هر PHE شرایط اضطراری بشردوستانه تلقی نمی‌شوند

^{۹۷} رجوع شود به بخش ۲.۱.۲ فوق، تعهد فراگیر برای هماهنگی

۲: اطلاع‌رسانی مخاطرات و مشارکت جامعه^{۹۸} (RCCE)

پیام‌های هدفمند دربارهٔ پیشگیری و خدمات به جوامع برسد و جوامع در اتخاذ رفتارها و روش‌های کاهش انتقال بیماری و اثرات آن مشارکت کنند. آنها در طراحی، اجرا، و نظارت پاسخ به اقدامات اصلاحی دائمی شرکت می‌کنند.

📖 رجوع شود به بخش ۷.۲.۲ مشارکت جامعه برای تغییر رفتاری و اجتماعی و اجتماعی و بخش ۶.۱.۲ AAP

- پیام‌های مربوط به پیشگیری از بیماری، و ترویج کاربرد مناسب و مداوم خدمات سلامت که به جنسیت و سن حساس هستند، و به لحاظ اجتماعی، فرهنگی، زبانی مناسب و قابل دسترس هستند به جوامع ارسال شود
- فعالان محلی حمایت و توانمندسازی شوند تا آگاهی‌شان افزایش یافته و روندهای سالم تقویت شود
- سیستم‌هایی درکار باشد تا به جوامع امکان هدایت پاسخ و ارائهٔ بازخورد برای اقدام اصلاحی را بدهد

۳: تقویت پاسخ در ارتباط با سلامت عمومی: پیشگیری، مراقبت و درمان برای جوامع در معرض خطر و مبتلا:

جوامع در معرض خطر و نواحی آسیب‌دیده باید دسترسی ایمن و برابری به پیشگیری، مراقبت و درمان داشته باشند تا انتقال بیماری کاهش یافته و از شیوع بیشتر جلوگیری شود. باید به زنان و کودکان توجه خاصی شود

- خطر گسترش جغرافیایی شیوع بیماری و تأثیر بالقوه آن باید کنترل شود، تا اطلاعات لازم برای پاسخ زودهنگام و آمادگی سریع در نواحی پر خطر کسب شود
- نیازهای خاص و آسیب‌پذیری‌های کودکان و زنان در پیشگیری و پروتکل‌های درمانی از جمله طراحی برنامه‌های درمان بیمار-محور مورد توجه قرار گیرد
- جوامعی که تحت تأثیر مستقیم شرایط اضطراری سلامت عمومی هستند باید از اقدامات کنترل پیشگیری و عفونت^{۹۹} (IPC)، از جمله ارائهٔ خدمات و تدارکات پزشکی حیاتی، WASH در سطح مراکز، جامعه و خانوارها و فضای عمومی بهره‌مند شوند
- خدمات حمایت روانی-اجتماعی جهت کاهش انتقال و عوارض مرتبط با PHE در دسترس افراد و خانواده‌هایی قرار گیرد که تحت تأثیر مستقیم یا غیر مستقیم PHE بوده‌اند
- کودکانی که مستقیماً تحت تأثیر PHE بوده‌اند، بسته جامع مراقبت پزشکی، تغذیه‌ای و روانی-اجتماعی را دریافت کنند
- کارکنان خط مقدم در مراکز و جامعه در مورد IPC آموزش دیده و تجهیزات حفاظت شخصی^{۱۰۰} (PPE) متناسب با موقعیت و نقش خود دریافت می‌کنند

^{۹۸} اطلاع‌رسانی مخاطرات و مشارکت جامعه (RCCE) طیفی از استراتژی‌های بسیج ارتباطات، تغییرات رفتاری، اجتماعی و جامعه مورد استفاده در مهار شیوع خطرات سلامت را در بر می‌گیرد

^{۹۹} کنترل پیشگیری و عفونت (IPC) رویکرد علمی و راهکار عملی است که برای جلوگیری از آسیب‌های ناشی از عفونت به بیماران و کادر درمان طراحی شده‌اند. و بر مبنای تقویت سیستم سلامت و علوم اجتماعی، اپیدمیولوژی، بیماری‌های عفونی می‌باشند

^{۱۰۰} تجهیزات حفاظتی شخصی (PPE) شامل پوشش یا تجهیزات تخصصی است که کارکنان سلامت یا غیره برای محافظت در مقابل مخاطرات مسری می‌پوشند.

۴: تداوم خدمات ضروری^{۱۱} و کمک‌های بشردوستانه

- نیازسنجی زودهنگام و منظم انجام می‌شود تا تأثیر شیوع بر جامعه، نیازهای بشردوستانه و نیازهای زیربنایی که هنوز برطرف نشده‌اند، مشخص شوند
- خدمات ضروری و کمک‌های بشردوستانه در حوزه سلامت، WASH، تغذیه، اچ‌آی‌وی ادامه یافته و در صورت لزوم گسترش می‌یابد و جوامع بطور ایمن و برابر به آنها دسترسی دارند
- خدمات حفاظتی از جمله مدیریت موردی و خدمات حمایت روانی-اجتماعی باید به شکل امن و برابر در دسترس افراد و خانواده‌ها باشد
- دسترسی امن و مداوم به تحصیل حفظ شود
- سازوکارهای حمایت اجتماعی موجود در صورت لزوم گسترش یا حفظ شوند، از جمله از طریق ایجاد یا گسترش نقل و انتقالات بشردوستانه نقدی

ارائه خدمات ضروری و کمک‌های بشردوستانه تداوم می‌یابد و در صورت لزوم گسترش یافته و جوامع دسترسی ایمن و برابر به آنها دارند

ملاحظات کلیدی

حمایت طلبی

- حمایت طلبی برای جمع‌آوری و گزارش نظام‌مند داده‌های بالینی استاندارد و تفکیک‌شده به لحاظ گروه‌های سنی و جنسیت و نیز، در صورت مقتضی، وضعیت بارداری
- حمایت طلبی برای گنجاندن حقوق، نیازها و آسیب‌پذیری‌های خاص کودکان، زنان و سایر گروه‌های آسیب‌پذیر، مثل افراد دارای معلولیت، در پیشگیری، تشخیص زودهنگام، استراتژی‌های و برنامه‌های مراقبت و درمان
- حمایت طلبی برای ارزیابی به موقع و بیطرفانه پیامدهای بشردوستانه گسترده‌تر شرایط اضطراری سلامت عمومی (PHE)^{۱۲}
- حمایت طلبی و هدایت تلاش برای بهبود پاسخ بشردوستانه و دسترسی به خدمات ضروری امن و برابر برای جوامع آسیب‌دیده‌ای که از قبل شرایط اضطراری سلامت عمومی PHE تحت تأثیر بحران‌های بشردوستانه بوده‌اند. حمایت طلبی باید چالش‌های بشردوستانه^{۱۳} موجود و پیامدهای آنها را در بر داشته باشد.

هماهنگی و مشارکت‌ها

- یونیسف با همکاری دولت، سازمان بهداشت جهانی و شرکایش به رهبری و هماهنگی چندین رکن پاسخ به شیوع، از جمله اطلاع‌رسانی مخاطرات و مشارکت جامعه، ایمن‌سازی، حمایت روانی-اجتماعی و WASH و نیز تداوم خدمات سلامت ضروری، از جمله آموزش و حمایت از کودک کمک کند. اینکه کدام ارکان^{۱۴} پاسخ‌دهی فعال شود به نوع شرایط اضطراری سلامت عمومی و تدابیر خاص کشوری، ظرفیت عملیاتی و سایر عوامل زمینه‌ای بستگی دارد.
- در صورت فعال‌سازی پروتکل ISAC برای کنترل بیماری‌های مسری، یونیسف همه ظرفیت‌ها و منابعش را بسیج می‌کند تا به پاسخ جمعی در نواحی تحت امرش و وظایف آژانس تحت رهبری خوشه‌ای کمک کند. این امر شامل به خدمت گرفتن تدارکات و لجستیک، ظرفیت اقدام فوری و حمایت از هماهنگی ملی و زیرملی می‌شود.

^{۱۱} تداوم خدمات ضروری عبارتست از ادامه ارائه مراقبت سلامت اولیه (از جمله MNCAH، ایمن‌سازی‌ها، اچ‌آی‌وی/ایدز، سلامت تولید مثل جنسی (SRH)، مراقبت پاسخگویی در خشونت جنسیتی)، تغذیه، دسترسی مداوم به آب سالم و بهداشت، ارائه مداوم خدمات حمایت از کودک، سلامت روان و حمایت روانی-اجتماعی (MHPPS)، تداوم یادگیری از طریق حفظ دسترسی به آموزش، و تداوم سیستم‌های حمایت اجتماعی و سایر خدماتی که به شرایط بستگی دارند.

^{۱۲} همراستا با پروتکل ISAC برای کنترل وقوع بیماری‌های مسری، ۲۰۱۹

^{۱۳} این چالش‌ها شامل شیوع بیماری‌ها (مثل مالاریا، سرخچه، وبا)، آوارگی احتمالی، بلایای طبیعی، سلامت فروپاشیده و سایر خدمات مربوط به درگیری و غیره می‌شود

^{۱۴} ارکان پاسخ‌دهی در شرایط اضطراری سلامت عمومی (PHE)، عبارتند از: نظارت، ردیابی تماس، ایمن‌سازی، پیشگیری و کنترل سرایت (IPC)، اطلاع‌رسانی مخاطرات و مشارکت جامعه (RCCE)، مدیریت موردی و غیره.

- نظارت دائمی بر تحول نیازهای بشردوستانه برای حصول اطمینان از پاسخ مناسب، بیطرفانه، و به موقع به اثرات اولیه و ثانویه برای جوامع
- نیازهای خاص کودکان، زنان و سایر گروه‌های آسیب‌پذیر باید در طراحی پاسخ لحاظ شود. هدایت مختص کودک و تدارکات دوستدار کودک باید در پیشگیری، مراقبت و درمان در الویت قرار گیرد. خدمات پشتیبانی پزشکی، پرستاری، تغذیه‌ای، توانبخشی، اجتماعی-روانی، سلامت روان و نیز خدمات رشد اوان کودکی (ECD) باید تضمین شوند.
- تسریع پاسخ جامع و چندبخشی با هدف توقف انتشار و محدود کردن تأثیر منفی بر افراد و جوامع از جمله مراقبت سلامت، تغذیه‌ای، پزشکی کودکان، WASH، MHPSS، آموزش، تحقیق علوم اجتماعی، حمایت از کودک و مشارکت جامعه برای تغییر اجتماعی و رفتاری. ارکان پیشگیری شامل ترکیب IPC در سطح مراکز، جامعه، خانوار، مکان‌های عمومی؛ اطلاع‌رسانی مخاطرات، مشارکت جامعه در ارتقای روندهای بهداشت و سلامت؛ تقویت سیستم سلامت برای شناسایی و ارجاع موارد و تماس‌ها؛ ایمن‌سازی؛ مداخلات سلامت زیست‌محیطی، و سایر فعالیت‌ها، بر حسب نوع PHE. رکن مدیریت موردی شامل ترکیبی از ارائه خدمات پزشکی کودکان، سلامت و مراقبت تغذیه‌ای؛ ارائه کمک‌های مادی و روانی-اجتماعی به خانواده‌های آسیب‌دیده؛ ارجاع مناسب و جداسازی بیماران و تماس‌ها و سایر فعالیت‌ها، بر حسب نوع PHE.
- تقویت و حمایت از تداوم خدمات اجتماعی به منظور حداقل‌سازی و معکوس‌سازی اثرات منفی PHE بر جوامع؛ مثل کاهش واکسیناسیون منظم یا قطع خدمات سلامت، آموزش، تغذیه یا سایر خدمات اجتماعی بخاطر تخصیص مجدد منابع مالی و انسانی برای پاسخ به شرایط اضطراری سلامت عمومی (PHE)
- حمایت از ظرفیت‌های سیستم سلامت بمنظور ادامه ایمن‌سازی منظم، مراقبت از مادر، نوزاد، کودک خردسال، نوجوان، درمان اچ‌آی‌وی، خدمات تغذیه‌ای، و ظرفیت پاسخگویی به سایر بیماری‌های مرگبار
- بذل توجه ویژه به نواحی شهری، که چالش‌های سلامت عمومی خاصی برای کودکان ایجاد می‌کند، زیرا تراکم جمعیت به تسهیل شیوع سریع بیماری‌های مسری می‌انجامد.
- همکاری سیستماتیک با جوامع جهت آماده‌سازی، فعالیت‌های پیشگیری و پاسخ در سطح جامعه. فعالیت‌ها شامل نظارت بر جامعه؛ اطلاع‌رسانی مخاطرات؛ سیستم‌های شناسایی و ارجاع؛ توسعه ظرفیت جداسازی؛ کنترل مسیر؛ تداوم خدمات سلامت و اجتماعی؛ و غیره، بر حسب نوع PHE.
- مخاطرات خشونت جنسیتی را باید کاهش داد، و همه پرسنل باید به اطلاعات به‌روز درباره خدمات پاسخ به خشونت جنسیتی موجود و روندهای ارجاع برای حمایت از قربانیان خشونت جنسیتی مجهز باشند و آموزش ببینند. چنانچه هیچ فعال خشونت جنسیتی در دسترس نباشد، کارکنان حمایت اجتماعی را طبق راهنمای جیبی خشونت جنسیتی آموزش دهند.
- حصول اطمینان از اینکه نظرات جوامع آسیب‌دیده در بررسی، اطلاع‌رسانی و اتخاذ کلیه ارکان سلامت عمومی و پاسخ بشردوستانه، با استفاده از سازوکارهای بازخورد معتبر، بطور نظام‌مندی استفاده می‌شود.
- حصول اطمینان از اینکه جوامع در تصمیمات تأثیرگذار بر زندگی خود شرکت دارند و به سازوکارهای شکایت‌های محرمانه و ایمن دسترسی دارند.

پیوند بشردوستی و توسعه

- ظرفیت‌های آمادگی برای شرایط اضطراری ملی را بر طبق ظرفیت‌های بنیادین مقررات سلامت بین‌المللی و چارچوب ارزیابی و نظارتی آن ارتقا دهد.
- چارچوب نظارت و ارزیابی مقررات سلامت بین‌الملل برای شرایط اضطراری سلامت عمومی باید در بردارنده رویکرد کودک-محوری شود که پاسخ و آمادگی، از جمله ارزیابی در زمان واقعی و بررسی‌های پس از اقدام، را هدایت کند.
- شامل انتقال شایستگی، ظرفیت‌سازی و تقویت سلامت ملی و محلی، آب، سیستم‌های تخلیه فاضلاب، سیستم‌های حمایت اجتماعی به عنوان مؤلفه اصلی پیشگیری و پاسخ است
- شرکت در بررسی اقدامات صورت گرفته پس از شیوع، ارزیابی‌های بیرونی مشترک، تمرینات شبیه‌سازی و طرح‌های اقدام ملی برای امنیت اجتماعی
- در محیط‌های متأثر از درگیری، شکنندگی یا چالش‌های عمده در انسجام اجتماعی، اطمینان حاصل کند که پاسخ‌ها به شرایط اضطراری سلامت عمومی حساس به درگیری بوده و پویایی‌های اصلی درگیری را تشدید نمی‌کند.

۲.۵.۲. کوچ‌های گسترده پناهندگان، مهاجران و آوارگان داخلی

مربوط به پناهندگان، بی‌تابعیت‌ها، آوارگی داخلی و مهاجرت است.

این بخش به کلیه کودکانی که کوچ می‌کنند، صرف نظر از وضع قانونی، شهروندی، ملیت، دلیل کوچ، می‌پردازد. و در مورد کشور محل تولد، نقل و انتقال، مقصد و بازگشت صدق می‌کند.

کوچ‌های گسترده^{۱۵} شامل جریان‌های مختلفی از افرادی است که به دلایل مختلف جابجا می‌شوند ولی از مسیرهای مشابهی استفاده می‌کنند. این کوچ‌ها پناهندگان، مهاجران، آوارگان داخلی^{۱۶}، پناهجویان، افراد بی‌تابعیت، قاچاق و خروج غیرقانونی کودکان و خانواده‌های آنها را شامل می‌شود. کوچ‌های گسترده با تعداد بالای کودکان و خانواده‌های آنها که به کمک‌های بشردوستانه نیاز دارند، ترسیم می‌شوند.

کار یونیسف بر مبنای قانون بین‌المللی پناهندگان و سایر قوانین بین‌المللی و منطقه‌ای، چارچوب‌ها و استانداردهای^{۱۷}

نتیجه راهبردی

کودکان و جوامع آنها از قرارگیری در معرض شرایط اضطراری سلامت عمومی و اثرات آن محافظت می‌شوند.

معیارها

- سازوکارهای هماهنگی بین‌سازمانی و چندبخشی، از جمله برون-مرزی برقرار هستند و نقش‌ها و مسئولیت‌های شفاف در بخش‌ها، بدون خلأ یا تکرار، تخصیص داده شود^{۱۸}.
- در موقعیت‌هایی که هم سیستم هماهنگی بشردوستانه و هم مکانیسم هماهنگی پناهندگان وجود دارند، روش‌های پاسخ مطابق با آنها اتخاذ می‌شود^{۱۹}.
- بخش‌های تحت رهبری یونیسف، به اندازه کافی کارکنان ماهر در سطح ملی و محلی دارند.
- پاسخگویی‌های هماهنگی و رهبری بنیادین یونیسف ارائه می‌شوند^{۲۰}.

تعهدات

۱: هماهنگی و رهبری

هماهنگی مؤثر با مشارکت یونیسف ایجاد شود

📖 رجوع شود به بخش ۲.۱.۲ هماهنگی

۲: منافع کودک

منافع کودک تعیین‌کننده کلیه اقدامات مرتبط با کودک می‌باشد، از جمله روندهای تعیین وضعیت و شناسایی راه‌حل‌های درازمدت

• روندهای منافع برقرار است و به نحو مناسبی منابع آن تأمین شده و نظارت می‌شوند

• همه ارائه‌دهندگان خدمات، سازوکارهایی دارند که کودکان آسیب‌پذیر و کودکان در معرض خطر خشونت، بهره‌کشی و سوءاستفاده را شناسایی می‌کند و آنها را به فرایندهای مدیریت موردی ارجاع می‌دهد که روندهای منافع کودک را در بر دارد.

• پرسنلی که در تماس مستقیم با کودکان هستند، از آموزش و مهارت کافی برخوردارند

• مقامات/عوامل حمایت از کودک در تعیین منافع کودک به عنوان بخشی از روندهای تعیین وضعیت مشارکت دارند

^{۱۵} قطعنامه مجمع عمومی A/RES/71/1، ۲۰۱۶.

^{۱۶} کنوانسیون پناهندگان ۱۹۵۱ و پروتکل آن مبنای کلیه اقدامات مرتبط با پناهندگان است. اصول راهنمای آوارگی داخلی، حمایت‌های موجود برای آوارگان داخلی را مطرح می‌کند.

^{۱۷} این چارچوب‌ها شامل: معاهده جهانی پناهندگان، معاهده جهانی مهاجرت امن، سامان‌یافته و منظم؛ طرح اقدام جهانی برای پایان دادن به عدم تابعیت؛ ۲۰۱۴-۲۰۲۴؛ یادداشت راهنمای دبیرکل: سازمان ملل و بی‌تابعیتی

^{۱۸} حصول اطمینان از مکمل بودن میان سیستم خوشه‌ای و سایر مدل‌های هماهنگی، از جمله مدل هماهنگی پناهندگان و مدیریت کمپ هماهنگی کمپ و در صورت لزوم ارجاع به یادداشت مشترک UNHCR-OCHA درباره هماهنگی در شرایط پیچیده

^{۱۹} همان منبع

^{۲۰} رجوع شود به بخش ۲.۱.۲ بالا، تعهدات همه‌جانبه درباره هماهنگی

۳: پذیرش، اسکان و مراقبت

کودکان و خانواده‌های آنها به پذیرش امن و مناسب سن، جنسیت، معلولیت، اسکان و مراقبت دسترسی داشته باشند.

- پذیرش، اسکان، و تدابیر مراقبتی دوستدار کودک ۱۱۱ موجود از استاندارد مناسب زندگی برخوردار است، از خانواده‌ها/خواهران و برادران حمایت می‌کند تا در کنار هم بمانند
- سیاست‌های حفاظت از کودک و حمایت از کودک و سیستم‌های نظارتی در کلیه مراکز و مکان‌های پذیرش، که میزبان کودکان و خانواده‌ها هستند، گنجانده شوند
- کودکان بی‌سرپرست و جدا افتاده به گزینه‌های مراقبتی جایگزین که حداقل استانداردها را رعایت می‌کنند، دسترسی داشته باشند^{۱۱۳}

۴: دسترسی به اطلاعات و مشارکت معنادار

کودکان باید به اطلاعات دوستدار کودک در مورد حقوق آنها، خدمات موجود، اطلاعات سلامت عمومی، فرآیندهای حقوقی و اجرایی و راه‌های پایدار به موقع دسترسی داشته باشند

- **رجوع شود به بخش ۷.۲.۲ مشارکت جامعه برای تغییر اجتماعی و رفتاری و بخش ۶.۱.۲ AAP**
- کودکان بتوانند به شکل معناداری در کلیه تصمیمات تاثیرگذار بر زندگی‌شان شرکت کنند و از آنها حمایت شود

۵: دسترسی به خدمات

کودکان باید بدون تبعیض و صرف نظر از جایگاه حقوقی خود به خدمات ضروری^{۱۱۳} دسترسی داشته باشند

- در راستای تعهدات بخشی یونیسف، خدمات ضروری از طریق فرآیندها و بودجه‌های برنامه‌ریزی ملی حمایت‌گرانه برای همه کودکان فراهم شود؛ تقویت سیستم‌های ارائه خدمات؛ و، در صورت لزوم، ارائه خدمات مستقیم در تمامی بخش‌ها
- مسیرها و طرح‌های ارجاعی برای حصول اطمینان از دسترسی مداوم به خدمات در زمان بحران مهیا باشد

^{۱۱۳} مراقبت خانواده و جامعه محور، به جای نهادهای سازی سازمانی مثل سرپناه‌ها، باید در اولویت قرار بگیرند.

^{۱۱۴} قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل (A/RES/64/142) دستورالعمل‌هایی برای مراقبت جایگزین از کودکان

^{۱۱۵} از جمله آموزش، مراقبت سلامت، تغذیه، حمایت از کودک، حمایت روانی-اجتماعی و سلامت روان، آب، سرویس بهداشتی، سرپناه، ثبت احوال مدنی، فراغت، کمک حقوقی، حمایت اجتماعی، وکالت مستقل و قیومیت برای کودکان بی‌سرپرست

حمایت‌طلبی

- حمایت‌طلبی برای و حمایت از اعمال همگانی کنوانسیون حقوق کودک و پروتکل‌های اختیاری آن برای همه کودکان، صرف نظر از ملیت، تابعیت یا جایگاه حقوقی آنها
- حمایت‌طلبی برای و حمایت از اعمال همگانی چارچوب‌های حقوقی مرتبط با حمایت از پناهندگان، آوارگی داخلی، مهاجرت و بی‌تابعیتی و استانداردهای بین‌المللی مرتبط با محاکمه منصفانه و حاکمیت قانون
- حمایت‌طلبی برای پایان دادن به کلیه اشکال بازداشت پناهندگان، بی‌تابعیت‌ها، پناهنجویان، و کودکان مهاجر براساس ملیت، تابعیت یا جایگاه حقوقی
- حمایت‌طلبی برای ثبت همگانی تولد و مرگ در سیستم‌های ثبت مدنی و آمار حیاتی (CRVS) تا کلیه کودکان شناسنامه داشته باشند، از جمله پیشگیری از بی‌تابعیتی؛ طرح‌های آمادگی و پاسخ‌دهی برای CRVS برقرار هستند؛ سیستم‌های CRVS مدرن‌سازی شود، و از داده‌ها بکاپ گرفته شود، خارج از سایت ذخیره شود و در سیستم‌های حمایت اجتماعی و آموزش گنجانده شوند.
- حمایت‌طلبی در برابر پاسخ منفی، بازگرداندن، و اخراج انبوه مهاجران و کودکان و خانواده‌های آواره برای حصول اطمینان از اینکه کودکان و خانواده‌هایشان به کشوری که در آن با شکنجه، ظلم، رفتار غیرانسانی، تحقیر، مجازات و سایر آزارهای جبران‌ناپذیر مواجهند بازگردانده نمی‌شوند. در شرایط اضطراری سلامت عمومی، این روندها حقوق و سلامت کودکان را تهدید می‌کند و خطری برای سلامت عمومی هستند
- حمایت‌طلبی برای ملاحظات مختص کودک در کلیه روندهای اجرایی و قضایی مهاجرت و پناهنجویی، صرف نظر از جایگاه حقوقی کودک
- حمایت‌طلبی برای دسترسی برابر به خدمات ضروری برای کودکان پناهنده، بی‌تابعیت و مهاجر هم‌تراز با کودکان دارای ملیت، در راستای کنوانسیون حقوق کودک.
- حمایت‌طلبی برای حذف موانع حقوقی، اجرایی، زبانی یا مالی که مانع از دسترسی کودکان پناهنده، مهاجر، بی‌تابعیت یا آواره داخلی به دسترسی به خدمات ضروری می‌شود.
- حمایت‌طلبی در برابر انگ‌زدن به کودکان مهاجر، پناهنده، بی‌تابعیت و آواره داخلی، ترویج بیگانه‌هراسی، تهدید دانستن آنها یا استفاده از معانی انتقادی
- حمایت‌طلبی برای مقامات ملی و محلی در حمایت و تأمین منابع به منظور حمایت و لحاظ کردن کودک مهاجر، پناهنده، بی‌تابعیت، و آواره داخلی

هماهنگی و مشارکت‌ها

- حمایت از طرح مدل/پاسخ هماهنگ‌سازی مقرر و همکاری با UNHCR، IOM و مقامات ملی برای حصول اطمینان از اینکه به نیازهای کودکان و نوجوانان در ارزیابی‌ها، استراتژی‌ها و برنامه‌های بین‌سازمانی/چندبخشی، به خوبی رسیدگی شوند.^{۱۴}
- همکاری با شرکا در رویکردهای هماهنگ‌سازی، اجتناب از خلأها و کاهش تکرارها. حصول اطمینان از مکمل بودن در سیستم خوشه‌ای و سایر مدل‌های هماهنگی، از جمله مدل هماهنگی پناهندگان و هماهنگی کمپ و خوشه مدیریت کمپ و سایر سازوکارهای هماهنگی ایجاد شده برای پاسخگویی به کوچ‌های گسترده افراد.
- حمایت از هماهنگی برون‌مرزی و مدیریت موردی بین حمایت از کودک، وزارت‌خانه‌های مهاجرت، امور خارجه‌ها و کشور، از جمله برای پیگیری خانواده و گرد هم آوردن آنها و بازگرداندن و پیوستن مجدد برای کودک
- همکاری با شرکا برای برقراری ارتباط بین سازوکارهای هماهنگی بشردوستانه و توسعه به منظور برنامه‌ریزی باکیفیت، اعمال استانداردهای مرتبط و گنجاندن کودکان مهاجر یا آواره در سیستم‌های ملی و محلی

■ ■ ■

^{۱۴} مطابق با تفاهم‌نامه‌ها و سایر توافق‌نامه‌های همکاری استراتژیک در سطح کشوری، منطقه‌ای و جهانی از جمله با UNHCR، IOM

برنامه‌ریزی‌ها و استانداردهای باکیفیت

- حصول اطمینان از اینکه برنامه‌هایی که نیازهای کودکان پناهنده، مهاجر و آواره داخلی را مورد توجه قرار می‌دهند، نیازسنجی و ارائه خدمات در جوامع میزبان را نیز شامل می‌شود
- در صورت امکان، ارائهٔ مراقبت جامعه و خانواده محور برای کلیه کودکان، با هدف در کنار هم نگه داشتن خانواده‌ها و خواهر و برادران
- حصول اطمینان از روندهای ردیابی و پیوند سریع و مؤثر خانواده مطابق با ایمنی و منافع کودک
- شناسایی، اجرا و سرمایه‌گذاری در مراقبت جایگزین برای کودکان بی‌سرپرست و جدا افتاده
- در الویت قرار دادن دسترسی امن به راهکارهای پایدار که به نفع کودک است مثل ادغام محلی، برقراری نظم، اسکان مجدد یا بازگشت^{۱۵}. این موارد هرگز نباید به خاطر سایر ملاحظات مثل شرایط اضطراری سلامت عمومی به مخاطره بیفتد
- تقویت سیستم‌های داده ملی برای گنجاندن داده‌های تفکیک شده بر اساس سن، جنسیت و معلولیت درباره کودکان مهاجر، پناهنده، بی‌تابعیت و آواره داخلی

رجوع شود به بخش ۹.۴.۱ تولید شواهد اخلاقی و حفاظت از داده‌ها

- بذل توجه ویژه به نواحی شهری: این نواحی، به عنوان مراکز اقتصادی، فرصت‌هایی برای زندگی ایجاد می‌کنند و اغلب از مناطق پرتراکم برای افراد مهاجر و آواره هستند.
- حصول اطمینان از مشارکت پناهندگان، مهاجران و آوارگان داخلی، بخصوص نوجوانان، کودکان و زنان، در طراحی و اجرای برنامه‌ها.
- استفاده از بازخورد ایمن و محرمانه و سازوکارهای گزارش دهی بر اساس روش‌های دلخواه جوامع آسیب‌دیده، استفاده نظام‌مند از نظرات آنها در بررسی، اطلاع‌رسانی و اصلاح مداخلات حمایتی
- حصول اطمینان از اینکه کودکان، نوجوانان، مراقبان و جوامع در تصمیمات تأثیرگذار بر زندگی‌شان شرکت دارند و به سازوکارهای شکایت امن و محرمانه دسترسی دارند.

پیوند بشردوستانه و توسعه

- مشارکت با فعالان ملی و محلی در آماده‌سازی و از آغاز بحران با هدف تقویت سیستم‌ها و ظرفیت محلی در بخش‌ها تا کودکان مهاجر، پناهجو و آواره داخلی و خانواده‌هایشان را، بر مبنای شراکت‌های فعلی با وزارت‌خانه‌های ذیربط، مقامات محلی و سازمان‌های جامعه مدنی، پیوند دهند.
- تشخیص مهاجرت امن و نظام‌مند به عنوان محرک بالقوه توسعه، در صورتی که تحمیلی نباشد.
- تشخیص اینکه هیچ برنامه‌ریزی نباید به وضوح مانع مهاجرت باشد. اما، به محرک‌های آوارگی تحمیلی ویژهٔ کودک، به عنوان بخشی از برنامه‌ریزی توسعه دائمی و تدابیر آماده‌سازی بپردازد.
- در محیط‌های متأثر از درگیری، شکننده یا چالش‌های عمده در انسجام اجتماعی، اطمینان حاصل شود که پاسخ به کوچ گسترده بر مبنای تحلیل درگیری بوده و به عنوان الزام حداقلی، حساس به درگیری هستند.
- شناسایی و قاپیدن فرصت‌های کاهش تنش بالقوه و تسریع انسجام اجتماعی بین مهاجران/پناهندگان/آوارگان داخلی و جوامع میزبان از طریق مداخلات برقراری صلح

^{۱۵} رجوع شود به UNHCR (۲۰۱۶) راه‌حل‌های پایدار - راهنمای عملیاتی مقدماتی و IOM (۲۰۱۹) راهنمای یکپارچه سازی مجدد - راهنمای عملی طراحی، اجرا و نظارت بر کمک به یکپارچه‌سازی مجدد

۳. تعهدات عملیاتی

تعهدات عملیاتی توصیف‌کننده اقدامات و استانداردهایی هستند که یونیسف به آنها متعهد شده تا امکان اجرای برنامه از طریق استفاده مؤثر از منابع و پشتیبانی عملیاتی کافی فراهم شود.

معیارها توصیف‌کننده سطح عملکرد مورد انتظار در برابر تعهدات هستند. آنها برگرفته از استانداردهای بشردوستانه جهانی می‌باشند، از جمله استانداردهای اسفیر و استاندارد بشردوستانه بنیادین در زمینه کیفیت و پاسخگویی (CHS).

این تعهدات و معیارها با روندهای اضطراری یونیسف همسو بوده و از طریق چارچوب پایش عملیاتی تعهدات بنیادین در قبال کودکان نظارت می‌شوند.

تعهدات همه‌جانبه:

همه دفاتر یونیسف همسو با اهداف هستند و پرسنل به بکارگیری استانداردهای حداقلی آمادگی و روندهای اضطراری واقف بوده و در آن مشارکت دارند تا ارائه بموقع کمک‌های بشردوستانه توسط یونیسف و شرکای آن محقق گردد.

۱.۳. امور اداری و مالی

معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> پاسخگویی مالی، مدیریت داخلی، سازوکارهای کنترل و مدیریت مخاطرات برقرار بوده و بصورت منظم به روزرسانی می‌شوند. به منظور تسهیل در پاسخگویی سریع و انعطاف‌پذیر در سطح میدانی، سطوح مناسب اختیارات در دفاتر کشوری تفویض شوند. 	<p>۱: استفاده بهینه از منابع</p> <p>برنامه‌ها از طریق کاربرد شفاف و بهینه منابع اجرا شوند.</p>
<ul style="list-style-type: none"> فرآیندهای تجدید تأمین وجه نقد برقرار بوده و گزینه‌های جایگزین شناسایی می‌شوند. سازوکارهای انتقال وجه نقد و منابع مالی برقرار بوده و میزان دسترسی نقدی بصورت منظم ارزیابی می‌شود. وجه برای اهداف در نظر گرفته شده و مطابق با روندهای تعیین شده بموقع پرداخت شود. 	<p>۲: پرداخت به موقع وجوه</p> <p>وجه نقد به موقع و مطابق با روندهای تعیین شده به شرکا و فروشندگان پرداخت می‌شود.</p>

۳: حضور میدانی یونیسیف

- منابع کافی، فضای اداری، تجهیزات، حمل و نقل، اسکان، امنیت و پشتیبانی لجستیکی برای کارکنان که متناسب با اصول مراقبتی بوده و روند اجرای برنامه‌ها را تسهیل می‌کنند فراهم شود.
- طرح‌های تداوم تجاری عملی برقرار بوده و آزمایش‌ها به طور منظم انجام می‌شوند.

محیط‌های کاری امن و مساعد و محل اسکان مناسب برای حضور میدانی یونیسیف و اجرای برنامه در دسترس می‌باشند.

ملاحظات کلیدی

- روندهای اضطراری و استانداردهای حداقلی آمادگی را برای بهبود اثربخشی و بموقع بودن پاسخ بشردوستانه یونیسیف اعمال کند.
- **دارایی‌های مالی و انسانی، ساختارهای دفتری و طرح اسکان کارکنان** را بر اساس نیازهای برنامه و کارگزینی و حضور میدانی پیش‌بینی شده مطابق با دسترسی هرچه موثرتر و رفع نیازهای بشردوستانه جمعیت آسیب‌دیده توسعه دهد.
- اطمینان حاصل شود که حضور میدانی و عملیات‌های یونیسیف امکان شناسایی و پاسخگویی کافی به نیازهای جمعیت آسیب‌دیده، از جمله کسانی که در مناطق صعب‌العبور هستند، را فراهم می‌کند.
- برای ماندن و ارائه خدمات در محیط‌های پیچیده و تهدیدآمیز، و استفاده از اصول بشردوستانه برای هدایت اقدامات و تصمیمات یونیسیف در محیط‌های عملیاتی پیچیده تلاش شود.
- **یک برنامه تداوم تجاری قوی** بر اساس سناریوهای بحران اضطراری در زمینه‌ای خاص تهیه شود تا اطمینان حاصل شود یونیسیف و شرکای آن می‌توانند به ارائه پاسخگویی اضطراری در سطحی قابل قبول ادامه دهند و چنانچه دارایی‌های اساسی ناموجود و غیر قابل دسترسی باشند، کارکنان بتوانند در یک بازه زمانی قابل قبول به عملیات و بازیابی ادامه دهند.
- **یک سیستم قوی مدیریت مخاطرات سازمانی ایجاد شود** تا اطمینان حاصل شود که تجزیه و تحلیل مخاطرات، تخفیف آنها، طرح‌های اقدامات و سایر اطلاعات مربوط به مخاطرات بلافاصله در دسترس باشند.
- **تفویض اختیارات** به دفاتر میدانی و/یا منطقه‌ای بهینه شود.
- **گفتگوی آزاد و تبادل اطلاعات با شرکا در زمینه مدیریت مخاطرات** حفظ شود و از توسعه ظرفیت شرکا برای جلوگیری و مدیریت مخاطرات مالی حمایت شود، و در عین حال اصول بشردوستانه رعایت شوند، و از حقوق کودکان و مطابقت با خط‌مشی صیانت از کودکان یونیسیف حمایت شود.
- **ایجاد ظرفیت در پرسنل یونیسیف و شرکا که مسئول مدیریت منابع مالی هستند**، به ویژه در زمان گسترش همکاری‌ها و برنامه‌ها.
- **تقویت همکاری با سایر آژانس‌های سازمان ملل** برای استفاده از سیستم‌ها، فرآیندها و دانش آنها. همکاری از طریق استراتژی عملکرد تجاری را به حداکثر رساند. تا جای ممکن گزینه‌های مکان‌های مشترک را شناسایی کند.
- **نماینده کشور در نهایت مسئول حصول اطمینان از انجام ارزیابی مخاطرات و کنترل‌های داخلی** برای تقلیل خطرات است، از جمله در مواردی که آنها این اختیار را تفویض می‌کنند. مدیران یونیسیف مسئولیت مدیریت مالی کارآمد را بر عهده دارند.

۲.۳. منابع انسانی

این بخش دربردارنده تعهدات و اولویت‌های مدیریتی یونیسف است، که کلیه بخش‌ها و دفاتر یونیسف (ستاد مرکزی/دفاتر منطقه‌ای/دفاتر کشوری) مسئول اجرای آنها هستند.

تعهدات	معیارها
۱: به کارگیری موقع به کارگیری بموقع پرسنل از ابتدای وقوع شرایط اضطراری امکان پاسخگویی اضطراری سریع را فراهم می‌کند.	• پرسنل باتجربه و مناسب ظرف ۴۸ ساعت پس از وقوع ناگهانی یا وخیم شدن بحران بشردوستانه شناسایی شده و از طریق مکانیزم‌های جریان سریع مستقر شوند
۲: برنامه‌ریزی دفاتر منطقه‌ای، دفاتر کشوری و دفاتر میدانی به اندازه کافی کارمند داشته باشند تا امکان پاسخگویی بشردوستانه وجود داشته باشد.	• برنامه‌های منابع انسانی برای نیازهای فوری، میان‌مدت و بلندمدت توسعه یافته‌اند، از جمله استراتژی‌های افزایش، کاهش و خروج. ^{۱۱۶}
۳: رفاه وظیفه مراقبت از پرسنل یونیسف با اطمینان انجام می‌شود.	• وظیفه تمهیدات مراقبتی مشخص شود. • پرسنل یونیسف اطلاعات مربوط به مراقبت/ پشتیبانی موجود را دریافت می‌کنند.
۴: ظرفیت پرسنل یونیسف از آمادگی و پاسخگویی اضطراری آگاهی کامل دارند.	• پرسنل یک دوره آموزشی الزامی کاربردی را بطور کامل می‌گذرانند و به آموزش/یادگیری تکمیلی در مورد آمادگی و پاسخگویی اضطراری دسترسی دارند.
۵: استانداردهای رفتاری پرسنل یونیسف استانداردهای سازمانی رفتاری را هم بعنوان یک مسئولیت فردی و هم بعنوان یک تعهد سازمانی رعایت می‌کنند. این موارد شامل استانداردهایی در مورد تبعیض، آزار و اذیت، تعرض جنسی و سوءاستفاده از قدرت، صیانت از کودکان و خشونت جنسیتی می‌شود.	• استانداردهای رفتاری منتشر شده و پرسنل یونیسف دوره آموزش الزامی کاربردی را بطور کامل می‌گذرانند. • اقدامات مناسب و بموقع در واکنش به هرگونه نقض استانداردها صورت گیرد. • مدیریت باید فرهنگی را ترویج دهد که همراستا با استانداردهای رفتاری سازمان باشد. • سازوکارهای شکایت و بازخورد برقرار است و برای جوامع آسیب‌دیده و ذینفعان خارجی قابل دسترسی است. ^{۱۱۷}

^{۱۱۶} پشتیبانی از جریان سریع برای سه تا احتمالاً شش ماه برنامه‌ریزی شود.
^{۱۱۷} مدیران برنامه مسئول ایجاد مکانیسم ثبت شکایت و بازخورد می‌باشند.

ملاحظات کلیدی

- استفاده از مکانیسم جریان سریع داخلی و خارجی، از جمله مشارکت‌های جانشین، شرح وظایف و سایر تمهیدات استعدادیابی، بهینه‌سازی شود تا توانایی یونیسف در گسترش پاسخ در زمان بروز شرایط اضطراری بهبود یافته و توازن درست پرسنل بین دفاتر کشوری و میدانی و/یا ناحیه‌ای برقرار شود.
- در استخدام پرسنل باید عوامل تنوع در نظر گرفته شود تا امکان پاسخگویی نوآورانه‌تر و نیابت مناسب از سوی ذینفعان فراهم شود و در نهایت منجر به دستاوردهای برنامه‌ای بهتر شود. برای برنامه‌های خاصی که در آنها تجربه زندگی با معلولیت اهمیت ویژه‌ای دارد، استخدام افراد دارای معلولیت باید مد نظر قرار گیرد.
- در عملیات‌ها، هماهنگی‌ها و حوزه‌های برنامه، نیازهای کارگزینی میان‌مدت و بلندمدت را در نظر گیرد. از قبل همه چیز را در نظر بگیرد تا برنامه کارگزینی چابک و قابل‌سازگاری باشد. برای اطمینان از تداوم پاسخگویی، سریعاً کارکنان درازمدت‌تر را بکار بگیرید، امکان خروج کارآمد از مکانیزم جریان سریع و کاهش هزینه‌های یونیسف فراهم شود.
- اقدامات مراقبتی در بردارنده یک بسته جامع قبل از اعزام برای کارکنان و خانواده‌های آنها است که پاسخگوی نیازهای کارمندان مختلف از جمله زنان، کارمندان LBTQI+ و افراد معلول خواهد بود؛ آموزش و پشتیبانی از مدیران فعال در محیط‌های پرخطر؛ در دسترس بودن و دسترسی به مشاوره و حمایت همکاران برای کارکنان در محیط‌های پرخطر؛ و شناسایی استانداردهای سازگار با شرایط کار و زندگی برای کارکنان مستقر در محیط‌های پرخطر؛ با توجه ویژه به کارکنان محلی و کارمندان زن. در زمان مقدور و مقتضی. وظایف مربوط به تمهیدات مراقبتی، همانطور که در کمیته عالی‌رتبه در شرح وظیفه مدیریت در مورد دستورالعمل‌های مراقبتی مطرح شده، به پرسنل غیرکارمند واگذار شود.

۳.۳. فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT)

معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> • در تمام دفاتر کشوری پرخطر کیت‌های شرایط اضطراری و آماده‌آ استفاده ICT وجود دارد. • سیستم‌های اطلاعاتی بنیادی یونیسیف و زیرساخت‌های مربوطه، از جمله اتصال ایمن داده‌های شرکتی، برقرار هستند. • بسترها، ابزارها و دستگاه‌های کاربر نهایی برای جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل داده‌ها و ارتباط با جمعیت آسیب‌دیده فراهم می‌شوند. • گزینه‌های ارائه خدمات مخابراتی مشترک و ارتباطات داده با شرکا شناسایی شوند.	<p>۱: به‌کارگیری به موقع</p> <p>زیرساخت‌ها و راه‌حل‌های ICT به موقع به خدمت گرفته شده و از اجرای کارآمد برنامه و امنیت کارکنان پشتیبانی کنند.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • پرسنل ICT میدانی آموزش می‌بینند و در تمرینات اضطراری شبیه‌سازی شده در سطح بین‌سازمانی، منطقه‌ای و کشوری حضور دارند.	<p>۲: ظرفیت</p> <p>پرسنل ICT ظرفیت پاسخگویی به شرایط اضطراری را مطابق با استانداردهای امنیتی مخابرات و استانداردهای بین‌سازمانی دارند.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • پادمان‌ها و روندهای فنی و سازمانی برای حصول اطمینان از مدیریت صحیح داده‌ها^{۱۸}، حفاظت از داده‌ها و حفظ حریم خصوصی آنها^{۱۹} اجرا شوند <p>📖 رجوع شود به بخش ۹.۴.۱ تولید شواهد اخلاقی و حفاظت از داده‌ها</p>	<p>۳: حفاظت از داده‌ها</p> <p>هنگام پردازش داده‌های شخصی و حساس در مورد جمعیت آسیب‌دیده یا در معرض خطر، از حفظ حریم خصوصی داده و رعایت اصول و استانداردهای حفاظتی اطمینان حاصل شود.</p>

ملاحظات کلیدی

- در کارگروه‌های ICT/مخابرات، خوشه‌ی مخابرات اضطراری و سایر ساختارهای هماهنگی مشارکت فعال داشته باشد.
  - از طریق تست‌های اتصال راه دور؛ طرح‌های تداوم تجاری، ارائه‌ی دسترسی از راه دور به اطلاعات با اهمیت به منظور اجرای فرایندهای مهم برای کارکنان مهم؛ و برنامه‌ی تدارکات تلفیقی که ICT و تجهیزات مخابراتی و الزامات خدماتی را پوشش دهد، از آمادگی و تداوم تجاری اطمینان حاصل کند.
  - ظرفیت‌های ICT را از طریق شراکت و همکاری با شرکای آماده به خدمت، آژانس‌های سازمان ملل، سازمان‌های غیردولتی، مقامات ملی و بخش خصوصی با تخصص و ظرفیت ویژه تقویت کند.
  - در صورت امکان و مقتضی، از فناوری‌های نوآورانه، از جمله فناوری‌های ژئوماتیک و جمع‌آوری داده‌های دیجیتالی استفاده کند.
- 📖 رجوع شود به بخش ۹.۴.۱ تولید شواهد اخلاقی و حفاظت از داده‌ها

^{۱۸} در راستای ختم‌شدنی ذخیره‌ی داده‌های یونیسیف.

^{۱۹} در راستای توصیه‌های UNDG در مورد حفاظت از داده‌ها، امنیت و نظارت آنها (لینک به روز رسانی خواهد شد)، راهبردهای اخلاقی گروه ارزیابی سازمان ملل، راهنمای حفاظت از داده‌ها در اقدام بشردوستانه و ختم‌شدنی یونیسیف در مورد محافظت از اطلاعات شخصی.

معیارها	تعهدات
<p>در راستای خط‌مشی صیانت از کودکان و استانداردهای اخلاقی و ایمنی یونیسیف:</p> <ul style="list-style-type: none"> • استراتژی‌های ارتباطات به صورت منسجم در سطح کشوری، منطقه‌ای و جهانی اجرا شوند. • اطلاعات پیش از وقوع شرایط اضطراری جدید یا تحولات تازه در بحران‌های طولانی، و همچنین بلافاصله پس از وقوع آنها (در ۲۴ ساعت اول) به سرعت و به طور منظم منتشر می‌شوند • پیام‌های کلیدی و حقایق به‌روز به طور منظم و از طریق رسانه‌ها، کانال‌های دیجیتال و امکانات چندرسانه‌ای که از مشارکت مخاطبان و بسیج منابع حمایت می‌کنند، با مخاطبان خارجی به اشتراک گذاشته شوند.	<p>۱: ارتباطات</p> <p>اطلاعات دقیق در مورد وضعیت و نیازهای کودکان، زنان و جوامع آنها و پاسخ یونیسیف در زمان مناسب به اشتراک گذاشته شود.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • استراتژی‌های حمایت‌طلبی برای رسیدگی به مسائل اولویت‌دار حقوق کودکان و برنامه‌ریزی حیاتی یا خلأهای سیاست‌گذاری، به صورت منسجم و در سطوح کشوری، منطقه‌ای و جهانی، عملی شود. • داده‌های موثق و اطلاعات مخصوص کودکان به طور منظم جمع‌آوری شده و به صورت امن و با رعایت اصول اخلاقی برای تأثیرگذاری بر تصمیم‌گیرندگان بکار روند.	<p>۲: حمایت‌طلبی</p> <p>حمایت‌طلبی در سطح کشوری، منطقه‌ای و جهانی برای حمایت از حقوق کودکان، زنان و جوامع آنها، ترویج پایبندی به قوانین و استانداردهای بین‌المللی، تسهیل دسترسی اصولی به کمک‌های بشردوستانه و اجرای برنامه‌ها و همچنین ارتقای سیاست‌ها و راهکارها و اقدامات دوستدار کودک صورت گیرد.</p> <p>📖 رجوع شود به بخش ۲.۴.۱ حمایت‌طلبی بشردوستانه</p>

- با بسیج ذینفعان خارجی، برای **حفاظت از کودکان** بوسیله پشتیبانی سیاسی، انسانی و مالی بیشتر؛ بهبود دسترسی به کمک‌های بشردوستانه؛ پایبندی به قوانین و استانداردهای بین‌المللی؛ و پاسخگویی در قبال ناقضان حقوق کودکان، **حمایت‌طلبی شود**.
  - برای احترام، ارتقا و احقاق حقوق کودکان، زنان و جوامع آنها حتی در صورت عدم وجود پاسخ برنامه‌ریزی شده مداوم، به ویژه هنگامی که شواهدی از نقض حقوق کودکان وجود دارد، حمایت‌طلبی شود. تصمیم‌گیری در مورد **نحوه و زمان صحبت کردن یا حمایت‌طلبی همیشه باید با در نظر گرفتن مصالح عالیه کودکان** و با اطلاعات حاصل از ارزیابی دقیق مخاطرات صورت گیرد.
  - **تأثیر ایستادگی و ارائه خدمات برای کودکان و جوامع آنها در شرایط چالش‌برانگیز بشردوستانه نشان داده شود**.
  - **استراتژی‌های حمایت‌طلبی باید بر مبنای شواهد، تحلیل خط‌مشی‌ها، هوش سیاسی، تحلیل قدرت، حمایت و تحلیل جنسیت محور، مشارکت و بینش مخاطب پایه‌ریزی شود**.
  - **در مواقع اضطراری، کودکان و نوجوانان به عنوان حامیان و عوامل تغییر مشارکت داده شده و به طور جدی توانمند شوند**، تا به آنها کمک شود در جلب حمایت برای نظرات، دغدغه‌ها و راه‌حل‌هایشان، صدای خودشان را به گوش برسانند.
-
- **استانداردهای اخلاقی بر اساس مصالح عالیه کودکان تدوین شوند**، تا زمانی که کودکان و جوانان به عنوان حمایت‌طلب مشارکت می‌کنند و یا هنگامی که داستان و گزارشی درباره کودکان ارائه می‌شود، از آنها حمایت گردد. برای تهیه گزارش اخلاق‌مند از کودکان در رسانه‌ها مطابق با **راهکارهای یونیسف برای روزنامه‌نگاران حوزه کودکان** و خط‌مشی یونیسف در صیانت از کودکان، حمایت‌طلبی انجام شود.
  - تحقیقاتی که، مطابق با راهبردهای تولید شواهد اخلاقی و حفاظت از داده‌ها، شواهد باکیفیت و مرتبط برای آگاهی و هدایت حمایت‌طلبی برای کودکان در محیط‌های بشردوستانه تولید می‌کنند، **حمایت و ترویج شود**.
- رجوع شود به بخش ۹.۴.۱ تولید شواهد اخلاقی و حفاظت از داده‌ها
- **حمایت‌طلبی مشترک** با سازمان ملل، جامعه مدنی بین‌المللی و محلی، دولت‌ها یا سایرین، در صورت امکان، در سطوح کشوری، منطقه‌ای و جهانی اجرا شود.

۵.۳. مشارکت با دولت‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی برای اجرای برنامه

معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> • طرح یک نقشه به روز از شرکای فعلی و احتمالی دولتی و جامعه مدنی در سطوح کشوری، منطقه‌ای و جهانی حفظ می‌شود. • برنامه‌ریزی برای احتمالات و مشارکت با دولت‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی در کشورهای پرخطر، با پروتکل‌های فعال‌سازی ساده برای عملیاتی‌سازی سریع، ترتیب داده شود.^{۱۳}	<p>۱: آمادگی</p> <p>برنامه‌ها و مشارکت‌های بشردوستانه از قبل و با برنامه‌ریزی احتمالات و تدابیر آمادگی تعیین می‌شوند.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • برای همکاری‌های بشردوستانه روندهای بررسی و تأیید سریع طی می‌شود. • همکاری‌های بشردوستانه با سازمان‌های جامعه مدنی ظرف حداکثر ۱۵ روز کاری پس از ارائه مدارک مورد نیاز امضا می‌شوند.	<p>۲: روندهای ساده شده</p> <p>از روندهای ساده شده برای ایجاد توافق همکاری به موقع استفاده شود.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • منابع مالی ظرف حداکثر ۱۰ روز کاری پس از درخواست وجه به دولت‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی پرداخت می‌شود.	<p>۳: پرداخت به موقع وجوه</p> <p>پرداخت منابع مالی به شرکا به موقع انجام می‌شود</p>
<ul style="list-style-type: none"> • ظرفیت‌سازی، ابزار و آموزش مناسب برای اطمینان از برنامه‌ریزی نتیجه-محور و با کیفیت به شرکا ارائه می‌شود. <p>📖 رجوع شود به فصل ۲ تعهدات برنامه</p> <ul style="list-style-type: none"> • به منظور استفاده از تخصص و ظرفیت شرکا فرصت‌هایی برای تبادل دانش ایجاد شود.	<p>۴: کمک فنی برای برنامه‌ریزی نتیجه-محور و باکیفیت</p> <p>کمک‌های فنی و ظرفیت‌سازی برای تقویت برنامه‌ریزی باکیفیت به شرکا ارائه می‌شوند.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • مشارکت‌های بشردوستانه دربردارنده یک چارچوب نظارتی، با تمرکز ویژه بر برنامه‌ریزی با کیفیت است. <p>📖 رجوع شود به بخش ۱.۲.۲ کیفیت برنامه‌ها</p> <ul style="list-style-type: none"> • مأموریت‌های نظارت میدانی در حمایت از کیفیت اجرای برنامه و شناسایی حوزه‌های بهبود برنامه و مشارکت مطابق با راهنمای نظارت میدانی یونیسف انجام شوند. <p>📖 رجوع شود به بخش ۱.۳.۲ نیازسنجی، برنامه‌ریزی، نظارت و ارزیابی</p>	<p>۵: نظارت</p> <p>بهبود مستمر در کیفیت، پوشش‌دهی و برابری برنامه از گفتگوی شرکا، مکانیزم‌های بازخورد، نظارت میدانی و اقدامات اصلاحی نشأت می‌گیرد.</p>

^{۱۳} رجوع شود به راهکارهای سازمان‌های جامعه مدنی در مورد همکاری با یونیسف.

- برای کاهش تنگناها در مباحث و امضای توافق نامه‌های مشارکت و پرداخت وجوه، از همه راهکارهای ساده‌سازی موجود استفاده شود.
- از فعالیت‌ها، استانداردها و شاخص‌های همسو با تعهدات بنیادین در قبال کودکان برای طراحی همزمان برنامه‌ها و توافق نامه‌های مشارکت با شرکا استفاده شود.
- در طول طراحی و اجرای برنامه، گفتگوی آزاد با روحیه مشارکت و پاسخگویی متقابل برای عملیاتی‌سازی تعهدات بنیادین در قبال کودکان حفظ شود.
- اطمینان حاصل شود که یونیسف مسئولیت‌های مشارکت خود را همانطور که در توافق نامه همکاری برنامه توصیف شده انجام می‌دهد (جدول زیر). اطمینان حاصل شود که مکانیسم‌های بازخورد مناسب، از جمله روال جبران خسارات، در سطح دفاتر کشوری و میدانی در دسترس شرکا باشد.
- با سازمان‌ها و نهادهای متعهد به ارزش‌های بنیادین یونیسف و سازمان ملل متحد، و همچنین اصول بشردوستانه، اصول مشارکت و اصول حکمرانی خوب، از جمله شفافیت، پاسخگویی و مدیریت صحیح مالی مشارکت کند. مشارکت فقط با سازمان‌ها و نهادهایی صورت گیرد که به طور فعال از خشونت‌های جنسیتی، نقض صیانت از کودکان، سایر موارد نقض حقوق کودکان و کلاهبرداری جلوگیری کرده و به آن رسیدگی می‌کنند.
- اطمینان حاصل شود که شرکای یونیسف کاربرد عملیاتی اصول بشردوستانه را به درستی درک کرده و تعامل با شرکا و جوامع با هدف تضمین درک و بکارگیری اصول بشردوستانه حفظ می‌شود.
- پاسخگویی بشردوستانه یونیسف را از طریق همکاری با فعالان محلی (مقامات، سازمان‌های جامعه مدنی، جوامع، بخش خصوصی) بومی‌سازی کرده و برایشان ظرفیت‌سازی شود. از دسترسی آنها به جمعیت بومی و آگاهی‌شان درباره فضا و مردم محلی استفاده شود. فعالان بدنبال همکاری با سازمان‌ها/گروه‌های محلی زنان، نوجوانان و کودکان باشد.

توافق‌نامه همکاری در برنامه (PCA) و اسناد برنامه مربوطه که در سطح کشوری امضا شده‌اند، در تحقق تعهدات برنامه مشروح در تعهدات بنیادین در قبال کودکان نقش دارند.

- هنگام امضای اسناد برنامه و توافق‌نامه همکاری برنامه با یونیسف، شرکا متعهد می‌شوند:
- فعالیت‌های مشروح در سند را با توجه به نتایج، فعالیت‌ها، بازه‌های زمانی و بودجه مورد انتظار انجام دهند.
- بالاترین استانداردهای رفتاری را مطابق با کنوانسیون حقوق کودک نشان دهند.
- گزارش‌های مورد نیاز تحت توافق‌نامه همکاری برنامه را به موقع و با رضایت یونیسف ارائه دهند.
- با استفاده از خروجی‌ها، شاخص‌ها و اهداف موجود در سند برنامه، سیستمی را برای نظارت بر پیشرفت اجرایی و نتایج حاصله ایجاد نموده و طبق آن عمل کنند.
- تمام اقدامات مناسب را برای جلوگیری از خشونت جنسیتی و سایر تخلفات مربوط به حفاظت از کودک از سوی کارمندان، پرسنل یا پیمانکاران فرعی صورت دهد؛ و بلافاصله و به صورت محرمانه، بطوری که امنیت همه افراد درگیر تضمین شود، کلیه دعوی مربوط به خشونت جنسیتی یا هرگونه سوءظن (یا دعوی) منطقی در مورد نقض صیانت از کودک را گزارش شود.
- هنگام امضای اسناد برنامه و توافق‌نامه همکاری برنامه با شرکا، یونیسف متعهد می‌شود:
- مسئولیت‌های اختصاص داده شده به آن را به موقع شروع و تکمیل نماید، مشروط بر اینکه کلیه گزارشات لازم و سایر اسناد موجود باشند
- انتقال وجه نقد، لوازم و تجهیزات بر طبق توافق انجام گیرد.
- نظارت، برآورد، تضمین، ارزیابی و کنترل سند برنامه بدرستی اجرا و تکمیل شود.
- در صورت لزوم با دولت، اعضای تیم کشوری سازمان ملل، خیرین و سایر ذینفعان ارتباط برقرار کند.
- برای اجرای سند برنامه، راهنمایی کلی، نظارت، کمک فنی و رهبری را ارائه دهد.
- نظارت مشترک صورت دهد.

معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> • منابع مالی چندساله، قابل پیش‌بینی و انعطاف‌پذیر^{۱۱} از بخش‌های خصوصی و دولتی بسیج می‌شود تا شکاف بین نیازهای بشردوستانه و منابع موجود برای تأمین آن نیازها کاهش یابد. • تأمین مالی در حمایت از آمادگی برای پاسخگویی سریع‌تر، به موقع و مقرون به صرفه تضمین شود. • مکانیسم‌های تأمین مالی داخلی (صندوق برنامه اضطراری و تأمین مالی موضوعی) بمنظور پاسخگویی سریع و گسترش برنامه‌ها به کار روند. 	<p>۱: بسیج منابع کافی و باکیفیت</p> <p>منابع کافی و باکیفیت به موقع و بصورت قابل پیش‌بینی در حمایت از آمادگی و پاسخگویی به نیازهای بشردوستانه و حمایتی، به ویژه در حمایت از آسیب‌پذیرترین جوامع، بسیج شوند.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • برای حمایت از آمادگی، پاسخگویی بشردوستانه و فعالیت‌های مربوط به تقویت سیستم و مقاوم‌سازی، سرمایه‌گذاری‌های استراتژیک از منابع موضوعی یونیسیف صورت گیرد. • بومی‌سازی برنامه‌های توسعه‌ای و بشردوستانه از طریق تأمین بودجه چند-ساله قابل پیش‌بینی و انعطاف‌پذیر حمایت می‌شود. سیستم‌ها برای پیگیری، نظارت و گزارش در مورد این سرمایه‌گذاری‌ها برقرار هستند. 	<p>۲: پیوند منابع بشردوستانه و توسعه</p> <p>ادغام منابع بشردوستانه و توسعه‌ای بهبود یابد.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • منابع موجود براساس نیازسنجی تخصیص می‌یابد. • رجوع شود به بخش ۳.۲.۲ تساوی • روندهایی برای مدیریت شرایط اهدا در سطح دفاتر کشوری وجود دارد. • خیرین از خط‌مشی‌های مدیریت مخاطرات یونیسیف آگاهی داشته و آنها را درک می‌کنند. 	<p>۳: بی‌طرفی و تسهیم مخاطرات</p> <p>منابع بر اساس نیازهای جوامع آسیب‌دیده و بصورت بی‌طرفانه تخصیص یابند.</p>

^{۱۱} منابع مالی انعطاف‌پذیر عبارتست از: منابع مالی منظم (منابع مالی بدون محدودیت در نحوه بکارگیری آنها) و منابع موضوعی (تأمین مالی اختصاص یافته برای شرایط موضوعی؛ خیرین تأمین منابع موضوعی را برای درخواست‌های بشردوستانه در سطح جهانی، منطقه‌ای یا کشوری انجام می‌دهند).

- با بسیج منابع مالی قابل پیش‌بینی، انعطاف‌پذیر و بلندمدت‌تر که در صورت لزوم و امکان به شرکا منتقل می‌شود، به ماهیت به طور فزاینده طولانی بحران‌های بشردوستانه پاسخ دهد.
  - استفاده بهینه از منابع و مشارکت‌ها برای کودکان، از جمله با اثرگذاری بر برنامه‌ریزی‌های داخلی، تأمین مالی و ارائه خدمات برای کودکان.
  - برای اطمینان از به کارگیری رویکردهایی هماهنگ و مشارکتی در جهت بسیج منابع با هدف کاهش خلأهای تأمین بودجه با آژانس‌های سازمان ملل مشارکت شود.
  - تعمیق مشارکت و همکاری با شرکای بخش دولتی و خصوصی، از جمله مؤسسات مالی بین‌المللی، و کمک به توسعه راه‌حل‌های مالی جدید و قابل پیش‌بینی برای پاسخگویی طولانی‌تر. همکاری و مشارکت فراتر از تأمین مالی باشد تا بتوان منابع متنوع را به شیوه‌هایی که به تأثیر جمعی، پایداری و ارزش بیشتر منجر شود، گردآوری نمود.
  - اطمینان حاصل کند که منابع بر اساس نیازها و بصورت بیطرفانه تخصیص یابند، و الزامات بشردوستانه هنگام تخصیص کمک‌ها، حتی در پیچیده‌ترین محیط‌ها، در درجه اول اولویت قرار گیرند.
-
- استقلال عملیاتی حفظ شده و از وابستگی به یک منبع مالی خودداری شود.
  - خطرات موجود در شرایط خیرین و تأمین مالی مرتبط با اهدافی که می‌تواند بی‌طرفی، عدم تبعیض و استقلال پاسخگویی بشردوستانه را به خطر بیندازند را تقلیل دهد. از تمهیدات تأمین مالی که موجب تضعیف حقوق کودکان و زنان یا منافع آنها می‌شوند، یا ایمنی و امنیت فعالان بشردوستانی را در معرض خطر قرار می‌دهند، خودداری کند.
  - با نشر به موقع، شفاف و باکیفیت داده‌های مربوط به تأمین مالی بشردوستانه با تمهیدات شفافیت امداد بین‌المللی و سیستم پیگیری مالی، قابلیت پیگیری از مبدأ تا گیرنده را ارتقا دهد.
  - از تمهیدات بودجه‌ای که برای حصول نتایج بشردوستانه جمعی طراحی شده‌اند، مانند صندوق پاسخگویی اضطراری مرکزی و صندوق‌های منابع مستقر در کشور استفاده شود.
  - گزارش‌دهی نتیجه-محور و بودجه‌بندی نتیجه-محور را تقویت کنید، ارزش پول را نشان دهد و برای دستیابی به نتایج جمعی در سازمان ملل و با سایر فعالان همکاری کند.
  - شناخت و دیده شدن خیرین را افزایش دهد، به ویژه کسانی که منابع انعطاف‌پذیری اهدا می‌کنند.
  - فرصت‌های جدید را از طریق تأمین مالی نوآورانه، از جمله ابزارهای تأمین مالی تلفیقی و مشارکت‌های عمومی-خصوصی، و همچنین همکاری‌های هم‌سطح و کشورهای در حال توسعه را کاوش و پیگیری کند.

۱: مدیریت مخاطرات امنیتی (SRM)

مخاطرات امنیتی که ممکن است بر پرسنل، املاک، دارایی‌ها یا توانایی اجرای برنامه‌های اضطراری تأثیر بگذارند، مطابق با **خط‌مشی مدیریت مخاطرات امنیتی** شناسایی، ارزیابی و مدیریت شوند.

۲: منابع کافی

ظرفیت SRM برای مدیریت مخاطرات پیش روی کارکنان، دارایی‌ها و املاک کافی است و امکان ارائه برنامه‌ها را فراهم می‌کند.

۳: هماهنگی

مشارکت فعال در مجامع امنیتی بین‌سازمانی در سطح جهانی و ملی تضمین می‌کند که اقدامات، خط‌مشی‌ها و دستورالعمل‌های SRM امکان ارائه برنامه توسط یونیسیف و شرکایش را فراهم می‌کند.

- فرآیند SRM به گونه‌ای توسعه یابد که از تصمیمات مدیریت مخاطرات معتبر، مخصوص محیط و به موقع پشتیبانی کند.
- تصمیمات مربوط به SRM بین مخاطرات امنیتی و **ضرورت برنامه** تعادل برقرار می‌کند.

- منابع انسانی، مادی و مالی کافی بصورت به موقع برای پشتیبانی از ارزیابی مخاطرات امنیتی و اجرای تدابیر مدیریتی اختصاص یابند.

- همکاری و پشتیبانی از شرکا در امور امنیتی موثر بوده و توسط سیستم مدیریت امنیت سازمان ملل (UNSMS) و چارچوب نجات جان انسان‌ها با همدیگر (SLT) هدایت می‌شود.
- مشارکت فعال در مجامع زیر تضمین شود؛ سلول امنیتی و تیم مدیریت امنیت در سطح ملی، شبکه مدیریت امنیت بین‌سازمانی (IASMN) در سطح جهانی و نجات جان انسانها با همدیگر (SLT) در سطح جهانی و ملی.

- همکاری با مقامات کشور میزبان، اعضای UNSMS و شرکا برای ارزیابی تهدیدات خاص و تعیین سطح مخاطرات مربوطه، تدابیر SRM و سطوح مخاطرات قابل قبول برای تحقق ارائه حداکثری برنامه.
- از شرکای یونیسیف برای ایجاد یا تقویت چارچوب مدیریت مخاطرات امنیتی‌شان حمایت شود. هنگام ورود به توافق نامه همکاری در برنامه، یونیسیف بررسی می‌کند که شرکا ظرفیت‌های لازم برای مدیریت خطرات امنیتی پیش روی کارکنان و عملیات‌شان و انجام وظایف مراقبت از کارکنانشان (مسئولیت‌های قانونی) را دارند یا نه. در صورت درخواست، یونیسیف ممکن است پشتیبانی فنی و/یا منابع لازم برای حمایت از شرکا در تقویت چارچوب مدیریت مخاطرات امنیتی آنها را فراهم کند.
- در صورت نیاز در SRM و برنامه و فرآیندهای اجرا و توسعه، از همکاری نزدیک بین پرسنل امنیتی و برنامه‌ریز اطمینان حاصل شود.
- یونیسیف متعهد می‌شود که به درخواست‌های مربوط به SLT به موقع پاسخ دهد؛ اطلاعات را برای گزارش‌های امنیتی منظم جمع‌آوری و بررسی کند و کمک متقابل در حفظ پایگاه داده حادثه امنیتی را هماهنگ کند؛ از حل مشکلات هماهنگی امنیتی و هماهنگی پاسخگویی به حوادث امنیتی در طول عملیات پشتیبانی کند، آموزش را در دسترس مدیران امنیتی شرکای SLT قرار دهد، کارگاه‌های آموزشی برای ارتقا دانش متقابل در مورد همکاری‌های امنیتی سازمان ملل، سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی و سازمان‌های بین‌المللی برگزار کند؛ سایر زمینه‌های همکاری امنیتی بین سازمان ملل، سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی و سازمان‌های بین‌المللی را بررسی کرده و به دنبال نوآوری و کارآمدی در مدیریت امنیت باشد.
- از پذیرش به عنوان یک رویکرد مدیریت مخاطرات امنیتی استفاده شود که می‌تواند از دسترسی بشردوستانه پشتیبانی کند. پذیرش از سوی جوامع و/یا عوامل تهدید می‌تواند احتمال وقوع حوادث آسیب‌زا را کاهش دهد و در صورت وقوع حادثه آسیب‌زا، احتمال واکنش مؤثر را افزایش دهد. اصول بشردوستانه زیربنایی برای پذیرش هستند- که روابط خوب و رضایت برای فعالیت‌های بشردوستانه در میان جوامع بومی و فعالان اصلی را توسعه می‌دهد.^{۱۳۲}
- ظرفیت‌سازی در متخصصان و مدیران امنیتی با مسئولیت‌های امنیتی برای ایجاد پذیرش، ارزیابی میزان پذیرش و ادغام پذیرش در فرآیند مدیریت خطر امنیتی انجام شود.
- اسکورت مسلح فقط در صورتی مورد استفاده قرار گیرد که تجزیه و تحلیل جامع فرآیند مدیریت مخاطرات امنیتی (SRM) صورت گرفته باشد. این تحلیل مشخص می‌کند هیچ اقدام SRM دیگری برای رساندن خطرات امنیتی به سطح قابل قبول وجود ندارد؛ همانطور که در دستورالعمل‌های غیرالزامی IASC در استفاده از اسکورت مسلح برای کاروان‌های بشردوستانه قید شده است.
- هنگام مشارکت در ارزیابی SMT در مورد تأثیرات بالقوه استفاده از اسکورت مسلح، به دستورالعمل‌های غیرالزامی IASC در مورد استفاده از اسکورت مسلح برای هیئت‌های اعزامی بشردوستانه مراجعه کنید. این ارزیابی باید متناسب با فضا و موقعیت مکانی خاص باشد و همچنین اطلاعات لازم باید از اصول بشردوستانه حاصل شود.
- به چارچوب پاسخگویی UNSMS و چارچوب پاسخگویی امنیتی UNICEF مراجعه کرده و از آنها تبعیت کنید، که در این چارچوب‌ها کلیه نقش‌های امنیتی، مسئولیت‌ها و پاسخگویی‌های پرسنل یونیسیف مشخص شده است.
- نماینده کشور، از طریق مدیر اجرایی، و در قبال دبیرکل، برای ایمنی و امنیت پرسنل یونیسیف و اعضای خانواده، املاک و دارایی‌های مشروع آنها در کشور تعیین شده^{۱۳۳} مسئول و پاسخگو می‌باشد. انتظار می‌رود که نماینده دفتر کشوری، به عنوان عضوی از تیم مدیریت امنیت (SMT)، رویکرد مدیریت مخاطرات امنیتی را در تمام فعالیت‌ها و عملیات یونیسیف اعمال نموده و اطمینان حاصل کند که فعالیت‌های یونیسیف به روشی انجام می‌شوند که خطرات امنیتی پرسنل و خانواده آنها و دارایی‌ها و املاک مشروعشان تا حد قابل قبولی مدیریت شود. همچنین از همکاری امنیتی با شرکای یونیسیف، با استفاده از چارچوب نجات جان انسانها با همدیگر (SLT)، اطمینان حاصل شود.

^{۱۳۲} راهنمای مدیریت مخاطرات امنیتی (SRM)، پیوست E: بازتاب پذیرش در SRM، صص ۱۰۶-۱۱۰.

^{۱۳۳} برای فهرست کامل مسئولیت‌ها و پاسخگویی‌ها به چارچوب امنیتی پاسخگویی یونیسیف مراجعه کنید.

معیارها	تعهدات
<ul style="list-style-type: none"> • تدارکات اضطراری در هاب‌های بخش تدارکات و/یا املاک تأمین‌کنندگان و/یا در سطح دفاتر کشوری/منطقه‌ای در دسترس نگهداری می‌شوند، از جمله در برخی موارد در انبارهای دولت‌ها یا شرکا. • هماهنگی‌های قراردادی یا بلندمدت برای تأمین تجهیزات اضطراری و خدمات لجستیکی در سطح جهانی، منطقه‌ای و کشوری برقرار است. • ظرفیت ملی و بومی برای تقسیم‌بندی و ارائه خدمات زنجیره تأمین برونسپاری شده به بخش خصوصی بهبود می‌یابد. 	<p>۱: آمادگی</p> <p>تدابیر آمادگی برای تأمین و تدارکات در سطح جهانی، منطقه‌ای و کشوری در دسترس اند، از جمله ترتیب دادن تدارکات و هماهنگی‌های قراردادی برای خدمات لجستیکی و کالاهای که بیشتر درخواست می‌شوند</p>
<ul style="list-style-type: none"> • منابع مالی، مادی و انسانی برای حمایت از تحویل به موقع تدارکات به خدمت گرفته می‌شوند. • تدارکات در پاسخگویی سریع ظرف ۷۲ ساعت و در پاسخگویی بشردوستانه ظرف ۱۴ روز از راه هوایی یا ۶۰ روز از راه دریایی به مرز ورودی کشور تحویل داده می‌شوند. • تدارکات به موقع برای شرکا و یا به محل مصرف توزیع شده و پروتکل‌های پیش مصرف‌کننده نهایی برقرار هستند. 	<p>۲: تهیه، حمل و تحویل به موقع تدارکات</p> <p>تدارکات حیاتی برای کودکان و جوامع به موقع به شرکا و/یا به محل مصرف تحویل داده می‌شوند.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • تأمین منابع بومی/منطقه‌ای شناسایی و اولویت‌بندی می‌شوند. • حمل و نقل دریایی/جاده‌ای پس از اولین موج تحویل‌ها برای خریدهای برون‌مرزی اولویت‌بندی می‌شوند. • هماهنگی‌های خدمات لجستیکی در داخل کشور (ترخیص کالا از گمرک، انبارداری، حمل و نقل) مشخص و راه‌اندازی می‌شوند، از جمله همکاری با شرکا. 	<p>۳: هماهنگی‌های خرید، تدارکات و تأمین پایدار</p> <p>هماهنگی‌های خرید، تدارکات و تأمین پایدار (قراردادها، توافق‌ها و/یا طرح‌ها) با شروع یا وخیم شدن بحران بشردوستانه در دسترس قرار می‌گیرند.</p>

ملاحظات کلیدی

هماهنگی و مشارکت‌ها

- توسعه استراتژی‌های تأمین و تدارکات بر اساس نیازسنجی‌ها، آمادگی و طرح‌های پاسخگویی. تدارکات ضروری از پیش تهیه شوند، از جمله از طریق شرکا، و تقویت ظرفیت زنجیره تأمین ملی.
- در صورت مقتضی، گزینه‌های ذخیره‌سازی و انبارداری (محلی، منطقه‌ای، استانی، ملی)، توافقنامه‌های بلندمدت و/یا قراردادها/مشارکتها برای ذخیره‌سازی/انبارداری در داخل کشور راه‌اندازی شوند.
- در تمام مراحل از همکاری نزدیک بین تیم‌های تأمین و برنامه‌ریزی با تمرکز بر کاهش هرگونه مانع در دسترسی (به عنوان مثال انتخاب محصول، شمارش، استفاده مناسب، پایش مصرف‌کننده نهایی) اطمینان حاصل شود.
- با مقامات ملی و محلی (و با همه طرف‌های درگیر در محیط‌های متأثر از درگیری)، و همچنین با خیرین، سایر آژانس‌ها، سازمان‌های جامعه مدنی و بخش خصوصی برای حداکثرسازی همکاری اصولی و هماهنگی پاسخ با همه شرکای لجستیک ارتباط برقرار شود.
- به عنوان عضوی فعال در خوشه اقلام غیر غذایی و خوشه لجستیک مشارکت کند.

برنامه‌ریزی‌ها و استانداردهای باکیفیت

- از تأمین و توزیع به موقع اقلام خانگی ضروری خاص جنسیت، فرهنگی، اجتماعی-اقتصادی و زیست محیطی برای جوامع آسیب‌دیده اطمینان حاصل شود.
- از دسترسی به موقع به تدارکات از طریق چندین روش اطمینان حاصل شود: توزیع، کوپن، پول نقد یا ترکیبی از این دو مورد.
- در صورت لزوم، تهیه کالاها و خدمات توسط شرکا را در نظر بگیرد.
- برای اطمینان از مداخلات به موقع در مورد تدارکات، ظرفیت‌سازی در شرکای ملی و محلی، از جمله دولت‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی، انجام شود.
- برای حصول اطمینان از اینکه تدارکات با در نظر گرفتن حساسیت‌های جنسیتی، از جمله حمایت از دختران و زنان، انجام توزیع می‌شود، از شرکا حمایت کند.
- یک سیستم پایش تحویل و استفاده از تدارکات توسط مصرف‌کنندگان نهایی ایجاد کند.
- مطمئن شود که تأمین‌کنندگان و پیمانکاران به رعایت اصول و منشور اخلاقی یونیسف ملزم هستند، به ویژه در خصوص محافظت در مقابل خشونت جنسیتی و حفاظت از کودکان.
- برای حداکثرسازی اثربخشی و کارایی و اطمینان از تحویل تدارکات به مکان‌های صعب‌العبور، از فناوری‌های نوآورانه استفاده کند.

پیوند بشردوستی و توسعه

- از طریق توافق‌نامه‌های لجیستیک محلی برای خرید تدارکات ضروری، تهیه منابع از محل/منطقه را در اولویت قرار دهد.
- چگونگی خریدهای کم‌کربن و سازگار با محیط زیست را ترویج کند. تولیدکنندگانی که محصولات، بسته‌بندی و خدمات سبز (سازگار با محیط زیست) تولید می‌کنند را در اولویت قرار دهد. در صورت امکان ملاحظات خرید مسئولانه در قبال محیط زیست را اعمال کند تا تأثیر بر محیط‌زیست محلی را به حداقل برساند.
- برای تأمین منابع، مناقصه، نظارت و تأمین مالی ارائه‌دهندگان خدمات زنجیره تأمین ظرفیت‌های ملی ایجاد کنید. زنجیره‌های تأمین ملی را تقویت کند تا، بر اساس تحلیل ظرفیت عملیاتی زنجیره تأمین به عنوان بخشی از استراتژی پایداری و اتکا، از دسترسی به داروها، تجهیزات و ملزومات مورد نیاز در محل مراقبت اطمینان حاصل کند.
- ظرفیت‌های مسئولان ملی را تقویت کند تا بتوانند زنجیره‌های تأمین عمومی را توسعه، مدیریت و اداره کنند. این زنجیره‌ها باید به حدی محکم باشند که شوک‌های اضطراری را برطرف کرده و به توسعه سریعتر را منجر شوند.
- در سیستم‌ها، ظرفیت‌ها، نظارت، مدیریت پسماند و سیستم‌های کنترل کیفیت مربوط به مقامات ملی و محلی و زنجیره‌های تأمین سازمان‌های جامعه مدنی سرمایه‌گذاری کند، تا از هدرروی، انحراف، سوءاستفاده یا عدم موجودی منابع ضروری در سراسر زنجیره تأمین جلوگیری شود.
- یونیسف متعهد است که به طرق زیر بر بخش خصوصی، کسب و کار و بازارها تأثیر بگذارد تا محروم‌ترین کودکان منتفع شوند:
- تعمیق مشارکت‌هایش در بخش خصوصی- استفاده بهینه از کسب و کارهای اصلی، محصولات، تحقیق و توسعه و نوآوری برای تأمین بهتر نیازهای کودکان مناطق صعب‌العبور
- اثرگذاری بر بازارهای جهانی و محلی برای کودکان- با از بین بردن موانع بازار که باعث محدود شدن دسترسی کودکان به تدارکات ضروری می‌شوند و با پیگیری یک مسیر تحقیق و توسعه‌ای در مورد واکسن‌ها، داروها و فناوریها برای حرکت به سمت دستیابی به اهداف توسعه پایدار.

۴. پیوست‌ها

۱۰۱	۱. واژه‌نامه
۶۱۱	۲. منابع
۱۳۱	۳. سرواژه‌ها
۱۳۳	۴. راهنمای شاخص تعهدات بنیادین در قبال کودکان در تعهدات برنامه
۱۳۳	۵. چارچوب پایشی تعهدات بنیادین در قبال کودکان در تعهدات عملیاتی

پیوست ۱: واژه‌نامه

دسترسی (بشردوستانه)	<p>دسترسی بشردوستانه مستلزم توانایی فعالان بشردوستی در دستیابی به جوامع متأثر از بحران و همچنین توانایی جوامع آسیب‌دیده برای دسترسی به کمک‌ها و خدمات بشردوستانه است. عملاً، این بدان معناست که یونیسف و شرکایش قادر به ارائه کمک‌ها باشند و/یا کودکان آسیب‌پذیر قادر به دریافت حمایت و کمک‌های بشردوستانه بنحوی سریع، بلامانع و سازگار باشند. کمک‌هایی که مطابق با قوانین بین‌المللی و اصول بشردوستانه و کنوانسیون حقوق کودک یونیسف و استانداردهای تعهدات بنیادین در قبال کودک است. کمک و خدمات حمایتی مورد نیاز باید به کلیه جوامع هدف برسد. و امکان ارزیابی، ارائه کمک/خدمات و همچنین نظارت و ارزیابی وجود داشته باشد. (یونیسف، راهنمای دسترسی موضوعی، ۲۰۲۰)</p>
قابل دسترسی (برای خدمات)	<p>عبارتست از اینکه هیچ مانع عملی، مالی، فیزیکی، امنیتی، ساختاری، نهادی یا فرهنگی برای دسترسی به خدمات یا امکانات وجود نداشته باشد. این مفهوم می‌تواند به عموم افراد (دسترسی همگانی) یا دسترسی برابر افراد با نیازهای خاص اشاره داشته باشد. (اسفیر، واژه‌نامه اسفیر، ۲۰۱۹، ص ۱)</p>
پاسخگویی به جوامع آسیب‌دیده (AAP)	<p>تعهد به استفاده مسئولانه از قدرت با لحاظ کردن، پاسخگو بودن و پاسخگو دانستن سازمان‌های بشردوستی از سوی مردم، بدنبال امدادسانی با قرار دادن جوامع و مردم در مرکز اقدامات بشردوستانه و ترویج احترام برای حقوق انسانی اساسی آنها و تأکید بر حق زندگی آبرومندانه و حق حفاظت و امنیت، همانطور که در حقوق بین‌المللی تعیین شده است، می‌باشد. (یونیسف، راهنمای پاسخگویی در قبال جوامع آسیب‌دیده (پیش‌نویس)، ۲۰۱۹، صفحه ۵). این امر منجر به توانمندسازی دختران، زنان و مردان آسیب‌پذیر، در معرض خطر و بحران‌زده می‌شود که با اقدامات بشردوستانه یونیسف مورد حمایت قرار می‌گیرند، در اینصورت یونیسف به عنوان سازمان مسئول ترویج و حمایت از حقوق آنها و حصول نتایج مؤثر برای آنها شناخته می‌شود که پاسخگوی نیازها، دغدغه‌ها و سلبای آنهاست، و در راه افزایش عزت، ظرفیت‌ها و مقاومت آنها تلاش می‌کند. (یونیسف، قرار دادن مردم در مرکز اقدامات بشردوستانه: لحاظ کردن پاسخگویی برای افراد آسیب‌دیده، مارس ۲۰۱۷)</p>
حمایت‌طلبی (برای یونیسف)	<p>بر اساس شواهد بدست‌آمده، فرآیندهایی هستند در جهت تأثیرگذاری مستقیم و غیرمستقیم بر تصمیم‌گیرندگان، ذینفعان و مخاطبان ذریب در حمایت و اجرای اقداماتی که به احقاق حقوق کودکان و زنان کمک می‌کنند. (ابزار حمایت‌طلبی یونیسف ۲۰۱۰، ص ۳)</p>
پناهجویان	<p>افرادی که مصونیت از آزار و آسیب جدی را در کشوری غیر از کشور خود جستجو می‌کنند و منتظر تصمیمی در مورد وضعیت درخواست پناهندگی‌شان هستند. (سازمان بین‌المللی مهاجرت، واژه‌نامه مهاجرت، قانون بین‌المللی مهاجرت سری شماره ۲۵، IOM، ۲۰۱۱، ص ۱۲)</p>
متوازن‌سازی پوشش‌دهی، کیفیت و برابری	<p>فرآیندی که شامل ایجاد توازن بین هدف دستیابی به بیشترین تعداد افراد (پوشش‌دهی) و هدف دستیابی به نیازمندترین افراد (برابری) است، در حالیکه کیفیت برنامه‌ها حفظ می‌شود. این متوازن‌سازی بویژه در موقعیت‌های با منابع مالی محدود از اهمیت بالایی برخوردار است. پوشش‌دهی حاصل برآورد افراد نیازمند است. کیفیت بر اساس استانداردهای یونیسف و یکپارچگی و IASC اندازه‌گیری می‌شود. برابری در رابطه با الویت‌دهی مناسب نیازمندترین افراد بررسی می‌شود، و بر مبنای اطلاعات حاصل از ارزیابی و تحلیل آسیب‌پذیری و محرومیت و اصل «عدم نادیده گرفتن کودکان» می‌باشد. متوازن‌سازی پوشش‌دهی با برابری مستلزم دسترسی داشتن و استفاده از داده‌های تفکیک شده در مورد نیازهای مختلف گروه‌های مختلف جوامع آسیب‌دیده است، تا بتوان به محروم‌ترین گروه‌ها دسترسی داشته و آنها را هدف قرار داد. (ارزیابی پوشش‌دهی و کیفیت پاسخگویی بشردوستانه یونیسف در بحران‌های بشردوستانه پیچیده، ژانویه ۲۰۱۹)</p>

<p>موانع (برای افراد دارای معلولیت)</p>	<p>عواملی که مانع از دسترسی و مشارکت کامل و برابر فرد در جامعه می‌شوند. این عوامل ممکن است محیطی باشند، از جمله موانع فیزیکی (مثل وجود پله و عدم وجود رمپ یا آسانسور) و موانع ارتباطی (مثل استفاده از تنها یک شیوه برای ارائه اطلاعات)، موانع نگرشی (مانند برداشت‌های منفی نسبت به افراد مسن یا افراد دارای معلولیت) و موانع نهادی (مانند خط‌مشی‌هایی که می‌تواند منجر به تبعیض علیه گروه‌های خاص شود). برخی از موانع پیش از هرگونه درگیری یا فاجعه طبیعی وجود دارند. سایر موارد ممکن است بعنوان پیامد ناخواستهٔ پاسخ بشردوستانه ایجاد شوند.</p>
<p>منافع کودک</p>	<p>حق کودک برای برخورداری از منافعی بعنوان الویت اصلی در تصمیم‌گیری‌ها مورد ارزیابی قرار گرفته و مدنظر قرار گیرد. این مفهوم به رفاه کودک اشاره دارد و با توجه به شرایط محیطی مختلف هر فرد (سن، سطح بلوغ، حضور یا عدم حضور والدین، محیط و تجربیات کودک) مشخص می‌شود. (استانداردهای حداقل برای حمایت از کودک در اقدامات بشردوستانه، ۲۰۱۹)</p>
<p>تعیین منافع (BID)</p>	<p>یک فرایند رسمی با روندهای حفاظتی سختگیرانه که برای تعیین بهترین منافع کودک در تصمیمات ویژه مهم تأثیرگذار بر کودک طراحی شده است. این فرآیند باید به تسهیل مشارکت کافی کودک بدون تبعیض انجامیده، و تصمیم‌گیرندگان متخصص در حوزه‌های مرتبط را درگیر کرده و در کلیهٔ عوامل مربوطه توازن ایجاد می‌کند تا بهترین گزینه‌ها را توصیه و شناسایی کند. (راهنمای تعیین منافع UNHCR، ۲۰۱۱، ص ۱۱۰)</p>
<p>روند منافع</p>	<p>روند مدیریت موردی افراد UNHCR برای حصول اطمینان از اینکه اصل بهترین منافع (ذیل ماده ۳ کنوانسیون حقوق کودک سازمان ملل) در کار با تک‌تک کودکان مورد نظر رعایت می‌شود. این یک فرآیند چند مرحله‌ای است که بر مبنای شناسایی، ارزیابی، برنامه‌ریزی اقدام موردی، پیاده‌سازی، پیگیری و بسته شدن پرونده پیش می‌رود. این روند دو مؤلفهٔ مهم را شامل می‌شود: ارزیابی بهترین منافع (BIA) و تعیین بهترین منافع (BID). دولت‌ها و سایر فعالان هم موظف به ایجاد روندهای رسمی برای ارزیابی و تعیین بهترین منافع کودک یا گروهی از کودکان در مواقعی هستند که تصمیمات تأثیر چشمگیری بر کودک یا گروهی از کودکان خواهند داشت. (استانداردهای حداقلی حمایت از کودک در اقدامات بشردوستانه، ۲۰۱۹)</p>
<p>تداوم کسب و کار</p>	<p>تداوم کسب و کار عبارتست از توانایی یک سازمان در ادامهٔ ارائه محصولات یا خدمات در سطحی قابل قبول و از پیش تعیین شده بصورت به موقع و پس از واقعهٔ ویرانگر. این بدان معناست که دفاتر یونیسف در تمام سطوح (ستاد مرکزی، منطقه‌ای و کشوری) باید قادر به تداوم فعالیت‌های مهم خود در حین و پس از وقوع فاجعه و/یا واقعهٔ بحرانی باشند.</p>
<p>طرح تداوم کسب و کار (BCP)</p>	<p>طرحی که تدابیر و روندهای ضروری را قبل از واقعهٔ ویرانگر مستندسازی می‌کند تا از تداوم خدمات کسب و کار مهم اطمینان حاصل کرده و امکان پاسخگویی بهتر به وقایع ویرانگر و انجام اقدامات لازم برای کاهش اثرات آن واقعه بر دارایی‌ها و فعالیت‌ها را برای یونیسف ایجاد می‌کند.</p>
<p>مراقب</p>	<p>شخصی که مراقبت، محافظت و نظارت روزانهٔ کودک را انجام می‌دهد. این مفهوم لزوماً به معنای مسئولیت قانونی نیست. در صورت امکان، مراقبت روزانهٔ کودک از سوی یک نفر باید تداوم داشته باشد. یک مراقب متعارف کسی است که جامعه او را، بر طبق سنت یا رویهٔ معمول، برای تأمین مراقبت، محافظت و نظارت روزانهٔ کودک پذیرفته است. (استانداردهای حداقلی حمایت از کودک در اقدامات بشردوستانه، ۲۰۱۹)</p>

مدیریت موردی

رویکردی برای پرداختن به نیازهای کودک و خانواده‌هایشان به شیوه‌ای مناسب، نظام‌مند و بهنگام، و از طریق حمایت مستقیم و/یا ارجاعات. برای کودکان، این امر بر طبق منافع کودک صورت می‌گیرد. خدمات مدیریت موردی را می‌توان برای پرداختن به نیازهای کودکان و زنانی که صدمه دیده‌اند (مثل کودکان رها شده) یا برای جلوگیری از صدمه به کودکان و زنان با آسیب‌پذیری و مخاطرات بالا به کار بست. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)

کودک

افراد زیر ۱۸ سال.

- نوزاد: زیر ۱۲ ماهه
- کودک خردسال: ۰-۸ ساله
- کودک نوگام: ۲-۵ ساله
- میانه کودکی: ۵-۹ ساله
- نوجوان: ۱۰-۱۹ ساله (اوایل نوجوانی: ۱۰-۱۴ ساله، اواخر نوجوانی: ۱۵-۱۹ ساله)
- جوانی: ۱۵-۲۴ ساله
- جوانان: ۱۰-۲۴ ساله

دوستدار کودک

روش‌های کاری که نسبت به کودکان تبعیض قائل نمی‌شوند و سن، قابلیت‌های رو به تکامل، تنوع و استعدادها را لحاظ می‌کند. این روش‌ها اعتماد به نفس و توانایی یادگیری، ابراز عقاید، به اشتراک‌گذاری و بیان نظرات آنها را ارتقا می‌دهد. زمان کافی و اطلاعات و مواد مناسب به نحو مؤثری برای کودکان تهیه و عرضه می‌شود. کارکنان و بزرگسالان قابل دسترس، مؤدب و پاسخگو هستند. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)

فضاهای دوستدار کودک (CFS)

فضاهای ایمن که در آن جوامع (و فعالان بشردوستی) محیط‌های پرورشی را ایجاد می‌کنند که در آن کودکان به بازی، تفریح، فراغت و فعالیت‌های یادگیری آزاد و ساختاریافته دسترسی دارند. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)

حمایت از کودک

تجلی حقوق همه کودکان برای ابراز عقیده‌شان، بذل توجه لازم برای آن عقیده، اثرگذاری‌ها بر تصمیم‌گیری‌ها و حصول تغییرات. این مشارکتی به خواسته و با آگاهی کودکان است، و شامل به حاشیه رانده‌شده‌ترین کودکان و کودکان در سنین، جنسیت و ناتوانی‌های مختلف، در همه موضوعات مربوط به آنها می‌شود. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)

محافظت از کودک

مسئولیتی که سازمان‌ها در حصول اطمینان از عدم آسیب به کودکان از سوی کارکنان، عملیات‌ها، و برنامه‌ها بر عهده دارند. این مسئولیت دربردارنده خط‌مشی‌ها، روندها و اقداماتی است که برای جلوگیری از آسیب به کودکان از سوی سازمان‌های بشردوستی و همین‌طور گام‌هایی در جهت پاسخگویی و تحقیق در هنگام وقوع آسیب صورت می‌گیرد. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)

کودکانی که در ارتباط با نیروهای مسلح یا گروه‌های مسلح هستند

عبارتست از هر فرد زیر ۱۸ سال که توسط گروه مسلح یا نیروی مسلح در هر ظرفیتی، استخدام و استفاده می‌شوند، که شامل و نه محدود به کودکان، پسران و دخترانی است که به عنوان مبارز، آشپز، باربر، جاسوس یا برای اهداف جنسی بکار گرفته می‌شوند. این مفهوم فقط به کودکانی که نقش مستقیم در عملیات خصمانه داشته یا دارند، اشاره نمی‌کند (اصول و دستورالعمل‌های پاریس در مورد کودکان درگیر در نیروهای مسلح یا گروه‌های مسلح) (۲۰۰۷)

هماهنگی نظامیان و غیرنظامیان

عبارتست از گفت‌وگو و تعامل ضروری بین فعالان نظامی و غیرنظامی در بحران‌های بشردوستانه که لازمه حمایت و ترویج اصول بشردوستانه، جلوگیری از رقابت، به حداقل رساندن تناقضات، و در صورت مقتضی، دنبال کردن اهداف مشترک است (OCHA)، هماهنگی‌سازی بشردوستانه نظامیان و غیرنظامیان)

<p>عبارتست از سازمان‌های غیردولتی و جامعه-محور، اتحادیه‌های بازرگانی، گروه‌های مذهبی، سازمان‌های زنان، مؤسسات دانشگاهی و سایر گروه‌های داوطلبانه و خصوصی.</p>	<p>سازمان‌های جامعه مدنی (CSO)</p>
<p>گروه‌های کوچک و اغلب غیررسمی که به مردم خدمت می‌کنند.</p>	<p>سازمان‌های جامعه-محور (CBO)</p>
<p>سیستم خوشه‌ای، که توسط کمیته دائمی بین‌سازمانی راه‌اندازی شده، و چارچوبی برای مشارکت مؤثر در میان فعالان بشردوستی بین‌المللی، دولت‌های میزبان، مسئولین محلی، آژانس‌های جامعه مدنی محلی، جوامع آسیب‌دیده و سایر ذینفعان مربوطه (مثل بخش خصوصی) در ۱۰ بخش فراهم می‌کند: بهداشت، تغذیه، WASH، امنیت غذایی، لجیستیک، سرپناه، مخابرات، حمایت، آموزش، بازیابی زود هنگام. در سطح کشوری، هدف آن تقویت مشارکت‌ها، و قابلیت پیش‌بینی و پاسخگویی اقدامات بشردوستانه بین‌المللی، از طریق بهبود اولویت‌بندی و تعریف شفاف نقش‌ها و مسئولیت‌های سازمان‌های بشردوستانه است.</p> <ul style="list-style-type: none"> • پشتیبانی خدمات‌رسانی با ارائه بستری برای توافق در مورد رویکردها و حذف دوباره‌کاری • آگاهی‌سازی در مورد HC/HCT برای تصمیم‌گیری راهبردی بمنظور پاسخ بشردوستانه از طریق هماهنگی نیازسنجی‌ها، تحلیل خلأها و الویت‌بندی • برنامه‌ریزی و توسعه استراتژی از جمله طرح‌های بخشی، پایبندی به استانداردها و ملزومات تأمین بودجه • حمایت‌طلبی از طرف شرکت‌کنندگان خوشه‌ای و جوامع آسیب‌دیده برای پرداختن به دغدغه‌های شناسایی شده. • نظارت و گزارش‌دهی در مورد استراتژی خوشه‌ای و نتایج؛ توصیه اقدام جمعی در صورت لزوم • برنامه‌ریزی/آمادگی/ایجاد ظرفیت ملی برای وقایع احتمالی آتی در مواقع لزوم و موقعیتی که خوشه ظرفیت دارد. <p>در سطح جهانی، یونیسف مسئول هدایت/هدایت مشترک سه خوشه است: آب، بهداشت و سرویس بهداشتی (WASH)، تغذیه، تحصیل (در مدیریت مشترک با صندوق نجات کودکان) - و همچنین یکی از حوزه‌های مسئولیت (AOR)، حمایت از کودکان تحت خوشه حمایت.</p>	<p>خوشه</p>
<p>نتیجه قابل اندازه‌گیری که فعالان توسعه، بشردوستی و سایرین می‌خواهند به طور مشترک و طی ۳-۵ سال به آن دست یابند تا نیازها، خطرات و آسیب‌پذیری‌های افراد کاهش یافته و مقاومت آنها افزایش یابد.</p>	<p>دستاوردهای جمعی</p>
<p>یک فرآیند پویا که ارتباط جامعه و سایر ذینفعان را برقرار می‌کند تا افراد بحران‌زده کنترل بیشتری بر پاسخ و تأثیرات آن بر خود داشته باشند. مشارکت جامعه وسیله‌ای برای حصول اطمینان از پاسخگویی فعالان بشردوستی است که از طریق تسهیل و ساختاربندی ارتباطات مداوم در مناسبت و کارآمدی ابتکارات و درگیر کردن مستقیم جوامع در طراحی، برنامه‌ریزی، اجرا و ارزیابی فعالیت‌ها است. (اسفیر، واژه‌نامه اسفیر، ۲۰۱۹ و یونیسف، استانداردها و شاخص‌های کیفی حداقلی در مشارکت جوامع، ۲۰۲۰).</p>	<p>مشارکت جامعه</p>
<p>موقعیت‌ها و شرایط بشردوستانه که در آنها عوامل پیچیده و چندگانه بر محیط عملیاتی، از جمله و نه محدود به درگیری مسلحانه، محدودیت دسترسی به جوامع آسیب‌دیده، اغتشاشات مدنی یا سیاسی، نقض گسترده قوانین بشردوستانه بین‌المللی و حقوق بشر اثر می‌گذارند. پاسخ بشردوستانه در این زمینه‌ها در یک فضای دشوار سیاسی و بسیار ناامن صورت می‌گیرد. (ارزیابی پوشش‌دهی و کیفیت پاسخ بشردوستانه یونیسف در شرایط اضطراری پیچیده بشردوستانه، ژانویه ۲۰۱۹)</p>	<p>محیط پیچیده و پرمخاطره</p>

<p>حساسیت به درگیری</p>	<p>ظرفیت سازمان برای درک محیط عملیاتی خود، تعامل بین مداخلات آن و محیط، و عمل بر پایه این درک برای اجتناب از تأثیرات منفی («آسیب نزنید») و حداکثرسازی اثرات مثبت آن بر عوامل درگیری</p>
<p>پوشش‌دهی</p>	<p>عبارتست از میزان دسترسی اقدامات بشردوستانه به گروه‌های انسانی عمده‌ای که با مصائب تهدیدکننده زندگی روبرو هستند. (یونیسف، ارزیابی پوشش‌دهی و کیفیت پاسخ بشردوستانه در بحران‌های بشردوستانه پیچیده، ۲۰۱۹)</p>
<p>معلولیت</p>	<p>افراد دارای معلولیت عبارتست از کسانی که دچار اختلالات جسمی، روانی، حسی یا ذهنی هستند بطوریکه در تعامل با موانع مختلف ممکن است مانع مشارکت کارآمد و کامل آنها در جامعه به طور برابر با دیگران شود.</p>
<p>آسیب‌نرسانید</p>	<p>رویکردی برای اجتناب از پیامدهای منفی ناخواسته در موقعیت‌هایی که آژانس‌های بشردوستی فعالیت می‌کنند با این هدف که پاسخ بشردوستانه افراد آسیب‌دیده را بیشتر به خطر نیندازد و ظرفیت‌های جوامع برای برقراری صلح و بازسازی را تضعیف نکند.</p>
<p>وظیفه‌مراقبت</p>	<p>یکی از وظایف غیرقابل چشم‌پوشی یونیسف تخفیف دادن یا در غیر اینصورت پرداختن به مخاطرات قابل پیش‌بینی است که ممکن است صدمه یا جراحی به پرسنل و اعضای خانواده قانونی آن بزند.</p>
<p>رشد اوان کودکی (ECD)</p>	<p>رویکرد جامع در برنامه‌ها و سیاست‌ها برای کودکان از قبل تولد تا هشت سالگی. اوان کودکی به صفر تا هشت سالگی یا دوره ورود به مدرسه (سه مرحله متمایز عبارتند از: از تشکیل جنین تا تولد، از تولد تا سه سالگی، با تأکید بر ۱۰۰۰ روز اول، سال‌های قبل از مدرسه یا قبل از دبستان (سن ورود به مدرسه). رشد بعنوان یک دستاورد تعریف می‌شود، یک فرآیند مداوم کسب مهارت‌ها و توانایی‌ها در طول این دوره سنی در تمامی حوزه‌های رشد احساسی و اجتماعی، شناختی، زبانی، و مکانیکی. این رشد نتیجه تعامل بین محیط و کودک (جنبه اصلی محیط «مراقبت پرورشی» می‌باشد) است.</p>
<p>شرایط اضطراری (بحران)</p>	<p>موقعیتی که زندگی و سلامت تعداد زیادی از افراد را تهدید می‌کند و نیازمند اقدامات خارق‌العاده برای حصول اطمینان از نجات جان و مراقبت و حمایت (IASC) می‌باشد.</p> <ul style="list-style-type: none"> • شرایط اضطراری پیچیده: بحران انسانی در کشور، منطقه و جامعه که در آنها فروپاشی قابل توجه یا کلی قدرت وجود دارد، ناشی از درگیری‌های داخلی یا خارجی است و نیازمند پاسخ بین‌المللی است که فراتر از دستورکار و ظرفیت هر آژانس واحدی است. • شرایط اضطراری مستمر: بحران‌های بشردوستانه عمده که در آنها بخش بزرگی از جامعه در یک کشور نسبت در یک دوره خاص نسبت به مرگ، بیماری یا اختلال در زندگی خود آسیب‌پذیر هستند. • شرایط اضطراری قریب‌الوقوع (شروع ناگهانی): بحران‌های بشردوستی که برای آنها هشدار داده نشده یا بسیار اندک داده شده است.
<p>مدیریت مخاطرات سازمانی (ERM)</p>	<p>فرآیند شناسایی و ارزیابی مخاطرات و اتخاذ تدابیر و کنترل برای آوردن سطح خطرات به آستانه تحمل مخاطرات سازمانی. این امر در بر دارنده اقداماتی برای تحقق فرصت‌ها در عین کاهش پیامدهای منفی وقایع احتمالی می‌باشد. مدیریت مخاطرات سازمانی امکان شناسایی، ارزیابی و مدیریت خطرات و فرصت‌ها را بصورت فعالانه و نظام‌مند و با استفاده از زبان، ساختار و ابزار مشترک فراهم می‌سازد، و بینش و زمینه‌ای را برای یونیسف فراهم می‌کند تا خطرات را با اثربخشی، کارایی و چابکی مدیریت کند، تصمیمات آگاهانه بگیرد، عملکرد را درک کند و نتایج بهتری را برای کودکان و جوانان حاصل کند.</p>

رویکرد عدالت-محور یونیسف در اقدامات بشردوستانه عبارتست از اینکه پاسخ بشردوستانه یونیسف سعی در تمرکز بر آسیب‌پذیرترین جوامع برای احقاق حقوق همه کودکان دارد، که از محروم‌ترین آنها شروع می‌کند. یونیسف بدنیاال درک و پرداختن به دلایل ریشه‌ای تبعیض و نابرابری است که اغلب در بحران‌ها تشدید شده، بنابراین تمام کودکان و زنان، بویژه آنهایی که آسیب‌پذیرتر از سایرین هستند شانس نجات یافتن، رشد و شکوفایی کامل استعدادهایشان را بدون تبعیض، جانبداری یا جهت‌گیری دارند. برابری همچنین به معنی شناسایی مخاطرات و آسیب‌پذیری‌های بنیادی، هدف‌گذاری اقدام بشردوستانه و الویت‌بندی نیازهای آسیب‌پذیرترین و محروم‌ترین افراد است.

خدمات ضروری

طیف خدمات عمومی ارائه شده توسط دولت، سازمان‌های خصوصی، انتفاعی و غیرانتفاعی در رابطه با مراقبت سلامت، تحصیلات، دسترسی به آب و سرویس بهداشتی، مسکن، برق و سایر خدماتی که قطع آنها زندگی، سلامت یا امنیت شخصی همه یا بخشی از افراد را به خطر می‌اندازد (ILO)، گزارش کمیته متخصصان در کاربرد کنوانسیون‌ها و توصیه‌ها، ۲۰۰۱، ص. ۲۹۳. برای یونیسف این مورد شامل خدمات مربوط به مراقبت بهداشتی اولیه، تغذیه، اچ‌آی‌وی، آب و سرویس بهداشتی، تحصیلات، حمایت اجتماعی، و حمایت از کودک می‌شود. ادامه خدمات ضروری به معنی حصول اطمینان از ارائه مستمر خدمات بهداشتی اولیه (از جمله ایمن‌سازی، بهداشت مادران، نوزادان، کودکان و نوجوانان (MNCAH)، بهداشت جنسی و تولید مثل (SRH)، اچ‌آی‌وی/ایدز، مراقبت پاسخ به خشونت جنسی)، تغذیه، دسترسی مداوم به آب سالم و سرویس بهداشتی، ارائه مداوم خدمات حمایت از کودک، سلامت روان و حمایت روانشناختی (MHPSS)، تداوم یادگیری از طریق حفظ دسترسی به تحصیلات، تداوم سیستم‌های حمایت اجتماعی، و سایر خدمات بر حسب موقعیت می‌باشد.

سوءاستفاده

وقتی که فردی در موقعیت قدرت و/یا اعتماد، برای منافع، مزایا، لذت، سود یا بهره شخصی خود، از کودکان سوءاستفاده کند یا سعی در این اقدام داشته باشد. منفعت شخصی ممکن است اشکال مختلفی داشته باشد: جسمی، جنسی، مالی، مادی، اجتماعی، یا سیاسی. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹).

ارزیابی

سنجش یک فعالیت، پروژه، برنامه، استراتژی، سیاست، موضوع، مبحث، بخش، حوزه عملیاتی یا عملکرد نهادی، که تا حد ممکن به صورت نظام‌مند و بیطرفانه انجام شود. این سنجش به بررسی سطح دستیابی به نتایج مورد انتظار و غیرمنتظره می‌پردازد و با آزمایش زنجیره نتایج، فرآیندها، عوامل زمینه‌ای و علیتی، با استفاده از معیارهای مناسبی همچون مرتبط بودن، کارآمدی، تأثیرگذاری، اثر و تداوم، صورت می‌گیرد. (گروه ارزیابی سازمان ملل (UNEG)، هنجارها و استانداردهای ارزیابی، ۲۰۱۶).

مکانیسم (سازوکار) بازخورد و گزارش دهی

ایجاد و استفاده از یک سیستم رسمی که به دریافت‌کنندگان اقدام بشردوستانه (و در برخی موارد، سایر جوامع آسیب‌دیده) اجازه دهد اطلاعاتی در مورد تجربه خود با یک آژانس بشردوستانه یا سیستم بشردوستانه گسترده‌تر اطلاع‌رسانی کند. این اطلاعاتی سپس برای اهداف مختلفی استفاده می‌شود، از جمله انجام اقدامات اصلاحی برای بهبود برخی از مؤلفه‌های پاسخگویی. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)

موقعیت‌ها و ویژگی‌های مرتبط با زن و مرد بودن و روابط میان مردان و زنان و دختران و پسران. این مسئله با جنسیت که اغلب در بدو تولد و بر اساس آناتومی بالینی مشخص می‌شود متفاوت است. هویت جنسی غیردوگانه عبارتست از هر گونه هویت یا ابراز جنسی که در دوگانه دختر/پسر یا زن/مرد جای ندارد. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)

- برابری جنسیتی: هنگامی که زنان و مردان، دختران و پسران، از حقوق، منابع، فرصت‌ها، و حمایت‌های یکسان بهره می‌برند. برابری جنسیتی نیازمند پرداختن به عدم توازن در سیستم‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است که معمولاً این حقوق، منابع و فرصت‌ها را با گرایش علیه زنان و دختران بکار می‌برند. همچنین به این معنی است که دختران و زنان توانایی استفاده از حقوق و توانایی خود در انتخاب و تصمیم‌گیری درباره زندگی خود بدون ترس از اصلاح یا خشونت را داشته باشند. برابری جنسیتی نیازمند این نیست که دختران و پسران یا زنان و مردان مثل هم باشند، یا اینکه با آنها دقیقاً به یک شیوه برخورد شود، بلکه به معنی عدم جهت‌گیری یا تبعیض است.
- جریان‌سازی جنسیتی: استراتژی در جهت گنجاندن دغدغه‌های زنان و همچنین مردان بعنوان بخش جدایی‌ناپذیر در طراحی، اجرا، نظارت و ارزیابی سیاست‌ها، طرح‌ها و برنامه‌ها در همه حوزه‌ها - سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، محیطی - تا زنان و مردان به یک اندازه از حقوق، منابع، فرصت‌ها و حمایت‌ها بهره ببرند.

خشونت جنسیتی

یک اصطلاح کلی است برای اشاره به هر گونه اقدام آسیب‌زایی که خلاف اراده شخصی صورت گرفته و بر اساس تفاوت‌های اجتماعی تعریف شده (یعنی جنسیت) بین مؤنث و مذکر می‌باشد. این مسئله در برگیرنده اقداماتی است که صدمه و رنج اقتصادی و روانی، جنسی، فیزیکی؛ تهدید چنین اقداماتی؛ اجبار؛ و محرومیت از آزادی را، چه در زندگی خصوصی و چه در مکان عمومی، تحمیل می‌کند. این اصطلاح اصولاً برای توصیف خشونت ناشی از ابراز عدم برابری قدرت بین زنان و مردان بکار می‌رود که به زنان و دختران قدرت سیاسی و اقتصادی، اجتماعی کمتری از مردان و پسران می‌دهد. (دستورالعمل‌های کمیته دائمی بین‌سازمانی برای یکپارچه‌سازی مداخلات در قبال خشونت جنسیت-محور در اقدامات بشردوستانه، ۲۰۱۵)

حاکمیت

(i) اعمال قدرت اجرایی، اقتصادی، سیاسی در مدیریت امور کشور در تمامی سطوح، از جمله مکانیسم‌ها، فرآیندها، روابط و نهادهای پیچیده که از طریق آنها شهروندان و گروه‌ها تمایلات خود را ابراز می‌کنند. حقوق و تعهدات خود را انجام می‌دهند و تفاوت‌های خود را حل و فصل کنند. (ii) رسوم و عرف‌هایی که بواسطه آنها قدرت در یک کشور برای منافع عموم اعمال می‌شود، از جمله فرآیندهایی که در آنها افراد صاحب قدرت انتخاب، نظارت و جایگزین می‌شوند؛ ظرفیت دولت برای مدیریت مؤثر منابع آن و اجرای سیاست‌های درست؛ و احترام به شهروندان و وضعیت نهادهایی که تعاملات اقتصادی و اجتماعی را بین آنها رهبری می‌کنند؛ (iii) فرآیند ایجاد یک مأموریت و چشم‌انداز سازمانی - چه خواهد بود و چکار خواهد کرد - علاوه بر تعریف اهداف و مقاصد که باید برای دستیابی به آن مأموریت و چشم‌انداز حاصل شوند؛ بیان سازمان، صاحبان آن و خط‌مشی‌هایی که از این ارزش‌ها نشأت می‌گیرند - خط‌مشی‌های مربوط به گزینه‌هایی که اعضای آن باید داشته باشند تا به دستاوردهای مطلوب دست یابند؛ و اتخاذ مدیریت لازم برای دسترسی به آن نتایج و ارزیابی عملکرد مدیران و کل سازمان (واژه‌نامه سازمان بهداشت جهانی)

<p>حقوق انسان / حقوق کودک</p>	<p>حقوقی که هر انسانی، به صرف انسان بودن، حق دارد از آنها لذت ببرد. آنها شرایط حداقلی برای زندگی حفظ کرامت انسانی، که در مورد همه صدق می‌کند، را شناسایی می‌کنند. آنها همگانی و غیرقابل انکار هستند: آنها قابل حذف نیستند. کودکان، به عنوان یک انسان، از حقوق انسانی برخوردارند. علاوه بر این، آنها از مجموعه خاصی از حقوق برخوردارند - که اغلب بعنوان حقوق کودک به آنها اشاره می‌شود - که مربوط به افراد زیر ۱۸ سال بوده و در کنوانسیون حقوق کودک (CRC)، ۱۹۸۹ گنجانده شده است. (استانداردهای حداقلی حمایت از کودک در اقدامات بشردوستانه، ۲۰۱۹)</p>
<p>اقدام بشردوستانه (برای یونیسف)</p>	<p>عبارتست از مداخلاتی با هدف نجات جان‌ها، تخفیف رنج، حفظ کرامت انسانی و حمایت از حقوق افراد آسیب‌دیده، هر جایی که نیاز بشردوستانه وجود داشته باشد، صرف نظر از نوع بحران (بحران‌های با شروع ناگهانی یا ادامه‌دار، بلایای طبیعی، شرایط اضطراری سلامت عمومی، یا شرایط اضطراری پیچیده مثل درگیری‌های مسلحانه داخلی و بین‌المللی، و غیره^{۴۴})، فارغ از درآمد خالص ملی کشور (کم، متوسط، زیاد)، یا وضعیت حقوقی جوامع آسیب‌دیده. اقدام بشردوستانه همچنین شامل مداخلاتی است که به خطرات و دلایل ریشه‌ای آسیب‌پذیری در بلایا، شکنندگی و درگیری، مثل تقویت سیستم و مقاومت‌سازی می‌پردازد. و این امر به کاهش نیازها، مخاطرات و آسیب‌پذیری‌های بشردوستانه کمک می‌کند.</p>
<p>انتقال پول بشردوستانه</p>	<p>ارائه کمک در قالب پول (چه وجه فیزیکی/پول نقد یا پول الکترونیکی) به افراد، خانوارها یا جوامع به عنوان بخشی از یک پاسخ بشردوستانه. نقل و انتقالات نقدی، از لحاظ روش، با کوپن و کمک غیرنقدی متفاوت است.</p>
<p>بحران بشردوستانه</p>	<p>اختلال جدی در عملکرد جامعه یا اجتماع که دربردارنده خسارات و تأثیرات گسترده انسانی، مادی، اقتصادی یا زیست‌محیطی است که بیش از توانایی اجتماع یا جامعه آسیب‌دیده برای مقابله با استفاده از منابع خود است و بنابراین نیازمند اقدام فوری است. هر موقعیتی که در آن نیازهای بشردوستانه بقدری بزرگ و پیچیده هستند که نیازمند منابع و یاری گسترده خارجی است، و جایی که یک پاسخ چندبخشی با مشارکت طیف وسیعی از فعالان بشردوستانی بین‌المللی (IASC) لازم است.</p>
<p>اصول بشردوستانه</p>	<p>زیربنای همه اقدامات بشردوستانه اصول بشردوستانی، بی‌طرفی، عدم تبعیض و استقلال است. این اصول، که برگرفته از قانون بشردوستانه بین‌المللی (IHL) هستند، توسط سازمان ملل در مصوبات مجمع عمومی ۴۶/۱۸۲ و ۵۸/۱۱۴ مطرح شدند. تعهدات بنیادین در قبال کودکان ریشه در اصول بشردوستانه دارند و یونیسف متعهد به بکارگیری اصول بشردوستانه در اقدام بشردوستانه است.</p>
<p>پاسخ بشردوستانه</p>	<p>خدمات رسانی و یاری‌رسانی در شرایط اضطراری خاص یا بلافاصله بعد از آن به منظور نجات جان‌ها، کاهش اثر بر سلامتی، حصول اطمینان از امنیت عمومی، حفظ کرامت انسانی و برآوردن نیازهای اساسی معیشتی افراد آسیب‌دیده. این امر باید بر اساس اصول بشردوستانه اصلی صورت گیرد. (یونیسف، راهنمای برنامه‌ریزی مبتنی بر اطلاعات، ۲۰۱۸، ص. ۰۹) رجوع شود به اقدام بشردوستانه.</p>
<p>قاچاق انسان</p>	<p>ترتیب دادن ورود غیرقانونی افراد به کشوری که مقیم دائمی یا تبعه آن نیستند، به ازای پرداخت مبلغی به صورت مستقیم یا غیرمستقیم یا سایر منافع مادی. (کنوانسیون سازمان ملل علیه قاچاق مهاجران از مسیر زمینی، دریایی و هوایی، متمم کنوانسیون سازمان ملل علیه جرائم سازمان‌یافته فراملی، ماده ۳ (الف)، ۲۰۰۰)</p>
<p>تأثیرگذاری</p>	<p>اثرات بلندمدت مثبت و/یا منفی بر گروه‌های جمعیتی در نتیجه مداخلات، به صورت مستقیم یا غیرمستقیم، عمدی یا غیرعمد. این اثرات می‌تواند اقتصادی، اجتماعی-فرهنگی، نهادی، محیطی، فناورانه یا هر نوع دیگری باشد. (OECD، واژه‌نامه اصطلاحات کلیدی در مدیریت نتیجه-محور و ارزیابی، ۲۰۱۰، ص. ۲۴).</p>

^{۴۴} بحران بشردوستانه عبارتست از هر موقعیتی که در آن نیازهای بشردوستانه به قدری بزرگ و پیچیده هستند که نیازمند کمک و منابع خارجی گسترده، و واکنش چندبخشی به آن است و با مشارکت طیف وسیعی از فعالان حقوق بشری صورت می‌گیرد. این بحران می‌تواند شرایط اضطراری در مقیاس کوچک‌تر را هم شامل شود؛ کشورهایی با ظرفیت محدودتر، آستانه تحمل پایین‌تری از کشورهایی با ظرفیت بالاتر دارند. شرایط اضطراری موقعیتی است که زندگی و سلامت تعداد زیادی از افراد جامعه را به خطر می‌اندازد و نیازمند اقدامات شگرف برای اطمینان از نجات، مراقبت و حفاظت از افراد می‌باشد.

منظور از جامع در اقدام بشردوستانه، اقداماتی است که برای حصول اطمینان از حق آگاهی، حمایت و یاری برای تمامی افراد آسیب‌دیده از بحران، صرف نظر از سن، هویت جنسی و جنسیتی، وضعیت معلولیت، ملیت، یا اصل و هویت اجتماعی یا معنوی، قومی یا ملی صورت می‌گیرد. اقدام جامع بر شناسایی و رفع موانع تمرکز دارد، به طوری که آن دسته از افراد و گروه‌هایی که آسیب پذیرتر، به حاشیه رانده‌تر و/یا محروم‌تر هستند، بتوانند در تصمیم‌گیری شرکت کنند و مثل بقیه از اقدامات بشردوستانه بهره‌مند شوند.

عفونت و کنترل پیشگیری (IPC)

رویکرد علمی و راهکار عملی که برای پیشگیری از صدمات ناشی از عفونت به بیماران و کادر درمان طراحی شده است. این رویکرد ریشه در بیماری‌های عفونی، اپیدمیولوژی، علوم اجتماعی و تقویت سیستم سلامت دارد. (یونیسف، آمادگی و پاسخ در شرایط اضطراری کووید ۱۹، WASH و پیشگیری و کنترل عفونت در مراکز درمانی، یادداشت راهنما، ۲۰۲۰؛ و سازمان بهداشت جهانی، مراقبت سالم مراقبت ایمن‌تر است: کنترل و پیشگیری از عفونت).

رویکرد یکپارچه و چندبخشی (برای یونیسف)

ترکیب عامدانه دو بخش یا بیشتر در طراحی و اجرای برنامه بمنظور دستیابی به دستاوردهای بشردوستانه. این رویکرد اعمال همگرایی جغرافیایی را شامل می‌شود. بخش‌ها ترغیب می‌شوند که در موقعیت‌های جغرافیایی مشابه، عمل کنند برنامه‌ریزی، تأمین مالی و اجرای برنامه‌ها را هماهنگ سازند، به نتایج و اهداف یکدیگر کمک کنند تا دستاوردهای به-مقیاس و مقرون به صرفه و پایدارتر ارائه دهند. نمونه‌های برنامه‌ریزی چندبخشی و یکپارچه عبارتست از ترکیب سلامت، تغذیه، WASH، حمایت از کودک، CED و اچ‌آی‌وی برای درمان SAM؛ ترکیب سلامت، WASH و مشارکت جامعه برای تغییر اجتماعی و رفتاری در پاسخ به شیوع بیماری؛ ترکیب آموزش و WASH برای سلامت و بهداشت قاعدگی در مدارس؛ و تحصیل و حمایت از کودک برای سلامت روان و حمایت روانشناختی (MHPSS).

آوارگان داخلی (IDPS)

افراد یا گروهی از افراد که مجبور یا موظف به گریختن از یا ترک خانه‌هایشان، یا اقامتگاه‌های دائمی‌شان، بویژه در نتیجه درگیری مسلحانه، شرایط خشونت تعمیم‌یافته، نقض حقوق بشر یا بلایای طبیعی یا انسانی، شده‌اند و از مرزهای به رسمیت شناخته شده کشور عبور نکرده‌اند. (اصول راهبردی در آوارگی داخلی، ۱۹۹۸)

قانون بشردوستانه بین‌المللی (IHL)

مجموعه قوانینی که حامی افرادی است که در خصومت‌ها نبوده یا دیگر شرکت نمی‌کنند و چگونگی دفاع در جنگ‌ها را مشخص می‌کنند. این قوانین در مورد دولت‌ها و نیروهای مسلح آنها، و همچنین بخش‌های غیردولتی استعمال می‌شود. IHL متشکل از چهار کنوانسیون ژنو در سال ۱۹۴۹ و دو پروتکل الحاقی آنها در سال ۱۹۷۹ و همچنین معاهده‌های متعاقب، قانون موردی و قانون بشردوستانه بین‌المللی مرسوم است. (واژه‌نامه OCHA)

کوچ‌های گسترده

«کوچ‌های گسترده» ممکن است جریان‌های مختلفی از مردم را شامل شود، چه مهاجران و چه پناهندگان، که به دلایل مختلف اما از مسیرهای یکسان کوچ می‌کنند. این مفهوم بیانگر ملاحظات مختلفی است، از جمله: تعداد افرادی که ورود می‌کنند، زمینه اقتصادی، اجتماعی و جغرافیایی، ظرفیت دولت پذیرنده برای پاسخگویی و تأثیر کوچی که ناگهانی و طولانی است. (اعلامیه نیویورک برای پناهندگان و مهاجران، ۲۰۱۶)

سطوح پاسخ اضطراری (برای یونیسف)

سطح ۱: مقیاس بحران به گونه‌ای است که دفتر کشوری می‌تواند با پرسنل، منابع مالی، تدارکات و سایر منابع خود پاسخ دهد، و دفتر منطقه‌ای/ستادهای مرکزی حمایت می‌کنند. سطح ۲: مقیاس بحران آنچنان است که دفتر کشوری برای پاسخگویی نیاز به حمایت مضاعف از سوی سایر بخش‌های سازمان (ستادهای مرکزی، دفتر منطقه‌ای و دفاتر کشوری) دارد و دفتر منطقه‌ای باید رهبری و پشتیبانی را فراهم کند سطح ۳: مقیاس شرایط اضطراری در حدی است که نیازمند بسیج کل سازمان است.

<p>رویکردی که هدفش افزایش کارآمدی مداخلات در سرتاسر زندگی فرد است. این رویکرد بر شروع سالم زندگی متمرکز است و نیازهای فردی در دوره‌های مختلف حیات و در سرتاسر زندگی‌شان را هدف قرار می‌دهد. یک رویکرد دوره زندگی بر اساس تعامل عوامل خطر، حمایتی و ترویجی در سرتاسر زندگی افراد پایه‌ریزی می‌شود. این رویکرد یک دیدگاه زمانمند و اجتماعی در مورد سلامت افراد و نسل‌ها، از جمله عوامل تعیین‌کننده سلامت را در پی می‌گیرد.</p>	<p>رویکرد دوره زندگی</p>
<p>مهارت‌ها و توانایی‌هایی که افراد را قادر می‌سازد با چالش‌ها و ملزومات زندگی روزمره سازگاری و برخورد کارآمد داشته باشند. آنها به افراد کمک می‌کنند به عنوان افراد و اعضای فعال جامعه تعامل، فعالیت، احساس، و فکر داشته باشند. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)</p>	<p>مهارت‌های زندگی</p>
<p>تسریع انسجام و مکمل بودن اقدامات توسعه و بشردوستی به منظور تقویت سیستم‌هایی که به آسیب‌پذیرترین و به حاشیه رانده شده‌ترین افراد خدمات ضروری ارائه می‌دهند. برنامه‌های بشردوستانه یونیسف به فوری‌ترین نیازهای کودکان بحران‌زد در کوتاه‌مدت و میان‌مدت می‌پردازد، در حالیکه برنامه‌های توسعه‌ای آن به کاهش نیازها، آسیب‌پذیری‌ها و خطرات آن‌ها به شیوه‌ای پایدار و بلندمدت‌تر ادامه می‌دهد. بنابراین، هر دوی آنها به تحقق اهداف توسعه پایدار برای محروم‌ترین کودکان کمک می‌کنند و برای تقویت خط‌مشی‌ها و برنامه‌های مربوط به تغییر آب‌وهوا، کاهش خطر بلایا و برقراری صلح، با هدف کاهش خطرات و مقاوم‌سازی برای کودکان و جوامع طراحی شده‌اند. (بروزرسانی اقدام بشردوستانه یونیسف با تمرکز بر پیوند برنامه‌ریزی بشردوستی و توسعه، فوریه ۲۰۱۹)</p>	<p>پیوند بشردوستی و توسعه (برای یونیسف)</p>
<p>بومی‌سازی پاسخ بشردوستانه به فرآیند تشخیص، احترام‌گذاری و تقویت رهبری و ظرفیت جوامع محلی، سازمان‌های جامعه مدنی، و مسئولین در اقدامات بشردوستانه، اطلاق می‌شود که با هدف رفع بهتر نیازهای کودکان متأثر از بحران‌های بشردوستی و آماده‌سازی فعالان ملی و زیرملی برای پاسخ‌های بشردوستانه آتی صورت می‌گیرد. (یونیسف، بازبینی رویکرد یونیسف برای بومی‌سازی در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹، ص. ۰۱)</p>	<p>بومی‌سازی</p>
<p>اشخاصی که از مرزهای بین‌المللی عبور کرده یا می‌کنند یا از اقامتگاه‌های خود در یک قلمرو دور می‌شوند - صرف‌نظر از وضعیت حقوقی آنها، چه داوطلبانه کوچ کرده باشند چه غیرداوطلبانه، چرا کوچ کرده‌اند یا چقدر می‌مانند. (سازمان بین‌المللی مهاجرت، واژه‌نامه مهاجرت، مجموعه قوانین بین‌المللی مهاجرت شماره ۲۵، IMO، ۲۰۱۱، ص. ۶۱)</p>	<p>مهاجران</p>
<p>گروه‌هایی با ویژگی‌های قومی، فرهنگی، مذهبی و/یا زبانی مشترک، معمولاً غیرحاکم در مقایسه با اکثریت، در زمینه زندگی اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و/یا فرهنگی.</p>	<p>اقلیت‌ها</p>
<p>هر گونه حمایت داخلی و خارجی که با هدف حمایت و ترویج سلامت روانشناختی و پیشگیری یا درمان وضعیت سلامت روان صورت می‌گیرد. برنامه‌های MHPSS با اهداف زیر صورت می‌گیرد: (۱) کاهش و پیشگیری از آسیب، (۲) تقویت تاب‌آوری برای بهبودی از ناملایمات، و (۳) بهبود شرایط مراقبتی که کودکان و خانواده‌ها را برای زنده ماندن و رشد توانمند می‌سازد. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)</p>	<p>سلامت روان و حمایت روانشناختی (MHPSS)</p>
<p>در سال ۲۰۰۵، ذیل درخواست شورای امنیت سازمان ملل در قطعنامه ۱۶۱۲، سازوکار گزارش‌دهی و پایش (MRM) راه‌اندازی شد، تا اطلاعات مربوط به شش مورد نقض جدی حقوق کودکان از جمله: کشتار و قطع عضو، به خدمت گرفتن و استفاده از کودکان توسط طرفین درگیری؛ تجاوز جنسی یا سایر خشونت‌های جنسی شدید علیه کودکان؛ کودک‌ربایی؛ حملات به مدارس یا بیمارستان‌ها؛ و ممانعت از دسترسی بشردوستانه به کودکان، بصورت به موقع و قابل اعتماد، ارائه شود. MRM توسط نیروهای وظیفه مستقر در کشور که تحت رهبری یونیسف و عالی‌رتبه‌ترین نماینده سازمان ملل در کشور هستند اداره می‌شود.</p>	<p>سازوکار پایش و گزارش‌دهی (MRM)</p>

مذاکرات	<p>فرآیند تأثیرگذاری بر افراد و گروه‌ها از طریق تصمیم‌گیری. این فرآیند نیازمند رضایت کلیه طرفین شرکت‌کننده در فرآیند و پذیرش و احترام به دستاورد مورد توافق است. (OCHA، مذاکرات بشردوستانه با گروه‌های مسلح: راهنمای متخصصان، ۲۰۰۶، ص. ۵).</p>
عدم تبعیض	<p>اصلی که می‌گوید نباید هیچ تصمیم ناعادلانه‌ای بین کودکان، افراد یا جوامع و بر مبنای سن، جنسیت، جنس، نژاد، رنگ، قومیت، ملیت یا منشأ اجتماعی، هویت جنسی، وضعیت اچ‌آی‌وی، زبان، مدارک مدنی، مذهب، معلولیت، وضعیت سلامت، عقاید سیاسی یا غیره، و سایر وضعیت‌ها گرفته شود. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)</p>
فعالان غیردولتی (NSA)	<p>فعالان غیردولتی عبارتست از گروه‌های مسلح و غیرمسلح، بسته به موقعیت و شرایط، از جمله شبه‌نظامیان، گروه‌های اپوزیسیون مسلح، چریک‌ها، گروهک‌ها (مثل، باندها) و گروه‌های شبه‌نظامی؛ یا گروه‌های شبه‌دولتی (مثل؛ دولت خودخوانده که به رسمیت شناخته نشده‌اند یا تا حدی از سوی جامعه بین‌الملل به رسمیت شناخته شده‌اند)؛ یا "مقامات رسمی"، که کنترل مؤثری بر سرزمین داشته و اداره خودگردان دارند اما به دنبال استقلال یا تجزیه‌طلبی نیستند.</p>
مراقبت پرورشی	<p>شرایطی که بواسطه خط‌مشی‌ها، برنامه‌ها و خدماتی بوجود می‌آیند که جوامع و مراقبان را قادر می‌سازد از تأمین نیازهای رشدی کودک از طریق سلامت، بهداشت و تغذیه مناسب، یادگیری زودهنگام، حمایت از آنها در مقابل تهدیدات و مراقبت پاسخگو یا نه اطمینان حاصل کنند.</p>
مشارکت	<p>فرآیندها و فعالیت‌هایی که به افراد بحران‌زده اجازه می‌دهد در تمامی فرآیندهای تصمیم‌گیری مؤثر بر خود نقش فعالی داشته باشند. مشارکت یک حق است و داوطلبانه صورت می‌گیرد. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)</p>
برقراری صلح	<p>عبارتست از فرآیندهای بلندمدت ایجاد شرایط لازم برای صلح و توسعه پایدار با کاهش خطر لغزش یا لغزش به سمت درگیری و با تقویت ظرفیت‌های ملی در کلیه سطوح برای مدیریت درگیری. این فرآیندها شامل طیف اقدامات و مداخلاتی چندبعدی است که به دنبال کاهش خطر لغزش و لغزش به سمت درگیری شدید، از طریق پرداختن به پویایی‌ها و دلایل و پیامدهای زیربنایی درگیری، و با تقویت ظرفیت‌های ملی به منظور ایجاد پایه‌های صلح پایدار و رشد برگشت‌پذیر صورت می‌گیرند. برقراری صلح چندبعدی است (ابعاد سیاسی، امنیتی، اجتماعی و اقتصادی)، و در تمام سطوح در یک جامعه صورت می‌گیرد (سطوح ملی تا جامعه)، و شامل ذینفعان متعدد از جمله دولت‌ها، جامعه مدنی، سیستم سازمان ملل، و هم‌منظور مجموعه‌ای از شرکای بین‌المللی و ملی می‌شود. (اصطلاحات UNDPKO)</p>
حمایت از غیرنظامیان در درگیری مسلحانه	<p>ساختارها و خط‌مشی‌هایی که توسط سازمان ملل، دولت‌ها و سایر فعالان بشردوستانه توسعه می‌یابد و بر اساس قانون بشردوستانه، قانون پناهندگان و حقوق بشر بین‌المللی است، تا از جوامع آسیب‌دیده از آثار درگیری‌های مسلحانه، اعم از فوری‌ترین اولویت‌ها برای به حداقل رساندن تلفات غیرنظامیان، از جمله قتل، قطع عضو و خشونت جنسی، تا اولویت‌های بلندمدت‌تر برای ارتقا قانون و امنیت، قانون و نظم در یک کشور حمایت کند. (واژه‌نامه OCHA)</p>
تجهیزات محافظت شخصی (PPE)	<p>شامل لباس‌هایی است که برای محافظت از کادر درمان یا سایر افراد از عفونت بالقوه پوشیده می‌شود. این‌ها شامل دستکش‌ها، ماسک، و روپوش هستند. در صورت عفونت‌های شدید خونی یا مسری از طریق هوا، این لباس‌ها شامل عینک و ماسک یا محافظ صورت، دستکش، روپوش یا جامه بلند، پوشش سر، چکمه‌های لاستیکی (سازمان بهداشت جهانی، وسایل پزشکی: تجهیزات حفاظت شخصی) می‌شوند.</p>

<p>آمادگی (شرایط اورژانسی)</p>	<p>سازوکارها و سیستم‌هایی از قبل طراحی می‌شوند تا امکان پاسخ‌دهی مؤثر و به موقع در بحران بشردوستانه را فراهم سازد و بر اساس تحلیل مخاطرات در یک موقعیت خاص، با در نظر گرفتن ظرفیت‌های ملی و منطقه‌ای صورت می‌گیرد. (یونیسف، آمادگی برای واکنش اضطراری در یونیسف: یادداشت راهنما، ۲۰۱۶، ص ۴۴)</p>
<p>اهمیت برنامه</p>	<p>مؤلفه دستورالعمل‌های سیستم مدیریت امنیت سازمان ملل (UNSMS) برای خطر قابل قبول. رویکردی که مشخص می‌کند چه برنامه‌هایی بیشترین اهمیت را در بخش خاصی از یک کشور دارند (به لحاظ نجات جان انسانها یا نیاز به اقدام فوری) و بنابراین پذیرش سطح بالاتری از خطر یا تخصیص منابع بیشتر را برای کاهش این خطرات تضمین می‌کنند. (چارچوب حساسیت برنامه سیستم سازمان ملل، ۲۰۱۳)</p>
<p>سنجش اهمیت برنامه (PCA)</p>	<p>سنجش سطوح اهمیت تمامی فعالیت‌های برنامه‌ها و وظایف سازمان ملل، که در فواصل منظم در سطوح کشوری صورت می‌گیرد و لازمه حصول اطمینان از اجرای برنامه‌های مهم در سطوح قابل قبول خطر هستند. (چارچوب اهمیت برنامه سیستم سازمان ملل، ۲۰۱۳)</p>
<p>حفاظت در مقابل بهره‌برداری و سوءاستفاده جنسی (PSEA)</p>	<p>اصطلاح «بهره‌برداری جنسی» به معنی هر گونه سوءاستفاده واقعی یا نافرجام از یک موقعیت آسیب‌پذیری، قدرت افتراق، یا اعتماد، با اهداف جنسی، از جمله، و نه محدود به، حصول منفعت پولی، اجتماعی یا سیاسی از بهره‌برداری جنسی از شخص دیگر است. اصطلاح «سوءاستفاده جنسی» به معنی انجام یا تهدید به تجاوز فیزیکی با ماهیت جنسی چه به زور و چه تحت شرایط نابرابر یا اجباری است. (بولتن دبیرکل سازمان ملل متحد در مورد محافظت در برابر سوءاستفاده و بهره‌کشی جنسی (ST/SGB) (PSEA) ۱۳/۲۰۰۳)</p> <p>اصطلاح PSEA از سوی سازمان ملل و جامعه سازمان‌های غیردولتی برای اشاره به اقدامات صورت گرفته برای جلوگیری، تخفیف و پاسخ‌دهی به اقدامات بهره‌کشی و سوءاستفاده جنسی توسط افراد وابسته و کارمندان خود، از جمله داوطلبان جامعه، مقامات دولتی و نظامی درگیر در ارائه کمک‌های بشردوستانه بکار می‌رود.</p>
<p>جریان‌سازی حمایت</p>	<p>عبارتست از فرآیند اعمال اصول حمایتی و ترویج دسترسی معنادار، امنیت و کرامت در کمک بشردوستانه. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)</p>
<p>ارائه‌کننده آخرین راه حل (POLR)</p>	<p>چنانچه لازم باشد، و بسته به دسترسی، امنیت و منابع مالی موجود، رهبر خوشه، بعنوان ارائه‌کننده آخرین راه حل، باید برای حصول اطمینان از ارائه خدمات لازم برای پر کردن خلأهای حیاتی مشخص شده توسط خوشه و منعکس شده در طرح پاسخ بشردوستانه آماده باشد. و جایی که این امر بدلیل عدم دسترسی به منابع امکان‌پذیر نباشد، ارائه‌کننده آخرین راه حل باید به حمایت‌طلبی برای مطالبه دسترسی و منابع کافی ادامه دهد تا نیازهای شناسایی شده را تأمین کند.</p>
<p>کیفیت</p>	<p>در بخش بشردوستانه، کیفیت به معنی اثرگذاری (تأثیر)، کارآمدی (وقت و هزینه)، مناسب بودن (لحاظ کردن حقوق، نیازها، فرهنگ، سن، جنسیت، معلولیت‌ها و موقعیت و شرایط)، و برابری (عدم تبعیض و دسترسی برابر) مؤلفه‌های پاسخ بشردوستانه است. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)</p>
<p>بازایی</p>	<p>بازسازی و بهبود، در صورت مقتضی، امکانات، معیشت و شرایط زندگی جوامع مصیبت‌زده، از جمله تلاش‌هایی در جهت کاهش عوامل مخاطرات.</p>

پناهندگان

کلیه افرادی که خارج از کشور محل تولد خود بوده و به خاطر ترس موجه از آزار و شکنجه به یکی از دلایل موجود در فهرست کنوانسیون ۱۹۵۱ (به خاطر نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه اجتماعی خاص، یا عقاید سیاسی) یا به دلیل درگیری، خشونت تعمیم یافته یا سایر شرایطی که نظم عمومی را بشدت مختل کرده تحت حمایت کشور دیگری قرار دارند و در نتیجه نیازمند حمایت بین‌المللی هستند. (کنوانسیون مربوط به وضعیت پناهندگان، ماده ۱۸(۲)، ۱۹۵۱، به اصلاحیه پروتکل ۱۹۶۷).

برنامه‌ریزی از راه دور

برنامه‌ریزی بدون حضور کارکنان به علت مخاطرات امنیتی غیرقابل قبول یا ممانعت دسترسی از سوی مسئولین. (یونیسف، برنامه‌ریزی از راه دور در اقدام بشردوستانه: راهنمای برنامه، ۲۰۱۲).

تاب‌آوری

توانایی یک سیستم، جامعه، گروه، یا فرد در معرض خطرات، برای غلبه بر آثار مخرب نامایمات، مقاومت، جذب، سازگاری و بازیابی از اثرات مخاطرات به صورت بموقع و کارآمد، از جمله با محافظت و بازیابی ساختارها و عملکردهای ضروری آن. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹). یونیسف تاب‌آوری را به عنوان توانایی کودکان، جوامع و سیستم‌ها در پیش‌بینی، پیشگیری، مقاومت، سازگاری و بازیابی از فشارها و شوک‌های پیش‌برنده حقوق هر کودک، به ویژه کودکان محروم، تعریف می‌کند. (مقاله موضع یونیسف در تاب‌آوری)

خطر

در اقدام بشردوستانه، خطر عبارتست از احتمال آسیب ناشی از اتفاقات و خسارات بالقوه به جان، معیشت، دارایی‌ها و خدمات. خطر به احتمال تهدیدات خارجی و داخلی اشاره دارد که در ترکیب با آسیب‌پذیری‌های فردی موجود رخ می‌دهد. در حمایت از کودک، خطر عبارتست از احتمال آسیب به کودکان در اثر نقض و تهدید حقوق آنها. (استانداردهای حداقلی برای حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)

مدیریت مخاطرات

مدیریت مخاطرات عبارتست از فرآیند شناسایی و ارزیابی خطرات و وضع معیارها و کنترل‌هایی که مخاطرات را در بازه تحمل مخاطرات سازمانی قرار می‌دهد. مدیریت مخاطرات شامل فعالیت‌هایی است که به تحقق فرصت‌ها منجر می‌شود و در عین حال پیامدهای منفی وقایع را تخفیف می‌دهد. در سیستم مدیریت امنیت سازمان ملل (UNSMS)، مدیریت مخاطرات یک رویکرد ساختارمند با هدف شناسایی و ارزیابی تهدیدات به سازمان ملل است، که امکان شناسایی معیارهای مدیریت مخاطرات امنیتی را برای کاهش سطح مخاطرات ارزیابی شده و بهبود روند تصمیم‌گیری مطابق با چارچوب پاسخگویی، سیاست‌ها و دستورالعمل‌های UNSMS فراهم می‌سازد. (راهنمای خط‌مشی سیستم مدیریت امنیت سازمان ملل (SRM)، سیاست مدیریت مخاطرات امنیتی (SRM)، فصل چهارم، بخش A، صفحه ۵۳)

اطلاع‌رسانی مخاطرات و مشارکت جامعه (RCCE)

طیف اطلاع‌رسانی، تغییر رفتار، استراتژی‌های بسیج اجتماعی و جامعه مورد استفاده در مهار شیوع (یونیسف، اطلاع‌رسانی مخاطرات و مشارکت جامعه برای پیشگیری و کنترل ویروس زیکا یک بسته راهنما و منابع برای دفاتر کشوری برای هماهنگی، برنامه‌ریزی، پیام‌ها و اقدامات کلیدی، ۲۰۱۶، ص. ۱)

برنامه‌ریزی بر مبنای مخاطرات

رویکردی برای برنامه‌ریزی که با هدف کاهش مخاطرات شوک‌ها و فشارها بر سلامت کودکان، جوامع و سیستم‌های آنها، که به بهبود تاب‌آوری کمک می‌کند. این رویکرد بر اساس تحلیل قدرتمند شوک‌ها (اتفاقات و پدیده‌های آسیب‌زای بالقوه و ناگهانی) و فشارها (با ماهیت مزمن که می‌تواند در مدت طولانی‌تری رخ دهد) و همین‌طور آسیب‌پذیری‌ها و ظرفیت‌های زیربنایی در محیط شکننده و متأثر از درگیری، و در معرض خطر می‌باشد. (یونیسف، آمادگی برای پاسخ در شرایط اضطراری در یونیسف: یادداشت راهنما، ۲۰۱۶، ص. ۶)

<p>مجموعه‌ای از توصیه‌ها با هدف بهبود همکاری امنیتی بین سازمان ملل، سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی (INGO) و سازمان‌های بین‌المللی (IOs) می‌باشد. این مفهوم تهدیدات امنیتی که به صورت جمعی تجربه شده‌اند و اهمیت همکاری برای حصول اطمینان از ارائهٔ ایمن کمک‌های توسعه‌ای و بشردوستانه را شناسایی می‌کند. هدف SLT افزایش توانایی سازمان‌های شریک برای تصمیم‌گیری آگاهانه و اجرای هماهنگی‌های امنیتی مؤثر برای بهبود امنیت و ایمنی پرسنل و عملیات‌هاست. (راهنمای خط‌مشی سیستم مدیریت امنیت سازمان ملل، فصل دوم، بخش G، نجات جان‌ها با یکدیگر، صفحه ۴۹)</p>	<p>طرح نجات جان‌ها با یکدیگر (SLT)</p>
<p>یک فرآیند تحلیلی در سیستم مدیریت امنیت سازمان ملل (UNSMS) است که زمینهٔ عملکرد سازمان ملل ارزیابی می‌کند تا سطح مخاطرات تهدیداتی که ممکن است بر پرسنل، دارایی‌ها، مستغلات و عملکردهای سازمان ملل، که بر پایهٔ آنها تصمیمات مدیریت امنیتی گرفته می‌شود، شناسایی شود. (دفترچهٔ راهنمای مدیریت مخاطرات امنیتی، صفحهٔ ۱)</p>	<p>مدیریت مخاطرات امنیتی (SRM)</p>
<p>هر اقدامی که بر ضد خواست یک انسان صورت گیرد و بر پایهٔ هنجارهای جنسیتی و روابط قدرت نابرابر باشد. این اقدام در بردارندهٔ تهدیدات خشونت و اجبار است. می‌تواند دارای ماهیت فیزیکی، حسی، روانشناختی، یا جنسی بوده و در قالب‌های ممانعت از منابع یا دسترسی به خدمات صورت گیرد. این اقدام موجب صدمه بر زنان، دختران، مردان و پسران است. (استانداردهای حداقلی حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)</p>	<p>خشونت جنسی و جنسیت-محور (SGBV)</p>
<p>کیفیت پیوندها و پویایی‌هایی که بین گروه‌های مختلف درون جامعه وجود دارد. گروه‌ها را می‌توان به لحاظ هویت‌های منطقه‌ای، قومی یا فرهنگی-اجتماعی، اعتقادات سیاسی و مذهبی، طبقهٔ اجتماعی یا بخش سیاسی، یا بر اساس ویژگی‌هایی مثل جنسیت یا سن تفکیک کرد. (حساسیت درگیری و برقراری صلح: راهنمای برنامه‌ریزی، ۲۰۱۶، ص ۱۲)</p>	<p>انسجام اجتماعی</p>
<p>فرآیندی که شبکهٔ گسترده‌ای از ذینفعان (مثل رهبران عقیده و جامعه، سنتی و اعتقاد-محور، جامعهٔ مدنی و بخش خصوصی) را حول یک مسئله یا موضوع مشترک درگیر می‌کند. بسیج اجتماعی گروه‌های مختلف را برای اقدام و/یا حمایت از تغییر در یک هدف مشترک راه‌اندازی می‌کند. بسیج اجتماعی از طریق ایجاد اتحاد و شراکت به همراه کمپین‌های رسانه‌ای، اغلب باعث ترغیب و مشارکت شرکای مختلف در سطوح ملی و محلی می‌شود تا آگاهی از و تقاضا برای، یک هدف خاص و ارائهٔ راه‌حل‌های پایدار و چندوجهی برای مسائل اجتماعی گسترده افزایش یابد.</p>	<p>بسیج اجتماعی</p>
<p>افرادی که تابعیت هیچ کشوری را ندارند، و به همین دلیل از حقوق ناشی از حمایت دیپلماتیک ملی یک کشور محروم بوده و در صورت ترک آن کشور حق برگشت ندارند. (کنوانسیون سازمان ملل در رابطه با وضعیت افراد بدون تابعیت، مقالهٔ ۱، ۱۹۵۴؛ سازمان بین‌المللی مهاجرت، «اصطلاحات کلیدی مهاجرت» (https://www.iom.int/key-migration-terms))</p>	<p>افراد بدون تابعیت</p>
<p>رویکردی برای برقراری صلح که در دو قطعنامهٔ پایدارسازی صلح سازمان ملل (S/RES/۲۶۲/۷۰/A/RES و S/RES/۲۲۸۲) فعالان را به حمایت فعالانه از ظرفیت‌های صلح موجود در همه جا دعوت می‌کند. در حالیکه نقطهٔ شروع برقراری صلح درگیری است، رویکرد صلح پایدار به دنبال درک و تقویت آن چیزی است که انسجام اجتماعی، توسعه پایدار، حاکمیت قانون و امنیت انسانی را پی‌ریزی می‌کند.</p>	<p>پایدارسازی صلح</p>
<p>یک سیستم به اینصورت تعریف می‌شود که عبارتست از افراد، مؤسسات، خط‌مشی‌ها، منابع، و فعالیت‌هایی که هدف اصلی آنها ارائهٔ خدمات ضروری به افراد است. رجوع شود به خدمات ضروری. برای یونیسف، هدف حمایت از سلامت، تحصیلات، آب، بهداشت و سرویس بهداشتی، حمایت اجتماعی و سیستم‌های حمایت از کودک با پشتیبانی از یک یا همهٔ قابلیت‌های زیر است: منابع انسانی؛ تأمین مالی؛ خط‌مشی‌ها؛ حکومت؛ مدیریت اطلاعات و جمع‌آوری داده‌ها؛ تأمین کالا، تجهیزات، فن‌آوری‌ها؛ ارائهٔ خدمات، به منظور بهبود دسترسی، پوشش دهی، کیفیت و کارایی سیستم.</p>	<p>تقویت سیستم (برای یونیسف)</p>

<p>استخدام، حمل و نقل، انتقال، پناه دادن یا پذیرایی از افراد به منظور بهره‌برداری، با استفاده از ابزارهایی مانند اجبار، فریب، سوءاستفاده از آسیب‌پذیری یا پرداخت به کسی که کنترل قربانی را بدست دارد. در مورد کودکان، تا وقتی که هدف بهره‌برداری باشد ابزارها مهم نیستند. قاچاق انسان می‌تواند در داخل مرزهای یک کشور یا از یک کشور به کشور دیگر صورت گیرد. (پروتکل سازمان ملل در پیشگیری، سرکوب و مجازات قاچاق انسان، بویژه زنان و کودکان، متمم کنوانسیون سازمان ملل علیه جرائم سازمان‌یافته بین‌المللی، مقاله ۳(a)، ۲۰۰۰، سازمان بین‌المللی مهاجرت، «اصطلاحات کلیدی مهاجرت»)، https://www.iom.int/key-migration-terms</p>	<p>قاچاق انسان</p>
<p>کودکان بی‌سرپرست از والدین و سایر اقوام خود دور افتاده‌اند و تحت سرپرستی هیچ بزرگسالی، که بواسطه قانون یا عرف، مسئول مراقبت آنها باشد، قرار ندارند. کودکان جدا افتاده، از والدین یا قیم اصلی حقوقی یا عرفی خود، اما نه لزوماً از سوی اقوام خود، جدا شده‌اند. بنابراین، آنها ممکن است شامل کودکانی شوند که با سایر اعضای خانواده بزرگسال همراه هستند. (استانداردهای حداقلی حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)</p>	<p>کودکان بی‌سرپرست یا جدا افتاده (UASC)</p>
<p>کلیه افرادی که نامه انتصاب صادره تحت قانون ۴۱ کارکنان سازمان ملل را دارند، و همچنین کسانی که تحت یک قرارداد فردی با یونیسف کار می‌کنند، از جمله اما نه محدود به: داوطلبان، کارآموزان، مشاوران، پیمانکاران فردی، پرسنل آزاد و پرسنل ذخیره.</p>	<p>پرسنل یونیسف</p>
<p>تمامی افرادی که نامه انتصاب صادره تحت قانون ۴۱ کارکنان سازمان ملل را دارند، از جمله کارکنان استخدامی محلی و بین‌المللی، صرف‌نظر از نوع انتصاب (ثابت، ادامه‌دار/دائمی، انتصاب موقت).</p>	<p>کارکنان یونیسف</p>
<p>تعریف «شهری» از کشور به کشور متفاوت است. منطقه شهری را می‌توان با یک یا دو ویژگی زیر تعریف کرد: معیارهای اجرایی یا محدودیت‌های سیاسی (مثل، منطقه تحت حوزه استحفاظی یک شهرداری یا کمیته شهری)، یک حد جمعیتی تعریف شده، تراکم جمعیت، عملکرد اقتصادی یا وجود ویژگی‌های شهری (مثل خیابان‌های آسفالت شده، چراغانی الکتریکی، فاضلاب). (استانداردهای حداقلی حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)</p>	<p>محیط‌های شهری</p>
<p>میزانی که برخی افراد ممکن است پیرو مصیبت یا درگیری، بواسطه اختلال در محیط فیزیکی آنها و سازوکارهای حمایت اجتماعی، به طور نامتناسبی آسیب ببینند. آسیب‌پذیری در هر فرد و هر موقعیت منحصر به فرد است. آسیب‌پذیری ممکن است بر طبق مؤلفه‌های زیست‌محیطی و اقتصادی، اجتماعی و فیزیکی تعیین شود. در حوزه حمایت از کودک، آسیب‌پذیری عبارتست از ویژگی‌های فردی، خانوادگی، جامعه‌ای و گروهی که توانایی کودکان در مقابله با خشونت‌ها و تهدید حقوقشان کاهش می‌دهد. (استانداردهای حداقلی حمایت از کودک در اقدام بشردوستانه، ۲۰۱۹)</p>	<p>آسیب‌پذیری</p>
<p>گروه‌های آسیب‌پذیر بیشترین قرارگیری در معرض خطرات را دارند، بالاخص مستعد تأثیرات شوک‌ها و مخاطرات زیست‌محیطی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی هستند. گروه‌های آسیب‌پذیر عبارتند از: کودکان، نوجوانان، زنان، افراد مسن، نوجوانان و زنان باردار، زنان و کودکان سرپرست خانوار، افراد دارای معلولیت، کودکان بی‌سرپرست، افرادی از گروه‌های به حاشیه رانده شده و فقیرترین قشر جامعه، افرادی که به دلیل قومیت، سن، جنسیت، هویت جنسی، وضعیت معلولیت، طبقه اجتماعی، وابستگی‌های سیاسی یا مذهب از سوی جامعه خود به حاشیه رانده می‌شوند. گونه‌شناسی گروه‌های آسیب‌پذیر ممکن است بسته به شرایط و خطرات تغییر یابد.</p>	<p>گروه آسیب‌پذیر</p>

<p>Scope of CCCs</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Convention on the Rights of the Child, 1989 and its Optional Protocols on: the Involvement of Children in Armed Conflict, 2000; Sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography, 2000; and on a Communications Procedure, 2011 • UN, Sustainable Development Goals, 2015 • Agenda for Humanity • UN system-wide agenda for Sustaining Peace, 2016 • Global Humanitarian Platform, Principles of Partnership, 2007
<p>International legal framework</p>	<p>International Human Rights Law</p> <ul style="list-style-type: none"> • Universal Declaration of Human Rights, 1948 • International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, 1965 • International Covenant on Civil and Political Rights, 1966 • International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, 1966 • Convention on the Rights of the Child, 1989 and its Optional Protocols on: the Involvement of Children in Armed Conflict, 2000; Sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography, 2000; and on a Communications Procedure, 2011 • Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, 1979 and its Optional Protocol, 1999 • Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, 1984 and its Optional Protocol, 2002 • International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance, 2007 • International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families, 1990 • Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, 1951 • Convention on the Rights of Persons with Disabilities, and its Optional Protocol, 2006 • Rome Statute of the International Criminal Court, 1998 <p>International humanitarian law</p> <ul style="list-style-type: none"> • The Geneva Conventions, 1949 and their Additional Protocols • Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the involvement of children in armed conflict, 2000 • Convention and two Protocols for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict, 1954 • Convention on the Prohibition of the Development, Production and Stockpiling of Bacteriological (Biological) and Toxin Weapons and on their Destruction, 1972 • Convention on Certain Conventional Weapons and its five Protocols, 1980 • Convention on the Prohibition of the Development, Production, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and on their Destruction (the Chemical Weapons Convention or CWC), 1993 • Convention on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer of Anti-Personnel Mines and on their Destruction, 1999

International and regional laws and standards on refugees, statelessness and internal displacement

- [Convention and Protocol Relating to the Status of Refugees](#), 1951 and 1967
- [Convention Relating to the Status of Stateless Persons](#), 1954
- [Convention on the Reduction of Statelessness](#), 1961
- [Guiding Principles on Internal Displacement](#), 2004
- [International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families](#), 1990
- United Nations, [General Assembly Resolution, 'New York Declaration for Refugees and Migrants'](#), A/RES/71/1, 2016

Regional

- [OAU Convention Governing the Specific Aspects of Refugee Problems in Africa](#), 1969
- [African Union Convention for the Protection and Assistance of Internally Displaced Persons in Africa \(Kampala Convention\)](#), 2009
- European Union, [Council Directive, 'Minimum standards for the qualification and status of third country nationals and stateless persons as refugees or as persons who otherwise need international protection and content of the protection granted'](#), 2004/83/EC, 2004
- [Cartagena Declaration on Refugees](#), 1984

Frameworks on refugees, statelessness and internal displacement

- [Global Compact on Refugees](#), 2018
- [Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration](#), 2018
- [Global Action Plan to End Statelessness: 2014 - 2024](#)
- [Guidance Note of the Secretary General: The United Nations and Statelessness](#), 2018

Guidelines, norms and standards on refugees, statelessness and internal displacement

- [UNHCR, Guidelines on Determining the Best Interests of the Child](#), 2008
- [UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status](#), 2011
- [UNHCR, Guidelines on International Protection No. 12](#), 2016
- [UNHCR, Handbook on Protection of Stateless Persons](#), 2014

Security Council Resolutions

- United Nations, Security Council Resolutions on Children and Armed Conflict: [S/RES/1612](#), 2005; [S/RES/1882](#), 2009; [S/RES/1998](#), 2011; [S/RES/2068](#), 2012; [S/RES/2143](#), 2014; [S/RES/2225](#), 2015; and [S/RES/2427](#), 2018
- United Nations, Security Council Resolutions on [Conflict-related Sexual Violence](#): [S/RES/1820](#), 2008; [S/RES/1888](#), 2009; [S/RES/1960](#), 2010; [S/RES/2106](#), 2013; [S/RES/2242](#), 2015; [S/RES/2331](#), 2016; and [S/RES/2467](#), 2019
- United Nations, [Security Council Resolution, 'Protection of civilians in armed conflict'](#), [S/RES/2286](#), 2016
- United Nations, [Security Council Resolution, 'Protection of Persons with Disabilities in Conflict'](#), [S/RES/2475](#), 2019

General Assembly Resolutions

- United Nations, [General Assembly Resolution, 'Rights of the child'](#), [A/RES/62/141](#), 2007
- United Nations, [2030 Agenda for Sustainable Development](#)
- United Nations, [General Assembly Resolution, 'Strengthening Coordination of Emergency Humanitarian Assistance'](#), [A/RES/58/114](#), 2003

<p>International legal framework</p>	<ul style="list-style-type: none"> • United Nations, General Assembly Resolution, 'Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015–2030', A/RES/69/283, 2015 <p>Human Rights Mechanisms</p> <ul style="list-style-type: none"> • Secretary-General's Call to Action on Human Rights, 2020 • United Nations, Human Rights up Front, 2015 • OHCHR, Annual Resolutions on the rights of the child including: 'Protection of the Rights of the Child in Humanitarian Situations', A/HRC/RES/37/20, 2018
<p>Global standards and principles</p>	<p>Humanitarian principles</p> <ul style="list-style-type: none"> • United Nations, General Assembly Resolution, 'Strengthening Coordination of Humanitarian Assistance', A/RES/46/182, 1991 • United Nations, General Assembly Resolution, 'Strengthening Coordination of Emergency Humanitarian Assistance', A/RES/58/114, 2003 • OCHA, What are humanitarian principles?, 2012 • IASC, IASC Non-Binding Guidelines on the Use of Armed Escort for Humanitarian Convoys, 2013 • UNICEF, Key Messages and Guidance on UNICEF Engagement in the Agenda on Preventing and Countering Violent Extremism <p>Engagement with Non-State Actors (NSAs)</p> <ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, Programme Guidance Note on Engaging with Non-State Entities in Humanitarian Action, 2011 (<i>forthcoming</i>) • OCHA, Humanitarian Negotiations with Armed Groups: A Manual for Practitioners, 2006 • UNICEF, Access Framework, 2020 (<i>forthcoming</i>) <p>UN Integrated Mission Settings</p> <ul style="list-style-type: none"> • United Nations Secretary-General, Decisions of the Secretary-General – 25 June Meeting of the Policy Committee, Decision No. 2008/24 – Integration, 2008 • United Nations Secretary-General, UN Policy on Integrated Assessment and Planning, 2013 • Integrated Assessment and Planning (IAP) Working Group, Integrated Assessment and Planning Handbook, 2013 • IASC, Review of the Impact of UN Integration on Humanitarian Action, 2015 • UNICEF, Technical Guidance Note on Working with UN Integrated Presences, 2014 <p>Global Humanitarian Standards</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sphere, The Sphere Handbook: Humanitarian Charter and Minimum Standards in Humanitarian Response, 2018 • Core Humanitarian Standard (CHS) Alliance, Group URD and the Sphere Project, Core Humanitarian Standard on Quality and Accountability, 2014 • Inter-Agency Network for Education in Emergencies (INEE), Minimum Standards for Education: Preparedness, Response, Recovery, 2010 • The Alliance for Child Protection in Humanitarian Action, Child Protection Minimum Standards in Humanitarian Action, 2019

Do No Harm

- CDA Collaborative, [Do No Harm: a Brief Introduction from CDA](#), 2018

Centrality of protection

- IASC, [IASC Policy on Protection in Humanitarian Action](#), 2016
- IASC, [IASC Principals' statement, The Centrality of Protection](#), 2013
- ICRC, [Professional Standards for Protection Work](#), 2018

Child Participation

- UN Committee on the Rights of the Child (CRC), [General comment No. 12 \(2009\): The right of the child to be heard](#), 20 July 2009
- Educo, Plan International, Save the Children UK, War Child UK and World Vision International, [Interagency Study on Child-Friendly Feedback and Complaint Mechanisms Within NGO Programmes](#), 2015
- Cyril Bennouna, Hani Mansourian and Lindsay Stark, [Ethical considerations for children's participation in data collection activities during humanitarian emergencies: A Delphi review](#), *Conflict and Health*, 11:5, 2017
- Save the Children, [Children's MIRA: Listening to Children During Emergencies \(A Tool for Conducting Multi-Cluster Initial Rapid Assessments with Children\)](#), 2016
- World Humanitarian Summit, [Compact for Young People in Humanitarian Action](#), 2016.
- World Vision, [Children and Young People's Participation: An Essential Approach for Ending Violence Against Children](#), 2017
- Inter-Agency Working Group on Children's Participation (IAWGCP), [Children's Participation in Decision Making: Why Do It, When to Do It, How to Do It](#), 2007
- Save the Children Fund, [Every Child's Right to Be Heard: A Resource Guide on the UN Committee on the Rights of the Child General Comment No 12](#), 2011
- Save the Children, [Guidelines for Children's Participation in Humanitarian Programming](#), 2013
- Save the Children, [A Toolkit for Monitoring and Evaluating Children's Participation](#), 2014
- Save the Children Sweden, [Children's Right to be Heard and Effective Child Protection: A Guide for Governments and Children's Rights Advocates in Involving Children and Young People in Ending all Forms of Violence](#), 2010
- UNICEF, [Take Us Seriously! Engaging Children with Disabilities in Decisions Affecting Their Lives](#), 2013

Best Interest of the Child

- United Nations Committee on the Rights of the Child (CRC), [General comment No. 14 \(2013\) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration \(art. 3, para. 1\)](#), 29 May 2013
- UNHCR [Guidelines on Determining the Best Interests of the Child](#), 2008 (*forthcoming*)

Accountability to Affected Populations

 [See Overarching Programme Commitment references](#)

<p>Global standards and principles</p>	<p>Child Safeguarding</p> <ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, Policy on Conduct Promoting the Protection and Safeguarding of Children, 2016 • UNICEF, UNICEF Procedure for a child safeguarding framework, 2019 <p>Protection from Sexual Exploitation and Abuse</p> <ul style="list-style-type: none"> • United Nations, Secretary-General’s bulletin, ‘Special measures for protection from sexual exploitation and sexual abuse’ ST/SGB/2003/13, 2003 • United Nations, Protocol on Allegations of Sexual Exploitation and Abuse Involving Implementing Partners, 2018 • United Nations, Protocol on the Provision of Assistance to Victims of Sexual Exploitation and Abuse, 2019 • PSEA Task Force • IASC, IASC Six Core Principles Relating to Sexual Exploitation and Abuse, 2019 <p> See Overarching Programme Commitment references</p> <p>Data protection</p> <ul style="list-style-type: none"> • United Nations, UN Principles on Personal Data Protection Privacy, 2018 • UNICEF, Procedure for Ethical Standards In Research, Evaluation, Data Collection and Analysis, 2015
---	---

فصل ٢. تعهدات فراگیر

<p>Preparedness</p>	<ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, UNICEF Procedure on Preparedness for Emergency Response, 2020 • UNICEF, Guidance Note: Preparedness for Emergency Response in UNICEF, 2016 • IASC, Emergency Response Preparedness Guidelines, 2015 • IASC, Common Framework for Preparedness, 2013 <p>Urban preparedness and humanitarian response</p> <ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, Advantage or Paradox? The challenge for children and young people of growing up urban, 2018 • UNICEF, Shaping urbanization for children: A handbook on child-responsive urban planning, 2018
<p>Coordination</p>	<ul style="list-style-type: none"> • United Nations, General Assembly Resolution, ‘Strengthening of the Coordination of Humanitarian Emergency Assistance of the United Nations’, A/RES/46/182, 1991 • IASC, Reference Module for Cluster Coordination at Country Level, 2015 • IASC, Operational Guidance on the Concept of ‘Provider of Last Resort’, 2008 • IASC, IASC Scale-Up Protocol for the Control of Infectious Disease Events, 2019 • OCHA, Humanitarian Programme Cycle, 2019 • IASC, IASC Scale-up protocols, 2018 • IASC, Inter-agency SOPs for Early Action to El Nino and La Nina Episodes, 2018 • UNICEF, Cluster Coordination Guidance for Country Offices, 2015 • IASC, Reference modules for Cluster Coordination at country level, 2015 • IASC, Humanitarian Response Monitoring Guidance, 2015 • IASC, Inter-Agency Rapid Response Mechanism (IARRM), 2013

<p>Humanitarian Access</p>	<ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, Access Framework, TBC (<i>forthcoming</i>) • OCHA, Humanitarian Relief Operations in Armed Conflict: IHL Framework, 2019 • OCHA, To Stay and Deliver: Good practice for humanitarians in complex security environments, 2011 • Swiss Federal Department of Foreign Affairs, OCHA, Conflict Dynamics International (CDI), Humanitarian Access in Situations of Armed Conflict Practitioners' Manual Summary, 2017 • Conflict Dynamics International (CDI), Negotiating Humanitarian Access: Guidance for Humanitarian Negotiators, 2017
<p>Protection from Sexual Exploitation and Abuse (PSEA)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • IASC, IASC Commitments on Accountability to Affected People and Protection from Sexual exploitation and Abuse, 2017 • IASC, IASC Plan for Accelerating Protection from Sexual Exploitation and Abuse in Humanitarian Responses at Country-level, 2018 • IASC, IASC Strategy: Protection from and response to Sexual Exploitation and Abuse and Sexual Harassment, 2018 • IASC, Protection from Sexual Exploitation and Abuse (PSEA); Inter-agency cooperation in community-based complaint mechanisms, 2016 • PSEA Handbook (<i>forthcoming</i>)
<p>Accountability to Affected Populations (AAP)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • IASC, IASC Commitments on Accountability to Affected People and Protection from Sexual exploitation and Abuse, 2017 • IASC, IASC Accountability to Affected Populations Annexes - Tools, Guidance and Case studies, 2018 • CHS Alliance, Groupe URD & Sphere Project, Core Humanitarian Standards on Quality and Accountability, 2014 • UNICEF, Accountability to Affected People Framework, 2017 • AAP Handbook (<i>forthcoming</i>) • UNICEF, AAP Business Case and Roadmap, 2018
<p>Supply and Logistics</p>	<p>📖 See Operational Commitment references</p>

فصل ۲. رویکردهای برنامه

<p>Linking Humanitarian and Development</p>	<ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, UNICEF Procedure on Linking Humanitarian and Development Programming, 2019 • UNICEF, Update on UNICEF humanitarian action with a focus on linking humanitarian and development programming, 2019 • UNSDCF, Companion Piece on Humanitarian-Development-Peace-Nexus, 2019 • UNICEF, Guidance on Risk Informed Programming (GRIP), 2018 • UNICEF, Guide to Conflict Analysis, 2016 • UNICEF, Conflict Sensitivity and Peacebuilding Programming Guide, 2016 • United Nations, Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030, 2015 <p>Social cohesion - Linking humanitarian, development and peace</p> <ul style="list-style-type: none"> • United Nations, Integrated Assessment and Planning Handbook, 2013 • UNICEF, UN Integration/Working in Mission Context, 2018 • UNICEF, Technical Guidance Note on Working with UN Integrated Presences, 2014 • UNICEF, Integrating Humanitarian Response and Development: Programme Framework for Fragile Contexts, 2018
--	---

Environmental Sustainability and Climate Change	<ul style="list-style-type: none"> • UN, Climate Action • UNICEF, Environment and Climate Change • UNFCCC, United Nations Framework Convention On Climate Change UNFCCC, Climate action and SDGs • UNICEF, New Generation Situation Analysis Toolkit, (CEE Pg.18), 2019 • UNICEF Climate, Energy, Environment and DRR SharePoint site • UNICEF Climate, Energy and Environment PPPX Pages – Climate, Energy and Environment PPPX • UNICEF, UNICEF Strategic Framework on Environmental Sustainability for Children 2016 – 2017 • UNICEF, Executive Directive on addressing the impact of climate change on children CF/EXD/2016-002 10/03/2016
Localization	<ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, A Review of UNICEF’s Approach to Localization in Humanitarian Action, 2019 • Localization Technical Note (forthcoming)
Community Engagement for Behaviour and Social Change	<ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, Minimum Quality Standards and Indicators in Community Engagement, 2020 • UNICEF, Communication for Humanitarian Action Toolkit (CHAT), 2015
Humanitarian Cash Transfers	<ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, Humanitarian Cash Transfer Programmatic Guidance, 2018 • UNICEF, Toolbox for implementing Humanitarian Cash Transfers • UNICEF, Programme Guidance: Strengthening Shock Responsive Social Protection, 2019 • Operational SOPs for Humanitarian Cash Transfers (forthcoming) • UNICEF, Conditionality in Cash Transfers: UNICEF’s Approach, 2016

فصل ۲. تعهدات بخشی

Needs assessment, planning, monitoring and evaluation	<ul style="list-style-type: none"> • Sphere, The Sphere Handbook: Humanitarian Charter and Minimum Standards in Humanitarian Response, 2018 • CHS Alliance, Core Humanitarian Standard on Quality and Accountability (CHS), 2014 • IASC, Inter-Agency humanitarian evaluations, Process Guidelines, 2018 • IASC, Multi-cluster/sector Initial Rapid Assessment Manual, 2015 • IASC, Reference Module for the Implementation of the Humanitarian Programme Cycle (HPC), 2015 • IASC, Operational Guidance for Coordinated Assessment in Humanitarian Crises, 2012 • UNICEF, Field Monitoring Guidance, 2018 • UNICEF, Evaluation Policy of UNICEF, 2018 • UNICEF, Procedure on the Implementation of the 2018 UNICEF Evaluation Policy, 2018 • UNICEF, Procedure for Ethical Standards In Research, Evaluation, Data Collection and Analysis, 2015 • UNICEF, Results-Based Management Handbook: Working Together for Children, 2017 • ALNAP, Evaluation of Humanitarian Action Guide, 2016 • GBV AoR & UNFPA, The Interagency Minimum Standards for Gender-Based Violence in Emergencies Programming, 2019
--	--

<p>Health</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Sustainable Development Goal 3: Ensure healthy lives and promote well-being for all at all ages • United Nations, Security Council Resolution, S/RES/2286 on condemning attacks against medical facilities and personnel in conflict situations, 2016 • Darmstadt GL, Bhutta ZA, Cousens S, Adam T, Walker N, de Bernis L, Lancet Neonatal Survival Steering Team: NSS, Evidence-based, cost-effective interventions: how many newborn babies can we save?. Lancet. 2005, 365 (9463): 977-988. 10.1016/S0140-6736(05)71088-6 • WHO, WHO Recommendations on Antenatal Care for a Positive Pregnancy Experience, 2016 • WHO, Standards for improving quality of maternal and newborn care in health facilities, 2016 • WHO & UNICEF, Survive and Thrive: Transforming care for every small and sick newborn, 2019 • Global Vaccine Action Plan 2011-2020 and the forthcoming Global Vaccine Action Plan 2021-2030. • WHO, What is the Quality of Care Network? • UNICEF, The UNICEF Health Systems Strengthening Approach, 2016 • WHO, About IHR • UNICEF, Astana Global Conference on Primary Health Care: A renewed commitment to primary health care to achieve universal health coverage, 2018 • IASC, IASC Guidelines on Mental Health and Psychosocial Support in Emergency Settings, 2007 • Nurturing Care for Early Childhood Development, Framework on Nurturing Care • The Partnership for Maternal, Newborn & Child Health (PMNCH), Our Work • WHO, Constitution of the World Health Organization, 1946 • WHO, UNFPA & UNHCR, Clinical Management of Rape Survivors: Developing Protocols for Use with Refugees and Internally Displaced Persons, 2004 • IAWG, Minimum Initial Service Package Distance Learning Module • WHO, Responding to Intimate Partner Violence and Sexual Violence Against Women, 2013
<p>HIV/AIDS</p>	<ul style="list-style-type: none"> • IASC, Guidelines for HIV/AIDS interventions in emergency setting, 2005 • UNICEF, HIV and AIDS in Humanitarian Action • IAWG, Reproductive Health in Humanitarian Settings, 2018 • WHO, HIV and Infant Feeding in Emergencies: Operational Guidance, 2018 • WHO, Guidelines on Post Exposure Prophylaxis for HIV, 2015 • UNFPA, Minimal Initial Training Package Resources and Tools, 2015
<p>Nutrition</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Sustainable Development Goal 2: End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture • United Nations, Security Council Resolution 2417, S/RES/2417, 2018 • Global Nutrition Cluster resources • WHO, The International Code of Marketing of Breast-milk Substitutes: Frequently Asked Questions, 2017 • UNICEF Improving Young Children's Diets During the Complementary Feeding Period. UNICEF Programming Guidance. New York, 2020. • UNICEF, Guidance on the Provision and Use of Breast-milk Substitutes in Humanitarian Settings, 2018 • UNICEF, Committed to Nutrition: A Toolkit for Action, 2017 • UNICEF, Infant and Young Child Feeding in Emergencies v 3, IFE Core Group, 2017

Nutrition

- SMART, [Measuring Mortality, Nutritional Status, and Food Security in Crisis Situations](#), 2015
- IPC Global Partners, [Integrated Food Security Phase Classification Technical Manual Version 3.0.](#), 2019
- [The Harmonized Training Package](#) (assessment and all areas of nutrition in emergencies programming. Ppts available on [Global Nutrition Cluster website](#), 2011
- HFTAG, [Micronutrients Step By Step Guidance](#), HF-TAG, 2015
- HFTAG, [Technical brief on the use of home fortification with micronutrient powders containing iron in malaria endemic regions](#), 2018
- UNICEF, [Management of Severe Acute Malnutrition in Children](#), 2015
- UNICEF, [Gender and Nutrition in Emergencies](#)
- WHO, [WHO Recommendations on Antenatal Care for a Positive Pregnancy Experience](#), 2016
- UNICEF, [Guidance on the Monitoring of Salt Iodization Programmes and Determination of Population Iodine Status](#), 2018
- WHO, [Guideline: Implementing Effective Actions for Improving Adolescent Nutrition](#), 2018
- WHO, WFP & UNICEF, [Joint Statement on Preventing and Controlling Micronutrient Deficiencies during an Emergency](#), 2007
- UNICEF, [Programme Guidance on Nutrition of children in middle childhood and adolescence](#), (forthcoming in Q3, 2020)

Child Protection

- Global Protection Cluster, [Child Protection in Emergencies Coordination Handbook](#), 2016
- The Alliance for Child Protection in Humanitarian Action, [Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action](#), 2019
- [Worst Forms of Child Labour Convention No. 182](#), 1999
- ILO, [Minimum Age Convention No. 138](#), 1973
- [Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Exploitation or the Prostitution of Others](#), 1949
- [Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime](#), 2000
- The Hague Conference on Private International Law, [Hague Convention on Protection of Children and Cooperation in respect of Intercountry Adoption](#), 1993

MHPSS

- UNICEF, [Operational Guidelines on Community-based Mental Health and Psychosocial Support in Humanitarian Settings](#): Three-tiered support for children and families (field test version), 2018. With accompanying [orientation package](#) and [compendium of resources](#)
- IASC, [IASC Guidelines on Mental Health and Psychosocial Support in Emergency Settings](#), 2007
- UNICEF, [Technical Note on Mental Health and Psychosocial Support](#), 2019
- UNICEF, [MHPSS Advocacy Brief](#), 2018

UASC

- The Alliance for Child Protection in Humanitarian Action, [Field Handbook on UASC](#), 2016
- The Alliance for Child Protection in Humanitarian Action, [Toolkit on Unaccompanied and Separated Children](#), 2017

MRM

- OSRSG CAAC, UNICEF, DPKO, [Guidelines - Monitoring and Reporting Mechanism on Grave Violations against Children in Situations of Armed Conflict](#), 2014
- OSRSG CAAC, UNICEF, DPKO, [Field Manual - Monitoring and Reporting Mechanism on Grave Violations against Children in Situations of Armed Conflict](#), 2014

Children associated with armed forces and groups

- UNICEF, [Paris Principles and Guidelines on Children Associated with Armed Forces or Armed Groups](#), 2007
- [Vancouver Principles on Peacekeeping and the Prevention of the Recruitment and Use of Child Soldiers](#), 2017
- [United Nations Standard Minimum Rules for the Administration of Juvenile Justice](#), 1986
- [United Nations Rules for the Protection of Juveniles Deprived of their Liberty \(1990\)](#), 1990
- [United Nations Guidelines for the Prevention of Juvenile Delinquency](#), 1990
- [United Nations Standard Minimum Rules for Non-custodial Measures](#), 1990
- [Guidelines for Action on Children in the Criminal Justice System](#), 1997
- UN University, [Cradled by Conflict: Child Involvement with Armed Groups in Contemporary Conflict and the "State of the Research" Brief Series](#), 2018

Mine Action and Explosive Weapons

- [Convention on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer of Anti-Personnel Mines and on their Destruction](#), 1999
- [Convention on Certain Conventional Weapons \(Protocol V and Amended Protocol II\)](#), 2001
- [Convention on Cluster Munitions](#), 2008
- IMAS, [International Mine Action Standards \(IMAS\)](#)
- IMAS, [Mine Risk Education Best Practice Guidebook 9](#), 2005
- Geneva International Centre for Humanitarian Demining (GICHD), [Explosive Ordnance Risk Education](#), 2019
- UNICEF, [Emergency Mine Risk Education Toolkit](#), 2008
- UNICEF, [Assistance to Victims of Landmines and Explosive Remnants of War: Guidance on Child-focused Victim Assistance](#), 2016
- Centers for Disease Control and Prevention & WHO, [Injury Surveillance Guidelines](#), 2001
- OCHA, [Explosive Weapons in Populated Areas](#)

GBV

- UNICEF, [Gender-based Violence in Emergencies Operational Guide and Programme Resource Pack](#), 2019
- GBV AoR & UNFPA, [The Interagency Minimum Standards for Gender-Based Violence in Emergencies Programming](#), 2019
- IASC, [Guidelines for Integrating Gender-based Violence Interventions in Humanitarian Action](#), 2015
- IASC, [Interagency Gender-based Violence Case Management Guidelines](#), 2017
- Gender-Based Violence Information Management System (GBVIMS), [GBVIMS Tools](#)
- UNICEF, [Communities Care: Transforming Lives and Preventing Violence](#)
- IRC & UNICEF, [Caring for Child Survivors of Sexual Abuse in Humanitarian Settings](#), 2012

PSEA

 See Overarching Programme Commitment references

Case management

- UNICEF [Good Practice Principles on Information Handling and Management in CPIMS](#), 2016
- [Inter-Agency Guidelines for Case Management and Child Protection](#), 2014
- IRC & UNICEF, [Caring for Child Survivors of Sexual Abuse in Humanitarian Settings](#), 2012
- [Primer](#)
- IASC, [Interagency Gender-based Violence Case Management Guidelines](#), 2017

<p>Child Protection</p>	<ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, Guidelines to Strengthen the Social Service Workforce for Child Protection, 2019 • The Alliance for Child Protection in Humanitarian Action, Case Management Supervision and Coaching Training Package, 2018 • United Nations, General Assembly Resolution, 'Guidelines for the Alternative Care of Children', A/RES/64/142, 2010
<p>Education</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Convention against Discrimination in Education, 1960 • Sustainable Development Goal 4: Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all • Global Education Cluster, Education Cluster Coordinator Handbook, 2010 • UNICEF, Global Education Strategy (2019-2030), 2019 • INEE, Minimum Standards for Education: Preparedness, Response, Recovery, 2010 • INEE, Background Paper on Psychosocial Support and Social and Emotional Learning for Children and Youth in Emergency Settings, 2016 • GCPEA, Safe Schools Declaration and its guidelines • Global Partnership to End Violence Against Children, Safe to Learn Call to Action • GADRRRES, Guidance on Disaster Risk Reduction and Resilience in the Education Sector • UN Girls' Education Initiative (UNGEI) resources • UNICEF, Rapid Response Mechanisms for Humanitarian Action • GBV Pocket Guide • GADRRRES, Comprehensive School Safety Framework • INEE, INEE Guidance for Conflict Sensitive Education, 2013
<p>Water Hygiene and Sanitation</p>	<ul style="list-style-type: none"> • United Nations, General Assembly Resolution, 'The Human Right to Water and Sanitation', A/ RES/64/292, 2010 • International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, Article 11 on the Right to an Adequate Standard of Living, 1966 • Committee on Economic, Social and Cultural Rights, General Comment 15 on the Right to Water, E/C.12/2002/11, 2002 • Global WASH Cluster, Global WASH Cluster Coordination Tool Kit • WHO/UNICEF Joint Monitoring Programme for Water Supply, Sanitation and Hygiene (JMP) • Save the Children, the United Nations Global Compact & UNICEF, Child Rights and Business Principles • Geneva Water Hub and The Platform for International Water Law of the University of Geneva, The Geneva List of Principles on the Protection of Water Infrastructure, 2019
<p>Social Protection</p>	<ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, Programme Guidance: Strengthening Shock Responsive Social Protection, 2019 • UNICEF, UNICEF's Global Social Protection Framework, 2019 • SPAN, Guidance Package on Social Protection across the Humanitarian and Development Nexus, 2019 • Oxford Policy Management, Shock Responsive Social Protection Research – Synthesis Report and other documents • Social Protection Interagency Cooperation Board, SPIAC-B - Brochure <p> See Humanitarian Cash Transfers</p>

Gender Equality	<ul style="list-style-type: none"> • GBV AoR & UNFPA, The Interagency Minimum Standards for Gender-Based Violence in Emergencies Programming, 2019 • UNICEF, Gender Action Plan 2018-2021 • IASC, IASC Gender with Age Marker (GAM), 2018 • UNICEF, Gender-based Violence in Emergencies Operational Guide and Programme Resource Pack, 2019 • IASC, Gender Handbook for Humanitarian Action, 2017 • WHO, Guidelines Survivor Care • IASC, Policy on Gender Equality and the Empowerment of Women and Girls in Humanitarian Action, 2017 • IASC, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action & Training Toolkit, 2015 • UNICEF, UNICEF Policy on Gender Equality and Empowerment of Girls and Women, 2010
Disabilities	<ul style="list-style-type: none"> • Convention on the Rights of Persons with Disabilities, 2006 • IASC, IASC Guidelines on Inclusion of Persons with Disabilities in Humanitarian Action, 2019 • UNICEF, UNICEF Guidance Including children with disabilities in humanitarian action, 2017 • Age and Disability Consortium, Humanitarian Inclusion Standards for Older People and People with Disabilities, 2017 • International Federation of the Red Cross, All Under One Roof, Disability-inclusive Shelter and Settlements in Emergencies, 2015 • DFID, Guidance on strengthening disability inclusion in Humanitarian Response Plans, 2019 • Charter on Inclusion of Persons with Disabilities in Humanitarian Action, 2016 • WHO & World Bank, World Report on Disability, 2011 • Washington Group Short Set of Questions on Disability • UNICEF-Washington Group Child Functioning Module
Early Childhood Development (ECD)	<ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, UNICEF Programme Guidance for Early Childhood Development, 2017 • WHO, Nurturing Care Framework, 2018 • UNICEF, Programme Guidance on Early Childhood Development in Emergencies, 2014 • WHO & UNICEF, Care for Child Development Package, 2012 • Early Childhood Peace Consortium

<p>Adolescent Development and Participation</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Agenda for Humanity, Compact for Young People in Humanitarian Action • IASC, Guidelines on Working with and for Young People in Humanitarian Settings • UNICEF, UNICEF Programme Guidance for the Second Decade: Programming with and for Adolescents, 2018 • UNICEF, Engaged and Heard: Guidelines for Adolescent Participation and Civic Engagement • UN, UN Youth Strategy • UNFPA & PBSO, The Missing Peace: Independent Progress Study On Youth, Peace And Security, 2018 • UNICEF, Adolescent Kit for Expression and Innovation, 2015 • UNICEF, Adolescent Girls Toolkit • UNICEF, My Safety, My Wellbeing: Equipping Adolescent Girls with key knowledge and skills to help them to mitigate, prevent and respond to gender-based violence, 2014 • UNICEF, UNICEF Guidance Note: Adolescent participation in UNICEF monitoring and evaluation, 2019
--	---

فصل ٢. تعهدات ویژه موقعیت

<p>Public Health Emergencies</p>	<ul style="list-style-type: none"> • IASC, Protocol for the Control of Infectious Disease Events, 2019 • WHO, Global Outbreak Alert and Response Network (GOARN) • WHO, International Health Regulations core capacities and its monitoring and evaluation framework
<p>Large-scale movements of refugees, migrants and internally displaced people</p>	<ul style="list-style-type: none"> • United Nations, General Assembly Resolution, 'New York Declaration for Refugees and Migrants', A/RES/71/1, 2016 • United Nations, General Assembly Resolution, 'Guidelines for the Alternative Care of Children', A/RES/64/142, 2010 • CRC, General Comment No. 6, 'Treatment of Unaccompanied and Separated Children Outside their Country of Origin', 2005 • UN Committee on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families, Joint general comment No 4 of the Committee on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families and No. 23 of the Committee on the Rights of the Child on State obligations regarding the human rights of children in the context of international migration in countries of origin, transit, destination and return, 2017 • UNHCR & OCHA, Note on Mixed Situations Coordination in Practice, 2014 • OCHA, The Guiding Principles on Internal Displacement, 2004 • UNHCR, Refugee Coordination Model • UNHCR, Camp Coordination Camp Management • UNICEF, Global Programme Framework on Children on the Move, 2017 • IOM, IOM Handbook: Protection and Assistance for Migrants Vulnerable to Violence, Exploitation and Abuse (Annex on Children), 2018 • UNHCR, Guidelines on Assessing and Determining the Best Interests of the Child, 2018 • UNHCR, Durable Solutions – Preliminary Operational Guide, 2016

<p>Large-scale movements of refugees, migrants and internally displaced people</p>	<ul style="list-style-type: none"> • IOM, Reintegration Handbook – Practical guidance on the design, implementation and monitoring of reintegration assistance, 2019 • IDC, There are Alternatives: a handbook for preventing unnecessary immigration detention, 2015 <p>📖 See the International and regional laws and standards on refugees, statelessness and internal displacement</p>
--	--

فصل ۳. تعهدات عملیاتی

<p>Administration and Finance</p>	<ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, Enterprise Risk Management
<p>Human Resources</p>	<ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, Cross-functional Task Force on Duty of Care for personnel in high risk environment Report, 2018
<p>Information Communication Technologies</p>	<ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, UNICEF Policy on Personal Data Protection, 26 June 2020 • UNICEF, Procedure on Retention of Recorded Information, 2019 • UNDG, Data Privacy, Ethics and Protection: Guidance Note on Big Data for Achievement of the 2030 Agenda • UNEG, UN Evaluation Group Ethical Guidelines, 2008 • ICRC, Handbook on Data Protection in Humanitarian Action, 2017 • UNICEF, Emergency Telecommunications Handbook, 2017 • Emergency Telecommunications Gap Analysis
<p>Communication & Advocacy</p>	<ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, Guidelines for Journalists Reporting on Children • UNICEF, Decision Making Procedure for Public Advocacy on Grave Violations of Child Rights in Complex and High Threat Environments, 2016 • UNICEF, Advocacy Priorities Template, 2012 • UNICEF, Media and Communications in Humanitarian Action • UNICEF, Guidance Note on the Use of Social Media, 2017 • UNICEF, Photo and Video in Emergencies Guidelines • UNICEF, Ethical Reporting Guidelines, 2015
<p>Partnerships</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Principles of Partnership, 2007 • UNICEF, Guidance for Civil Society Organizations on Partnership with UNICEF, 2020 • UNICEF, Guidance on Field Monitoring, 2018 • UNICEF, UNICEF Procedure for Country and Regional Office CSO Implementing Partnerships, 2019 • UNICEF, Standby Arrangements Annual Report, 2018 • UN Partner Portal

Partnerships	<p>Private Sector</p> <ul style="list-style-type: none"> • Save the Children, the United Nations Global Compact & UNICEF, Children’s Rights and Business Principles, 2012 • UNICEF, Children in Humanitarian Crises: What Business Can Do, 2016 • OHCHR, Guiding Principles on Business and Human Rights, 2011
Resource Mobilization	<ul style="list-style-type: none"> • UNICEF, Resource Mobilization Strategy 2018 - 2021 • UNICEF, Private Sector Emergency Fundraising Guidelines • UNICEF, Resource Mobilization e-Course • UNICEF, Resource Mobilization in Humanitarian Action • UNICEF, UNICEF Public Partnerships: Thematic Funding • UNICEF, UNICEF Public Partnerships: Humanitarian Funding • High-Level Panel on Humanitarian Financing Report to the Secretary-General, Too Important to Fail—Addressing the Humanitarian Financing Gap, 2016
Security Management	<ul style="list-style-type: none"> • United Nations System Programme Criticality Framework, 2013 • United Nations Security Management System, Security Policy Manual, 2017 • United Nations Security Management System, Security Risk Management Manual, 2019 • United Nations Security Management System, Security Risk Management Manual, Annex E: Reflecting Acceptance in the SRM, 2019 • IASC, Guidelines on the Use of Armed Escorts for Humanitarian Convoys, 2013 • IASC, Saving Lives Together: A Framework for Improving Security Arrangements among IGOs, NGOs and UN in the Field, 2015 • Guidelines for the Implementation of the “Saving Lives Together” Framework, 2016 • UNICEF, Security Framework of Accountability, 2018
Supply & Logistics	<ul style="list-style-type: none"> • Supply Division

AAP	Accountability to affected populations
ADAP	Adolescent development and participation
ANC	Antenatal care
AoR	Area of Responsibility
BMI	Body Mass Index
CCCs	Core Commitments for Children in Humanitarian Action
CEDAW	Convention on the Elimination of all Forms of Discrimination Against Women
CFS	Child-Friendly Spaces
CHS	Core Humanitarian Standard on Quality and Accountability
CLA	Cluster Lead Agency
CMT	Country Management Team
CO	Country office
CPMS	Child Protection Minimum Standards
CRVS	Civil Registration and Vital Statistics
CRC	United Nations Convention on the Rights of the Child
CSO	Civil society organisation
ECD	Early Childhood Development
FO	Field Office
GBV	Gender-based violence
GBViE	Gender-based violence in emergencies
HC	Humanitarian Coordinator
HCT	Humanitarian Country Team
HQ	Headquarters
IASC	Inter-Agency Standing Committee
IASMN	Inter-Agency Security Management Network
ICT	Information and communication technology
INEE	Inter-Agency Network for Education in Emergencies
IPC	Infection and prevention control
IYCF	Infant and young child feeding
JMP	Joint Monitoring Programme
MAM	Moderate acute malnutrition
MHPSS	Mental health and psychosocial support
MPAs	Minimum Preparedness Actions
MPS	Minimum Preparedness Standards
MRM	Monitoring and Reporting Mechanism
MUAC	Mid-upper-arm-circumference
NGO	Non-governmental organization

NSA	Non-state actors
PCA	Programme Cooperation Agreement
PHE	Public health emergencies
PMTCT	Prevention of mother-to-child transmission of HIV
PPE	Personal Protective Equipment
PSEA	Protection from sexual exploitation and abuse
RCCE	Risk Communication and Community Engagement
RO	Regional office
RUTF	Ready-to-Use Therapeutic Food
SAM	Severe acute malnutrition
SEA	Sexual exploitation and abuse
SDGs	Sustainable Development Goals
SLT	Saving Lives Together
SMT	Security Management Team
SRM	Security Risk Management
STI	Sexually transmitted infection
TPMs	Third party monitors
UASC	Unaccompanied and separated children
UNCT	United Nations Country Team
VISION	Virtual Integrated System of Information
UNSMS	UN Security Management System
UNSMT	UN Security Management Team
WASH	Water, sanitation and hygiene
WGSS	Women and Girls' Safe Spaces
WHO	World Health Organization

پیوست ۴: راهنمای شاخص تعهدات بنیادین در قبال کودکان در تعهدات برنامه

قابل دسترسی در لینک: Website and E-resources on the CCCs.

پیوست ۵: چارچوب پایشی تعهدات بنیادین در قبال کودکان در تعهدات عملیاتی

قابل دسترسی در لینک: Website and E-resources on the CCCs.

صندوق کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف)

3 United Nations Plaza, New York, NY 10017, USA

www.unicef.org

© حق کپی‌رایت برای صندوق کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف) محفوظ است
اکتبر ۲۰۲۰